

www.burmeseclassic.com

BURMESE
CLASSIC
.com

တက္ကသိုလ်
ဇနောင်
မိုက်မိုက်ကန်ကန်

THE
FLAM
BOY
OF
LOVE

ROBERT
CHARLES

www.burmeseclassic.com

မိုဟာမက်-ဟာမာနီသည် သေဆုံးချိန်၌ စိတ်ကြည်လင် ပျော်ရွှင် ချမ်းမြေ့စွာဖြင့် သေဆုံးသွားလေသည်။

အိတလီနိုင်ငံ ရောမမြို့၏ ရာသီဥတုမှာ ပြေလိမ္မော် အလွန် ကြည်လင် သာယာလျက် ရှိလေသည်။

မိုဟာမက်-ဟာမာနီ သည် ရောမမြို့သို့ ရောက်နေသည်မှာ ခြောက် လ ရှိပြီ ဖြစ်၍ အိတလီ အစား အသောက်များကို စားသောက်ရာ၌ အလေ့အကျင့် ရနေပြီ ဖြစ်သည်။

သူသည် အိတလီ အစားအသောက်များကို သဘောကျလာ သဖြင့် ယခုလို ရောမမြို့ရှိ အိတလီ စားသောက်ဆိုင် တဆိုင်တွင် ဝင်စားနေခြင်း ဖြစ်သည်။

၆ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

အစားအစာများကအရသာရှိသလောက် ဝိုင်အရက်ကလည်း ကောင်းလှသဖြင့် မိုဟာမက် ဟာမာနီသည် အလွန် စိတ်ကြည်နူး ကျေနပ်နေလေသည်။

စားသောက်ပြီးသောအခါ သူသည် ကော်ဖီ မှာလိုက်၍ စီးကရက်တလိပ် မီးညှိဖွား ယင်း အိတလီနိုင်ငံသူ လှပျိုဖြူ မိန်းကလေးများ ဖြတ်လျှောက် သွားသည်ကို ငေးကြည့်ကာ သဘောကျနေလေသည်။

သူ ထိုင် စားသောက်နေသော နေရာမှာ ဆိုင်အတွင်း၌ မဟုတ်ပါ။ နေရာသီးခြား၍ ဆိုင်ပြင်ဘက်တွင် ချခင်းထားသည့် စားပွဲတလုံးတွင်ဖြစ်ရာ လမ်းသွား လမ်းလာများကို ကောင်းစွာ မြင်နေရလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဟာမာနီသည် တကိုယ်လုံး ကိုယ်ဟန် ပြည့်မှီး လှပပြီး တပ်မက်ချင်စရာ ကောင်းလှသော အိတလီသူ လှပျိုဖြူ များ ဖြတ်သန်း လျှောက် သွား နေ သည် ကို ငေးကြည့် ယင်း သဘောကျနေခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အလွန် လှပကြော့ရှင်းသော မိန်းကလေးတို့သည် ဟာမာနီ ထိုင် နေသော စားပွဲရှိရာဘက်ဆီသို့ ဖြတ် လျှောက် လာ နေ လေသည်။

ဟာမာနီကတော့ သူမအား ချန်းချန်းစားစား ငေးကြည့် နေသည်။

မိန်းကလေးသည် ဟာမာနီကို လုံးဝဂရုမစိုက်ပဲ လမ်းတဘက် သို့ ကြည့်ယင်း လျှောက်လာရာ တစုံတခုကို လှမ်းမြင်မိသဖြင့်

“အကြီးအကျယ်ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားဟန်ဖြင့် ငယ်သံပါအောင် ဘစ်အော်ကာ တဘက်သို့ တအားပြေးထွက်သွားလေသည်။”

ထိုအချိန်မှာပင် စက်သေနတ်ပစ်သံ ဆူညံစွာ ထွက်ပေါ် လာပြီး ကျည်ဆန်များက ဟာမာနီ၏ ရင်ဘတ် တည့်တည့်ကို ထိမှန်ကာ နောက်ပြန်လန်လဲကျပြီး ချက်ချင်း အသက်ပျောက် သွားတော့သည်။

ထို့ကြောင့် ဟာမာနီသည် သေဆုံးချိန်၌ လောကကြီးကို ချော်ရှင်ကျေနပ်ကာ စိတ်ကြည်နူးစွာဖြင့် သေဆုံးသွားသည်ဟု ဆိုရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ရောမမြို့ ရဲထောက်လှမ်းရေးဌာနမှ ဆာဂျင် (ရဲကြပ်ကြီး) ဘာဒီနို ဆိုသူသည် ထိုအချိန်၌ မလှမ်းမကမ်းရှိ စားသောက်ဆိုင် ဘဆိုင်တွင် ထိုင်နေလေသည်။

သူသည် အသက် (၂၀) နှစ်ရှိ လူငယ်တဦးဖြစ်ပြီး အလုပ် တာဝန်အရ မိုဟာမက်ဟာမာနီအား ခြေရာခံလိုက်ကာ အကခတ် ကြည့်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤသည်မှာလည်း အကြောင်းရှိလေသည်။ ရောမမြို့ ရဲတပ်ဖွဲ့ ထောက်လှမ်းရေးက မိုဟာမက် ဟာမာနီကို ပီအယ်လ်အို ခေါ် ပါလက်စတိုင်း လွတ်မြောက်ရေးအဖွဲ့မှ အကြမ်းဖက် ဂိုဏ်းသား တဦးဖြစ်သည်ဟု သိထားသဖြင့် မျက်ခြည်မပြတ် ခြေရာခံ လိုက်ကြည့်နေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ရဲထောက်လှမ်းရေးကစုံစမ်းသိရှိထားသည်မှာ ဟာမာနီသည် ပြင်သစ်ပြည်မှတဆင့် အိတလီနိုင်ငံသို့ ဝင်ရောက်လာသည်ဖြစ်၍

သူ တယောက်တည်း မဟုတ်ပဲ အခြား အကြမ်းဖက် ဂိုဏ်းသား များလည်း ရှိရမည်ဟု ခန့်မှန်း ယူဆမိသည်။

သူတို့ အကြမ်းဖက် ဂိုဏ်း သား များ အီတလီနိုင်ငံတွင်း၌ တခုခုလုပ်မည်ကိုစိုးရိမ်ရသဖြင့် ရဲတပ်ဖွဲ့က ဂိုဏ်းသားအားလုံးကို အမိ ဖမ်းချင်လေသည်။

သို့သော် ရဲက ကျန်လူများကိုမသိပဲ ဟာမာနီ တဦးတည်းကိုသာ သိသဖြင့် သူ၏သွားလာလှုပ်ရှားမှုများကို ခြေရာခံ လိုက်ကြည့်နေခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ကြည့်ပုံကလည်း အလွန် ပီရိသေသပ်သပ်ဖြင့် ဟာမာနီ ကလုံးဝ ရိပ်မိပုံ မရချေ။

ဤနည်းအားဖြင့် ဟာမာနီက သူ၏ အပေါင်း အဖော် (အခြား အကြမ်းဖက်ဂိုဏ်းသားများ) နှင့် ဆက်သွယ် လျှင် ရဲထောက်လှမ်းရေးက ကျန်လူများကိုပါ ဖမ်းမိနိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ထားလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဆာဂျင် ဘာဒီနီအား ဟာမာနီကိုစောင့်ကြည့်ရန် တာဝန်ချထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဘာဒီနီသည် တာဝန်ဝတ္တရားအရ ဟာမာနီအား စောင့်ကြည့်နေရသော်လည်း ပျင်းရိငြိုးငွေ့ နေသဖြင့် သူသည်လည်း လမ်းသွား လမ်းလာ မိန်းကလေးများကို ငေး ကြည့် နေခိုက်စက်သေနတ် ပစ်သတ်မှု ဖြစ်ပွားလေသည်။

ရှေးဦးစွာ သူသည် လစ်စာ အမျိုးအစား မော်တော်ကား တစ်စီး လျှင်မြန်စွာ မောင်းလာသည်ကို မြင်မိသည်။

ကားပေါ်တွင် အသားညိုညို၊ နှာခေါင်းကြီးကြီးနှင့် လူနှစ်ယောက် လိုက်ပါလာသည်။

တယောက်က မော်တော်ကားကို မောင်းပြီး ကျန်တဦးက စက်သေနတ်တလက် ကိုင်ထားသည်။

သူတို့၏လှုပ်ရှားမှုကလည်း အလွန်လျင်မြန်လှသည်။

မော်တော်ကားသည် ဟာမာနီ ထိုင်နေသော ဗားသောက် ဆိုင်ရှေ့သို့ အရောက်တွင် စက်သေနတ်နှင့် လူက လျင်မြန်ဖျတ်လတ်စွာ ပစ်ခတ်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

လျင်မြန်လွန်းလှသဖြင့် စက္ကန့်၏ အစိတ်အပိုင်းအတွင်းမှာပင် ဟာမာနီသည် ပွဲချင်းပြီး သေဆုံးသွားကာ လင်စာ မော်တော်ကားသည်လည်း အဝေးသို့ မောင်းထွက်သွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

စောစောက ထိတ်လန့်တကြားဟစ်အော်လိုက်သူမိန်းကလေးသည် ဆက်လက်ဟစ်အော်နေဆဲပင် ရှိနေသေးသည်။

ဆာဂျင် ဘာဒီနီသည် ခေတ္တမျှ အံ့ဩတုန်လှုပ်မိသော်လည်း အထွေအကြံရှိသော ရဲစုံထောက်ပီပီ ချက်ချင်း လျင်မြန်စွာ လှုပ်ရှားလေသည်။

မလွမ်းမကမ်းတွင် အသင့်ရှိနေသော သူ၏ ဖီးယက် ၂၃၀၀ ခမာ်တော်ကားဆီသို့ အပြေးသွားပြီး ကားပေါ်တက်၍ လင်စာကားနောက်သို့ စက်ကုန်ဖွင့်ကာ မောင်းလိုက်သွား လေသည်။

ဘာဒီနီသည် မော်တော်ကားကို လက်တဘက်ဖြင့် မောင်းယင်း လက်တဘက်ဖြင့် ကားတွင်းရှိ ရေဒီယိုတယ်လီဖုန်းခလုတ်ကို ဖွင့်ကာ ရဲထောက်လှမ်းရေး ဌာနချုပ်သို့ အခြေအနေကို အမြန် သတင်းပို့လိုက်လေသည်။

၁၀ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

ယခု သူသည် ဖီးယက်ကားဖြင့် လူသတ်သမားတို့၏ လင်စာ
ကားနောက်သို့ လိုက်နေကြောင်းကိုလည်း အဆက်မပြတ် ရေဒီယို
ဖြင့် ဆက်သွယ်ပြနေလေသည်။

လင်စာ ကားနှင့် ဖီးယက် ၂၃၀၀ မော်တော်ကားတို့မှာ
အင်ဂျင်စက်အားပေး အတူတူလောက်ပင် အားကောင်းကြ
သည်။

ကား နှစ်စီးသုံးစွဲ အမြန်ဆုံး တနာရီလျှင် မိုင် ၁၀၀ နေ့
အထိ မောင်းနှင်ပေးသည်။

လူသတ်သမားတို့၏ ကားက ဘာဒီဒီ၏ကားထက် ကိုက်တရာ
ခန့် ကြို၍ ရှေ့က မောင်းထွက်သွားသည်ဖြစ်ရာ အကယ်၍သာ
လမ်းရှမ်းနေပါက နောက်မှလိုက်လျှင် မခီနိုင် လွတ်သွားဖွယ်ရာ
ရှိပေသည်။

သို့သော် ရောမမြို့၏လမ်းများ၌ ယာဉ်အသွားအလာရှုပ်ထွေး
နေသောကြောင့် လင်စာ ကားသည် သင်္ဘောသင်္ဘောကန်ခရီးမပေါက်
နိုင်ပဲ ဖြစ်နေလေသည်။

စောစောက ဟာမာနီအား ငှက်သေနတ်ဖြင့် ပစ်ခတ်ခဲ့သူ
နာဒေါင်းကြီးကြီးနှင့် လူသည် ငှက်သေနတ်ကို မကိုပ်တော့ပဲ
အောက်သို့ ရုတ်တရက်ပြို ဖြစ်သည်။

သူတို့အနေဖြင့် အနှောင့်အယှက်တစ်တက်ကို နိုင်မည်မဟုတ်ဟု
ယူဆလျက် သေနတ်ကို ချထားလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုလူသည် အမှတ်တမဲ့ နောက်သို့လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ ဖီးယက်
ကားတစ်စီး နောက်မှ ထပ်ကြပ်လိုက်လာသည်ကိုမြင်ရပြီး မိမိတို့

ကားနှင့် ကိုက်ရှစ်ဆယ်ခန့်သာ ကွာဝေးတော့ကြောင်း သတိပြုမိ
လေသည်။

ထို့ပြင် ဖီးယက် ကားမောင်းသူသည် လက် တဘက်ဖြင့်
ရေဒီယို တယ်လီဖုန်းကိုခိုင်၍ ပြောနေသူကို မြင် နေ ရ လေ ရာ
အဓိပ္ပာယ်က ရှမ်းနေပေသည်။

ဤတွင် ထိုလူသည် ကားမောင်းနေသော သူ၏ အဖော်အား
လှမ်း၍ သတိပေး ပြောဆိုလိုက်သည်။ ကားမောင်းသူလည်း
နောက်သို့ တချက် လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် ကား၏ လိမ္မာ
ခလုတ်ကို ခြေထောက်ဖြင့် ဖိနှင်းကာ ငှက်ကုန်ဖွင့်၍ မောင်းလေ
တော့သည်။

ထိုအခိုက် လမ်းကြားတခုမှ ကုန်တင် လော်ရီကားငါးစီးသည်
လမ်းမပေါ်သို့ မောင်းထွက်လာရာ လင်စာကား မောင်းသူက
မတိုက်မိစေရန် ခဲခဲယဉ်းယဉ်း ကြိုးစားတိုက်ခတ်၍ မောင်းထွက်
သွားရသေးသည်။

လော်ရီကား မောင်းသူလည်း အံ့အားသင့် တုန်လှုပ်ပြီး
ကြောင်သွားကာ သူ၏ ကားကို လမ်းလယ်ကောင်တွင် ရပ်ထား
လိုက်သည်။

နောက်မှ တောက်လျှောက် လိုက်လာသူ ဆာဂျင် ဘာဒီဒီ
လည်း အနီးကပ်မှ လော်ရီကားကို မြင်၍ ကမန်းကတန်း ကျေ
ရှောင် မောင်းရလေရာ သူ၏ ကားသည် လမ်းဘေးပလက်ဖောင်း
ပေါ်သို့ ဘီးနှစ်ဘီး တက်သွားလေသည်။

မလှမ်းမကမ်းတွင်မီးပွင့်တခုရှိရာ လူသတ်သမားတို့၏ လင်စာ
ကားသည် မီးနီခါနီးမှ ကပ်၍ ဖြတ်မောင်း ထွက်သွားသဖြင့်
ဘာဒီနီက ဆက်လိုက်မည်ပြုစဉ် မီးနီနှင့် တိုး၍ နေလေသည်။

ဘာဒီနီသည် ရှေ့မှ လင်စာကား လွတ်သွားမည် စိုးသဖြင့်
ကားဟူးနန်းကို ကျယ်လောင်စွာတီးကာ မီးနီကိုပင် ဖြတ်၍ တရ
ကြမ်း မောင်းလိုက်သွားလေသည်။

လင်စာကားမှ စက်သေနတ်သမားသည် နောက်ပြန် လှည့်
ကြည့်သောအခါ သူတို့နောက်မှ ဖီးယက်ကားက ဆက်လိုက်လာ
ဆဲပင် ဖြစ်ကြောင်း မြင်ရလေသည်။

ဤတွင် ဇိုးနီဘုန်းလှုပ်သွားယန်းဖြင့် ခောခဝါက ဘေးတွင်
ချထားသော စက်သေနတ်ကို ပြန်ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။

ကျည်ဆန်ကပ် အသစ်တခု ထပ်တည့်လိုက်ပြီးနောက် ဖီးယက်
ကားအား ပစ်ခတ်ရန် စက်သေနတ်ကို ကိုင်မြှောက်လိုက်လေ
သည်။

ယင်း အမှုအရာများကို နောက်ကားမှ ဘာဒီနီ ကလည်း
လှမ်းမြင်နေရသဖြင့် မိမိအတွက် အန္တရာယ်ရှိနေပြီ ဖြစ်ကြောင်း
ချက်ချင်း ရိပ်မိလေသည်။

လင်စာကားမှ စက်သေနတ်ဖြင့် မိမိအား ပစ်ခတ်တော့မည်ဟု
သိနေပြီ ဖြစ်သည်။

ကပ်လိုက်နေလျှင် စက်သေနတ် ထိတော့မည်ဟု တွက်လျက်
ဘာဒီနီသည် သူ၏ကားကို ရုတ်တရက် ဘရိတ်အုပ် ရပ်လိုက်ပြီး
နောက် လမ်းကြားတခုထဲသို့ လျင်မြန်စွာ ချိုးကွေ့ မောင်းဝင်
လိုက်သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ရွှေကားမှ လူက စက်သေနတ်ဖြင့် ပစ်ခတ်
လေရာ ကျည်ဆန်တွေ တရဟော ထွက်လာပြီး ဘာဒီနီသည်
သီသီကလေး လွတ်သွားလေသည်။

သူသည် ဘေးလမ်းကြားအတိုင်း ဆက်မောင်းပြီး လက်ယာ
ဘက်သို့ နှစ်ကြိမ် ဆက်ချိုး ကွေ့မောင်းပြီးနောက် လမ်းမကြီး
ပေါ်သို့ ပြန်တက်လိုက်လေသည်။

ယင်းသို့ ကွေ့ကောက် မောင်းခဲ့ရခြင်းကြောင့် သူ့အဖို့
ကိုက်တစ်ခုခုနှင့် နောက်ကျသွားလင့်ကစား ကံအားလျော်စွာ
လမ်းမကြီးပေါ်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ ရှေ့မှ လင်စာကားကို
လှမ်းမြင်နေရလေသည်။

ဆာဂျင် ဘာဒီနီသည် ရွှေကားကို မီရန် တအားမောင်းလိုက်
ပြန်လေသည်။

စိတ်ထဲမှလည်း လင်စာကားပေါ်မှ လူတွင် စက်သေနတ်
ကျည်ဆန်ကုန်သွားပါစေဟု ကြိတ်၍ ဆုတောင်းမိလေသည်။

လင်စာကားနှင့် ဖီးယက်ကားနှစ်စီးတို့ တရကြမ်း မောင်းနေ
ကြသည်ကို မြင်ရသော လမ်းသွား လမ်းလာ ပရိသတ်သည်
ကြောက်အားလန့်အားနှင့် ဘေးကင်းရာ လမ်းဘေးသို့ အလျင်
အမြန် ပြေးရှောင်နေကြလေသည်။

ထိုအခိုက် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ရဲဝိုင်ယာလက်ကားတစီး၏ ဥဩ
ဆွဲသံကို ကြားရလေသည်။

ဆာဂျင် ဘာဒီနီက ရေဒီယို တယ်လီဖုန်းဖြင့် ဆက်သွယ်
သတင်းပို့ ချက်အရ ကင်းလှည့်နေသော ဝိုင်ယာလက်ကားတစီး
က လာရောက်ကူညီခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

လင်စာကားပေါ်မှ လူနှစ်ယောက်သည်လည်း ဝိုင်ယာလက်ကားမှ ဥဩဆွဲသံကို ကြားရလေသည်။

မရှေးမနှောင်းမှာပင် မျက်နှာချင်းဆိုင်တက်မှ လာနေရာ ရဲဝိုင်ယာလက်ကားကို ဆုတ္တိ လှမ်းမြင်ရလေသည်။

ရဲဝိုင်ယာလက်ကားသည် လင်စာကားကို လမ်းပိတ်ဆို့ရန် အတွက် လမ်းမကြီးအလယ်တွင် ကန့်လန့်ဖြတ် ရပ်လိုက်လေသည်။

လင်စာကား မောင်းသူသည် လမ်းမကြီးအတိုင်း ဆက်မောင်း၍ မရတော့သဖြင့် ခုတ်တရက် အရိတ်အုပ်ဖမ်းရပ်လိုက်ပြီး တေးလမ်းတလေသို့ ချို့ကျေဝင်လိုက်သည်။

ထိုအချိန်၌ ဝိုင်ယာလက်ကားပေါ်မှ ငဲ့နှစ်ဦး ခုန်ဆင်းပြီး ခြောက်ထပ်ပြုံးသောနယ်ကြီးပစ် ထုတ်လိုက်၍ လင်စာကားအား လှမ်းပစ်တတ်ကြလေသည်။

လင်စာကားပေါ်မှ နှာခေါင်းကြီးကြီးနှင့်လူကလည်း ရဲများ ဆက်မလိုက်နိုင်စေရန် ကော်စောနတ်ကျည်ဆန် တကပ်လုံး ကုန်အောင် ပစ်လိုက်လေသည်။

သို့သော် ရဲများကို မတိမ့်နဲ့ချေ။

လင်စာကားသည် လမ်းကြားအတိုင်း အရှိန် ပြင်းစွာဖြင့် ဆက်မောင်းလွက်သွားလေသည်။ ထိုအတောအတွင်း ဘာဒီနို၏ ဖီးယက်ကားက မီလာပြီဖြစ်၍ လင်စာကား နောက်သို့ ဆက်မောင်းလိုက်သွားလေသည်။

ရဲဝိုင်ယာလက်ကား သည် လည်း ဥဩဆွဲလျက် နောက်မှ ဆက်လိုက်လေသည်။

နောက် ဆယ်မိနစ်အတွင်း လင်စာကားက ရှေ့က ပြေးပြီး ဆာဂျင် ဘာဒီနို၏ ဖီးယက်ကားက နောက်မှ လာအား လိုက်နေချိန်တွင် အခြား ရဲဝိုင်ယာလက်ကားများကလည်း ရောက်လာကာ စုပေါင်း ဝိုင်းလိုက်နေကြလေသည်။

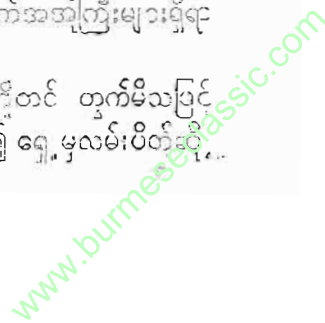
လင်စာကား မောင်းသူသည် တုန်လှုပ် ချောက်ချားပန်းဖြင့် စက်ကုန်ပွင့် မောင်းပြေးယင်း ရောမမြို့၏ အလယ်ဗဟိုရပ်ကွက်သို့ ရောက်လာလေသည်။

ထိုနေရာကား လမ်းသွား လမ်းလာနှင့် မော်တော်ယာဉ်အသွားအလာ အလွန်များပြား ရှုပ်ထွေးသောနေရာ ဖြစ်လေရာ လင်စာကားနှင့် ရဲကားများ တစ်ကြမ်း မောင်းလာခြင်းကြောင့် အချို့ မော်တော်ယာဉ်များသည် ဒရော့သောပေါ် တိမ်းရှောင်ယင်း အချင်းချင်း တိုက်မိသည့် ယာဉ်တိုက်မှုများလည်း ဖြစ်ကုန်လေသည်။

အင်ပီးရီးယဲ လမ်းကျယ်ကြီးသို့ ရောက်ရှိန်တွင် လင်စာကားက ရှေ့ဆုံးကပင် ရှိနေပြီး ဘာဒီနို၏ ဖီးယက်ကားနှင့် ရဲဝိုင်ယာလက်ကားနှင့်စီးထိုင်ကလည်း နောက်မှ ထပ်ကြပ် လိုက်လျက်ပင် ရှိနေလေသည်။

လင်စာကားသည် တနာရီ မိုင်ချနစ်ဆယ်နှုန်းခန့်ဖြင့် မောင်းသွားရာ ရောမမြို့ ရှေးဟောင်း အခမောက်အကျွန်းများရှိရာ ရပ်ကွက်ဆီသို့ ရောက်သွားလေသည်။

သူတို့ ဦးတည်သွားသည့် လမ်းကို ကြိုတင် တွက်မိသဖြင့် ရဲဝိုင်ယာလက်ကားသုံးစီးက ကြားဖြတ်ဝင်၍ ရှေ့မှလမ်းပိတ်ဆို့ထားလိုက်သည်။

၁၆ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

လင်စာကား မောင်းသူသည် ရှေ့ဆက်မောင်း၍ မဖြစ်တော့သဖြင့် သူ၏ကားကို ရပ်ပြီး လက်ယာဘက်သို့ ကွေ့မောင်းရန် ကြိုးစားလေသည်။

သို့ရာတွင် ထိုနေရာတွင်လည်း နောက်ထပ် ဝိုင်ယာလက်ကား ဘစ်က ရှိနေပြန်သဖြင့် လင်စာကား မောင်းသူသည် အနီးကပ်မှ သတိပြုမိသောကြောင့် သူ၏ကားကို မထိန်းနိုင်တော့ပဲ ရဲကားနှင့် ဝင်တိုက်မိလေသည်။

ဘာဒီနိုလည်း သူ၏ ဖီးယက်ကားကို ထိုးရပ်လိုက်ပြီးနောက် ခုန်ဆင်းလိုက်သည်။

လင်စာကား မောင်းသူသည် ကားပေါ်မှဆင်းပြီး ဘဘက်သို့ ပြေးမည်ပြုစဉ် ဘာဒီနိုကို လှမ်းမြင်သောအခါ ကတ်အင်္ကျီအိတ် ဘဲမှ ပစ္စတိုသေနတ်တလက် ဆွဲထုတ်၍ လှမ်းပစ်ရန် ချိန်ရှယ် လိုက်သည်။

ဘာဒီနိုလည်း လျင်မြန်စွာ မြေကြီးပေါ်သို့ ဝပ်ချလိုက်ပြီး သူ၏သေနတ်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

ထိုအချိန်၌ လင်စာကားပေါ်မှ လူနှစ်ယောက်စလုံးသည် အောက်သို့ ဆင်း၍ ပြေးနေကြပြီ ဖြစ်သည်။

စက်သေနတ်ကိုင်သော လူက ရှေ့က ပြေးပြီး ကားမောင်း သူက နောက်ချန်ကာ ပစ္စတိုသေနတ်ဖြင့် ရဲများအား ပစ်ခတ်ရန် ချိန်ရှယ်နေသည်။

ဆာဂျင် ဘာဒီနိုသည် သူ၏မော်တော်ကားကို အကာအကွယ် ယူကာ ခေါင်းပြုကြည့်လိုက်သည်။ လင်စာကား မောင်းသူက လည်း ဘာဒီနိုအား သဲသဲမဲမဲ သတ်ဖြတ်ချင်ဟန်ဖြင့် ပစ္စတို သေနတ်နှင့် တချက်လှမ်းပစ်လိုက်ပြန်သည်။

ဘာဒီနိုက ခေါင်းငုံ့၍ ရှောင်ဖျက်ချိန်တွင် ကျည်ဆန်သည် ဖီးယက်ကား၏ စက်ဖုံးကို လာထိမှန်လေသည်။

ဘာဒီနိုလည်း ထိုလူအား ကိစ္စတုံးသုတ်သင်မှု ဖြစ်လေမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ သူ၏သေနတ်ဖြင့် သေချာစွာချိန်ပြီးမှ ပစ်လိုက်ရာ လင်စာ ကားမောင်းသူသည် ထိမှန်ကာ လဲကျသွားလေသည်။

ရဲဝိုင်ယာလက်ကားများက အဘက်ဘက်မှ ဝိုင်းပိတ်ထားပြီး ဖြစ်၍ လင်စာကားပေါ်မှ လူသတ်သမားသည် ပြေးပေါက်မရှိ သလို ဖြစ်နေလေရာ ရှေးဟောင်း အုတ်တိုင်ကြီး တခု ကြားမှ တဘက်သို့ ပြေးဝင်သွားလေသည်။

ဘာဒီနို လည်း ထိုသူ့ နောက်သို့ ပြေးလိုက်မည် ပြုစဉ် နောက်ထပ် အနက်ရောင် ဖီးယက်ကားတစီး ထိုးဆိုက်လာပြီး ခန္ဓာကိုယ် တုတ်ခိုင်ခိုင်လူတယောက် ဆင်းလာကာ ဘာဒီနို၏ ပခုံးကို အသာ ဖမ်းကိုင်လိုက်သည်။

ထိုလူကား အင်စပက်တော် (ရဲမှူးကြီး) ‘ဂီယာနီ’ ဆိုသူပင် ဖြစ်လေသည်။

‘ဟေ့...ဆာဂျင် ဘာဒီနို၊ သိပ်လဲ ရှေ့လောမကြီးနဲ့ကွ။ ဖြစ်နိုင် ယင် ဒုတိယလူကို အရှင် ဖမ်းမိချင်တယ်’

ရဲမှူးကြီးက ဘာခိုအား သတိပေး ပြောကြားလိုက်လေသည်။

* * *

ရဲမှူးကြီး ဂီယာနီသည် ရဲထောက်လှမ်းရေးဌာနမှ အရာရှိကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည့်ပိုင် 'အကြမ်းဖက်မှု နှိမ်နင်းရေး အထူးတပ်ဖွဲ့' ရှိ ခေမာမြို့ဆိုင်ရာ ဌာနအကြီးအကဲသည် ဖြစ်ပေသည်။

ယင်းအဖွဲ့အစည်းသည် ဥရောပနိုင်ငံ အသီးသီးတွင် အကြမ်းဖက်မှုများ နိုင်ငံရေးလုပ်ကြံမှုများကို ကာကွယ်တားဆီး ချေမှုန်းရန် အတွက် နိုင်ငံပေါင်းစုံ ညှိနှိုင်း၍ ဖွဲ့စည်းထားသော အထူးတပ်ဖွဲ့ပင် ဖြစ်သည်။

အင်တာပိုလီဆေ နိုင်ငံတကာရဲတပ်ဖွဲ့က သာမန် မှုခင်းများသာကိုင်တွယ်သဖြင့် အကြမ်းဖက်မှုများကို အထက်ပါအထူးတပ်ဖွဲ့က တာဝန်ယူ၍ နှိမ်နင်းရလေသည်။

အထူးသဖြင့် နိုင်ငံရေးတယူသန်ဝါဒသမားများက အကြမ်းဖက်မှုကို နိုင်ငံရေးလက်နက်သမား အသုံးပြုကာ ရက်စက်စွာ လုပ်ကြံ သတ်ဖြတ်မှုတွေ တနေ့တခြား များပြား လာသည့် ဥရောပနိုင်ငံများက နိုင်ငံတကာ အတိုင်းအတာဖြင့် 'အကြမ်းဖက်မှု နှိမ်နင်းရေး အထူးတပ်ဖွဲ့' ကို ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ကာ နှိမ်

အသီးသီးတွင် ဌာနခွဲရုံးများဖွင့်ကာ အကြမ်းဖက်မှုများကို စုံစမ်းထောက်လှမ်းပြီး နှိမ်နင်း နေလေသည်။

ထို့ကြောင့် ခေမာမြို့ဆိုင်ရာ ဌာနခွဲ တာဝန်ခံ ရဲမှူးကြီး ဂီယာနီသည် ပါလက်စတိုင်း ပြောက်ကျားအဖွဲ့ဝင် ဟာမာနီ လုပ်ကြံခံရမှုကို စိတ်ဝင်စားကာ လူသတ်သမားအား အရှင်ဖမ်းဆီးလိုခြင်း ဖြစ်လေသည်။

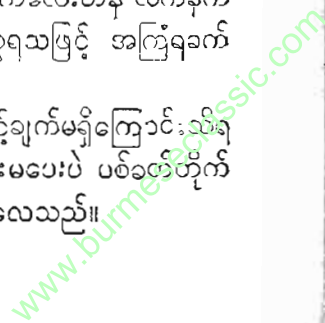
ဂီယာနီသည် အသင့် ပါလာသော ရေဒီယို စက်ငယ်ဖြင့် ရဲဝိုင်ယာလက်ကားများနှင့် လက်နက်ကိုင် ရဲအားလုံးကို ဆက်သွယ်ကာ လူသတ်သမားအား အသေပစ်မသတ်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ရဲအရာရှိတစ်ဦးသည် ပြေးလွှားလှုပ်ရှားယင်း သူ၏ လက်ကိုင် ရေဒီယိုစက်ကို အတိအရှစ်နှင့် ဝယ်တိုက်မိရာမှ စက်ပျက်သွားလေရာ ရဲမှူးကြီး ဂီယာနီ၏ အမိန့်ပေးလိုက်ခြင်းကို မှကြားလိုက်ချေ။

စက်သေနတ်ကိုင်လူသတ်သမားအဖွဲ့ လွှတ်မြောက် ထွက်ပြေးရန် လမ်းအားလုံး ပိတ်မိနေပြီ ဖြစ်သည်။ ပတ်ပတ်လည်တွင် ရဲဝိုင်ယာလက် ကားများက ဝိုင်း၍ ပိတ်ဆို့ထားပြီဖြစ်သည်။

ထိုလူသည် လှည့်ပတ်ကြည့်ရာ လေးဘက်လေးဘန် လက်နက်ကိုင်ရဲများ ဝိုင်းထားပြီဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသဖြင့် အကြံရခက်နေလေသည်။

ထွက်ပြေး၍ လွှတ်မြောက်ရန် မျှော်လင့်ချက်မရှိကြောင်း သိရသောအခါ ထိုလူသည် လက်နက်ချ အရှုံးမပေးပဲ ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်ယင်း အသေခံမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့် သူ့တွင် လက်ကျန်ရှိသော နောက်ဆုံးကျည်ဆန်
ကတ်ကို စက်သေနတ်တွင် တပ်ဆင်လိုက်သည်။

တိုက်ပွဲကတော့ မကြာရှည်ပါချေ။

စက်သေနတ်နှင့်လူက စတင်၍ ရဲအရာရှိများအား ပတ်ခတ်
ရာ ရဲများကလည်း ပြန်လည်ပစ်ခတ်လေသည်။

သို့သော် ရဲများသည် အသေမပစ်လိုသဖြင့် ထိုလူ၏အောက်
ပိုင်း ခြေထောက်ဆီသို့သာ ချိန်၍ ပစ်ကြလေသည်။

စက်သေနတ်နှင့်လူသည် ရဲတို့၏ကျည်ဆန်များကို တိမ်းရှောင်
ယမ်း ရှေးဟောင်းအဆောက်အအုံ၏ တိုင်လုံးကြီးများ အကွယ်
သို့ ပြေး၍ ကွယ်နေလိုက်ပြန်သည်။

မလှမ်းမကမ်းတွင် ရဲအရာရှိတဦးကလည်း တိုင်ကြီးတလုံး၏
အကွယ်၌ ဝပ်နေသည်ကို လှမ်းမြင် သဖြင့် စက်သေနတ်နှင့်
ပစ်ခတ်လိုက်သည်။

သို့သော် ထိုသူ့ကိုမထိမီနိပဲလဲ့ချော်သွားလေသည်။ ထိုလူကား
ရဲမှူးကြီး ဂီယာနီပင် ဖြစ်လေသည်။

ဂီယာနီသည် တိုင်ကွယ်မှနေ၍ သူ၏ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်
ဖြင့် သေချာစွာ ချိန်လျက် စက်သေနတ်သမား၏ဒူးဆစ်ကို ပစ်
လိုက်လေသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် ရေဒီယိုစက် ပျက်သွားသူ ရဲအရာရှိသည်
မျက်နှာချင်းဆိုင်ဘက်သို့ ရောက်လာလေသည်။

ထိုလူအနေဖြင့် ရဲမှူးကြီးဂီယာနီက အသေမပစ်ရဟု အမိန့်
ပေးလိုက်ခြင်းကို သုံးဝ မသိလိုက်ပေ။

ထိုအရာရှိသည်လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ လူသတ်သမားက
စက်သေနတ်ဖြင့် ရဲများဘက်သို့ လှမ်းပစ်နေသည်ကို မြင်ရလေရာ
သူ၏မသနတ်ဖြင့် ချိန်၍ပစ်လိုက်သည်။

ဤတွင် စက်သေနတ်သမားအားချက်ကောင်းကို ထိမှန်ကာ
လဲကျ သွားလေသည်။

ရဲမှူးကြီး ဂီယာနီသည် အသေမပစ်ရဟု အမိန့်ပေးထား
ပါလျက် တစုံတယောက်က သူ၏အမိန့်ကို ဖောက်ဖျက်လိုက်
ကြောင်း သိပြီး ဒေါသထွက်မိလေသည်။

သူသည် ကျန်ရဲအားလုံးကို လုံးဝ မပစ်ကြရန် ဟစ်အော်
အမိန့်ပေးလိုက်ပြီးနောက် ဆာဂျင် ဘာဒီနှင့်အတူ လဲကျနေ
သော စက်သေနတ်သမားရှိရာသို့ ပြေးသွားလေသည်။

* * *

ဟာမာနီအား ပစ်သတ်ခဲ့သူ စက်သေနတ်သမားသည် အသက်
မပျောက်သေးသော်လည်း ဒဏ်ရာက ပြင်းထန်သဖြင့် သေလှ
ဆဲဆဲ ဖြစ်နေလေသည်။ သတိရနေပြီး မျက်လုံးလည်းဖွင့်လျက်
ရှိလေသည်။

‘ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲ၊ ခင်ဗျားနာမည်က ဘာလဲ’

ရဲမှူးကြီး ဂီယာနီက ထိုလူအား မေးလိုက်ရာ ထိုလူက မည်သို့မှပြန်မပြောပဲ ငေးကြည့်နေလေသည်။

သေလဆဲဆဲဖြစ်နေ၍ စကား မပြောနိုင်တော့သည့် အခြေအနေမျိုးဖြစ်ကြောင်း သိသာနေသဖြင့် ဂီယာနီသည် ထိုလူထံမှ သိလိုသောအချက်အလက်များ ရရှိသလောက်မေးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

‘ဒီမယ်...ခင်ဗျားလုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခဲ့တဲ့ ဟာမာနီဆိုတဲ့လူဟာ ပါလက်စတိုင်းပြောက်ကျားအဖွဲ့ဝင်တဦးဖြစ်တယ်။ ဒါကိုသိလိုလဲ သူ့ကိုသတ်ခဲ့တာ မဟုတ်လား။ ခင်ဗျားကိုကြည့်ရတာလဲ အရှေ့အသယ်ပိုင်းဒေသက လူကယောက်ဖြစ်ပုံရတယ်။ ပါလက်စတိုင်းပြောက်ကျား (အာရပ်အကြမ်းဖက်သမား) တွေကို ခင်ဗျားက ရန်သူအဖြစ် တိုက်ခိုက်ပုံအရ ခင်ဗျားဟာ လျှုံးလူမျိုးတဦး ဖြစ်ရမယ်။ ခင်ဗျားနာမည်က ဘာဆိုတာ အရေးမကြီးပါဘူး။ ခင်ဗျားဟာ အစွဲအစားထောက်လှမ်းရေး (ချင်သက်) အဖွဲ့က ထောက်လှမ်းရေး သူလျှို (အေးလွှင့်) တဦး ဖြစ်ရမယ်လို့ ကျုပ်တို့ ယူဆတယ်’

[မှတ်ချက်။ ။ ရှင်ဘက်ဆိုသည်မှာ နောက်ပိုင်း မော့ဆက်ဟု ကျော်ကြားသော အစွဲအစားလုံခြုံရေး ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ပင် ဖြစ်သည်။]

ရဲမှူးကြီး ဂီယာနီက ဤသို့ပြောလိုက်သော်လည်း စက်သေနှုတ် သမားက မည်သို့မှပြန်မပြောချေ။

ဂီယာနီ၏ စိတ်ထဲတွင်မူ သူ့ထင်သည့်အတိုင်း မှန်ရမည်ဟု ယုံကြည်မိသဖြင့် ဆက်ပြောပြန်သည်။

‘ကျုပ်တို့က ခင်ဗျားရဲ့ အဖွဲ့သားများကို သစ္စာဖောက်ပြီး ဖော်ထုတ်ဖို့ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျား တို့ရဲ့ ရန်သူ အကြောင်းကိုသာ ပြောစေချင်တယ်။ ဟာမာနီတို့အဖွဲ့အကြောင်း ခင်ဗျား သိတယ်မဟုတ်လား’

ဤတွင် သေနတ်သမားသည် ပြုံးယောင်ယောင်ဖြစ်လာရာ ဂီယာနီ၏စကား ဟုတ်မှန်ကြောင်း ဝန်ခံသလိုဖြစ်သည်ဟု ယူဆရပေသည်။

ဂီယာနီလည်း အားတက်လာကာ ဆက်ပြောလေသည်။

‘ခင်ဗျားဟာ အခုမိနစ်ပိုင်းအတွင်း သေရတော့မယ်။ ခင်ဗျား အနေနဲ့ ရှင်ဘက် အဖွဲ့ကလူတွေဆီလဲ ပြန်သတင်းပို့ဖို့မရတော့ဘူး။ ခင်ဗျား သေသွားတယ်ဆိုယင် ခင်ဗျားသိထားတဲ့ အချက်အလက်တွေဟာ အလဟဿ ဖြစ် သွား လိမ့် မယ်။ ဒီတော့... ခင်ဗျားရဲ့ရန်သူတွေကို နောက်ထပ်အရေးယူတိုက်ခိုက်စေချင်ယင် ခင်ဗျားက ကျုပ်ကိုပြောပြမှဖြစ်မယ်’

‘ဘာကြောင့် ပြောရမှာလဲ။ ကျုပ်ကို သေနတ်နဲ့ပစ်သတ်တဲ့ ခင်ဗျားတို့ကို ကျုပ်က ဘာကြောင့် ကူညီရမှာလဲ’

ထိုလူက ပြင်းစွာ ဝေဒနာခံစားနေရသည့်ကြားမှ ကြိုးစား၍ ပြောလိုက်သည်။

‘ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့...ခင်ဗျားတို့ရဲ့ရန်သူဟာ ကျုပ်တို့ရဲ့ ရန်သူဖြစ်လို့ပဲ။ ခင်ဗျား အခုလိုသေနတ်ဆွဲမှန်သွားတာကို ကျုပ် ဝမ်းနည်းပါဘယ်။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ကျုပ်ရဲ့ပိုင်နက် နယ်

မြေထဲလာပြီး ရန်သူကို တိုက်တာဟာ အန္တရာယ် ရှိ ကြောင်း ခင်ဗျား ကြိုတင်သိမှာပါပဲ။ ဒါကိုအသာထားလိုက်ပါ။ ခင်ဗျား တို့က ရန်သူကိုတိုက်တာကို ကျုပ်တို့က ဆက်တိုက်ပေးနိုင်တယ်။ တိုက်နိုင်အောင်လဲ ခင်ဗျားက စကားပြောမှဖြစ်မယ်။

ရဲမှူးကြီး ဂိယာနီက ဤသို့ ပြောသည်တိုင် စက်သေနတ် သမားသည် သူ့ အနားသို့ ဝိုင်းနေသော ရဲအရာရှိများ၏မျက်နှာ ကို လှည့်ပတ်ကြည့်လိုက်သည်။

သူသည် မုချ သေရစတော့မည်ဟု သိသဖြင့် ငြိမ်းချမ်းငြာ သေချင်ဟန်တူလေသည်။

စကားပြောရန်ကြိုးစားလျှင် ချက်ချင်း အသက်ပျောက်သွား မည်ဟုလည်း သူ့ ကိုယ်သူ သိနေပုံရသည်။

ထိုအခါ ဆာဂျင် ဘာဒီနိုသည် ထိုလူ၏အနီးသို့ကပ်ပြီးစကား ကို ထလုံးချင်း ပြောလေသည်။

‘ဒီမယ်....ကျုပ်တို့ကလဲ ပါလက်တိုင်း အကြမ်းဖက်ရိုက်ကို လိုက်စုံစမ်းနေတယ်။ ကျုပ်တို့မှာ ခြေရာခံဖို့ သဲလွန်စဆီလို့ ဟာမာနီတယောက်ပဲရှိတယ်။ အခု ဒီလူ ကို ခင်ဗျားဆတ်လိုက်တဲ့ အတွက် ကျုပ်တို့မှာ လမ်းစပျောက်သွားပြီ။ ဟာမာနီရဲ့အပေါင်း အသင်း သုံးဦး ပြင်သစ်ပြည် ပဲရစ်မြို့မှာ ဧတာကိုသဲ ကျပ်စို့ သိတယ်။ အဲဒီလူ သုံးယောက်ဟာ နောက်ထပ် အကြမ်းဖက် တိုက်ခိုက်မှုတွေ ကျူးလွန်ဖို့ ရောမမြို့ကိုရောက်နေတယ်လို့ ယုံကြည် တယ်။ ခင်ဗျားသိယင် ကျုပ်တို့ကို ပြောပြစေချင်တယ်။’

ရဲမှူးကြီး ဂိယာနီကလည်း ဝင်၍....

‘ခင်ဗျားအနေနဲ့ ကျုပ်တို့ကို ရန်သူ တယောက်ယောက်ရဲ့ နာမည် ပြောပြယင် တော်ပါပြီ’ ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထိုအခါ ရှင်ဘက် အစွရေးလ် ထောက်လှမ်းရေးသမားသည် မျက်လုံးပိတ်ထားရာမှ ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။

‘သူတို့ အကြမ်းဖက်ရိုက်ရဲ့ ခေါင်းဆောင်က ဟာဆန် ဆိုတဲ့ သူ ဖြစ်တယ်။ သူက ဗင်ကျူရှို တိုက်ခန်း အမှတ် (၂၅) မှာ နေတယ်။’

ဤသို့ ကြီးစား၍ ပြောလိုက်ပြီးနောက် ထိုလူသည် အသက် ခပျောက်ကာ ငြိမ်သက်သွားလေတော့သည်။

အခန်း ၂

ရောမမြို့ တနေရာရှိ ဗင်ကျူရို တိုက်ခန်းဆိုသည်မှာ လူနေရန် တိုက်ခန်းတွေ အများအပြားရှိသော အဆောက်အအုံကြီး တခု ဖြစ်လေသည်။

ယင်း အဆောက်အအုံ၏ အခန်းနံပါတ် (၂၅) အတွင်း၌ ပါလက်စတိုင်း လွတ်မြောက်ရေး အဖွဲ့၏ အကြမ်းဖက် ဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင် ဟာဆန်ဆိုသူသည် ဆိုနိုယာ အမည်ရှိ အိတလီ မိန်းကလေး တဦးနှင့် တူနစ်ကိုယ်ယဉ်တူကာ နှစ်ပါးသွားလျက် ရှိလေသည်။

ဟာဆန်၏ နာမည် အပြည့်အစုံမှာ ဟာဆန် ဘာကာရတ် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ရင်းနှီးသူများက သူ့ကို ဟာဆန်ဟုသာ ခေါ်လေ့ရှိကြသည်။

ယခု သူ၏ အခန်းတွင်း၌ လာထိုင်နေသူ ဆိုနိုယာမှာ အိတလီ မိန်းကလေး တဦးဖြစ်ပြီး ဟာဆန်နှင့် ချစ်ကြည်ရည်ငံ နေသူဖြစ်သည်။

သို့သော် သူမအနေဖြင့် ဟာဆန်အကြောင်း အသေးစိတ် မသိချေ။

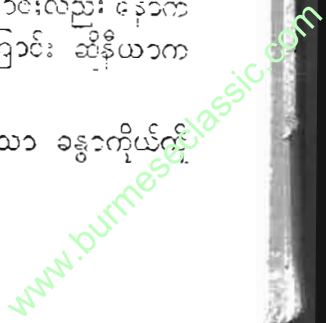
ခွန်အားဗလနှင့် ပြည့်စုံပြီး စောင့်တင်းသန်မာသော အာရပ် လူမျိုး ယောက်ျားတစ်ယောက်အဖြစ်သာ သိလေသည်။

ရောမမြို့တွင် လူ့ချင်းတွေ့ဆုံ သိကျွမ်းရာမှ ရည်ငံသွားကြရာ ဆိုနိုယာက မကြာခဏ ဟာဆန်၏ တိုက်ခန်းသို့ လာရောက်၍ တွေ့ဆုံ ချစ်တင်းနှီးနှောစား ရှိကြသည်။

ဟာဆန်က သူသည် အယ်လ်ဂျီးရီးယား နိုင်ငံ တဘက် ဖြစ်ပြီး ယခု ရောမမြို့သို့ အလုပ်အကိုင် ရှာဖွေရန် လာနေပါသည် ဟု ဆိုလေသည်။

သို့သော် ဟာဆန်ကြည့်ရသည်မှာ အလုပ်အကိုင် ရှာဖွေ ပုံလည်းမရှိ၊ အယ်လ်ဂျီးရီးယား နိုင်ငံ အကြောင်းလည်း နောက် ထပ်မပြောတော့ဘဲဖြင့် သူ လိမ်လည်ပြောကြောင်း ဆိုနိုယာက ခိုင်ခံ့လေသည်။

ဟာဆန်သည် ဆိုနိုယာ၏ ပြည့်ဖြိုး လှပသော ခန္ဓာကိုယ်ကို သိမ်းကျုံး ပွေ့ဖက်ထားလေသည်။

၂၇ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

ပါလက်စတိုင်း အာရပ် လူမျိုး တဦး အနေဖြင့် ဆိုနီယာလို မျက်နှာဖြူ မိန်းကလေး တဦးအား ပိုင်နေခြင်းကို စိတ်ထဲမှ ကျေနပ် သဘောကျနေမိလေသည်။

ထိုအခိုက် အခန်းပြင်ဘက်မှ တစ်စုံတယောက်က ကျယ်လောင် စွာ တံခါးခေါက်သံ ကြားရ လေရာ ဟာဆန်သည် လာ နေသင့်ယှက်ကောင်းလားဟု စိတ်တိုဟန်ဖြင့် ခုတင်ပေါ်မှထပြီး

‘ဟေ့ ... ဘယ်သူလဲက’
ဟု ဟစ်အော်မေးလိုက်သည်။

‘ကျုပ်... ဖာရပ်ဂျီပါ၊ အစာတွေ့ခွင့်လို့ အပြင်ဘက်မှလူက အရေးကြီး ဖြစ်ဟန်ဖြင့် ပြန်ပြော လိုက်သည်။

‘ငါ အခုအားဘူးကွ၊ နောက်မှလာပါ’

‘မတွေ့လို့ မဖြစ်ဘူးကွ၊ ကိစ္စက သိပ် အရေးကြီးတယ်’ အပြင်ဘက်မှလူက ထပ်ပြောပြန်ရာ ဟာဆန်သည် ပို၍ပင် စိတ်တိုလာလေသည်။

သို့သော် ချက်ချင်း စိတ်ကို ပြန်ထိန်းချုပ်လိုက်သည်။

သူ၏ အဖွဲ့သား တဦး ဖြစ်သော ဖာရပ်ဂျီဆိုသူသည် ကိစ္စ အရေးမကြီးပဲ ယခုလို နှေးခင်း ကြောင်းတောင် လာတွေ့မည် မဟုတ်ချေ။

သာမန်အားဖြင့် ဆိုလျှင် သူသည် ညဘက် လာတွေ့လေ့ ရှိသည်။

မိုက်မိုက်ကန်းကန်း ၂၉

ဤသို့ စဉ်းစားပြီးနောက် ဟာဆန်သည် အခန်း တံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်ရာ ဖာရပ်ဂျီဆိုသူသည် လျင်မြန်စွာ ဝင်လာလေ သည်။

ဟာဆန်သည် လျင်မြန်စွာ တံခါးကို ပြန်ပိတ်လိုက်ပြီးနောက် ‘မင်း ဒီမှာ ခဏနေဦး’

ဟု ပြော၍ အတွင်းဘက် အိမ်ခန်းတွင်းသို့ ပြန်ဝင်သွားလေ သည်။

ဆိုနီယာအမည်ရှိ မိန်းကလေးသည် ခုတင်ပေါ်တွင်အိပ်လျက် ပင် ရှိနေရာ... ဟာဆန်က...

‘ဟေ့... မင်းလဲ့ အဝတ်အစားတွေ ပြန်ဝတ်လိုက်တော့’ ဟု ပြောပြီး ပြင်ဘက် ညွှန်ခန်းသို့ ပြန်ထွက်လာလေသည်။

ဖာရပ်ဂျီဆိုသူကား အရပ်ပူပူ၊ ဂင်တိုတို့ လူတယောက် ဖြစ်လေ သည်။

သူ၏ မျက်နှာ အမူအရာက တုန်လှုပ် ချောက်ချားသည့် ဖန်မျိုး ဖြစ်နေသည်။

‘ကဲ... ဆိုစမ်း၊ ဘာဖြစ်လာလို့လဲ’ ဟာဆန်က စတင်၍ မေးလိုက်သည်။

‘ဟာမာနီတယောက် သေပြီ’ ဖာရပ်ဂျီကပြောလိုက်ရာ ဟာဆန်သည် အလွန် အံ့အားသင့် သွားပုံ ရလေသည်။

‘ဟင်... ဟာမာနီ သေပြီလား၊ ဘယ်တုန်းကလဲ၊ ဘယ်လို လုပ်ပြီး သေတာလဲ’

‘သိပ်မကြာသေးဘူး၊ ဝေပစောစောကပဲ၊ သူ့ စားသောက်နေတဲ့ စားသောက်ဆိုင်က ဘေးပွဲထိုး တဦးက တယ်လီဖုန်းဆက် ပြောပါတယ်။ မော်ဒတော်ကားဟာ ဖြတ်မောင်းလာပြီ၊ ကားပေါ်က လူနှစ်ယောက်က ချော့နှစ်နှစ် ပစ်သတ်သွားလို့ ဟာမာနီဟာ ပွဲချင်းပြီး သေသွားတယ်တဲ့’

‘ကားပေါ်မှ လူနှစ်ယောက် ပါတယ်ဆိုတော့... အဖွဲ့အား ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ ရှင်ဘက်က လူတွေများလား’

‘ရှင်ဘက် အဖွဲ့ရဲ့ လက်ချက်ဖြစ်တာ သေချာပါ တယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ပါလက်စတိုင်း အဖွဲ့သားတွေကို လိုက် သတ်ဖြတ်တဲ့ အဖွဲ့ဆိုလို့ ရှင်ဘက် အဖွဲ့ပဲ ရှိတယ်မဟုတ်လား’

ဖာရပ်ဂျီက ပြောလိုက်ရာ ဟာဆန်သည် အလွန်ဒေါသဖြစ်လာဟန်ဖြင့် အကြိတ်လိုက်သည်။ သူတို့၏ အဖွဲ့ဝင် ဟာမာနီ လုပ်ကြံ သတ်ဖြတ်ခံခြင်းအတွက် မိမိတို့အနေဖြင့် လျင်မြန်စွာ လှုပ်ရှားရန် အရေးကြီးကြောင်းကိုလည်း တွေးမိလေသည်။

‘ဟာမာနီ သေပြီဆိုယင် ငါတို့လဲ ဒီ ရောမမြို့က ထွက်သွားမှ ဖြစ်မယ်’

‘အယင်ဆိုး ကျွန်တော်တို့က ပြန်ပြီး ကလဲစားချေမှ ဖြစ်မယ်၊ ဟာမာနီ သေရတဲ့အတွက် ရန်သူကို ပြင်သတ်သင့်တယ်’

ဖာရပ်ဂျီက မကျေမချမ်း ဖြစ်ဟန်ဖြင့် ပြောသော်လည်း ဟာဆန်က လက်မခံချေ။

‘ဒီလိုလုပ်လို့ မဖြစ်သေးဘူး၊ ကျုပ်တို့မှာ အန္တရာယ်ရှိတယ်၊ ကျုပ်တို့လူ ဟာမာနီကို ရောမမြို့ ရဲတပ်ဖွဲ့က စောင့်ကြည့်နေတာကို ကျုပ် သိတယ်၊ အခု သူ သေသွားပြီဆိုတော့ ရဲက သူနေတဲ့

အခန်းကို ပင် ရှာဖွေမှာ သေချာတယ်၊ ရှာဘယ်ခန့်ယင်ပဲ သူတို့က သဲလွန်စ တခုခု ရသွားပြီ၊ ဒီနေရာကို ခြေကုတ် လိုက်လာယင် ခက်မယ်’

‘ရှင်လို့လဲ တာမူတွေမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဟာမာနီက အလွန် အကဲခတ်တဲ့သူ ဖြစ်တယ်၊ သူဟာ ဘယ့် ချီလီ ဘယ့် ဘေးတဦးလဲ ဖြစ်တယ်၊ ဒါကြောင့် သူ အသတ်ခံရတာကို ပြန်ပြီး ကလဲစားချေဖို့ ဘာဝန်ရှိတယ်’

ဖာရပ်ဂျီက မကျေမချမ်း ဖြစ်ဟန်ဖြင့် ပြောပြန်သည်။

‘ဒီမယ် ကလဲစားချေတာကို အသားသားလိုက်ဦး၊ ကျုပ်တို့ အနေနဲ့ စစ်ဆင်ရေးဇာလုပ်ဖို့ ရှိနေတယ်၊ ဒီအတွက် အားလုံးလဲ ပြင်ပင်ပြီးနေပြီ ခြောက်လလုံးလုံး ကြီးတင် ပြင်ဆင် နဲ့တာကြောင့် လွဲချော်စရာလဲ မရှိဘူး၊ ငင်ဆင်ရေးကလဲ သိပ်အရေးကြီးမယ်၊ မူလ အစီအစဉ်က ကျုပ်တို့ဟာ ရောမ မြို့က နောက်နှစ်ရက်ကြာမှ ထွက်ဖို့ရှိတယ်၊ အခုတော့ အခြေအနေ တမျိုး ဖြစ်လာတဲ့အတွက် ဒီနေ့ပဲ အပြန်ဆုံး ထွက်ကြရမယ်၊ ဒါကြောင့် မင်က ရှိဖတ်ဆီ တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီး လေဆိပ်ကို လာခဲ့ဖို့ ပြောလိုက်ပါ’

ဟာဆန်က သူ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြောလိုက်သည်။

ဖာရပ်ဂျီဆိုသူကမူ ရောမမြို့မှ ချက်ချင်း ထွက်ခွာသွားချင်ဖို့ မရချေ။

‘အခု ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ဟာမာနီရဲ့အခန်းကို သွားယင် ရဲအဖွဲ့ဝင်တွေ မရောက်ခင် ရောက်သွားနိုင်တယ်၊ တကယ်လို့ ဟိုမှာ သဲလွန်စ၊ အထောက်အထားရှိနေယင်လဲ ဖျောက်ဖျက်

ပစ်ခဲမယ်။ ဒီလိုဆိုတော့ ရောမမြို့မှာ နောက်ထပ်နှစ်ရက် နှုတ်ခွင့် မယ်။ နှစ်ရက်အတွင်းမှာ ကျွန်တော်တို့က ဂျူးလူမျိုးတွေ လိုက် သတ်နိုင်တယ်။ ဂျူးလူမျိုးဆိုယင် ပြီးတာပဲ။ တွေတဲ့လူကို သတ် ပစ်မယ်’

ဖာရပ်ဂျီက ဤသို့ ထပ်ပြောသော်လည်း ဟာဆန်က သဘော မတူဟန်ဖြင့် ခေါင်းခါလိုက်သည်။

‘မဖြစ်ဘူး၊ မင်းသွားယင် အန္တရာယ် ရှိတယ်၊ ပြီးတော့ တို့ရဲ့ အဓိကတာဝန်ဖြစ်တဲ့ စစ်ဆင်ရေး အောင်မြင်မှုပါ ထိခိုက်သွား နိုင်တယ်။ ဒီမယ်...ဖာရပ်ဂျီ ကျုပ် ကတိပေးပါတယ်။ စစ်ဆင်ရေး ပြီးသွားယင် ဟာမာနီ အသတ်ခံရမှုအတွက် ကောင်းကောင်း ကြီး ကလဲ့စား ချေပါမယ်။ အခု အတောအတွင်းမှာတော့ တို့ အနေနဲ့ စစ်ဆင်ရေး အောင်မြင်ရေးကိုသာ အဓိက ဦးစားပေးရ သိမ့်မယ်’

ဟာဆန်က ဤသို့ ပြောလိုက်မှ ဖာရပ်ဂျီသည် ခေတ္တစဉ်းစား နေပြီးနောက် သဘောတူ လက်ခံဟန်ဖြင့် ခေါင်းညိတ်လိုက် သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ခင်ဗျားပြောတာ မှန်တယ်။ ဟာမာနီ ကိုယ် တိုင် ကလဲ့ စစ်ဆင်ရေး အောင်မြင်တာကို လိုလားမှာပါပဲ။ ကျွန်တော်အရပ် ကျွန်တော် လူ ရှိဖစ်ဆီကို တယ်လီဖုန်း ဆက် လိုက်ပါမယ်’

ပြောပြောဆိုဆို ဖာရပ်ဂျီသည် လျင်မြန်စွာ ပြန်ထွက်သွား ခဲ့လေသည်။

ဟာဆန်သည် အိမ်ခန်းထဲသို့ ပြန်ဝင်သွားရာ ဆိုနိုယာက အာတ်အစားများ ဝတ်ထားပြီး ခုတင်ပေါ်တွင် ထိုင်နေလေ သည်။

‘ဘာတွေ ဖြစ်နေတာလဲ ရှင်’ ဆိုနိုယာက မေးလိုက်သည်။

‘အရေးပေါ် ပြဿနာတခု ဖြစ်လာတယ်။ ကြီးကြီး ကျယ် ကျယ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ငါက ဒီရောမမြို့က တပတ်နှစ်ပတ်လောက် ထွက်သွားရမယ်။ မင်းလဲ အခုရက်ရက် ပြန်သွားပေတော့၊ မင်းအိမ်မှာပဲ နေပါ။ ဒီတိုက်ခန်းကို လုံးဝ မလာပါနဲ့၊ ရောမမြို့ကို ငါ ပြန်ရောက်လာတဲ့ အခါကျမှ ငါက မင်းကို ဆက်သွယ်မယ်’

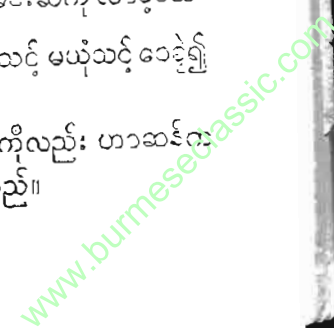
ဟာဆန်က ဤသို့ပြောလိုက်ရာ ဆိုနိုယာသည် အံ့အားသင့် ပြီး မေးခွန်းတွေ ထပ်မေးပြန်လေသည်။

သို့သော် ဟာဆန်က မဖြေပဲ သူမကို ပွေ့ဖက် နမ်းရှုပ်ပြီး နောက် အခန်းပြင်ဘက်သို့ ဆွဲခေါ် သွားလေသည်။

‘ကဲ...မင်း အိမ်ပြန်ပေတော့၊ ဒီတိုက်ခန်းကို ပြန်မလာဖို့ မမေ့ ပါနဲ့၊ အခြေအနေကောင်းတဲ့အခါ ငါက မင်းဆီကို လာခွဲမယ်’

ဆိုနိုယာသည် ဟာဆန်၏ စကားကို ယုံသင့် မယုံသင့် သေခွဲ၍ မရနိုင်အောင် ဖြစ်နေမိလေသည်။

မိမိက သိလို၍ မေးသည့် မေးခွန်းများကိုလည်း ဟာဆန်က မဖြေသဖြင့် ပို၍ စဉ်းစားရခက် နေတော့သည်။

ဤသို့လျှင် စိတ်ထဲမတင်မကျဖြစ်ကာ အံ့ဩတွေ့ဝေလျက် နှင့်ပင် သူမသည် တိုက်ခန်းမှ ထွက်သွားရလေသည်။

* * *

နောက်တနာရီခန့် ကြာသွားတော့မှ ရဲမှူးကြီး ဂီယာနိုနှင့် ဆာဂျင်ဘာဒီနိုတို့သည် ဖီးယက်ကားဖြင့် 'ပင်ကျူရီ' တိုက်ခန်းသို့ ရောက်လာကြလေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်လုံးသည် အရပ်ဝတ် အချပ်စားဝတ်ထား ကြပြီး တိုက်ခန်းအောက်ထပ်ရှိ စာရေးထံသို့ ဝင်၍ ရဲအရာရှိများ ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုစုံစမ်းရာ အာရပ်လူမျိုး တဦး နေသော အခန်းက တတိယထပ်တွင် ရှိကြောင်း သိရလေသည်။

ဤတွင် သူတို့နှစ်ဦးသည် တတိယထပ်သို့ တက်သွားပြီး ဟာဆန်၏ အခန်းပြင်ဘက်ရောက်လျှင် ပစ္စည်းသေဆုံးများ ထုတ်ယူလိုက်ကြသည်။

ဂီယာနိုက အခန်းတံခါးကို ခေါက်လိုက်သည်။ အသွင်းမှ လျှင်ရှားသံ မကြားရသဖြင့် နောက်ထပ်တံခါးတံခါးခေါက်ကြည့်ပြန်သည်။

သို့သော် ဘာသံမှမကြားရပဲ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသေးသည်။

ဂီယာနိုသည် အခန်းတွင်း၌ လူရှိ မရှိ မသေချာသော်လည်း တံခါးခေါက်သည်ကို လာမဖွင့်သဖြင့် သင်္ကာမကင်း ဖြစ်လာပါသည်။

အောက်ထပ်ရှိ တိုက်ခန်းစာရေးနှင့် ဝင်တွေ့စဉ်က ရဲအရာရှိ များ အဖြစ် ထိုအခန်း၏ သော့တူကိုပါ တောင်းဆိုခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ဂီယာနိုသည် သော့တူဖြင့် အခန်းတံခါးကို ဖွင့်လိုက်သည်။

ထို့နောက်သူနှင့် ဘာဒီနိုတို့ နှစ်ဦးစလုံးက သေနတ်အသင့် ထုတ်ကိုင်လျက် အခန်းတွင်းသို့ လျင်မြန်စွာ ဝင်လိုက်ကြသည်။ သို့သော် အခန်းတွင်း၌ မည်သူမှ မရှိချေ။

တဖန် အိမ်ခန်းတွင်းသို့ ဝင်ကြည့်ကြရာ အိပ်ရာမှာ မကြာ သေးမီက အိပ်ထားသလို ရှုပ်ပွနေသည်ကိုသာ တွေ့ရလေသည်။ လူသူ အရိပ်အရောင်ဆို၍ လုံးဝ မရှိချေ။

'ဟာဆန်ဆိုတဲ့လူဟာ ကမန်းကတန်း ထွက်သွားတာ ဖြစ်ရမယ်'

ဆာဂျင်ဘာဒီနိုကပြောယင်း ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင်ကျနေသော ကြေ့လက်သုတ်ပဝါငယ် တခုကို ကောက်ယူလိုက်သည်။ ထိုလက်သုတ်ပဝါတွင် နှုတ်ခမ်းနီဆိုးဆေးများပေကျံနေ

လေသည်။ ဘာဒီနိုသည် လက်သုတ်ပဝါကို သေချာစွာကြည့်ပြီး....

'ဒီအခန်းထဲမှာ မိန်းမတယောက်လဲ လာအိပ်သွားတာ ဖြစ်ရမယ်'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ရဲမှူးကြီး ဂီဟာနီသည် သူ၏ ရေဒီယိုစက်ဖြင့် အောက်ထပ်
တွင် စောင့်နေကြသော သူ၏ လူများအား ခေါ်ယူလိုက်သေး
သည်။ ထို့နောက် အခန်းကို သေချာစေ့စပ်စွာ ရှာဖွေကြည့်ကြ
လေသည်။

ဟာဆန်သည် ကယားကယား တွက်သွားသော်လည်း အခန်း
တွင်း၌ သူ၏ သူငယ်များမှအကြောင်း သဲလွန်စ ရနံ့ငံစရာ တစ်
မရှိအောင် ဂရုစိုက်၍ ခြေရာဖျောက်သွားသဖြင့် ရဲအရာခံများထံ
သေလွှာ စေ့စပ်စွာရှာဖွေကြရာတွင် သဲလွန်စအထောက်အထား
ဆို၍ ဘာမျှ မတွေ့ရချေ။

မိနစ်နှစ်ဆယ်ခန့် ရှာဖွေကြည့်ကြပြီးနောက် လက်လေးခုလံ
ပြီး ရဲမှူးကြီး ဂီဟာနီသည် ထိုအဆောက်အအုံ၏ အခြားအခန်း
များတွင် ထိုင်နေသူများအား တွေ့ဆုံ မေးမြန်းမည်ပြုစဉ် သူ
ရေဒီယိုစက်သို့ ချဲ့အဖွဲ့ဝင်တဦးက လှမ်း သတင်းပို့ လေသည်။

သတင်းပို့ သူမှာ ဆာဂျင်ရဲကြပ်ကြီး ရာမုန်ဒို ဆိုသူ ဖြစ်ပြီး
ရေဒီယိုဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း သတင်းပို့ လေသည်။

‘ရဲမှူးကြီးခင်ဗျား၊ ကျွန်တော်တို့က ရဲမှူးကြီးအမိန့်အတိုင်း
အသတ်ခံရတဲ့ ဟာမာနီဆိုသူ့ရဲ့ အိမ်နီးကို ဝင် ရှာဖွေကြည့်ကြ
ပါတယ်။ အခန်းထဲမှာ ဟာမာနီ နာမည်နဲ့ နိုင်ငံကျူးလက်ဖက်
(ပတ်စ်ပို့) တခု ကျောပါတယ်။ ပတ်စ်ပို့ ထဲမှာ စပိန်နိုင်ငံကို သွားဖို့
ပြည်ဝင်ခံစာ ရိုက်နှိပ်ထားတယ်။ နောက်ပြီး စပိန်ပြည် မရောက်ခင်
ကိုသွားဖို့ လေယာဉ်လက်မှတ်တစောင်နဲ့ စပိန်နိုင်ငံသုံး ငွေစက္က
နှစ်ထောင်ကျော်ဖိုးကိုလဲ တွေ့ရပါတယ်’

ဤတွင် ရဲမှူးကြီး ဂီဟာနီသည် ချက်ချင်း စိတ်ဝင်စားလာ
ကာ....

‘ဒါဖြင့် မင်းက အခုချက်ချင်း လေဆိပ်လုံခြုံရေးကို တယ်လီ
ဖုန်း လှမ်းဆက်ထားလိုက်ပါ။ ရောမလေဆိပ်က မဒရစ်မြို့ကို
ထွက်ခွာမယ့် လေယာဉ်ခရီးစဉ်အားလုံးကို အရေးပေါ် ရှာဖွေ
စစ်ဆေးကြည့်ရမယ်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဂင်းနုနု * စာပေ *
* ၀၇၅ - ဝတ္ထုလစ်လစ် * ကြီး *
ဝတ္ထုလစ် - ရန်ကုန် *

ရောမမြို့ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ လေဆိပ်သို့ ရဲကြပ်ကြီး ရာမုန်ဒိုက
တယ်လီဖုန်းဆက်သောအခါ အချိန် လေးမိနစ်ခန့် နောက်ကျ
သွားလေသည်။

အကြောင်းမူကား တယ်လီဖုန်းမဆက်မီ လေးမိနစ်အလိုတွင်
ထွက်ခွာပျံသန်းသွားသော ဂျိမ်းရီးယား (စပိန်) လေကြောင်း
ကုမ္ပဏီ၏ လေယာဉ်ခရီးစဉ်အမှတ် (၁၇၉) တွင် ဟာဆန်နှင့်တကွ
သူ၏အဖော် (ပါလက်ခတ်တိုင်းပြောက်ကျားအဖွဲ့ဝင်) နှစ်ဦးတို့သည်
လိုက်ပါသွားကြပြီ ဖြစ်သောကြောင့်ပင်တည်း။

သူတို့သုံးဦးစလုံးမှာ နိုင်ငံကူးလက်မှတ် (ပတ်စပို့) များနှင့် လေယာဉ်လက်မှတ်များ ကြိုတင် စီစဉ်ထားပြီးဖြစ်ရာ မူလ အစီအစဉ်က နောက်နှစ်ရက်ကြာမှ ရောမမြို့မှ ထွက်ခွာကြရန် ဖြစ်သော်လည်း ဟာဆန်က သူတို့၏အလုပ်ကိစ္စအရေးကြီးသဖြင့် ယခုပင် စပိန်ပြည်သို့ သွားလို့ကြောင်း ပြောသော အခါ ကံအားလျော်စွာ လေယာဉ်ခရီးစဉ် (၃၇၉) ငွင် ခရီးသည် နည်းပြီး ထိုင်ခုံလွတ်များ ရှိနေသဖြင့် အလွယ်တကူပင် ခရီးသည် လိုက်ပါခွင့် ရသွားလေသည်။

ထို့ကြောင့် ရဲမှူးကြီး ဂီယာနီသည် သိသိကလေးလွတ်သွား လေခြင်းဟု ဒေါသလည်း ထွက် စိတ်လည်း ပျက်မိလေသည်။

သူသည် ဟာဆန် အမှူးပြုသော အကြမ်းဖက် ဂိုဏ်းသား များအား ဖမ်းဆီးရမိရန်အထူးကြိုးစားခဲ့သော်လည်း ယခုတော့ လက်လွတ်သွားပြီဖြစ်၍ စိတ်ပျက်မိခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အထူးသဖြင့် ယခု ဟာဆန်တို့ ထွက်ခွာသွားသည့် နေရာက စပိန်ပြည် မဒရစ်မြို့ဖြစ်၍ ပို၍ ခက်ခဲနေပေသည်။

သူတို့၏ အကြမ်းဖက်မှု နှိမ်နင်းရေး အထူး တပ်ဖွဲ့ များကို လန်ဒန် (အင်္ဂလန်)၊ ပဲရစ် (ပြင်သစ်ပြည်) နှင့် ဖြူးနစ် (အနောက် ဂျာမနီ) မြို့များတွင် ဖွဲ့စည်းထားရှိပြီ ဖြစ်သော်လည်း စပိန်ပြည် မဒရစ်မြို့တွင်မူ ဖွဲ့စည်းထားခြင်း မရှိသေးပေ။

ယင်းသည်ပင်လျှင် ရဲမှူးကြီး ဂီယာနီအဖို့ ကြီးစွာသော အခက်အခဲတခု ဖြစ်နေတော့သည်။

* * *

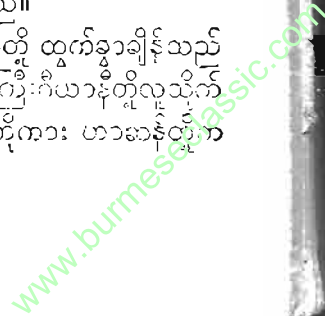
စပိန်ပြည် မဒရစ်မြို့ တနေရာရှိ ကာမင်ဟိုတယ်တွင် ဟာဆန်နှင့် သူ၏အဖော်တို့သည် တည်းခို နေထိုင်လျက် ရှိကြလေသည်။

စောစောကကြိုတင်စီစဉ်ထားသဖြင့် သူတို့အနေဖြင့် ဟိုတယ် အခန်းများ လွယ်လင့်တကူပင် ငှားရမ်းရရှိကြလေသည်။

သူတို့သည် စပိန်ပြည်သို့ မှုရင်းအစီအစဉ်ထက် နှစ်ရက် ပိုစာ ၍ ရောက်နေကြလေရာ ထိုနှစ်ရက်အတွင်း အနားယူယင်း စိတ် ငြိမ်မှု ရရှိအောင် ကြိုးစားနေကြလေသည်။

သူတို့၏အဖွဲ့ဝင်တဦးဖြစ်သူ ဟာမာနီအသတ်ခံရသည့်အတွက် စိတ် တုန်လှုပ်ချောက်ချားမိခြင်းကြောင့် ပြန်၍ စိတ်တည်ငြိမ်မှု ရရှိအောင် ကြိုးစားနေကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

အကယ်၍သာ ရောမမြို့ လေဆိပ်မှ သူတို့ ထွက်ခွာချိန်သည် လေးမိနစ်ခန့် နောက်ကျသွားပါက ရဲမှူးကြီး ဂီယာနီတို့လူသိုက် က ဧကန်မုချဖမ်းဆီး နိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်းကိုကား ဟာဆန်တို့က မသိပါချေ။

၄၀ ဟက္ကသိုလ်နေဝင်း

ဟာဆန်၏ အဖော်တို့နှစ်ဦးမှာ ဖာရပ်ဂျီနှင့် ရှိဖစ်ဆိုသူတို့ပင် ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် တနေကုန်အရက်သောက်ယင်း ဟာမာနို အသတ်ခံရမှုအတွက် တုံ့ပြန်ကလေးစားချေရန် နည်းလမ်းများကို စဉ်းစား အကြံထုတ်နေကြလေသည်။

ရှိဖစ်သည် ပိန်ပိန်ပါးပါး မျက်နှာသွယ်သွယ်နှင့် လူငယ်တဦး ဖြစ်သည်။ ဘာမှ မလုပ်ရပဲ ထိုင်တောင့်နေရသည်ကို စိတ်မရှည်ပဲ လှုပ်ရှားမှုတခုခု အမြန်လုပ်ချင်နေသူလည်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ယခု ဟိုတယ်ခန်းထဲ နေရချိန်တွင် ဆက်တိုက် အရက် သောက်၍ ဖာရပ်ဂျီနှင့် အတူ ဟာမာနို အသတ်ခံရမှု အတွက် တုံ့ပြန် ကလေးစားချေရန်သာ ကြံစည် စိတ်ကူးနေလေ သည်။

သူတို့နှစ်ဦး၏ အပြုအမူကို ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော ဟာဆန် က သဘောမကျချေ။

သူတို့ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရမည့် စစ်ဆင်ရေးသည် သာလျှင် အဓိကအရေးကြီးသဖြင့် ဟာမာနို အသတ်ခံရမှုကြောင့် တွန်တု ချောက်ချား စိတ်စာတ်ကျနေလျှင် စစ်ဆင်ရေး အောင်မြင်မှု အတွက် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်နိုင်ကြောင်းကို ဟာဆန်က ပြောပြ လေသည်။

ပထမတွင် ရှိဖစ်နှင့် ဖာရပ်ဂျီတို့က ဟာဆန်၏ သဘောကို လက်မခံပဲ ပြန်၍ ငြင်းကြွလေသည်။

သူတို့ချင်း စကားများပြီး ထိုးကြိတ် သတ်ပုတ်တော့မည့် အခြေအနေမျိုးသို့ပင် ရောက်အောင် တင်းမာလာကြသည်။

သို့သော် ဟာဆန်က ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ထပ်မံ ရှင်းပြ ခလမှု ရှိဖစ်နှင့် ဖာရပ်ဂျီတို့သည် အလျော့ပေးကာ ဟာဆန်၏ ခြေပြုချက် မှန်ကန်ကြောင်း ဝန်ခံလိုက်ကြသည်။

သို့နှင့်ပင် သူတို့ သုံးဦးသည် မဒရင်မြို့ ကာမစ် ဟိုတယ်၌ နေကာ နှစ်ရက်ခန့် စောင့်နေကြလေသည်။

ထိုအတောအတွင်း ဟာဆန်က ကျွန် လူနှစ်ယောက်အား သူတို့၏ ပါလက်စတိုင်းလွတ်မြောက်ရေးအဖွဲ့၏ရည်မှန်းချက်များ အကြောင်း ထပ်တလဲလဲ ရှင်းလင်းပြောပြလေသည်။

* * *

စတုတ္ထမြောက်နေ့တွင် ကြိုတင်ချိန်းဆိုထားသည့်အတိုင်း သူတို့၏ ဟိုတယ်ခန်းသို့ တယ်လီဖုန်းလာလေသည်။

ဟာဆန် ကိုယ်တိုင် တယ်လီဖုန်း စကားပြောပြီး တဘက်မှ ဆက်သူနှင့် တွေ့ဆုံကြမည့် နေရာ၊ နေ့ရက်၊ အချိန် စသည်တို့ကို အသေးစိတ် ဆွေးနွေးပြီး အတည်ပြုလိုက်သည်။

သူတို့သုံးဦးနှင့် ဆက်သွယ် ပူးပေါင်းရန် ကြိုတင် စီစဉ်ထား သော အကြမ်းဖက်အဖွဲ့တို့ တနေရာတွင် ဆုံကြရန် ညှိနှိုင်း စီစဉ် လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

၄၂ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

ဟာဆန်သည် ရောမမြို့တွင် အသတ်ခံရသူ ဟာမာနို၏ အိမ်ခန်းသို့ အီတလီရဲက ဝင်ရောက်ရှာဖွေလိမ့်မည်ဟု တထစ်ချ တွက်မိလေသည်။

ထိုအိမ်ခန်း၌ မိမိကို အဖွဲ့ခေါက်သည့် ခြေထုခံလိုက်ရန် သဲလွန်စ အထောက်အကူ အစွဲသွားနိုင်ကြောင်း ကိုလည်း စဉ်းစားမိသည်။

ထို့ကြောင့် ယခု ဟိုတယ်မှ ထွက်ခွာရာတွင် အထူးသတိ ထားပြီး ထွက်ခွာရန် အရေးကြီးကြောင်းကိုလည်း တွေးမိလေ သည်။

ဟိုတယ်မှ ထွက်ကြသောအခါ ဖာရပ်ဂျ်တယောက်တည်းက တဘက်သို့ လျှောက်ထွက် သွားပြီး ဟာဆန်နှင့် ရှိဖ်တို့က ဆန့်ကျင်ဘက်လမ်းအတိုင်း လျှောက်သွားကြသည်။

ကိုက်တစ်ရာခန့် လျှောက်သွားပြီးတော့မှ ရှိဖ်တယောက် တည်း ဆက်သွားခိုင်းပြီး ဟာဆန်က ဟိုတယ်သို့ ပြန်လာခဲ့ လေသည်။

ခဏမျှကြာသော် ဟိုတယ်၏ နောက်ဖေးဘက်တံခါးပေါက်မှ ပြင်ဘက်သို့ ထွက်ခဲ့လေသည်။

အကယ်၍ ရဲထောက်လှမ်းရေးက သူတို့အား စောင့်ကြည့် နေပါက မမြင်နိုင်အောင် နောက်ဖေးပေါက်မှ ထွက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ရှိဖ်နှင့် ဖာရပ်ဂျ်တို့အား လူခွဲ၍ လွှတ်လိုက်ခြင်းမှာလည်း သူတို့အား ရဲစုံထောက်များက တစေ့တစောင်း ကြည့်နေလျှင်

မည်သူ့ နောက်သို့ လိုက်ရမှန်းမသိပဲ မျက်စိလည်အောင် အကွက် ဆင်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဟာဆန်သည် ဟိုတယ်မှ ထွက်ခဲ့ပြီးနောက် သူ သွားရမည့် နေရာသို့ တိုက်ရိုက် မသွားပဲ မဒရင် မြို့တွင်း၌ တတ်နိုင်ကား သုံး လေးစီး ပြောင်းစီးကာ ခြေရာဖျောက်နေလိုက်သည်။

ဥနေစောင်းတော့မှ သူသည် မြို့ဆင်ခြေဖုံးရှိ ကမ္ဘာ့လူ့ ခရီးသည်များ လာရောက်လေ့ရှိသော ဥယျာဉ်ကြီးသို့ သွားလေ သည်။

ဥယျာဉ်ကြီး၏တနေရာတွင် ရေအိုင်ငယ်တခု ရှိလေသည်။

ထိုနေရာသို့ ဟာဆန် သွားလိုက်သောအခါ ဂျပန်အမျိုးသား လူငယ်တဦးသည် ဥယျာဉ်၏ရှုခင်းကို ကင်မရာတလုံးဖြင့် ဓာတ်ပုံ ရိုက်ယူနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ဟာဆန်လည်း ထိုဂျပန်လူငယ် အနီးသို့ လျှောက်သွားပြီး ရေအိုင်၏ ရှုခင်းကို ကြည့်သလိုနှင့်....

‘ပါလက်စတိုင်းအတွက် တရားမျှတမှု မရှိ’ ဟု ခပ်တိုးတိုး ပြောလိုက်သည်။

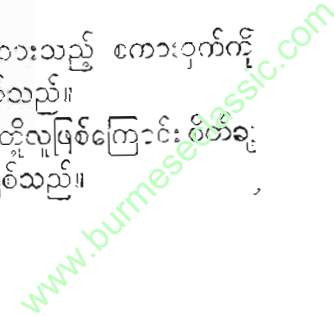
ဂျပန်လူငယ်သည် စုတ်တရက် လှည့်မကြည့်ပဲ

‘ကမ္ဘာကြီးအတွက်လဲ ငြိမ်းချမ်းမှု မရှိ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဤကား သူတို့ချင်း ကြိုတင်စီစဉ်ထားသည့် ကေားဂျက်ကို အတိုင်အဖောက် ပြောလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ကေားဂျက်မှန်အောင်ပြောနိုင်မှ မိမိတို့လူဖြစ်ကြောင်း စိတ်ချ နိုင်မည်ဟု ကြိုတင်သတ်မှတ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

၄၄ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

ဂျပန်လူငယ်သည် စကားဝှက်၏ ဒုတိယအပိုင်းကို ပြောလိုက်ပြီးမှ ဟာဆန်အား လှည့်ကြည့်ကာ ပြုံးလိုက်သည်။

ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား ဝမ်းသာအားရ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကြလေသည်။

စင်စစ်အားဖြင့် ဟာဆန်နှင့် ဂျပန်လူငယ်တို့သည် ပြင်သစ်ပြည် ပဲခဲစ်မြို့၌ တွေ့ဆုံ သိကျွမ်းခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ အကြမ်းဖက်မှုများကိုလည်း နှစ်ယောက်သား တိုင်ပင်၍ ပြုလုပ်ခဲ့ဖူးသည်။

သို့သော် လူချင်း ခွဲခွာသွားပြီး ပြန်လည် တွေ့ဆုံသည့်အခါ စကားဝှက် အတိုင်အဖောက် ပြောကြားစာမ်းဟု ကြိုတင်စီစဉ်သတ်မှတ်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဂျပန်လူငယ်၏ အမည်မှာ တာကာကီ ဖြစ်သည်။ သူသည် မျက်မှန်တပ်ဆင်ထားပြီး တက္ကသိုလ်ကျောင်းထွက် တဦးလည်း ဖြစ်သည်။

သို့သော် နိုင်ငံရေးအယူအဆအားဖြင့်အယူသည်းဝါဒသမားတဦးဖြင့်ပြီး အကြမ်းဖက်မှုကို လိုလားသော ဂျပန် လျှို့ဝှက်မြေအောက် ကြယ်နီစစ်တပ် အဖွဲ့ဝင်တဦးလည်းဖြစ်သည်။

ဂျပန် ကြယ်နီစစ်တပ် အဖွဲ့ဝင်များသည် အနောက်ဥရောပ အုပ်စုအားလုံးအပေါ် မျက်မှန်းကျိုးပြီး အကြမ်းဖက်မှုများဖြင့် မကြာခဏ တိုက်ခိုက်လေ့ရှိကြပေသည်။

ယင်းသို့ အကြမ်းဖက်မှုကို လိုလား၍လည်း သူတို့သည် ဦးအယ်လ်အို ခေါ် ပါလက်စတိုင်း အကြမ်းဖက် ဂိုဏ်းများနှင့် ဆက်သွယ်မိကာ မဟာမိတ် ပြုလုပ်ထားကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

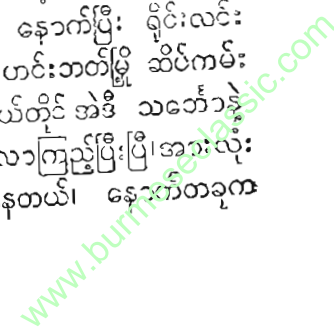
နှစ်ယောက်သား လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်ကြပြီးနောက် ဂျပန်လူငယ် တာကာကီက အစီအစဉ်ကို ပြောပြလေသည်။

‘ကျုပ်တို့ အဖွဲ့သားတွေတော့ အားလုံး ဝေပုံပြည်ကိုရောက်နေကြပြီ။ ယိုတာရိုဆိုတဲ့ လူက လွန်ခဲ့တဲ့သုံးလကတည်းက ဘာစီလိုနာ မြို့ကို ရောက်နေတယ်။ သူ့ဆီမှာ လိုအပ်တဲ့လက်နက်တွေနဲ့ တခြား ပစ္စည်းကိရိယာတွေ အပြည့်အစုံရှိနေတယ်’

‘ဟုတ်လား၊ ဒါဖြင့် အိုကေတာပေါ့၊ ဒါထက် ကျုပ်တို့ရဲ့ ရည်မှန်းချက်ဖြစ်တဲ့ ပစ်မှတ်ကကော အခု ဘယ်မှာလဲ’

ဟာဆန်က ပြန်မေးလိုက်ရာ တာကာကီ ပြုံးလိုက်သည်။

‘ကျုပ်တို့ရဲ့ ပစ်မှတ်ဟာ သတ်မှတ်ထားတဲ့ အစီအစဉ်အတိုင်း ခတ်ကျွန်းက ထွက်ခွာလာပြီ ဖြစ်တယ်။ နောက်ပြီး ရိုင်းလင်းသင်္ဘောကလဲ ဒီနေ့မနက်ပဲ ဂျာမနီပြည် ဟင်းဘတ်မြို့ ဆိပ်ကမ်းက ထွက်ခွာလာပြီ ဖြစ်တယ်။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် အဲဒီ သင်္ဘောနဲ့ ပါလာတဲ့ သင်္ဘောသားစာရင်းကို လေ့လာကြည့်ပြီးပြီ။ အားလုံး ကျုပ်တို့ ကြံစည်ထားတဲ့အတိုင်း ဖြစ်နေတယ်။ နောက်တခုက

၄၆ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

ကျုပ်တို့သုံးဖို့လိုအပ်တဲ့ငါးဖမ်းစက်လေ့ တစ်စင်းကိုလဲ ဟာယာရီနဲ့ အိဒ္ဓိဆူ တို့က ရွာတွေထဲမှာပြီ၊ သူတို့က လုပ်ရားမှ စတင်ဖို့ အကြောင်းကြားလိုက်ယ် ခပ်ပျားတို့အဖွဲ့ကလဲ အဆင်သင့်ရှိမှ ပြင်မယ်

‘ကျုပ်တို့အဖွဲ့ကလဲ လုပ်ရားခွဲ အဆင်သင့်ဖြစ်နေပါပြီ’ ဟာအန်က ပြန်ပြောမယ်။ ဗီဇ်စာတံခိုက်မာကြောင်းပြသည် အနေဖြင့် လက်သီးကို ကျုပ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်လိုက်သည်။

အခန်း ၄

အံ့လန်နိုဝင် လန်ဒန်မြို့ရှိ အကြမ်းဖက်မှု နှိမ်နင်းရေးအထူးတပ်ဖွဲ့ ရုံးခန်းမှာ နာမည်ကျော် စကော့တလန်ယတ်စ် စုံထောက်ဌာန ကြီး၏ အဆောက်အအုံတနေရာတွင် တည်ရှိလေသည်။

သိရုံးခန်းအတွင်း၌ အစီရင်ခံစာတခုကို ဂရုတစိုက် လေ့လာ ကြည့်ရှုနေကြလေသည်။

လူနုန်ယောက်အနက် အသက်သုံးဆယ်ကျော်ရှိ အရပ်မြင့်မြင့် နှင့်လူမှာ ပြိုတိသျှ စုံထောက်ဌာနမှ သွန်ကြား ရေး မှူး ချုပ် အဆင့်ရှိသော နီကိုလ်ဆန် ဆိုသူဖြစ်သည်။ သူသည် အကြမ်းဖက်မှု နှိမ်နင်းရေး အထူးတပ်ဖွဲ့၏ လန်ဒန်မြို့ဆိုင်ရာ တပ်ဖွဲ့အကြီးအကဲ လည်းဖြစ်သည်။

သူနှင့်အဘူရှိနေသူ ဆံပင်ဖြူဖြူ နှုတ်ခမ်းမေးနှင့် လူကား ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက သူ့ရဲ့ကောင်း ဘွဲ့တံဆိပ်ရ ဆာအယ် လိတ်ဇနွား ဆိုသူဖြစ်လေသည်။

ဆာအယ်လိတ်ဇနွား၏ တာဝန်ကား ပြင်ဆင်မှု၊ ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့အစည်းအသီးသီး အချင်းချင်းဆက်သွယ်မှု ပြေလည်ချောမောစေရန် တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ရသည့် ညှိနှိုင်းစီစဉ်ရေးမှု တာဝန်ပင်ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံအသီးသီးရှိ အကြမ်းဖက်နှိမ်နင်းရေး အထူးတပ်ဖွဲ့တို့ တာဝန်ပေးခြင်းခံရသူများမှာ ရဲစုံထောက်ဌာနမှ ကျွမ်းကျင်သူ စုံထောက်အရာရှိများ ဖြစ်ကြလေသည်။

သူတို့သည် နိုင်ငံတကာ၌ အကြမ်းဖက် ဂိုဏ်းသားများဟု သင်္ကာမကင်း ဖြစ်သူများ၏ လှုပ်ရှားမှု သဘင်းကို မျက်စိဖြင့် မပြတ် စုံစမ်းထောက်လှမ်းပြီး အကြမ်းဖက်မှုများ လက်ထောက် မဖြစ်မြောက်မီ ကြိုတင်ကာကွယ်ဘားဆီးရန်လည်း တာဝန်ယူကြလေသည်။

ယခု သူတို့နှစ်ဦး လေ့လာဖတ်ကြည့်နေသော အစီရင်ခံစာမှာ အီတလီပြည် ရောမမြို့မှ အကြမ်းဖက်မှုနှိမ်နင်းရေးတပ်ဖွဲ့ အကြီးအကဲ ရဲမှူးကြီး ဂီယာနိုက ပေးပို့လိုက်သော အစီရင်ခံစာပင် ဖြစ်သည်။

ယင်းအစီရင်ခံစာ၏ မိစ္ဆာများကို ပြင်သစ်ပြည် ပဲရစ်မြို့ ဂျာမနီပြည် မြူးနစ်မြို့များရှိ တပ်ဖွဲ့တာဝန်ခံများ ထံသို့လည်း ပေးပို့ထားပြီးဖြစ်ပေသည်။

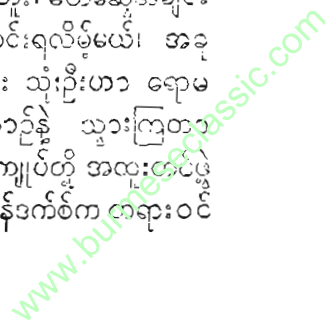
အစီရင်ခံစာကို သေချာစွာလေ့လာကြည့်ပြီးနောက် နီကိုလ် ဆန်သည် ဆာအယ်လိတ်ဇနွားအား လှမ်း၍...

‘ဒီဇာနည်ပတ်သက်လို့ ခင်ဗျားရဲ့မိတ်ဆွေ ရေမွန်ဒက်စ် ဆီက ဘာသဘင်းများ ရသလဲ’

ဟုမေးလိုက်၏။

‘မှတ်ချက်။ ။ ရေမွန်ဒက်စ် ဆိုသူမှာ စပိန်ပြည် မဒရစ်မြို့ရှိ ရဲစုံထောက် ဌာနမှ ရဲမှူးဖြစ်သည်။’

‘အတိအကျသတင်းတော့မရသေးပါဘူး၊ လက်ရှိအခြေအနေအရ ကျုပ်တို့ရဲ့ အထူးတပ်ဖွဲ့ စပိန်ပြည်မှာဖွဲ့ မထားရသေးတာ အတော်ခက်နေတယ်၊ ကျုပ်မိတ်ဆွေ ရေမွန်ဒက်စ်က အလွန်တော်တဲ့ စုံထောက် အရာရှိ တဦး ဖြစ်တယ်၊ စပိန်ပြည်မှာသာ အထူးတပ်ဖွဲ့ ဌာနခွဲ ဖွဲ့ထားနိုင်ယင် ဒီလူကဌာနခွဲကို ကြီးကြပ် ကွပ်ကဲဖို့အကောင်းဆုံးလူ ဖြစ်လာနိုင်တယ်၊ အခုတော့ကျုပ်တို့က သူ့ဆီ ဘာရားဝင်အကူအညီတောင်းဖို့ မဖြစ်ဘူး၊ မိတ်ဆွေအချင်းချင်း ပုဂ္ဂိုလ်ရေးသဘောပဲ အကူအညီတောင်းရလိမ့်မယ်၊ အခု အစီရင်ခံစာအရ အာရပ် အကြမ်းဖက်သမား သုံးဦးဟာ ရောမမြို့ကနေပြီး စပိန်ပြည် မဒရစ်မြို့ကို လေယာဉ်နဲ့ သွားကြတာ သေချာနေပြီ၊ တကယ်လို့သာ မဒရစ်မြို့မှာ ကျုပ်တို့ အထူးတပ်ဖွဲ့ ဌာနခွဲဖွဲ့ပြီးသားရှိယင် ကျုပ်မိတ်ဆွေ ရေမွန်ဒက်စ်က ဘာရားဝင်

လှုပ်ရှားနိုင်တယ်။ အာရပ် အကြမ်းဖက်သမား သုံးဦးကို
အမြန်ဆုံး ရှာဖွေနိုင်မှာ သေချာတယ်’

‘ဆာအယ်လိတ်ဇနွားက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ပေါန်ပြည်မှာ ဌာနခွဲဖွဲ့ဖို့ ဆက်သွယ်ညှိနှိုင်းလို့မရတာ ခုထု
ဘာပဲ’

နီကိုလ်ဆန်က ညည်းညူသလိုပြောလိုက်ရာ ဆာအယ်လိတ်
ဇနွားက....

‘ဒါလဲ မျှော်လင့်ချက် ရှိပါသေးတယ်။ ကျုပ်က ပြည်ထဲရေး
ဝန်ကြီးဌာနကတဆင့် ဆက်ကြိုးစားဖို့ အစီအစဉ်ရှိတယ်။ အစ
လောလောဆယ် မဖြစ်မြောက်သေးတာက စပိန်ပြည်မှာ အကြမ်း
ဖက်မှုတွေ မရှိသေးလို့ပါပဲ။ သို့သော်လဲ ရှေ့လျှောက် အခြေ
အနေက တမျိုး ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်’

‘အကြမ်းဖက်နှိမ်နင်းရေး အထူးတပ်ဖွဲ့ ဌာနခွဲဖွဲ့စည်းသားဖို့
စပိန်ပြည်က စိတ်ဝင်စားပါ့မလား’

‘စိတ်ဝင်စားဖို့အကြောင်း ရှိပါတယ်’

‘ဒါပေမယ့် လောလောဆယ်တွေ စပိန်ပြည်ဟာ ကျုပ်ထံ
အဖွဲ့နဲ့ တိုက်ရိုက် အဆက်အသွယ် မရှိတဲ့အတွက် ဟာဆန်အိုက်
အကြမ်းဖက်ဂိုဏ်းသားတွေ ခိုလှုံဖို့ အလွန်ကောင်းတဲ့နေရာဖြစ်
နေတယ်ဗျ’

‘ဒါတွေ ဟုတ်ပါတယ်။ ကျုပ်ကတော့ ဌာနခွဲ ဖွဲ့စည်းနိုင်
အောင် ဆက်ကြိုးစားမှာပါပဲ။ ဒီအတောအတွင်းမှာတော့ မရရင်
မြို့က ကျုပ်မိတ်ဆွေ ရဲမှူးရေခွန်ဒက်စ်နဲ့ ဆက်သွယ်ပြီး အကူ
အညီ တောင်းရမှာပဲ’

ဆာအယ်လိတ်ဇနွားက ပြောလိုက်စဉ် အပြင်ဘက်မှ တံခါး
ခေါက်သံ ကြားရပြီးနောက် ရဲစုံထောက်(ရဲကြပ်ကြီး) ဆာဂျင်
စတုံး ဆိုသူသည် ဝင်လာလေသည်။

‘ရဲမှူးကြီး ဟယ်လ်ဒါ အခုပဲ ရောက်လာပါတယ်’

ဆာဂျင် စတုံးက သဘင်းပို့ လိုက်ရာ ဆာအယ်လိတ်ဇနွားက
နီကိုလ်ဆန် ဘက်သို့ လှည့်၍....

‘အရေးထဲ အမ်စတာဒမ်မြို့ (နယ်သာလင် နိုင်ငံ) မှာလဲ
ပြဿနာတွေ ပေါ်လာပြန်တယ်’ ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထိုအချိန် မှာပင် လူ ခပ်ထွားထွား ခပ် ဝဝ တယောက်
ဝင်လာပြီး

‘ပြဿနာ ပေါ်ပေမယ့် အခြေအနေ ကိုတော့ ထိန်းနိုင်ပါ
တယ်’

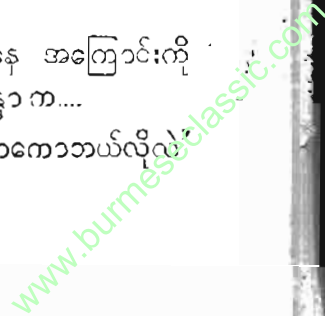
ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထိုလူဝဝသည်ကား နယ်သာလင်နိုင်ငံ အမ်စတာဒမ် မြို့မှ
ရဲမှူးကြီး ဟယ်လ်ဒါ ဆိုသူပင် ဖြစ်သည်။

ဆာအယ်လိတ်ဇနွားသည် ထိုလူအား နီကိုလ်ဆန်နှင့်မိတ်ဆက်
ပေးပြီးနောက် သုံးယောက်သား ထိုင်၍ ဆွေးနွေး နေကြလေ
သည်။

နိုင်ငံတကာ၌ အကြမ်းဖက်မှု အခြေအနေ အကြောင်းကို
သုံးသပ် ဆွေးနွေးကြယင်း ဆာအယ်လိတ်ဇနွားက....

‘ခင်ဗျားတို့အမ်စတာဒမ်မြို့ အခြေအနေကကောဘယ်လိုလဲ’
ဟု မေးလိုက်သည်။

‘အခြေအနေကမဆိုးပါဘူး၊ ကျုပ်တို့ဌာနခွဲရုံးကလုပ်ငန်းတွေ ချောချောမောမော လည်ပတ်နေပါတယ်၊ တခြား နိုင်ငံတွေမှာ ရှိတဲ့ အကြမ်းဖက် နှိမ်နင်းရေး အယူးတပ်ဖွဲ့ ဌာနခွဲတွေကလဲ မှန်မှန် သတင်းပို့ပေးနေကြတယ်၊ ကျုပ်အနေနဲ့ နယ်သာလင် အစိုးရဝန်ကြီးဌာနတွေရဲ့ ပူးပေါင်းကူညီမှုကိုလဲ ရရှိနေပါတယ်၊ တခုပဲရှိတာက မကြာခင် ကျုပ်တို့ အမ်စတာဒမ်မြို့မှာ ကျင်းပမယ့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အစည်းအဝေးကြီးတခုအတွက် ကျုပ်က လုံခြုံရေးတာဝန် ယူထားရတော့ နည်းနည်းပိုပြီး အလုပ် ရှုပ်နေတယ်’

ရဲမှူးကြီး ဟယ်လ်ဒါက ပြောလိုက်လျှင် နီကိုလ်ဆန် နှင့် ဆာအယ်လိတ်ဇွားတို့နှင်ဦးစလုံးက နားလည် သဘောပေါက် သွားကြသည်။

နိုင်ငံတကာ အစည်းအဝေး ဆိုသည်မှာ ‘နေတိုး’ ခေါ် မြောက်အတ္တလန္တိတ်စာချုပ်အဖွဲ့ဝင် အနောက်အုပ်စု နိုင်ငံများ နှင့် ဝါဆော စာချုပ်အဖွဲ့ဝင် (ဆိုဗီယက်အုပ်စု) နိုင်ငံများ၊ ခေါင်းဆောင်များ လက်နက် လျှော့ပေါ့ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ညှိနှိုင်း ဆွေးနွေးပွဲပင် ဖြစ်ပြီး အမ်စတာဒမ် မြို့တွင် ဆွေးနွေး ဆွေးနွေးကြရန် စီစဉ်ထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

‘ကျုပ်တို့ကလဲ အတတ်နိုင်ဆုံး ကူညီပါမယ်၊ အကြမ်းဖက် ဂိုဏ်းသားတွေ ခင်ဗျားဘို့ နယ်သာလင် နိုင်ငံတော်ကို ဦးဆောင် လှုပ်ရှားလာယင် ကျုပ်တို့က ကြိုတင် သတိပေးလိုက်ပါမယ်’

ဆာအယ်လိတ်ဇွားက ပြောလိုက်ရာ ရဲမှူးကြီး ဟယ်လ်ဒါက

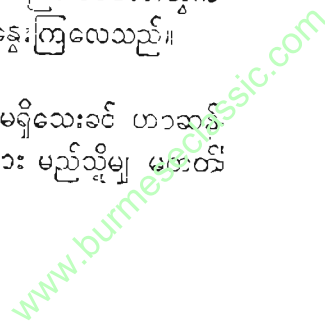
‘အကြမ်းဖက်သမားတွေ လှုပ်ရှားလာလိမ့်မယ်လို့ ထင်လို့လား’
ဟု မေးလိုက်သည်။

‘လောလောဆယ်တော့ သတင်းအတိအကျ မရသေးပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် စပိန်ပြည် မဒရစ်မြို့က ထွက်ခွာတဲ့ လေယာဉ်ခရီးစဉ် အားလုံးမှာ ဟာဆန်ဆိုတဲ့လူတယောက်ကို သတိထား ကြည့်စေချင်ပါတယ်’

‘ဒါတော့ စိတ်ချပါ၊ ကျုပ်တို့က လေယာဉ်ခရီးစဉ်အားလုံး မှာ အာရပ် နာမည်နဲ့လူ မှန်သမျှကို သတိထား ကြည့်နေ မှာပါ’

ရဲမှူးကြီး ဟယ်လ်ဒါက ပြောလိုက်ပြီးနောက် သူတို့သည် အမ်စတာဒမ်မြို့တွင်ကျင်းပမည့် ကွန်ဖရင့်အစည်းအဝေးအတွက် လုံခြုံရေးကိစ္စများကို ဆက်လက် ဆွေးနွေးကြလေသည်။

လောလောဆယ် စပိန်ပြည်တွင် ဌာနခွဲမရှိသေးခင် ဟာဆန် တို့ လူစုအား ခြေရာခံလိုက်ကြည့်ရန်ကိုကား မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်ချေ။

သို့လော် ပေါန်ပြည်သည် အတော် အလှမ်းဝေးသော နိုင်ငံ ဖြစ်နေ၍ တော်သေးသည်ဟူသာ သဘောထား လိုက်ကြရလေသည်။

* * *

ဟာဆန်နှင့် ဂျပန်လူငယ် တာကာကီတို့ ပန်းဥယျာဉ်၌ ဆွေဆံ့ကြပြီးနောက် တခန္တင် ဟာဆန်နှင့်အဖော်နှစ်ဦးသို့သည် မဒရစ်မြို့ ဟိုဘယ်မှ ထွက်ခွာ၍ မီးရထား ဘူတာရုံသို့ လွှားကြလေသည်။

သူတို့သည် ဇာရာဂိုဇာ အမည်ရှိ မြို့သို့ လက်မှတ်များဝယ်၍ ရထားပြင်လိုက်ရာ အချိန်ငါးနာရီကျော်ကျော် စီးရပြီး မွန်းလွဲ ဝှိုင်းတွင် ရောက်သွားကြလေသည်။

ဘူတာမှ ထွက်လာပြီးနောက် ဖာရပ်ဂျီနှင့် ရှိဖမ်တို့က ဘားအရက်ဆိုင်တဆိုင်သို့ ဝင်သောက်ယင်း စောင့်နေကြစဉ် ဟာဆန်က မြို့တွင်းရှိ မော်တော်ကား စင်းလုံးငှားသော ဆိုင်တဆိုင်သို့ သွားပြီး ပူဂျီ အမျိုးအစား ဆီဒင် မော်တော်ကား တစီးကို ငှားလိုက်သည်။

သူက မော်တော်ကားကို ရက်သတ္တနှစ်ပတ်ခန့် အသုံးပြုမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုမြို့မှတစ်ဆင့် ဘာစီလို့နာမြို့သို့ သွားမည် ဖြစ်

ကြောင်းပြောကာ မော်တော်ကားအတွက် စပေါ်ဝေ့လုံလောက်စွာ ပေး၍ ငှားလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အမှန်က ဟာဆန်သည် ဘာစီလို့နာမြို့တော်သို့ သွားမည် မဟုတ်ပါ။ မျက်နှာချင်းဆိုင်ဘက်သို့ သွားရန် အစီအစဉ် ရှိလေသည်။

ထို့နောက် သူတို့သုံးဦးသည် ပူဂျီ မော်တော်ကားဖြင့် ဇာရာဂိုဇာမြို့မှ ထွက်ခွာကြလေသည်။

စင်စင်အားဖြင့် သူတို့သည် ထိုမြို့သို့ လာခဲ့ခြင်းမှာ အကယ်၍ ရဲစုံထောက် သို့မဟုတ် စစ်ထောက်လှမ်းရေးက နောက်မှ ခြေရာခံလိုက်ကြည့်နေခဲ့ပါက မျက်စိလည်သွားအောင် တမင်သက်သက် လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဟာဆန်သည် အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည့် အလျောက် သူတို့၏ လှုပ်ရှားသွားလာမှုကို ခြေရာခံ လိုက်စွမ်း၍ မဂဒရစ်အောင် အသူးသတ်ရှိစွာဖြင့် ဤသို့ လှည့်ကွက်ဆင်ပြီး သွားလာလှုပ်ရှားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သူတို့သည် တယောက်တလှည့်စီ ကားကိုမောင်း၍ တညလုံး တောက်လျောက်မောင်းခဲ့ရာ လမ်းခရီး၌ ဘားဂေါ့စ်၊ လီယွန်၊ အိုရင်ဘီ စသော မြို့များကို ဖြတ်သန်းပြီး အနောက်စူးစူး အတ္တလန္တိတ် သမုဒ္ဒရာ ကမ်းခြေဘက်သို့ ဦးတည် မောင်းခဲ့ကြလေသည်။

အိုရင်ဘီမြို့ကို ကျော်လွန်လာသောအခါ ဟာဆန်ကိုယ်တိုင်ကားကို မောင်း၍ အနောက်မြောက်ဘက် ဖီနီစတာအငူရှိရာဘက်သို့ ဦးတည် မောင်းလေသည်။

ဖာရပ်ဂျ်ဆိုသူက အသင့်ပါလာသော မြေပုံကို ဖြန့်ကြည့်၍ သွားရမည့်လမ်းကို ညွှန်ပြ ပြောဆိုလေသည်။

ဆက်မောင်းသွားယင်း ပင်လယ်ကမ်းခြေအနီး ဘောင်ကုန်း တခုပေါ်သို့ ရောက်လျှင် ဟာဆန်သည် မော်တော်ကားကို ရပ်လိုက်သည်။

ထိုနေရာတွင် အစိမ်းရင့်ရောင် မာစီဒီးကားတစ်စီး ရပ်ထား လေသည်။

သို့မာစီဒီးကားပေါ်မှ တာကာကီနှင့် အခြား ဂျပန်လူငယ် တဦးတို့ ငင်းလာပြီး ဟာဆန်တို့ လူစုထံသို့ လျှောက်လာ လေသည်။

တာကာကီသည် ကျေနပ်အားရဟန်ဖြင့် ပြုံးနေသည်။

‘ကျုပ်တို့နှောက်လာတာ အချိန်က အတော်ပဲဗျ။ ညမှောင် တော့မှ ထွက်ကြရမှာပဲ။ အချိန်တွေ အများကြီး ရှိသေးတယ်’ တာကာကီက ဤသို့ပြောပြီးနောက် သူနှင့်အတူပါလာသူ ဂျပန်လူငယ်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးလေသည်။

ထိုလူ၏အမည်က ယိုတာရိုဖြစ်ပြီး သူသည်လည်း မျက်မှန်တပ် ထားလေသည်။

အရပ်အမောင်းက တာကာကီထက်ပိုပြီး အသက်အနည်းငယ် ပိုကြီးပုံရသည်။ သူ၏ဦးခေါင်းမှ ဆံပင်များဖြူနေပြီ ဖြစ်သည်။

‘ယိုတာရိုဟာ ကျုပ်တို့အဖွဲ့မှာ အီလက်ထရွန်းနစ် လျှပ်စစ် သိပ္ပံနဲ့ ရေဒီယိုဆက်သွယ်မှုပညာ ပါရဂူဖြစ်တယ်’

ဤသို့လည်း တာကာကီကပြောယင်း မာစီဒီးကားပေါ်တွင် ပါလာသည့် သေတ္တာကြီးကြီးနှစ်လုံးကို ညွှန်ပြလိုက်သည်။

‘အဲဒါ ကျုပ်တို့ အသုံးပြုရမယ့် လက်နက်တွေပါပဲ’
ထို့နောက် ယင်းသေတ္တာကြီးနှစ်လုံးကို မာစီဒီးကားပေါ်မှ ချ၍ ဟာဆန်တို့၏ ပူဂျီ ကားပေါ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ တင်လိုက် ကြသည်။

* * *

နေဝင်းမိုးချုပ်ချိန်တွင် သူတို့ စတင်လှုပ်ရှားကြလေသည်။

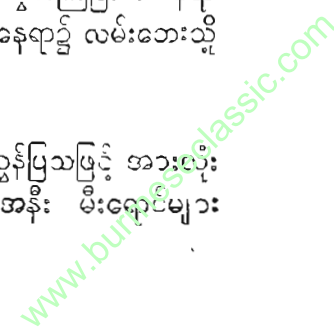
မာစီဒီးကားကို တောင်ကုန်းတနေရာလမ်းနှင့်ခပ်လှမ်းလှမ်း သို့ မောင်းသွားပြီး ရပ်ထားပစ်ခဲ့သည်။

ဂျပန်လူငယ် နှစ်ဦးက ပူဂျီကားပေါ်သို့ တက်ပြီး အာရပ် ပြောက်ကျား သုံးဦးတို့နှင့် အတူ လိုက်စီးကာ ဟာဆန် ကပစ် ကားကို မောင်း၍ ထွက်လေသည်။

တောင်ပေါ်လမ်းအတိုင်း ဆက်မောင်းသွားကြပြီး တနေရာ သို့ရောက်လျှင် ကားကို ရပ်ဆိုက်သည်။ ထိုနေရာ၌ လမ်းဘေးသို့ ဆင်းနိုင်သည့်လမ်းတခု တွေ့ရလေသည်။

‘ဟော.....ဟိုမယ်.....ကြည့်လိုက်စမ်းပါ’

ဂျပန်လူငယ် တာကာကီက ပြေးယင်း ညွှန်ပြသဖြင့် အားလုံး လှမ်း ကြည့် လိုက် ရာ ပင်လယ် ကမ်းစပ်အနီး မီးရောင်များ

မိတ်တုတ်မိတ်တုတ်နှင့် တံငါရွာကလေးတရွာကို မြင်ရလေသည်။ ရွာက ပင်လယ်အော်၏ကမ်းစပ်တွင် တည်ရှိလေသည်။

ဟာဆန်သည် မော်တော်ကားကို လမ်းခွဲအတိုင်း ပင်လယ်ကမ်းစပ်သို့ မောင်းချသွားလေသည်။

ကျုပ်တို့ ရွာထားတဲ့ ငါးဖမ်းစက်လှေခွဲ နာမည်က ဘိယက်ထရစ် လို့ ခေါ်တယ်။ သဲဒီ စက်လှေဟာ ရွာရှိ အစွန်နားက ကမ်းနားမှာ အသင့်ဆိုက်ထားတယ်။ ကျုပ်တို့အဖွဲ့က ဒီနေ့ဆူနွဲဟာယာရီတို့ ဟာ စက်လှေပေါ် ဧကန်နေကြပြီ။ အိုဇူဆူက စပိန်သာသာစကား တတ်တဲ့အတွက် စက်လှေပိုင်ရှင်သားအဖကို ဆွေးနွေးပြီး ပင်လယ်ထဲ ငါးဖမ်းထွက်ချင်လို့ လိုက်ပို့ ပေးဖို့ အကြံပြုပေးခဲ့ ငှားလိုက်တယ်။

ပြီးတော့ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ စာရေးဆရာ၊ သတင်းစာဆရာတွေဖြစ်ပြီး ဥပဒေပညာကို အပန်းဖြေ အလည်အပတ် တွက်ခဲ့ကြတာပါ။ သို့ပင် ခပ်တည်တည် ပြောထားတယ်။ စက်လှေငှားခ ခွေကိုလဲ အိုဇူဆူက ခပ်များများ ကြိုတင်ပေးလိုက်တော့ ပိုင်ရှင်က ဘာမှ ငှားထူးလှေထဲ ခမ်းခန်းတွေ မမေးတော့ပဲ လက်ခံလိုက်တယ်။ အခုဆိုယင် ငါးဖမ်းစက်လှေဟာ ဆီအပြည့် ထည့်သွားပြီး ပင်လယ်ပြင်ကို ထွက်ဖို့ အသင့်ဖြစ်နေပြီ။

တာကကီက ကြိုသို့ပြောနေစဉ် ယိုတာရို ဆိုသူက သေတ္တာတလုံးကို ဖွင့်ပြီး အတွင်းမှ မရှင်းပစ္စည်း ခေါ် မောင်းပြန်သေနတ်သုံးလက် ထုတ်ယူ၍ အာရပ်လူမျိုးသုံးဦးအား တလက်စီ ပေးလိုက်သည်။

သေနတ်အမျိုးအစားမှာ ရှိမိဆာဟု ခေါ်ပြီး စက်သေနတ်ကဲ့သို့ ကျည်ဆန်တွေ အဆက်မပြတ် ထွက်အောင် ပစ်ခိုက်လေသည်။

ဗုတိယ ကမ္ဘာစစ် အတွင်းက ဂျာမနီနိုင်ငံမှ ထုတ်လုပ်ခဲ့ပြီး အသွန် လက်မြက် ထိရောက်သော လက်နက်အမျိုးအစားဖြစ်လေသည်။

အသုံးပြုရသည့် ကျည်ဆန် အမျိုးအစားမှာ ၉ မီလီမီတာ ကျည်ဆန် ဖြစ်သည်။

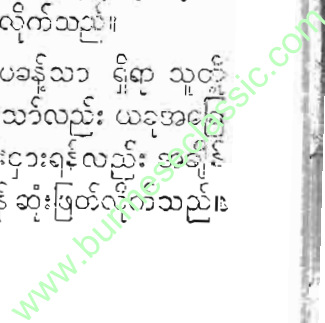
ယိုတာရိုသည် သေနတ်နှင့်အတူ ကျည်ဆန်အပြည့်ပါအောင် မဂ္ဂဇင်းခေါ် ကျည်ဆန်ကတ်များလည်း ထုတ်ပေးလေသည်။

သူတို့၏ မော်တော်ကားသည် တံငါရွာကလေးကို ဖြတ်မောင်းသွားရာ ထိုအချိန်၌ မိုး သည်းထန်စွာ ရွာနေပြီး ရွာ၏ လမ်းပေါ်တွင် လူသူအသွားအလာလုံးဝ မရှိပဲ ရှင်းနေလေသည်။

ရာသီဥတု အခြေအနေ ဤသို့ ဖြစ်နေခြင်းကပင်လျှင် မိမိတို့၏ အကြံအစည်အတွက် အကောက်အကျဖြစ်သည်ဟု ဟာဆန်က ကျေနပ် သဘောကျမိလေသည်။

ရွာ၏အပြင်ဘက် စက်လှေဆိုက်ထားသော နေရာသို့ ရောက်လျှင် ဟာဆန်က မော်တော်ကားကို ရင်လိုက်သည်။

စက်လှေမှာ အလျား သုံးဆယ့်ငါးပေခန့်သာ ရှိရာ သူတို့အဖို့ ငယ်လွန်းသည် ဟု ဟာဆန်က ထင်မိသော်လည်း ယခုအခြေကျမှ နောက်ထပ် စက်လှေတစင်း ပြောင်းငှားရန်လည်း အချိန်မရှိတော့သဖြင့် ထိုစက်လှေနှင့်ပင် သွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

မိုးရောလေပါ ထန်နေသည့် ကြားမပင် တာကာကီနှင့် ဟာ ဆန်တို့သည် ပစ္စတိုသေနတ် ကိုယ်စီကိုလျက် စက်လှေပေါ်သို့ တက်သွားကြလေသည်။

စက်လှေပိုင်ရှင်မှာ အသက် လေးဆယ်ကျော် အရွယ်ခန့်ရှိ ဂိုဗာနီဆိုသူ ဖြစ်ပြီး သူနှင့်အတူ အသက် ဆယ်ရှစ်နှစ်ရွယ်ခန့်ရှိ သူ၏ သား လူးဝစ္စလည်း ရှိနေလေသည်။

သူတို့ သားအပသည် ဂျပန်လူငယ် နှစ်ဦးအား မကျေမနပ် ဖြစ်ဟန်နှင့် ငြင်းခုံ စကားများနေကြလေသည်။

ဂျပန်နှစ်ဦးက အပျော် ငါးဖမ်းထွက်ချင်ပါသည်ဟု ဆို၍ စက်လှေကို ငှားပြီးနောက် ချက်ချင်းမထွက်ပဲ အချိန်ဆွဲနေခြင်း ကို ဂိုဗာနီတို့ သားအဖက မကျေမနပ် ဖြစ်နေလေသည်။

အမှန်က အိဒ္ဓိဆူနှင့် ဟာယာရှီတို့သည် စက်လှေကို ချက်ချင်း မထွက်စေပဲ အချိန်ဆွဲနေခြင်းမှာ တာကာကီနှင့် ဟာဆန်တို့အဖွဲ့ ချောက်လာသည်အထိ စောင့်နေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

စက်လှေပိုင်ရှင် ဂိုဗာနီသည် ဂျပန်နှစ်ယောက်အား စိတ်ပျက် လာမိလေသည်။ လှေငှားခပေးသော ငွေက များလှသော်လည်း ယခုဘေ့ ငွေကို ပြန်ပေးပြီး ဂျပန်နှစ်ယောက်အား စက်လှေ ပေါ်မှ မောင်းနှင်ချလိုက်ချင်လာပြီ ဖြစ်သည်။

အရေးထဲ ရာသီဥတု အခြေအနေ ဆိုးရွားလာသဖြင့် ဂိုဗာနီ က နောက်တနေ့ ရာသီဥတုကောင်းမှ ထွက်ရန် ပြောသောအခါ အိဒ္ဓိဆူနှင့် ဟာမာရှီတို့က ရက်ရွှေ့၍ မဖြစ်။ ယခုညပင် ထွက်မှ ဖြစ်မည်ဟု ပြောနေကြရာ ဂိုဗာနီသည် ပို၍ မကျေမနပ် ဖြစ်နေ လေသည်။

သူသည် စိတ်တိုတိုဖြင့် ဂျပန်လူငယ်နှစ်ဦးအား ဟစ်အော် ငြင်းခုံနေသဖြင့် စက်လှေပေါ်သို့ နောက်တပ် တက်လာသူများ ၏ ခြေသံကို မကြားလိုက်ချေ။

သူ၏ လည်ပင်းနောက်နားဆီသို့ ပစ္စတို သေနတ်တလက်၏ ပြောင်းဝ လာထောက်ထားလိုက်တော့မှ ထိတ်လန့်တကြား လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ သေနတ်ကိုယ်စီကိုထားသူ တာကာကီနှင့် ဟာဆန်တို့ကို မြင်ရလေတော့သည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ စက်လှေပိုင်ရှင် ဂိုဗာနီသည် ဘာမျှ ပြန်မပြော နိုင်တော့ပဲ အကြမ်းဖက် ဂိုဏ်းသားများ၏ ဖေခိုင်းရာကိုသာ လိုက်နာရသည့်ဘဝသို့ ရောက်သွားလေသည်။

ပုဂ္ဂိုလ်ကားပေါ်မှ သေတ္တာကြီးနှစ်လုံးကို စက်လှေပေါ်သို့ သယ်တင်ပြီးနောက် ဖာရပ်ဂိုက တိုကားကို တောင်ပေါ်လမ်း အတိုင်း ပြန်မောင်းယူသွားပြီး မလှမ်းမကမ်းရှိ သစ်ပင်ချုံနွယ် ထူထပ်သော တနေရာတွင် ဝှက်ထားပစ်ခဲ့လေသည်။

ထို့နောက်မိုးရည်ထဲတွင် သူသည် စက်လှေဆီသို့ပြန်လျှောက် လာခဲ့လေသည်။

ဖာရပ်ဂို ပြန်ရောက်ပြီး စက်လှေပေါ် တက်မိသည်နှင့် ပိုင်ရှင် ဂိုဗာနီနှင့် သူ၏ သားငယ်တို့အား စက်လှေကို မောင်းထွက်ခိုင်း လေသည်။

သားအဖ နှစ်ယောက်မှာ မောင်းပြန်ပစ္စတို သေနတ်များဖြင့် မြိမ်းခြောက်ခံရ နေရသဖြင့် အထူး တုန်လှုပ် ချောက်ချားနေကာ စကားတခွန်းမှပြန်မပြောဝံ့ပဲ ခိုင်းသည့်အတိုင်း စက်လှေကို စတင် မောင်းထွက်ကြလေတော့သည်။

၆၂ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

ဖာရပ်ဂျိက ပုဂ္ဂိုလ်မော်တော်ကားကိုမောင်း၍ သွားဝှက်နေစဉ်
ကော်လောပေါ်၌ လှုပ်လှုပ်လှုပ်လှုပ် ဖိုဒုက္ခနှင့် ဟာယာဂျိကိုသည်
လည်း မရှင်းပစ္စုတို့ ခေ့နတ်ဟာလက်စီ ထုတ်ကိုင်ထားပြီး ဖြစ်နေ
လေသည်။

ထို့ပြင် ဂျပန်လူတော် သေးငယ်သော ရိုးရာ ဂျပန်ဘေးရှည်
ဖြစ်သော ဆာမူရိုင်း အားရှည်တလက်စီကို ပခုံးတွင် သိုင်းလွယ်
ထားကြလေသည်။

လှိုနှင့်ပင် ဘီယက်ထရပ် အမည်ရှိ ဝါးဖမ်း စက်လှေငယ်သည်
ပင်လယ်အော်ကမ်းစပ်မှ တရုတ် ရွှေထွက်ခွာသွားပြီး မိုးထဲလေထဲ
မှာပင် အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာ ပင်လယ်ပြင်ဆီသို့ ဦးတည်သွား
လျက် ရှိလေသည်။

စက်လှေကို မောင်းနှင်နိုင်သည့်နှုန်းက ဘနာရီလျှင် ရေငိုဝ်
ခြောက်မိုင်နှုန်းခန့်ရှိရာ နောက်သုံးနာရီခန့်ကြာလျှင် ပင်လယ်ကူး
သင်္ဘောကြီးများ သွားလာရာ ပင်လယ်ရေကြောင်း မျိုးရာသို့
ရောက်သွားတော့မည် ဖြစ်ပေသည်။

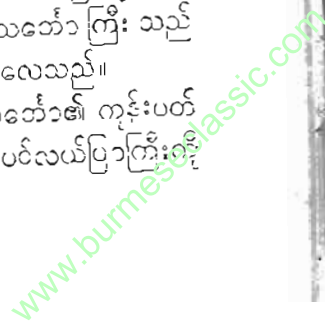
ပါလက်စတိုင်း ပြောက်ကျား အကြမ်းဖက် ဂိုဏ်းခေါင်း
ဆောင် ဟာဆင်ပြောသည့် အရေးကြီးသော စစ်ဆင်ရေးသည်
ယခု စတင်ပြု ဖြစ်လေသည်။

အခန်း ၄

ရိုင်းလင်းအမည်ရှိကျားမန်ကုန်တင်သင်္ဘောကြီးသည် ဟင်းဘတ်မြို့
ဆိပ်ကမ်းမှ ထွက်ခွာလာခဲ့ပြီး ခုနစ်ဆယ်နှစ်နာရီ အကြာတွင်
အတ္တလန္တိတ် သမုဒ္ဒရာအတွင်း စပိန်ပြည်၏ ကမ်းခြေနှင့် မဝေး
လှသော ပင်လယ်ပြင်သို့ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်လေသည်။

ထိုအချိန်၌ ရာသီဥတု အခြေအခန့် ဆိုးရွားလာပြီး မိုးသက်
မုန်တိုင်းများ ကျရောက်သဖြင့် ရိုင်းလင်း သင်္ဘောကြီးသည်
လှိုင်းလုံးကြီးများအကြား လှုပ်လှုပ်လျက် ရှိလေသည်။

ဝိဘာအမည်ရှိ လူငယ်တစ်ဦးသည် သင်္ဘော၏ ကုန်းပတ်
ဦးပိုင်းတွင် ရပ်၍ လှိုင်းလေ ထန်ခနခသော ပင်လယ်ပြာကြီးတို့
ငေးကြည့်နေလေသည်။

သို့သော် ရာသီဥတုအခြေအနေကြောင့် ရှေ့သို့ လှမ်းကြည့်၍
ဘာမှ မမြင်ရချေ။

ဝိဘာဝတ်ထားသော ဝတ်စုံနှင့် ပခုံးမှ ရာထူး တံဆိပ် အရ
သူသည် ကုန်သင်္ဘော၏ တတိယ အရာရှိ ဖြစ်ကြောင်း သိသာ
ထင်ရှားလေသည်။

သို့ရာတွင် စင်စစ်အားဖြင့် သူသည် သင်္ဘောသားလည်း
မဟုတ်၊ ပင်လယ် ရေကြောင်း သွားလာမှု အတွေ့အကြုံလည်း
မရှိပဲ သင်္ဘော၏ တတိယအရာရှိအဖြစ် ဟန်ဆောင်ကာ လိုက်ပါ
လာခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သူသည် အထူးလျှို့ဝှက်ဘာဝန်ဖြင့် ဤသင်္ဘောတွင် လိုက်ပါ
လာခြင်းဖြစ်ရာ တို့အကြောင်းကို မည်သူမှမသိပဲ သင်္ဘော၏
မာလိန်းမှူး ကပ္ပတန် ရှုရှိဘာနှင့် ပထမ အရာရှိ မူလာတို့
နှစ်ယောက်ဘည်းသာ သိလေသည်။

ဝိဘာသည် ရေကြောင်းပညာ ကျွမ်းကျင်မှုမရှိပဲ သင်္ဘော
အရာရှိအဖြစ် လိုက်ပါလာခြင်းကို ငြီးငွေ့နေမိလေသည်။

အထူးသဖြင့် သင်္ဘော၏ ကုန်းပတ်ပေါ်တွင် အလှည့်ကျ
တာဝန်ကျခြင်းကို သူသည် အလွန်စိတ်ပျက်မိသည်။

ယခုလည်း သူသည် ပထမ အရာရှိ မူလာနှင့်အတူ တာဝန်
ကျနေပေသည်။

ည ဆယ်နှစ်နာရီထိုးသော် သူတို့၏ တာဝန်ကျချိန် ဂျူတီ
ပြီးဆုံးသဖြင့် တတိယ အရာရှိ ကယ်ဆီလာတို့အဖွဲ့က လာရောက်
၍ တာဝန်လွှဲယူလေသည်။

ထုံးစံအတိုင်း ပထမအရာရှိမူလာက အခြေ အနေ အရပ်ရပ်ကို
သတင်းပို့ ပြောဆိုရန် ဒုတိယအရာရှိကယ်ဆီလာအား တာဝန်
လွှဲအပ်ပြီးနောက် မူလာနှင့် ဝိဘာတို့သည် အောက်ထပ်ရှိ မိမိတို့
အခန်း အသီးသီးသို့ ဆင်းသွားကြလေသည်။

* * *

ဝိဘာသည် သူ၏အခန်းသို့ရောက်လျှင် ရေမိုးချိုး အဝတ်အစား
လဲလိုက်လေသည်။

သူသည် အသက် နှစ်ဆယ့် ခြောက်နှစ် မျှသာ ရှိသေးပြီး
ခန္ဓာကိုယ် အထူး တောင့်တင်း သန်မာသူ ဖြစ်သည်။

ကျန်းမာရေးနှင့် အားကစား လှုပ်ရှားမှုများ အထူး
လေ့ကျင့်ထား၍ ကျန်းမာ သန်စွမ်းနေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဝိဘာသည် သင်္ဘောပေါ်၌ လိုက်ပါလာရသည့် အင်ကို
ဦးငွေ့ မိသည်နှင့်အမျှ အနောက် ဂျာမနီ နိုင်ငံတွင် ကျန်ခဲ့သော
သူ၏ ချစ်သူ ဟစ်လ်လာအမည်ရှိ မိန်းကလေးကိုလည်း အထူး
သတိရနေမိလေသည်။ ချစ်သူဟစ်လ်လာနှင့် တွေ့ဆုံရန်ကိုလည်း
တောင့်တနေမိသည်။

ဤသို့လျှင် ဝိဘာသည် ချစ်သူအကြောင်းစဉ်းစားယင်းနှင့်ပင်
အိပ်ရာဝင်လိုက်ရာ အိပ်ပျော်သွားလေသည်။

သို့ရာတွင် နာရီဝက်ခန့်အကြာတွင် သူ၏ အခန်းအပြင်ဘက်မှ တစ်ဖက်တစ်ဖက်က တံခါးခေါက်သဖြင့် ဝိဘာသည် ရုတ်တရက် လန့်နိုးလာပြန်လေသည်။

ဝိဘာလည်း ထ၍ တံခါးကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ ထိုအချိန်၌ တာဝန်ကျနေသူ သင်္ဘောသားတစ်ဦး ဖြစ်နေလေသည်။

‘မာလိန်မှူးကြီး ကပ္ပတိန် ရှုရိဘာက လွတ်လိုက်ပါတယ်၊ ဆရာ့ကို အမြန်တွေ့ချင်တို့ ကုန်းပတ်ပေါ် တက်ခဲ့ဖို့ ပြောလိုက်ပါတယ်’

သင်္ဘောသားက ဤသို့ ပြောလိုက်လျှင် ဝိဘာသည် ခေတ္တ စဉ်းစားနေမိလေသည်။ သူသည် ပင်လယ်ရေကြောင်း အတတ်ပညာ တတ်ကျွမ်းသူမဟုတ်ကြောင်း မာလိန်မှူးကြီးက သိရှိပုံလျက် ယခု မိမိအား ခေါ်ခိုင်းလိုက်ခြင်းမှာ ထူးဆန်းနေလေသည်။

ထို့ပြင် ယခုအချိန်သည် တတိယ အရာရှိ ကယ်ဆီလာရန် တာဝန်ချိန်ဖြစ်ရာ မာလိန်မှူးကြီး ကပ္ပတိန်ကိုယ်တိုင် ကုန်းပတ်ပေါ်သို့ ရောက်ခန့်ခြင်းမှာ အရေးပေါ်ကိစ္စ တစ်ခုတစ်ခု နှိုင်းသော ကယ်ဆီလာက မာလိန်မှူးကြီးအား နှိုး၍ ခေါ်ယူလိုက်ခြင်း ဖြစ်ခဲ့ပေမည်။

ထို့ကြောင့် ဝိဘာသည် ဘာမှမခံပြောတော့ပဲ လျင်မြန်စွာ အဝတ်အစားလဲဝတ်၍ သင်္ဘောသားနှင့် အတူ ကုန်းပတ်ပေါ်သို့ တက်လိုက်ခဲ့လေသည်။

သူ့ရောက်သွားသောအခါ ပထမ အရာရှိ မူလာကိုလည်း ပြန်ခေါ်ထားကြောင်း တွေ့ရလေသည်။

ကပ္ပတိန် မာလိန်မှူးကြီးနှင့် အရာရှိများသည် ရေဒါစက်အနီးတွင် စုရုံးနေကြရာ ဝိဘာလည်း ထိုင်နေရာသို့ ချဉ်းကပ်သွားလေသည်။

ကပ္ပတိန် ရှုရိဘာသည် ဝိဘာကိုမြင်လျှင် ‘ခင်ဗျား စပိန်ဘာသာကောား တတ်သလား’ ဟု လှမ်းမေးလိုက်သည်။ ‘မတတ်ပါဘူး ခဗျင်’

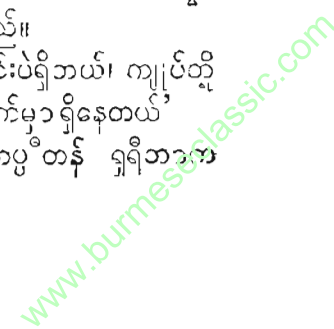
ဝိဘာက ပြန်ပြောလိုက်ရာ ကပ္ပတိန်ကြီးသည် မျက်မှောင်ကြဲတတ်လိုက်သည်။

‘သင်္ဘောတစ်စင်းက ရေဒီယိုနဲ့ ဆက်သွယ်ပြီး အကူ အညီ တောင်းနေတယ်၊ သူတို့ ရေဒီယိုစက်ကလဲ အားကောင်းပုံမရဘူး၊ အသံက ကောင်းကောင်းမကြည်လင်ဘူး၊ ပြောတာကလဲ စပိန်ဘာသာစကားနဲ့ ဖြစ်နေတယ်၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဆက်သွယ်ရေး သင်္ဘောတစ်ခုတို့ ‘မေဒေး’ ဆိုတဲ့ စကားလုံး ပါရှိလို့သာ သူတို့ အခက်အခဲကြုံနေရကြောင်း သိရတယ်၊ ကျန်တဲ့စကားတွေကိုတော့ လုံးဝ နားမလည်ဘူး’

ကပ္ပတိန်ကြီးက ဤသို့ပြောချိန်တွင် ဝိဘာသည် ရေဒါစက်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။ ရေဒါစက်၏ ပိတ်ကားပေါ်တွင် ရေယာဉ်တစ်စင်း၏သဏ္ဍာန် ပေါ်နေလေသည်။

‘ဒီ အနီးအနားမှာ ရေယာဉ်ဆိုလို့ တစ်စင်းပဲရှိတယ်၊ ကျုပ်တို့ သင်္ဘောရဲ့ လက်ဝဲဘက် သုံးပိုင်ကွာလောက်မှာ ရှိနေတယ်’

ပထမအရာရှိ မူလာက ပြောလိုက်ရာ ကပ္ပတိန် ရှုရိဘာကလည်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘သဘောကလေး ငယ်ငယ်ကလေးပဲ၊ ငါးဖမ်း စက်လှေနဲ့ တူတယ်’

ဤသို့ ပြောပြီးနောက် တတိယအရာရှိ ကယ်ဆီလာအား လှမ်း၍....

‘ကျုပ်တို့သဘောကို လက်ဝဲဘက် နှစ်ဒီဂရီလောက် လမ်းကြောင်း ပြောင်းလိုက်ပါ။ အခြေအနေကို ကျုပ်တို့ လေ့လာ ဆက်ခတ်ကြည့်ကြမယ်’

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ကယ်ဆီလာလည်း မာလိန်မှူးကြီး အမိန့်ပေးသည့်အတိုင်း သဘောသမ်းကြောင်းပြောင်းရန် ပဲ့ထိုင်စက်ခိုင်းကိုင် မောင်းနှင်သူ သဘောသားအား ထပ်ဆင့်အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

မာလိန်မှူးကြီး ကပ္ပူတန် ရှုရိဘာသည် ရေဒီယိုဆက်သွယ်ရေး စက်ခန်းသို့ဝင်သွားရာ ဝိဘာလည်း သူ၏နောက်မှ လိုက်သွားလေသည်။

တစ်ဖက်ကျ ရေဒီယို အရာရှိသည် သူတို့ကိုမြင်လျှင် လှည့်ကြည့်ယင်း တပ်ဆင်ထားသော နားကျပ် ကိရိယာကိုချွတ်လိုက်သည်။

‘ကပ္ပူတန်ကြီး ခင်ဗျား၊ တဘက်က ရေဒီယို ဆက်သွယ်လုံးဝ ကြည့်လင်းပြတ်သားမှမရှိဘူး ခင်ဗျား၊ သူတို့ခွဲခွဲက အာမကောင်းတဲ့အပြင် သတင်း ပို့နေသူကလဲ ကောင်းကောင်းကျမ်းကျင်ဟန် မတူဘူး၊ အရေးပေါ် အကူအညီ ဖောင်းတံမေဒေး စကားလုံး တခုပဲ ထပ်တလဲလဲ ကြားနေရပါတယ်။ ကျွန်တော်က ပြန်ဆက်သွယ်တာကိုလဲ သူက ကြားပုံမရဘူး’

ရေဒီယိုအရာရှိက ဤသို့ပြောလျှင် ကပ္ပူတန် ရှုရိဘာက....

‘ဆက်ပြီးသာ နားထောင်နေလိုက်ပါ။ ရေဒါစက်မှာ ပြနေတာကို ဒီအနီးအနားမှာ ရေယာဉ်ငယ်တစင်းပဲရှိတယ်၊ အဲဒါကို ကျုပ်တို့ လေ့လာစုံစမ်းနေကြတယ်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ရေဒီယိုအရာရှိလည်း နားကျပ်ကိရိယာကို ပြန်တပ်၍ ဆက်လက် နားထောင်နေလေသည်။

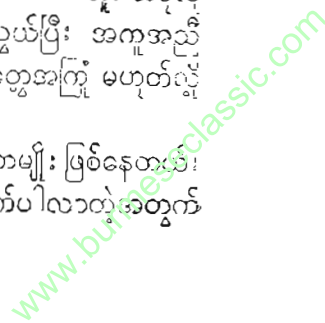
ကပ္ပူတန် ရှုရိဘာသည် ရေဒီယိုစက်ခန်းမှထွက်၍ ရေဒါစက် ရှိရာသို့ပြန်သွားလေသည်။ သူသည် တာဝန်ကျနေသူ တတိယအရာရှိ ကယ်ဆီလာအား အသေးစိတ် ညွှန်ကြားချက်ပေးပြီး နောက် ဝိဘာအား လူရှင်းသည့် ခပ်လှမ်းလှမ်းတနေရာသို့ ခေါ်သွားလေသည်။

‘အခုကိစ္စဟာ ခင်ဗျား ကျုပ်တို့သဘောနဲ့လိုက်ပါလာတာနဲ့ ဆက်စပ်ပတ်သက်တယ်လို့ ထင်သလား’

မာလိန်မှူးကြီးက ဤသို့မေးသည်ကို ဝိဘာသည် သေချာစွာ စဉ်းစားပြီးမှ ခေါင်းခါလိုက်သည်။

‘ကျွန်တော်တော့ ဆက်စပ်မှုရှိမယ်လို့ မထင်မိပါဘူး၊ အခုလို ငါကြား သဘောတရားက ရေဒီယို ဆက်သွယ်ပြီး အကူအညီ တောင်းတာဟာ သာမန် ဖြစ်ခိုးဖြစ်စဉ် အတွေ့အကြုံ မဟုတ်လို့လား ခင်ဗျား’

‘အခုရရှိတဲ့ ရေဒီယို ဆက်သွယ်ပုံက တမျိုးဖြစ်နေတယ်၊ ကျုပ်က ခင်ဗျား ဒီသဘောပေါ်မှာ လိုက်ပါလာတဲ့အတွက်’

တခုခု ထူးထူးခြားခြား ကြုံတွေ့ရလိမ့်မယ်လို့ ကြိုတင်ဆင်ခြင်မိလို့ပါ။

ထိုမျှနှင့်ပင် စကားဖြတ်ပြီး ကပ္ပတိန် ရှိရာသို့ မိုးကာ အင်္ကျီကို ဝတ်လိုက်သည်။

ဝိဘာလည်း ဒေသားတူပင် မိုးကာအင်္ကျီတည် ယူဝတ်၍ အဝေးကြည့် မှန်ပြောင်းကိုယ်စီကိုင်ကာ ကပ္ပတိန်ကြီးနှင့်အတူ ကုန်းပတ်၏ လက်ဝဲဘက်ခြမ်းသို့ လျှောက် လှက် သွား လေသည်။

ထိုအခါနှင့် မိုးသည်ထန်စွာရွာနေပြီး ပင်လယ်ပြင်တွင်လည်း လှိုင်းလုံးကြီးများ ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိရာ သူတို့၏ ကုန်တင်သင်္ဘောကြီးပင်လျှင် လှိုင်းလုံးကြီးများအကြား လှမ်းနေလေသည်။

ပထမအရာရှိ မူလာသည်လည်း သူတို့အနီးတွင် ရှိနေကာ အဝေးကြည့်မှန်ပြောင်းဖြင့် သင်္ဘော၏လက်ဝဲဘက်ရှိ ပင်လယ်ရေပြင်ဆီသို့ လှမ်းကြည့်နေလေသည်။

ဆယ်မိနစ်ခန့်ကြာမှသာ မူလာက လက်တံဆက်ဖြင့် ညွှန်ပြ ယင်း....

‘ဟော...ဟိုမှာခင်ဗျ...ဖြင့်ခန့်ချပြီ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ကပ္ပတိန် ရှိရာသို့လည်း ပထမ အရာရှိ ညွှန်ပြရာဘက်သို့ လှမ်းကြည့်ပြီးနောက် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

ချက်ချင်းပင် သူသည် တာဝန်ကျ အရာရှိ ဒုတိယအရာရှိ ကမ်ဆီသာအား သင်္ဘောအင်ဂျင်စက်ကို ထက်ဝက်လျှော့၍ လက်ဝဲဘက်သို့ ကွေ့ရန် ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

ဝိဘာလည်း မာလိန်မှူးကြီး ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း သူ၏ သင်္ဘောသင်္ဘောသားများအား ဆက်လက် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ဝိဘာသည် အဝေးကြည့်မှန်ပြောင်းဖြင့် သေချာစွာ ဂရုစိုက် ကြည့်တော့မှ ခပ်လှမ်းလှမ်း ပင်လယ်ပြင်တွင် ငါးဖမ်းစက်လှေကို မြင်ရလေသည်။

‘အင်ဂျင်စက်တွေ လုံးဝရပ်လိုက်တော့၊ ပြီးတော့ သင်္ဘောကို လေဆန်ဘက် လှည့်ရပ်ထားလိုက်’

မာလိန်မှူးကြီး ကပ္ပတိန်ရှိရာဘက် ထပ်မံ၍ အမိန့်ပေးလိုက်ပြန်သည်။

ငါးဖမ်းစက်လှေသည် ရိုင်းလင်းသင်္ဘောကြီး၏ လက်ဝဲဘက် ကိုက်သုံးရာခန့် အကွာတွင် ရှိနေလေသည်။

ဝိဘာသည် မှန်ပြောင်းဖြင့် သေချာစွာ ဂရုစိုက်ကြည့်ရာ စက်လှေ ကုန်းပတ်ပေါ်၌ လက်မြောက် ဝှေ့ယမ်း ပြနေသူ လူနှစ်ယောက်၏ သဏ္ဍာန်ကို မြင်ရလေသည်။

လူနှစ်ယောက်အနက် တယောက်က လူကြီးဖြစ်ပြီး ကျန် တဦးက လူငယ်တယောက်နှင့် တူလေသည်။

သူတို့နှစ်ဦးစလုံး စက်လှေ၏ အင်ဂျင်စက်ဘက်သို့ လက်ညှိုး ထိုးပြနေကြလေသည်။

‘ကေန္တ သူတို့စက်လှေက အင်ဂျင်စက် ရွတ်သွင်းပေးနေတယ်’

ပထမအရာရှိ မူလာကပြောလိုက်ရာ မာလိန်မှူးကြီးကလည်း သဘောတူဟန်ဖြင့်

‘အင်ဂျင်စက်ပျက်တာလား ဒါမှမဟုတ် ဆီကုန်သွားတာလား တခုခုဖြစ်မယ်။ အခု သူတို့စက်လှေက ပင်လယ် လှိုင်းတွေကြားမှ လှိုမ့်ပြီး မျောနေတယ်။ ကြာယင် လှိုင်းပုတ်လို့ ကမ်းနားဘက် ရောက်သွားပြီး စက်လှေပျက်သွားနိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့က အသက်ကယ်လှေတစင်းနဲ့သွားပြီး သူတို့ဆီက လူတွေကို သင်္ဘောပေါ်ကို ခေါ်လိုက်မယ်။ ကဲ...မစ္စတာမူလာကိုယ်တိုင်ပဲ အသက်ကယ်လှေကို ဦးစီးပြီး သွားဖို့ ပြင်ဆင်ပေးတော့ ဟု အဆုံးအဖြတ်ပေးလိုက်လေသည်။’

* * *

ငါးဖမ်းစက်လှေ ဘီယက်ထရစ်၏ အတွင်း၌ ပုန်းနေသူ ဟာဆန်သည် ရိုင်းလင်းသင်္ဘောကြီးဆီသို့ လှမ်းကြည့်ရာ အသက်ကယ်လှေ ညှုနေသည်ကို မြင်ရလေသည်။
သူတို့၏ အကြံအစည်အတိုင်း ဖြစ်ကြောင်းအောင်မြင်တော့မည်ဟု ကျေနပ် သဘောကျမိလေသည်။
ဟာဆန်က ညွှာဘက်လက်ဖြင့် ရှမ်းဆာ ပစ္စည်း သေဒေဝ်ကို အလင့်ကိုင်ထားပြီး သူ၏နောက်နားတွင် ဂျပန် လူငယ်နှစ်ဦး တာကာကီနှင့် ဟာမာရှိတိုကလည်း အသာဝပ်နေကြသည်။

ယင်းသို့ သူတို့ကို မမြင်အောင် ပုန်းကွယ်နေကြခြင်းမှာ ရိုင်းလင်းကုန်သင်္ဘောကြီးပေါ်မှ အဝေးကြည့် မှန်ပြောင်းဖြင့် လှမ်းကြည့်ပါက သူတို့အား မြင်သွားမည် စိုးသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ရာသီဥတု အခြေအနေ ဆိုးရွားနေခြင်းကိုကား ဟာဆန်က စိတ်ပျက်မိလေသည်။

ငါးဖမ်းစက်လှေ၏အင်ဂျင်စက်ကို တမင်တကာရပ်ထားလိုက်သဖြင့် လှိုင်းလုံးကြီးများကြားဝယ် စက်လှေသည် လူးနေလေသည်။

ဂျပန်လူငယ်တဦးဖြစ်သူ ယိုတာရိုသည် ပင်လယ်လှိုင်းမူးပြီး အော့အန်နေပြီဖြစ်ရာ အခြားလူများလည်း အလားတူ လှိုင်းမူးမည်ကို စိုးရိမ်နေရလေသည်။

ဟာဆန်အဖို့ အားတက်စရာကောင်းသည့်အချက်မှာမိမိတို့က ရေဒီယိုဖြင့် အကူအညီ တောင်းသည်ကို ရိုင်းလင်း ကုန်တင်သင်္ဘောကြီးက တုံ့ပြန် အသိအမှတ်ပြုပြီး ယခု အသက်ကယ်လှေတစင်းဖြင့် ကူညီရန် လာရောက်နေခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ဘီယက်ထရစ် ငါးဖမ်းစက်လှေ၏ ကုန်းပတ်ပေါ်တွင်ကား ဝိုင်ရှင်ဂိုဗာနီတို့သားအဖမှာ မိုးရည်ရွှဲရွှဲစိုလျက် အလွန်စိတ်ဆင်းရဲနေကြလေသည်။ အကြမ်းဖက်သမားများက မြိမ်းခြောက်ခိုင်း၍ လက်မြောက်စေ့ ယမ်းယင်း ပါးစပ်ကလည်း ဟစ်အော်၍ အကူအညီ တောင်းနေကြရလေသည်။

ရိုင်းလင်းသင်္ဘောမှ အသက်ကယ်လှေသည် သူတို့ စက်လှေခိုရာသို့ ဦးတည်လာနေသည်ကို မြင်ရလေသည်။

www.burmeseclassic.com

၇၄ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

စက်လှေပိုင်ရှင် ဂိုဗာနီအနေဖြင့် အကြမ်းဖက်သမားများ၏ အကြံအညံ့ကို လုံးဝမသိပဲ သေနတ်ဖြင့် ခြိမ်းခြောက်၍သာ ခိုင်းသမျှ လိုက်လျှော့အခြင်း ပြစ်ပေသည်။

သို့သော်လည်း ဘုန်းတော် သည် စက်လှေနှင့်တကွ သူ့ အသက် အတွက် စိုးရိမ်စွာမမြင်ပဲ မရှိအောင်ပဲ သားကလေး အသက် ချမ်းသာရေးအတွက်သာ ဝမ်းနည်းစွာ တောင့်တနေလေသည်။

သင်္ဘောကြီးမှ အသက်ကယ်လေ့ ရောက်လာလျှင် မြေကို သားကလေး လူတိုင်းမြောက်ရန် အလား အလာ ကောင်းလာလိမ့်မည် ဟုလည်း ထင်မိနေလေသည်။

မကြာမီ အသက်ကယ်လေ့သည် ငါးဖမ်း စက်လှေ အနီးသို့ ရောက်လာလေသည်။ ဂျာမန်လှေသားသားတို့က ကြိုးတချောင်း လှမ်းပစ်ပေးရာ ဂိုဗာနီက ဖမ်းယူ၍ စက်လှေတွင် ခိုင်မြဲစွာ ချီတပ် ထားလိုက်လေသည်။

စက်လှေကို ဦးစီး ကွပ်ကဲလာသူ ပထမအရာရှိ မှလာသည် အသက်ကယ်လှေပေါ်တွင် မတ်တတ်ရပ်၍ ငါးဖမ်း စက်လှေ ပေါ်သို့ လှမ်းတက်ရန် ပြင်ဆင်နေလေသည်။ ပယ်ရယ် ရေပြင် တွင် လှိုင်းကြီးနေသဖြင့် စက်လှေက မငြိမ်ပဲ ဖြစ်နေ၍ နေတ္တ ဆိုးနေရလေသည်။

ထိုအခိုက် တာကာကီနှင့် ဟာယာရီအမည်ရှိ ဂျပန်အကြမ်းဖက် သမား နှစ်ဦးသည် ငါးဖမ်းစက်လှေအတွင်းမှ ရုတ်တရက် ပြေးထွက်လာကြသည်။ သူတို့၏ သက်တွင်းလည်း ဂျပန် ဆာမူရိုင်း မားရှည် ကိုယ်စီကိုင်ထားကြလေသည်။

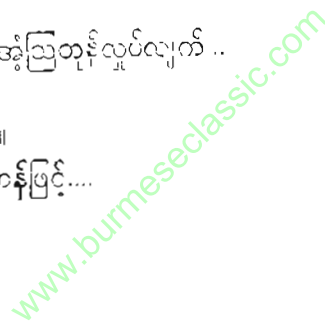
သူတို့၏ လှုပ်ရှားမှုက အံ့ဩဖွယ် ကောင်းလောက်အောင် လျင်မြန်လှပေသည်။ ဂျပန်လူငယ်နှစ်ဦးသည် ပြေးထွက်လာပြီး စက်လှေပိုင်ရှင် သား အဖနှင့် ယောက်ဖလုံး အား အမူရိုင်း စားရှည်ကြီးများဖြင့် တအား ခုတ်ပိုင် သတ်ပစ်လိုက်ကြသည်။

ပထမအရာရှိမှလာသည် အံ့အားထက် တိုးလျင်စွာမှ တစ်ဖက် ကယ် လှေပေါ်ရှိ ပုဆိုးနီက ဆွဲယူလိုက်သည်။ ဂျပန်ရန်ဦးအား ထိုက်ခိုက်ရန်ဖြစ်သော်လည်း ဟာဆန်က သွက်လာပြီး မှလာသား ပစ္စတိုသေနတ်ဖြင့် ပင်သတ်လိုက်လေသည်။

* * *

ပိတ်သည် ရိုင်းလင်း သင်္ဘောကြီးပေါ်တွင် မာလိန်မှူး ကပ္ပီ ဝင်း ရှုရိတာအနီးတွင်ရပ်လျက် အဝေးကြည့်မှန်ပြောင်းဖြင့် ကြည့်နေရာ ငါးဖမ်းစက်လှေပေါ်မှ အဖြစ်အပျက်ကို မြင်နေရ လေသည်။

မာလိန်မှူးကြီးလည်း မြင်ရသဖြင့် အံ့ဩတုန်လှုပ်လျက်... 'ဘုရား... ဘုရား' ဟု ပါးစပ်မှ ရေရွက်လိုက်လေသည်။ ဝိဘာကမူ တစ်တစ် ဆုံးဖြတ်လိုက်ဟန်ဖြင့်...

‘ကျွန်တော် အခန်းမှာ သေနတ်တလက် ရှိတယ်၊ ကျွန်တော် သွားယူလိုက်မယ်’

ဟု ပြောပြီး ကုန်းပတ်ပေါ်မှ သင်္ဘောအောက်ထပ် သူ၏ အခန်းခိုရာသို့ ပြေးဆင်းသွားလေသည်။

ဝိဘာ၏သေနတ်မှာ ဝေင်္ဂါလ်တာ အမျိုးအစား မောင်းပြန် ပစ္စတိုသေနတ်ဖြစ်ပြီး သူ၏အခန်းကွင်း ဗီရိတခုထဲတွင် သေ့ခတ် ရှိ ယားလေသည်။

လက်ရှိအခြေအနေတွင် ထိုသေနတ်ကို မည်သို့ အသုံးချရမှန်း မသိသော်လည်း ဝိဘာက သေနတ်ကို လက်ထဲတွင် ကိုင်ထားလို သဖြင့် ယူထားရန် ထွက်လာခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဝိဘာသည် လျှင်မြန်စွာပြေးလာရာ သူ၏အခန်းသို့မရောက်မီ စင်္ကြံဘနေရာ၏ မှောင်ရိပ်ထဲမှ တစ်စုံတယောက် ရုတ်တရက် ခြေတဘက်ဖြင့် ထိုးခံလိုက်သဖြင့် ဝိဘာလည်း အရှိုန်လွန်ကာ မှောက်လျက် လဲကျသွားလေသည်။

သူသည် အံ့အားသင့်သွားလျက် ပြန်ထ မည် ပြုလိုက်စဉ် လူလေးယောက်က သူ့ကို ဝိုင်းထားလိုက်ကြသည်။

ထိုလူလေးဦးကား ရိုင်းလင်း သင်္ဘောနှင့် လိုက်ပါလာသော အာရပ်လူမျိုး သင်္ဘောသား လေးဦး ဖြစ်ကြောင်း ဝိဘာက ချက်ချင်းမှတ်မိလေသည်။

ထိုလူလေးဦးစလုံးသည် ရှုမိဆာ အမျိုးအစား မရှင်း ပစ္စတို ခေင်္ဂါ မောင်းပြန်သေနတ် ကိုယ်စီ ကိုင်ထားကြလေသည်။

‘ဟေ့ ဒီလူ့ကို ကုန်းပတ်ဦးပိုင်ကို ခေင်္ဂါလာခဲ့၊ ဂျာဘရီက ရှေ့ဆောင်ပြီး သွား’

လေးဦးအနက် တယောက်က အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ ထိုလူသည် ဇာကားရီးယားအမည်ရှိ အာရပ် သင်္ဘောသား ဖြစ်ကြောင်း ဝိဘာက မှတ်မိလေသည်။

အာရပ် သင်္ဘောသား လေးဦးအနက် ဇာကားရီးယားက ခေါင်းဆောင် ဖြစ်ဟန် တူသည်။

ဂျာဘရီဆိုသူက ဝိဘာအား ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆွဲထူနေစဉ် ဇာကားရီးယားနှင့် ကျန်လူနှစ်ယောက်တို့သည် သင်္ဘော ကုန်းပတ် ဦးပိုင်းပေါ်သို့ ပြေးတက်သွားကြလေသည်။

မာလိန်မှူးကြီး ကပ္ပဝိတန် ရှုရိဘာနှင့် ဒုတိယအရာရှိ ကယ်ဆီ လာသည် မောင်းပြန်ပစ္စတိုသေနတ်ကိုယ်စီဖြင့် လူသုံးယောက်ကို မြင်လျှင် အလွန် အံ့အား သင့် သွား ကာ ငေးကြည့် နေ မိ လေကည်။

သို့သော် မာလိန်မှူးကြီးက ထိုလူသုံးဦးသည် မိမိ၏သင်္ဘော သားများဖြစ်ကြောင်း မှတ်မိသဖြင့် ဒေါသထွက်လာလေသည်။

ဇာကားရီးယား ဆိုသူသည် ကပ္ပဝိတန်ကြီးအား ပစ္စတို သေနတ်ဖြင့် ချိန်လျက်

‘အခုအချိန်ကစပြီး ဒီ ရိုင်းလင်း သင်္ဘောကြီးဟာ ကျုပ်တို့ ပါလက်စတိုင်းလွတ်မြောက်ရေး အင်အားစုရှဲ့ ကွပ်ကဲချုပ်ကိုင်မှု လက်အောက်ကိုရောက်နေပြီဖြစ်တယ်...ဒါကြောင့် အသက်ကယ် လှေနဲ့ ကျုပ်တို့ရဲ့ အဖွဲ့သားတွေ ရောက်လာချိန်အထိ ခင်ဗျားက ကျုပ်ရဲ့ အမိန့်ကို နာခံရမယ်’

ဟု ခပ်တည်တည် ပြောလိုက်သည်။

မာလိန်မှူး ကပ္ပဝိတန် ရှုရိတာသည် ထိုစကားကို လက်မခံ
ချေ။

‘တာဖြင့်လဲ ဒေခံမလဲ။ ဒီသဘောမှာ ကျုပ်က မာလိန်မှူး
(ကပ္ပဝိတန်) ဖြစ်တယ်။ ကျုပ်ကသာ တစ်ခါပေးပိုင်ခွင့် ရိတယ်။
ဒါကြောင့် မင်းလက်ထဲမှာမေးဖို့ကို ပါလောက်ကို အပ်လိုက်ပါ။’

ကပ္ပဝိတန် ရှုရိတာလဲ ခပ်သည့်သည့်နှင့် ပြန်ပြောလိုက်ခြင်းမှာ
သေနတ်ကိပ် အကြမ်းဖက်သား၊ သိုးဦးအား သူ၏သဘောသား
များအဖြစ် ပြန်လည်အမိန့်ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကပ္ပဝိတန်က မျက်နှာထားတင်းတင်းဖြင့် ပြောလိုက်ခြင်း
ကြောင့် ဇာကားရီးယား ဆိုသူ ရုတ်တရက် အံ့အား သင့်ကာ
ကြောင်နေလေ့ ဒုငယ်အရာရှိ ကယ်ဆီလာကလည်း မာလိန်မှူး
ကြီးတက်မှ ဝင်ကျရန် ရှေ့သို့ ဟိုးလာလေသည်။

ကပ္ပဝိတန် ရှုရိတာသည် လုံးဝ ကြောက်နွှဲ တုန်လှုပ်ပုံ မရပဲ
ဇာကားရီးယား၏လက်မှဒေသနတ်ကို ဆွဲယူရန် လက်ကို လှမ်း
လိုက်သည်။

သည်တော့မှ ဇာကားရီးယားလည်း သတိရလာကာ ပစ္စုပ္ပန်
သေနတ်မောင်းကို ဆွဲ၍ပစ်လိုက်သည်။

ကပ္ပဝိတန်ရှုရိတာသည် မျက်နှာမှာ အံ့အားသင့်သွားဟန်မျိုး
ဖြစ်သွားပြီးနောက် ကျည်ဆန်က ချက်ခက်ကို ထိမှန်သွား
သဖြင့် လဲကျကာ ချက်ချင်း အသက်ပျောက် သွားတော့သည်။

ကယ်ဆီလာလည်း ရှေ့သို့မတိုးဝံ့တော့ပဲ မလှုပ်မယှက် ရပ်နေ
ထိုင်ပြီးနောက် သူ၏လက်နှစ်ဘက်ကို မြှောက်ထားလိုက်သည်။

ထိုအခိုက် လျာတရီဆိုသူက ဝီတာအား သေနတ်ဖြင့်ချိန်
လျက် ရောက်လာလေသည်။ ဝီတာသည်လည်း မည်သို့မျှမတတ်
ဘဲ လက်နှစ်ဘက်ကို မြှောက်ထားလိုက်ရသည်။

အကြမ်းဖက်သမား ခေါင်းဆောင်သည် ကျေနပ်အားင
တန်ဖြင့် ပြုံးနေ လေသည်။

ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ငါးဖမ်းစက်လှေမှ ကူးလာမည့် အဖော်များကို စောင့်နေကြလေသည်။

ဝိဘာသည် သေဆုံးနေသူ ကပ္ပိတန်ကြီး၏ အလောင်းကို ကြည့်ပြီးနောက် သေနတ်ကိုင် အကြမ်းဖက်သမား များ၏ မျက်နှာကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

သူ၏ စိတ်ထဲတွင်ကား အကြီးအကျယ် ဒေါသထွက်နေလေသည်။

ဤအဖြစ်မျိုးကို သူက တားဆီးကာကွယ်ခြင်း မပြုနိုင်သည့် အတွက်လည်း သူ့ကိုယ်သူ မကျေမချမ်း ဖြစ်မိလေသည်။

ဝိဘာသည် မိုင်းလင်းသင်္ဘောကြီးတွင် တတိယအရာရှိအဖြစ် ဟန်ဆောင်ရန် လွန်ခဲ့သောလေးလခန့်က စတင်လိုက်ပါခဲ့ခြင်းမှာ ယခုဆိုအကြမ်းဖက်ဂိုဏ်းသားများ၏ ရန်ကို ကာကွယ်ရန်ပင်ဖြစ်ရာ ယခု တကယ်တမ်း အရေးကြုံသောအခါ မိမိအညံ့ခံနေရသည်မှာ အလွန် မခံချင်စရာ ကောင်းနေပေသည်။

အမှန်အားဖြင့် ဝိဘာသည် သင်္ဘောသားများ အဖြစ် လိုက်ပါလာသူ အာရပ်လူမျိုးလေးဦးအားအကဲခတ်စောင့်ကြည့်ရန် တာဝန် ရှိပေသည်။

ယခုတော့ ထိုလူ လေးဦးက မရှင်းပစ္စုတို သေနတ်များကို သင်္ဘောပေါ်ပါလာအောင် ကြံဖန် ငှက်၍ ယူဆောင် လာနိုင်ခဲ့ခြင်းသည်ပင်လျှင် မိမိအနေဖြင့် ညံ့ဖျင်းရာကျနေသည်။

မိမိကိုယ်တိုင်က ပေါ့လျော့ခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု သူ့ဝိဘာက သူ့ကိုယ်သူ ပြန်ဝေဖန် အပြစ်တင်မိလေသည်။

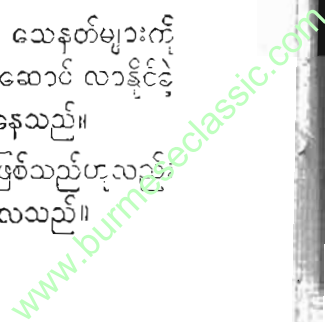
အခန်း ၅

ချိုင်းလင်း သင်္ဘောကြီး၏ ကုန်းပတ်ဦးပိုင်းတွင် အခိုက်အတန့် အားဖြင့် တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်နေလေသည်။

ပဲ့ကိုင်စက်ပိုင်းတွင် တာဝန်ကျနေသူ သင်္ဘောသား သုံးဦး မှာလည်း အံ့အားသင့် တုန်လှုပ်ပြီး ပါးစပ်အဟောင်းသားနှစ်ဦး ဝေးကြည့် နေကြသည်။

မာလိန်မှူးကြီး ကပ္ပိတန် ရှုရိဘာ၏ အလောင်းသည်လည်း မူလ လဲကျသည့်နေရာတွင်ပင် ရှိနေလေသည်။

ဇာကားရီးယားနှင့်သူ၏ အဖော်သုံးဦးတို့က သင်္ဘောကြီးကို ဖိုင်နိုင်စွာ အပိုင်စီးသားနိုင်ပြီ ဖြစ်ကြောင်းကား ထင်ရှားနေပြီ

နို့ပြင် ငါးဖမ်းဝက်လှေမှ ရေဒီယိုဖြင့် အကူအညီတောင်း
ည့် မသင်္ကာမဖြင့်ခြင်းလည်း မိမိ၏ချွတ်ယွင်းချွတ်တရပ် အမူ
ဖြစ်သည်။

မာလိန်မျိုးကြီးကပွဲ တန်ရှုရီဘာပင်လျှင် ရေဒီယိုဆက်သွယ်
သတင်းခုခံက မိမိသဘောပေါ် လိုက်ပါလာခြင်းနှင့် ဆက်သ
နေပါသလောဟု မေးခဲ့သေးသည်။

မိမိ(ဝီဘာ)ကသာ မည်သို့မျှမပတ်သက်နိုင်ဟု ပြောခဲ့သည်
မဟုတ်ပါလား။

ခြံ၍ သုံးသပ်ကြည့်လိုက်လျှင် မိမိ၏ ပေါ့လျော့မှုကြောင့်
ယခု လက်နက်မဲ့မာလိန်မျိုးကြီးအသက်ဆုံးရှုံးရပြီး ပထမအထု
မူလာသည်လည်း အသက်ကယ်လှေပေါ်တွင် အသတ်ခံခဲ့ရသည်
ဟု ဝီဘာက သုံးသပ် မိလေသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်တခုလုံး တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက် နေသော်လည်း
မိုးသံလေသံကိုတော့ ကြားနေရပေသည်။

လေကထန်သဖြင့် ထိုင်းလုံးကြီးများဖြစ်ပေါ်နေခြင်းကြောင့်
ရိုင်းလင်းသဘောသည် လူးနေသည့်ပြင် လက်ဝဲဘက်သို့ တဖြည်း
ဖြည်း ကွေ့နေလေသည်။

ဒုတိယအရာရှိ ကယ်ဆီလာသည် သဘော၏ အခြေအနေကို
သဘိပြုမိသဖြင့် ပဲခူးခိုင်းစိုင်းတွင် တာဝန်ကျနေသူ သဘော
သားအား....

‘ဟေ့.....ခက်ခင်းကို ငြိမ်ငြိမ် ထိန်းကိုင်ထားဇမ်း.....နေ့က
လက်ယာဘက်ကို သုံးဒီဂရီ ပြန်ကွေ့လိုက်ပြီး သဘောအား
လေဆန်ဘက် တည့်နေအောင် ထိန်းထားလိုက်’

ဟု လှမ်း၍ အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ဝီဘာသည် အခြေအနေကိုဝေဖန်သုံးသပ်ပြီးနောက် အတိတ်
က ဖြစ်ခဲ့ပြီးသည်ကို နောင်တရနေ၍ မထူးတော့။

ရှေ့လျှောက်မည်သို့လုပ်ရမည်ကို စဉ်းစားအကြံထုတ်ရန်က
ပို၍အရေးကြီးသည်ဟု တွေးမိလေသည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် အကြမ်းဖက်သမား ခေါင်းဆောင်
ဇာကားရီးယားဆိုသူ၏မျက်နှာကို သေချာစွာ အကဲခတ်ကြည့်
လိုက်သည်။ ထိုလူ၏စိတ်ဓာတ်ကို ခန့်မှန်း အကဲခတ် ကြည့်သည့်
သဘောပင် ဖြစ်သည်။

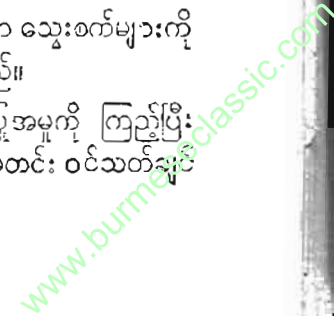
ဇာကားရီးယားကလည်း ဝီဘာအား ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။
မိမိတို့အားပြန်၍ ခုခံမည့်သူလောဟုလည်း စဉ်းစားကြည့်ဟန်
တူသည်။

သို့သော် မိမိတို့လေးယောက်က သေနတ်ကိုယ်စီ ရှိကြသဖြင့်
ကြောက်စရာ မလိုဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ဇာကားရီးယားသည် သေဆုံးနေသော ကပွဲတန် ကြီး၏
အလောင်းဆီသို့ လျှောက်သွားပြီး လည်ပင်းတွင် ချိတ်ဆွဲထား
သော အဝေးကြည့် မှန်ပြောင်းကို ဆွဲဖြုတ်ယူလိုက်သည်။

ထိုနောက် မှန်ပြောင်းတွင် စွန်းပေနေသော သွေးစက်များကို
လက်ကိုင်ပဝါတထည့်ဖြင့် ပွတ်တိုက်လိုက်သည်။

ဒုတိယအရာရှိ ကယ်ဆီလာသည် ထိုအပြုအမူကို ကြည့်ပြီး
ဒေါသထွက်လျက် ဇာကားရီးယားအား အတင်း ဝင်သတ်ချင်
စိတ် ဖြစ်ပေါ်နေပုံ ရလေသည်။

သို့သော် အကြမ်းဖက်သုံးဦး၏ သေနတ်သုံးလက်က သူ့ အား ချိန်ထားသဖြင့် လှုပ်ရှားရန် ဟန်ပြင်သည်နှင့် ပစ်ခတ်ကြမည်မှာ သေချာနေပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဝိဘာက သတိပေးသည့်အနေဖြင့် ကယ်ဆီယာ အား မသိမသာ ခေါင်းခါပြလိုက်သည်။

ထိုအတောအတွင်း ဇာကားရိုးယားသည် ပင်လယ်ပြင်သို့ မှန်ပြောင်းဖြင့် ကြည့်ပြီးနောက် ကယ်ဆီလာဘက်သို့ ပြန်လှည့် လာလေသည်။

‘အသက်ကယ်လေ့က ဒီဘက်ကို ပြန်လှည့်လာနေပြီ...ခင်ဗျား က အခုဆိုယင် ဒီသဘောမှာ ရာထူးအဆင့်အမြင့်ဆုံး အဆင့် ဖြစ်နေပြီ။ ဒါကြောင့် အသက်ကယ်လေ့ကပင်လား အပေါ်ကို ပြန်ဆွဲတင်ဖို့ အမိန့်ပေးလိုက်ပါ’

ဇာကားရိုးယားက ပြောလိုက်လျှင် ဒုတိယအရာရှိ ကယ်ဆီ လာသည် ခေတ္တ စဉ်းစားနေလိုက်သည်။

မိမိတို့ သင်္ဘောသားများ စု၍ ပြန်လည် တိုက်ခိုက်ရလျှင် ကောင်းမည်လောဟု စဉ်းစားနေဟန်တူသည်။

သို့ရာတွင် ရန်သူဘက်က ယောက်ျားကိုယ်စီ ရှိနေသဖြင့် ပြန် ခုခံရန် မဖြစ်နိုင်ကြောင်း တွေးမိပြန်ကာ စိတ်ပျက် အားလျော့ သွားမိလေသည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် ဝိဘာဘက်သို့ လှည့်၍...

‘ကိုင်း...ခင်ဗျားက အရာရှိတယောက်အနေနဲ့ အသက်ကယ် လေ့ ရောက်လာယင် အပေါ်ကို ပြန်ဆွဲတင်ဖို့ အစီအမံပြန် ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲလိုက်ပါ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဝိဘာလည်း ခေါင်းညိတ်၍ လှည့်ထွက်သွားရာ လက်နက်ကိုင် အာရပ်နှစ်ဦးက သူ၏နောက်မှ ကပ်လိုက်လာလေသည်။

စောစောပိုင်းက အသက်ကယ်လေ့ကို ချပေးခဲ့သူ သင်္ဘော သား တစ်ယောက် မူလ နေရာမှာပင် စောင့်နေကြဆဲပင် ရှိလေ သည်။

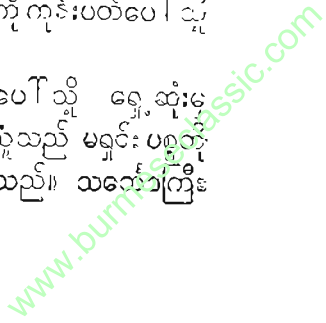
သူတို့သည် သင်္ဘောကုန်းပတ် ဦးပိုင်းမှ သေနတ်ပစ်သံကို ကြားလိုက်ကြပြီး အံ့ဩနေကြရာမှ ယခု ဝိဘာအား အာရပ် လူမျိုးနှစ်ဦးက သေနတ်ဖြင့်ချိန်ကာ ရောက်လာသည်ကိုမြင်လျှင် အသွန်အံ့အားသင့် တုန်လှုပ်သွားကြလေသည်။

သင်္ဘောသားအချို့က အကျိုးအကြောင်း သိလို၍ မေးကြံ သောအခါ ဂျာဘရီ အမည်ရှိ သေနတ်သမားက တိတ်တိတ် နေရန် ပြောလိုက်လေသည်။

ဝိဘာ ကလည်း မာလိန်မှူးကြီး သေဆုံး သွားကြောင်း ပြောပြလိုက်သဖြင့် သင်္ဘောသားများလည်း ငြိမ်သွားကြတော့ သည်။

မကြာမီ အသက်ကယ်လေ့သည် သင်္ဘောကြီး၏ ဘေးသို့ ရောက်ရှိလာရာ ဝိဘာ၏ ညွှန်ကြားချက်ဖြင့် သင်္ဘောသားများ သည် စက်သီးကိုမောင်း၍ အသက်ကယ်လေ့ကို ကုန်းပတ်ပေါ်သို့ ဆွဲတင်လိုက်ကြလေသည်။

အသက်ကယ် လေ့ပေါ်မှ သင်္ဘောကြီးပေါ်သို့ ရှေ့ဆုံးမှ ဆင်းလာသူကား ဟာဆန်ပင်ဖြစ်သည်။ သူသည် မရှင်းပစ္စည်း မောင်းပြန်သေနတ်ကို အသင့် ကိုင်ထားလေသည်။ သင်္ဘောကြီး

ပေါ်မှ ဂျာဘရီက ဟာဆန်အား ဝမ်းသာအားရ ခရီးဦးကြိုပြုလေသည်။

ဟာဆန်၏ နောက်မှ တာကာကီနှင့် ဂျပန်လူငယ်များလည်း လိုက်ဖါလာကြရာ ယိုဘာရို ဆိုသူမှာ လှိုင်းမူးနေသဖြင့် သူ၏ အဖော်များက တွဲခေါ်ရလေသည်။

သူတို့၏ အဖွဲ့၏ အရေးကြီးဆုံး ပစ္စည်းဖြစ်သော သေတ္တာကြီးကိုကား ဖာရပ်ကျ်ဆိုသူက တာဝန်ယူ၍ ဆွဲလာလေသည်။

အကြမ်းဖက် သမား အဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့ဆုံမိကြပြီးနောက် ဟာဆန်က ခေါင်းဆောင်အဖြစ် တာဝန်ယူလိုက်ပုံ ရလေသည်။

ထိုနောက် ဟာဆန်ကပင် ဝိဘာအား သင်္ဘော ကုန်းပတ် ဦးပိုင်းသို့ ပြန်သွားခိုင်းပြီး သူတို့ပါ လိုက်ပါလာကြ လေသည်။

ပုံကိုခံစက်ခိုင်းရှိရာ ဦးပိုင်းသို့ ရောက်သောအခါ ဟာဆန်က....

‘ပါလက်စတိုင်းအတွက် တရားမဲ့တမှုမရှိ’

ဟု သူတို့၏ ကြွေးကြော်သံ သခက်ဘကို အော်ပြောလိုက်ရာ ဇာကားရီးယားကလည်း

‘ကမ္ဘာကြီး အတွက်လဲ ငြိမ်းချမ်းမှုမရှိ’

ဟု ပြန်၍ ကြွေးကြော်လိုက်သည်။

ဇာကားရီးယားသည် ငါးဖမ်း စက်လှေမှ ကူးလာသူ ဟာဆန်တို့ အဖွဲ့ကို တဦးချင်း လှည့်ပတ်ကြည့်ပြီးနောက်

‘ခင်ဗျားတို့နဲ့ ကျုပ်တို့ဟာ ပြင်သစ်ပြည် ပဲရစ်မြို့မှာ ဆုံပြီး လူချင်းကဲ့သွားကြကာ အတော်ကြာသွားပြီမို့ .... အခုပြန် တွေ့ဆုံရတာ ဝမ်းသာပါဘယ်၊ ဒါပေမယ့် မိတ်ဆွေတယောက်ကိုတွေ့

မြင်ပါကလား၊ ဟာမာနီ တယောက် ဘယ်မှာလဲ၊ သူ့အခု မပါလာပါ ကလား’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

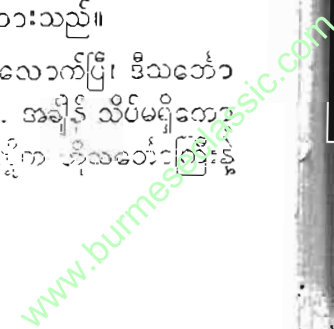
‘ဟာမာနီက သေသွားရှာပြီ၊ ရောမမြို့မှာ ရှိနေတုန်း၊ အစွဲရေးသောက်လှမ်းရေး ရှင်ဘက် အဖွဲ့က သူ့ကို ခြေရာခံလိုက်ပြီး သတ်ပစ်လိုက်တယ်၊ ဒါကြောင့် ကျန်တဲ့ ကျုပ်တို့တွေက စပိန်ပြည်ကို ခပ်စောစော ထွက်လာခဲ့ရတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဟာမာနီသေသွားသော်လဲ ကျုပ်တို့လုပ်ရမယ့် စစ်ဆင်ရေး အစီအစဉ်မှာ အဟန့်အတား မဖြစ်နိုင်ပါဘူး’

ဟာဆန်က ပြောလိုက်ရာ ဇာကားရီးယားသည် အစွဲရေးလင်ထောက်လှမ်းရေးအပေါ် ဒေါသထွက်မိလေသည်။

‘ဟာမာနီ သေရတာ အလွန် နှာကျည်းဖို့ ကောင်းတယ်၊ ဒါကြောင့် ဂျူးလူမျိုးတွေအားလုံး ထေပါစေလို့ ဆုတောင်းပါတယ်’

ဇာကားရီးယားက စိတ်ထိခိုက် လှုပ်ရှားဟန်ဖြင့် ပြောနေစဉ် ဂျပန် တာကာကီက ရှေ့သို့ တိုးလာလေသည်။ သူသည် ပစ္စတိုသေနတ်ကို လက်တဘက်က ကိုင်ထားပြီး ဂျပန် ဆာမူရိုင်းခားရှည်ကိုလည်း ပခုံးတွင် သိုင်း၍ လှယ်ထားသည်။

‘ခင်ဗျားတို့ စကားပြောနေတာ တော်လောက်ပြီ၊ ဒီသင်္ဘောကို ဆက်မောင်းသွားဖို့ အရေးကြီးတယ်.... အချိန် သိပ်မရှိတော့ဘူး၊ နောက် သုံးနာရီ ကြာယင် ကျုပ်တို့က ဒီသင်္ဘောကြီးနဲ့ ဆုံဖို့ ရှိတယ်’

တာကာကီက ပြောလိုက်လျှင် ဟာဆန်လည်း သဘောတူ လက်ခံဟန်ဖြင့် ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီးနောက် ကုန်းပတ်ကြမ်းပြင် ပေါ်မှ ကပ္ပိတန် ရှုရိဘာ၏ အလောင်းကို ငုံ့ကြည့်လိုက် သည်။

သေသူ၏ပခုံးမှ ရာထူးအဆင့်ကို ဖော်ပြသော ခြွေပြား လေးခုပါသည့် တံဆိပ်ကိုလည်း သတိပြုမိပြီး ဇာကားရီးယား အား ပြန်ကြည့်လိုက်၏။

‘ခင်ဗျားက မာလိန်မျူးကြီးကို သတ်လိုက်တာကိုး၊ ကျုပ် ကလဲ အခြေအနေအရ ပထမ အရာရှိကို သတ်လိုက်ရတော့ ဒီသင်္ဘောကို ဦးစီးကွပ်ကဲဖို့ မလွယ်ဘူး’

‘ဒါပေမယ့် ဒုတိယ အရာရှိက အသက်ရှင်လျက် ရှိနေပါ တယ်’

ဇာကားရီးယားက ပြန်ပြောလိုက်သည်တွင် ဟာဆန်သည် ခေါင်းညိတ်၍ ပြုံးပြီး ဒုတိယအရာရှိ ကယ်ဆီလာကို လှမ်းကြည့် လိုက်သည်။

‘ကိုင်း ခင်ဗျားကပဲ ဒီသင်္ဘောကို ဆက်ပြီး ခုတ်မောင်းဖို့ တာဝန်ယူပေးဘော့၊ သွားရမယ့် လမ်းကြောင်းကိုတော့ ကျုပ်တို့ နောက်တော့ ပြောပါမယ်’

ကယ်ဆီလာသည် မိတ်ထဲမှ အောင့်သက်သက် ပြိုင်လျက် အကြမ်းဖက်ပိုင်း၏ အမိန့် ၂ ချက်ကို ငြင်းဆန်ချစ်စိတ် ဖြစ်ပေါ် မိလေသည်။

သို့သော် ငြင်းလိုက်ပါက သူ့မြတ်နိုးသော ရိုင်းလင်းသင်္ဘော ကြီးသည် အထိန်းအကွပ်မရှိပဲ ပင်လယ်ထဲ မျောပါရာမှ ကျောက်

ဆောင်များနှင့် တိုက်မိကာ ပျက်စီး နစ်မြုပ်သွားရန် သေချာ ကြောင်းကိုလည်း တွေးမိပြန်သည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် သက်ပြင်းတချက်ချပြီး သင်္ဘောကို ပြန်လည် ခုတ်မောင်းရန် အင်ဂျင်စက်ခန်းသို့ အမိန့်ပေးလိုက် လေသည်။

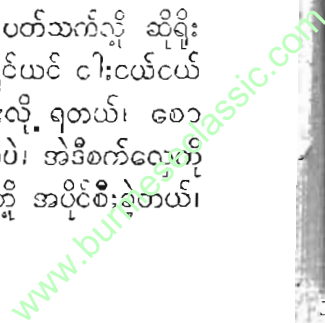
ခဏမျှကြာသော် ရိုင်းလင်းသင်္ဘောကြီး၏ အင်ဂျင်စက်များ သည် လည်ပတ်ကာ မိုးသက်မုန်တိုင်းကျနေသည့် ကြားမှပင် သင်္ဘောကြီးသည် စတင် ရွေ့လျားကာ ထွက်ခွာ သွား လေ တော့သည်။

ဝိဘာသည် ရပ်ကြည့်နေရာမှ မေးခွန်းတခု အရဲစွန့်၍မေးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားတို့က ဒီသင်္ဘောကို အပိုင်စီးဖို့ အတော်ခဲခဲယဉ်းယဉ်း ကြိုတင် စီစဉ်ပြီး ကြီးစားထားပုံ ရတယ်၊ ခင်ဗျားတို့က အခု ဆိုယင် လှ လေးယောက်ကိုလဲ သတ်ပစ်လိုက်ပြီ၊ အဲဒါ ဘာ ကြောင့်လဲ’

ဝိဘာက မေးလိုက်ရာ ဂျပန် တာကာကီက မျက်မှောင် ကြုတ်၍ ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။ သို့သော် ဟာဆန်က ပြုံး၍ ပြန်ဖြေလေသည်။

‘အင်္ဂလိပ် လူမျိုးတွေမှာ ငါးဖမ်းတာနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဆိုရိုး စကားတခုရှိတယ်၊ ငါးခပ်ကြီးကြီးကို ဖမ်းချင်ယင် ငါးငယ်ငယ် တကောင်ကို ငါးစာအဖြစ် အသုံးပြုမှု ဖမ်းလို့ ရတယ်၊ စော စောက ငါးဖမ်းစက်လှေဟာ ငါးစာသဘောပဲ၊ အဲဒီစက်လှေကို အသုံးပြုပြီး ခင်ဗျားတို့ သင်္ဘောကို ကျုပ်တို့ အပိုင်စီးခဲ့တယ်။’

၉၀ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

အခုဘဝါ ဒီ ရိုင်းလင်းသင်္ဘောကို အသုံးချပြီး ဒါထက် ပိုကြီးတဲ့ ဝေလငါးလို သင်္ဘောအကြီးကြီးတစ်စင်းကို ကျုပ်တို့ အပိုင်စီးဖို့ပဲ ဗျ.. .ယဲ.. .ဟဲ့

ထိုနေ့ညနေ ခြောက်နာရီခန့်က အိတ်လီပြည် ရောမမြို့ရှိ အိမ်ခန်း တခန်းသို့ ရဲမှူး ဂီယာနိုနှင့် သူ၏လက်ထောက် ဆာဂျင် ဘာဒီနို တို့သည် ဘံခါးခေါက်လိုက်ကြသည်။

ခဏမျှကြာလျှင် ရုပ်ရည်သနားကမားနှင့်မိန်းကလေးတဦးက တံခါးလာဖွင့်ပေးရာ ဂီယာနိုက သူသည် ရဲအရာရှိဖြစ်ကြောင်း စိစစ်ရေးကတ်ပြားကို ထုတ်ပြောင်း....

‘မင်း နာမည်... ဆိုနိုယာ မဟုတ်လား၊ ကျုပ်တို့က စကား နည်းနည်းပြောချင်လို့ပါ’

ဟ ပြောလိုက်သည်။

ဆိုနိုယာက သူတို့သည် အိမ်ခန်းအတွင်းသို့ ဝင်လိုက်ကြပြီး ဆာဂျင် ဘာဒီနိုက တံခါးကို ပြန်ပိတ်လိုက်သည်။

ဆိုနိုယာသည် ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်သွားပုံရလေသည်။

‘ရှင်တို့ ဘာကိစ္စလာတာလဲ၊ ကျွန်မ ဘာများ လုပ်ခဲ့လို့လဲ’

‘ထိုင်စမ်းပါဦးကွ၊ ကျုပ်တို့ ပြောပြပါမယ်’
ရဲမှူး ဂီယာနိုက ပြုံး၍ ပြောလိုက်လျှင် ဆိုနိုယာလည်း မရဲ တရဲနှင့် ကုလားထိုင်တလုံးတွင် ဝင်လိုက်လိုက်သည်။

ဂီယာနိုက ကုလားထိုင်တလုံးကို ဆွဲ၍ သူမနှင့် မျက်နှာချင်း ဆိုင် နေရာတွင် ထိုင်လိုက်သည်။ အားလုံး အာဒီနိုကမှ အာနန်းကို လှည့်ပတ်ကြည့်သလိုနှင့် ပြောင်းပေါက်နားထက်ဆီသို့ လှည့်ပတ် သွားလိုက်သည်။

ရဲမှူး ဂီယာနိုက စတင်စကားပြောလေသည်။

‘တခြားမဟုတ်ပါဘူး၊ မင်းရဲ့မိတ်ဆွေ ဟာဆန်ဆိုတဲ့ အာရပ် လူမျိုးတယောက်နဲ့ ပတ်သက်တယ်။ အခု သူဟာ သူ့နေတဲ့ တိုက်ခန်းမှာ မရှိပဲ ပျောက်နေတယ်။ ကျုပ်တို့က သူ့ကို အရေး တကြီး လိုက်ရှာနေတယ်။ ဒါကြောင့် သူ့ကို တွေ့အောင်ရှာဖွေ မင်းက ကူညီနိုင်လိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်’

ဆိုစကားကို ကြားလျှင် ဆိုနိုယာသည် တုန်လှုပ်သွားကာ လည်ချောင်းထဲ အာခေ ခဲခြောက်သလို ဖြစ်လာလေသည်။

သူမသည် လှန်ခဲ့သော ရက်ဘတ္တထပ်ခန့်ကစ၍ ဟာဆန်နှင့် ပတ်သက်၍ ဇိုးစိုမ်နေမိခဲ့သည်။ ဟာဆန်တွင် ပြဿနာဘခုရ ရှိရမည်ဟု ရိပ်စားမိခဲ့ရာ ယခု ရဲအရာရှိများလာမေးခြင်းက သူမ ရိုးစိုမ်မိသည့်အတိုင်း ဟုတ်မှန်ကြောင်း ထင်ရှားနေပြီ ဖြစ်သည်။

ဆိုနိုယာအနေဖြင့် ဟာဆန်သည် ရာဇဝတ်ဖြစ်မှုကျူးလွန်ခဲ့ သူ တယောက်ဟု အတိအကျ မသိသော်လည်း မသက်သာဟော့ ဖြစ်ခဲ့မိသည်။

နောက်တချက်က ဟာဆန်သည်ရဲအရာရှိများအား မလိုလားပဲ မုန်းတီးကြောင်းကိုလည်း သိထားပေသည်။

လူ့နှင်းခွဲကားနီးတွင် ဟာဆန်က သူပြန်လာသည်အထိ ဘာမှ မပြောနိုင် မှားကြားသွားပုံကိုလည်း သတိရကာ ဆိုနိုယာသည် ရဲအရာရှိများအား အမှန်အတိုင်းမပြောရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ရဲမှူးကြီးရှင် ရှင်တို့ မှားနေပြီ ထင်ပါတယ်၊ ကျွန်မက ဟာဆန် ဘုံတို့လူကို လုံးဝ မသိပါဘူး။

‘ဒီဆိုနိုယာလေ၊ သူက မင်းကို နာမည်အမှန် ပြောချင်မှ ပြောမယ်၊မင်းက သူ့ကို တခြားနာမည်ဘဝနဲ့ သိကောင်း သိနေမယ် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းက သူ့နေထိုင်တိုက်ခန်းဖြစ်တဲ့ အမှတ်(၂၅) ဗင်ကျူရီဘိုက်ခန်းကို မကြာခဏသွားပြီး တွေ့ဆုံဘာကို ကျုပ်တို့ သေသေချာချာ သိထားတယ်။’

‘ဒီ... ဂီယာနီကဏ္ဍိသို့ပြောလိုက်ရာ ဆိုနိုယာသည် ခေါင်းငုံ့၍ နေလိုက်သည်။’

ကျွန်မ ရှင်ကို ပြောခဲ့ပြီးပြီ မဟုတ်လား၊ ရှင်ပြောတာ ကျွန်မ နားမလည်ဘူး၊ ရှင်တို့ မှားနေပြီ ထင်တယ်။’

‘ဒီမယ် ဟာဆန်ဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ခြောက်လကစပြီး မင်းရဲ့ချစ်သူ ဖြစ်ခဲ့တယ်၊ ဗင်ကျူရီ တိုက်ခန်းရဲ့ အမျိုးသမီး မန်နေဂျာက မင်းဟာ တပတ်ကို နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ် ဟာဆန်ကို လာတွေ့ဆုံ တယ်လို့ ပြောတယ်၊ မင်း နာမည် ကို မသိပေမယ့် မင်း ကို ကောင်းကောင်း မှတ်မိနေတယ်၊ နောက်ပြီး မင်း ဝတ်လေ့ရှိတဲ့ အစိမ်းနုရောင် ဝတ်စုံကိုလဲ သူက မှတ်မိလို့ ပြောပြလိုက် တယ်။’

ဆိုနိုယာက ဘာမှ မပြောပဲ ခေါင်းငုံ့မြင့်နေရာ ရဲမှူးဂီယာနီ တစ် ဆက်ပြောလေသည်။

‘အဲဒီ အစိမ်းနုရောင်ဝတ်စုံဟာ ပီယာဇာလမ်းက ပန်းရောင်း ဆိုင်ဆိုင်က ဆိုနိုယာ မိန်းကလေး တွေဝတ်တဲ့ ဝတ်စုံဖြစ်ကြောင်း သိရတဲ့အတွက် ဆာဂျင် ဘာဒီနိုက သွားစုံစမ်းတဲ့အခါ ဆိုင်ရှင် က မင်းရဲ့နာမည်နဲ့ လိပ်စာကို ပေးလိုက်တယ်၊ ဒီမယ် ဆိုနိုယာ၊ မင်းက ကျုပ်တို့ကို ကူညီစေချင်တယ်။’

‘ကျွန်မအနေနဲ့ ဘာမှ မသိဘူး၊ ရှင်တို့ လူမှားနေပြီ ထင်တယ်။’

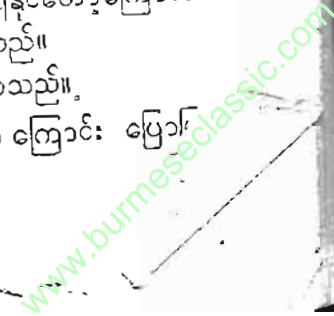
ဆိုနိုယာက ဇုတ်ပင် ငြင်း ပြောရာ ရဲမှူး ဂီယာနီက တမျိုး ကူညီပြော ပြန်သည်။

‘ဟာဆန်ရဲ့အခန်းကို ဘာကြာခဏ လာတွေ့တဲ့ မိန်းကလေးရဲ့ လက်ဗွေပုံစံတွေဟာ အခန်းမှာ အများကြီး ထင်ကျန်ရစ်တော့ ကျုပ်တို့ရဲ့ ရဲခုံထောက်ဌာန က လက်ဗွေပုံစံတွေကို ကူးယူထားပြီး ဖြစ်တယ်၊ မင်းက ဟာဆန်ရဲ့ချစ်သူ မဟုတ်ပါဘူးလို့ ဇုတ်ငြင်း နေမယ်ဆိုယင် မင်းရဲ့ လက်ဗွေပုံစံကိုယူပြီး တိုက်ကြည့်လိုက်ရဲ့ပဲ၊ ဘယ်နှယ်လဲ၊ မင်းရဲ့လက် ဗွေပုံစံယူပြီး တိုက်ကြည့်ရမလား။’

ဤတွင် ဆိုနိုယာသည် မည်သို့မှ ငြင်း၍ မရနိုင်တော့ကြောင်း သဘောပေါက်သွားသဖြင့် ခေါင်းခါလိုက်သည်။

ရဲမှူး ဂီယာနီက ကဲ့မေးခန်း ဆက်ထုတ်လေသည်။

‘ဒါဖြင့် မင်းက ဟာဆန် ဆိုတဲ့ လူ အကြောင်း ပြောပေးတော့။’

‘ပြောပြစရာ ဘာမှ မရှိပါဘူး၊ သူဟာ ကျွန်မရဲ့ မိတ်ဆွေ
 ကျွန်မရဲ့အဖေလိုပဲ ဆိုပါစေဘူး၊ ဒါလေးကပ်ပဲ ပြောနိုင်တယ် ရှင်
 ဒါပဲ ပြောစေတာက မင်းက ဘာကြောင့် သူ့ကို မသိပါဘူး
 လို့ ငြင်းတယ်၊ မင်းကလေးတပတ်ခန့် ချစ်သူရှိတာဟာ
 သဘာဝပဲ၊ ဘာအကြောင်းမှ မရှိဘူး၊ ဒါပေမယ့် မင်းက လုံးဝ
 မသိဘူးကို ငြင်းခဲတယ်၊ ဟာ... နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရဲ့တပ်စွဲက
 မသိစေရင်တော့ လျှို့ဝှက်ချက်များ ခိုနေလို့လား’

‘မရှိပါဘူး၊ ဘာကြောင့် ရှိရမှာလဲ’
 ‘မရှိယင် ဘာကြောင့် မင်းက... မသိပါဘူး လို့ ငြင်းခဲ
 တာလဲ’

‘ထိုမေးခွန်းကို ဆိုနီယာက ပြန်မဖြေပဲ ဆိတ်ဆိတ်နေ
 လိုက်သည်။’

‘အခု ဟာဆန် ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ မင်း သိသလား’
 ‘သူဟာ ရောမမြို့က ထွက်ခွာသွားတယ် ဆိုတာပဲ သိပါ
 တယ်’

‘သူဟာ စပိန်ပြည် မဒရစ်မြို့ကို လှည့်လှည့်ဆွဲဆွဲထွက်သွားပြီး
 ဒါကြောင့် သူက မင်းကို စွန့်ပစ်သွားပြန်တယ်’
 ‘နီယာနီက ဤသို့ပြောလိုက်သည်ကို ဆိုနီယာသည် မခံနိုင်
 ဟန်ဖြင့်...’

‘မဖြစ်နိုင်ဘူး ရှင်... မဟုတ်နိုင်ဘူး’
 ‘ဟု ပြောလိုက်သည်။’

‘သူ စပိန်ပြည် မဒရစ်မြို့ကိုထွက်သွားတာကို မင်း သိရှိလား’
 ‘ဒါတော့ မသိဘူး’

‘ဒါဖြင့် သူက မင်းကို စွန့်ပစ်သွားတာ မဟုတ်ဘူးလို့ မင်းက
 ဘာကြောင့် ပြောနိုင်တာလဲ’

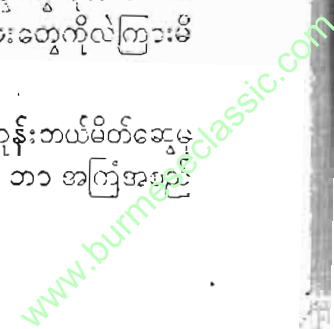
‘ကျွန်မကို ‘စွန့်ပစ်သွားတာ မဟုတ်ဘူး’ ဆိုတာတော့ ကျွန်မ
 သိတယ်၊ သူဟာ မိကိုးပြန်လာမှာပါ’

‘သူက ဒီ ရောမမြို့ကို ပြန်လာလောက်အောင် မင်းကို တကယ်
 ချစ်မြတ်နိုးတယ်ဆိုရင် သူဟာ မင်းကို သူ့ရဲ့ လျှို့ဝှက် အကြံ
 အစည်တွေကိုလဲ ပြောမှာပဲ၊ ကိုင်း... ဟာဆန်မှာ ဘာ အကြံ
 အစည်များရှိသလဲ’

‘မသိဘူးရှင်၊ သူက ကျွန်မကို ပြောမပြဘူး’

‘ဒါပေမယ့် ဟာဆန်ဟာ လူနဲ့နဲ့တဲ့ ခြောက်လက်စပြီး မင်းရဲ့
 ချစ်သူဖြစ်ခဲ့တယ်၊ သူဟာ မင်းနဲ့အတူ အိပ်ခလောက်အောင်
 ရင်းနှီးတဲ့အတွက် မင်းကို စကားတွေ အစုံပြောမှာသေချာတယ်၊
 သူကိုယ်တိုင်က ဗွင့်မပြောတာတောင်မှ သူပြောတဲ့ စကားတွေ
 ထက် သူ့ အကြံအစည်တွေအကြောင်း မင်းက ခိုပိမိနိုင်တယ်၊
 နောက်ပြီး သူ့ အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေတွေကိုလဲ မင်းက
 တွေ့ပူးမှာမို့ သူတို့အချင်းချင်းပြောတဲ့ စကားတွေကိုလဲ ကြားမိ
 နိုင်တယ်’

‘မဟုတ်ဘူးရှင်၊ ကျွန်မ သူ့ အခန်းမှာရှိနေတုန်း ဘယ်မိတ်ဆွေမှ
 လာမတွေ့ဘူး၊ ပြီးတော့ သူ့ကိုယ်တိုင်ကလဲ ဘာ အကြံအစည်
 ရှိတယ်ဆိုတာ တခါမှ ပြောမပြဘူး’

ဆိုနီယာသည် ဤသို့ ပြောလိုက်ခြင်းမှာ ချစ်သူ ဟာဆန် အပေါ် သစ္စာဖောက်ရာ ကျမည်စိုး၍ ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ရဲမှူး ဂီယာနီက ထိုစကားကို လက်မခံချေ။

‘မင်းက ဒီလူနဲ့ခြောက်လတိုင်တိုင် ရင်းနှီးရည်ငံနေခဲ့ပြီးကာမှ သူ့ အကြောင်း တာမှမသိဘူးဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ဘူး’

‘ကျွန်မသိရတာက သူ့ နာမည်က ဟာဆန်ဖြစ်တယ်။ သူ့ဟာ အယ်လ်ဂျီးရီးယားနိုင်ငံ ဇာတ်ဖြစ်ပြီး ဒီခရာမမြို့ကို အလုပ် အကိုင်ရှာဖွဲ့ လာနေတယ်။ ကျွန်မ သိတာက ဒါလောက်ပဲ ချွင်း...’

ဆိုနီယာက ဤသို့ပြောလိုက်လျှင် ရဲမှူး ဂီယာနီသည် တာမှ ပြန်မပြောသေးပဲ ခေတ္တစဉ်းစားနေလိုက်သည်။

အာရပ် အကြမ်းဖက်သမား ဟာဆန် အနေဖြင့် ဆိုနီယာ အား အရေးကြီးသည့် လျှို့ဝှက်ချက်များကိုတော့ ပြောပြမည် မဟုတ်ဟုလည်း စဉ်းစားမိသည်။

သို့သော် သူတို့အနေဖြင့် အကြမ်းဖက်ဂိုဏ်းအား ခြေရာခံ လိုက် ထောက်လှမ်းရန် သဲလွန်စဆို၍ ဆိုနီယာ တယောက်သာ လျှင် ရှိသဖြင့် သူမကိုပင် အချက်အလက်အနည်းငယ် ရလှီရငြား ဆက်မေးရပေတော့မည်။

ဤသို့စဉ်းစားယင်း အစွဲရေးလ် ထောက်လှမ်းရေး ရှင်ဘက် အဖွဲ့သားများ၏ လက်ချက်ဖြင့် အသတ်ခံရသူ ဟာဆန်တို့ အဖွဲ့သား ဟာမာနီ၏ခါတ်ပုံကိုထုတ်ပြ၍ မေးကြည့်ရန် စိတ်ကူး ရမိလေသည်။

ဆိုနီယာသည် ရဲမှူး ဂီယာနီအား အကဲခတ် ကြည့်နေရာ လက်ဝဲဘက်လက်က ကုတ်အင်္ကျီ အတွင်းသို့ နှိုက်နေသည်ကို မြင်လိုက်မိလေသည်။

ဂီယာနီက ဘာလုပ်မည်ကိုမသိသော်လည်း သူမသည် အလျင် အမြန် ထွက်ပြေးချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်မိလေသည်။

သူမသည် ဟာဆန်အား တကယ်ပင် ချစ်နေသူဖြစ်သည်။

ဟာဆန်က ‘သူ့မအား ဖွင့်မပြောသော်လည်း ရာဇဝတ်မှု မကင်းသောအကြံအစည်တခုခု လျှို့ဝှက်စွာ ကြံစည်နေကြောင်း ကိုလည်း သူမ သိဘူးသည်။’

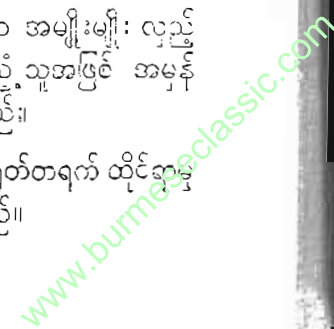
သို့သော် ယင်း ရာဇဝတ်မှုသည် ကိုယ်ကျိုးစီးပွားအတွက် မဟုတ်ပဲ နိုင်ငံရေး ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ကြံစည်နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း ကိုလည်း ရိပ်မိခဲ့သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ မိမိ၏ချစ်သူ ဟာဆန် အပေါ် မည်သို့မှ သစ္စာမဖောက်ရန် ဆိုနီယာက ဆုံးဖြတ်ထားပြီးဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် သူ့ကိုယ်သူ ကောင်းစွာစိတ်မချချေ။

ယခု လာရောက်စစ်ဆေးနေသူ ရဲမှူးကြီးက အမျိုးမျိုး လှည့် ပတ် မေးမြန်းပါက မိမိက စိတ်ခတ်ပေးသည့် သူ့အဖြစ် အမှန် ဖွင့်ပြောလိုက်မိမည်ကို အထူး စိုးရိမ်မိလေသည်။

ဤသို့စဉ်းစားနေယင်းက ဆိုနီယာသည် ရုတ်တရက် ထိုင်ခွာ ယလိုက်ပြီး အတင်း ထွက်ပြေးလေတော့သည်။

သူမသည် တံခါးပေါက်မှပြင်ဘက်သို့ပြေးထွက်ပြီး တံခါးကို ပြန်ပိတ်လိုက်သည်။

ရဲမှူး ဂီယာနီသည် စက္ကန့်ပိုင်းမျှ အံ့အားသင့်သွားမိသော်လည်း ချက်ချင်းပင် ထ၍ လိုက်လေသည်။ ဆာဂျင် ဘာဒီနီကလည်း တံခါးပေါက်ဆီသို့ လျင်မြန်စွာ ပြေးထွက်လေသည်။

ဆိုနီယာသည် ပြင်ဘက်ကြံ့သို့ရောက်လျှင် လှေကားမှဆင်းပြီးရန် စိတ်ကူးသော်လည်း လှေကားထဝက်တွင် ယူနီဖောင်းဝတ် ရဲတစ်ဦး စောင့်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ဤတွင် သူမသည် ကြံ့ရာမရ ဖြစ်သွားပြီးနောက် မီးလောင်လျှင် ဆင်းပြေးရန်ပြုလုပ်ထားသည့် အရေးပေါ်လှေကားအဆီသို့ ပြေးသွားလေသည်။

ထိုအချိန်၌ ရဲသုံးဦးလုံးက နောက်မှပြေးလိုက်လာပြီဖြစ်စေ ဆိုနီယာသည် မည်သို့မှ လွတ်နိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း တွေးမိကာ အကြီးအကျယ် တုန်လှုပ်ချောက်ချားမိလေသည်။

ယင်းသို့ တုန်လှုပ် ချောက်ချားလျက် ဆက်ပြေးသွားခြင်းကြောင့် သူမ၏ခြေထောက်တဘက်သည် ခင်းထားသော ကော်ဇောနှင့် ခလုတ်တိုက်မိကာ ရှေ့သို့ အားလွန် လဲကျသွားလေသည်။

ယိုးဒယား၌ အရေးပေါ် လှေကားဆီသို့ ထွက်သည့် တံခါးပေါက် ရှိလေရာ ဆိုနီယာသည် လဲကျသောအချိန်ကို ပြန်မထိမီ နိုင်ပဲ အရေးပေါ်လှေကားကို ကျော်၍ အပြင်ဘက်သို့ အားလွန်ကျသွားလေသည်။

ငါးထပ်တိုက် အမြင့်ပေါ်မှ ကျသွားခြင်းဖြစ်၍ သူမ၏ ဝယ်သံပါအောင် အော်လိုက်သံကိုသာ ရဲမှူး ဂီယာနီတို့က ကြားလိုက်ရလေသည်။

အော်သံရပ်သွားချိန်တွင်ကား ဆိုနီယာသည် မြေကြီးပေါ်၌ မှုမလှ သေဆုံးနေပြီဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ကြပြီ ဖြစ်သည်။

ဤသို့လျှင် ရဲမှူး ဂီယာနီအဖို့ အကြမ်းဖက်သမား ဟာဆန် နောက်သို့ လိုက်ရန် တခုတည်းသော သဲလွန်စ ကွင်းဆက်သည် ပြတ်သွားလေတော့သည်။

လွန်ခဲ့သည့် တလခန့်က မိုနိုလစ် သင်္ဘောကြီးသည် ပါးရှင်းပင်လယ်ကွေ့၌ ခတ် အမည်ရှိ ကျွန်းမှ ရေနံစိမ်းများတင်ဆောင်ပြီးနောက် အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာတလျှောက် တောင်ဘက်သို့ စုန်ဆင်းကာ အာဖရိကတိုက်၏ အစွန်ဖြစ်သော ဂူတ်ဟုတ် အငူကို ကွေ့ပတ်လျက် အတ္တလန္တိတ် သမုဒ္ဒရာ မြောက်ဘက်သို့ ဆန်တက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤ သင်္ဘောကြီး သွားရောက်မည့် ဆိပ်ကမ်းမြို့ကား ဥရောပတိုက်တွင် အကြီးဆုံးဆိပ်ကမ်းမြို့ တမြို့ဖြစ်သော ရော်တာမေမြို့ပင် ဖြစ်သည်။

မိုနိုလစ် သင်္ဘောကြီး၏ ဆလွန်းခေါ် ညွှန်ခန်းကြီးထဲတွင် တပျော်တပါး ပါတီညွှန်ခံပွဲတခု လုပ်နေကြလေသည်။

သင်္ဘောကြီးမှ အရာရှိများ အနေဖြင့် အိမ်ထောင် သည့် မိသားစုများကိုပါ ခေါ်ဆောင်လာနိုင်ခွင့် ရှိကြသဖြင့် ခေါ်လာကြခြင်း ဖြစ်ရာ ယခုတခေါက်တွင် သင်္ဘောအရာရှိများ၏ ဇနီးအမျိုးသမီးငါးဦးနှင့် ကလေးခြောက်ယောက်တို့ ပါလာကြလေသည်။

ပင်လယ်ရီး သွားရသည်မှာ ပျင်းရိဖွယ် ကောင်းသောကြောင့် ယခုကဲ့သို့ အမျိုးသမီးနှင့် ကလေးများ လိုက်ပါလာသည်တွင် သင်္ဘောအရာရှိများအနေဖြင့် မကြာခဏ သွေ့ခံပွဲပါတီများ ပြုလုပ်လေ့ ရှိကြလေသည်။

ကလေး တယောက်ယောက်၏ မွေးနေ့နှင့် ကြုံလျှင် မွေးနေ့ပါတီကို အကြီးအကျယ် ပြုလုပ်တတ်ကြလေသည်။

အခန်း ၆

စပိန်နိုင်ငံ၏ အနောက်ဘက် နှစ် ဆယ့် ငါး မိုင် ခန့် အကွာ အတ္တလန္တိတ် သမုဒ္ဒရာ ပင်လယ်ပြင်တွင် မိုနိုလစ် အမည်ရှိ ရေနံတင် သင်္ဘော တင်ကာကြီးသည် မှန်မှန်ခုတ်မောင်းလျက် ရှိစေသည်။

ထို တင်ကာ သင်္ဘောသည် တန်ချိန်အားဖြင့် ၂၅၀,၀၀၀ ရှိပြီး ယနေ့ ကမ္ဘာတွင် အကြီးဆုံး ရေနံတင် သင်္ဘောတစ်စင်း ဖြစ်သည်။

ရောမသင်္ဘောကြီးဖြစ်၍ သယ်ဆောင်လာသည့် ရေနံပမာဏ ကလည်း အလွန်ပင် များပြားလှသည်။

ယခုကျင်းပနေကြသည့် ဧည့်ခံပွဲပါတီမှာ ဂျပူလီနှင့် ဂီလီယန် အမည်ရှိ လေးနှစ်သမီးအရွယ် ကလေးနှစ်ယောက်၏ မွေးနေ့ ပါတီပင် ဖြစ်သည်။

တကယ့် ပါတီတခုနှင့် တူအောင်လည်း ဆလွန်း ခန်းမဆောင် ကြီးတွင် ပန်းစက္ကူများ၊ ရောင်စုံ ပူဖောင်းများဖြင့် လှပစွာ တန်ဆာဆင်ထားလေသည်။

သင်္ဘော၏ စားဖိုခနာင်မှုကလည်း အကောင်းဆုံး စားသောက်ပွဲများနှင့် ကိတ်မုန့်မျိုးစုံကို အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ကြိုးစား ဖန်တီးပေးထားသည်။

ဗူရီယာ ဂီတသံနှင့် ကလေးများ၏ ပျော်ရွှင်စွာ ရယ်မောသံများအကြား အမျိုးသမီးများသည် အလွန် ဝမ်းမြောက်ပျော်ရွှင်နေကြလေသည်။

ဖိုနိုလစ်သင်္ဘောကြီး၏ ပထမအရာရှိ ဖရေဇာသည် တံခါးစမှ ရင်၍ ဆလွန်းခန်းတွင်း၌ ပျော်ရွှင်နေကြသူများကို ကြည့်ပြီး ပြုံးနေလေသည်။

သူသည် အသက် လေးဆယ်သုံးနှစ်အရွယ် ခန့် ညားသော အင်္ဂါရပ်ရှိသူ ဖြစ်လေသည်။

အခန်းတွင်း၌ကား အမျိုးသမီးသုံးဦးနှင့်ကလေးငါးယောက် ဘို့သည် မြူဖစ်ကဲ့သို့ ခေါ်ကုလားထိုင်ကို လှထိုင်ရသည့် ကစားနည်းတခုကို ပျော်ရွှင်စွာ ကစားလျက် ရှိကြသည်။

ထို ကစားပွဲတွင် သင်္ဘော၏ ဒုတိယအင်ဂျင်နီယာ ကင်းဘဲလ်ဆိုသူက စန္ဒရားတီး၍ ဗူရီယာ ဂီတသံကို ဖန်တီးပေးလျက်ရှိလေသည်။

ကစားပွဲကို ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲပေးနေသူကား တတိယ အရာရှိ ဒီးလစ်ဆိုသူ ဖြစ်လေသည်။

ကစားနေသည့် ကလေးများအနက် အလွန် ဆူညံစွာ ဟစ်အော် ကစားနေသူ ယောက်ျားလေးနှစ်ဦးမှာ ဒုတိယ အင်ဂျင်နီယာ ကင်းဘဲလ်၏သားများ ဖြစ်ကြလေသည်။

အင်ဂျင်နီယာချုပ်၏ဇနီး အယ်လစ်ဇဘက်သည် ပထမအရာရှိ ဖရေဇာအနီး၌ ရောက်လာလေသည်။

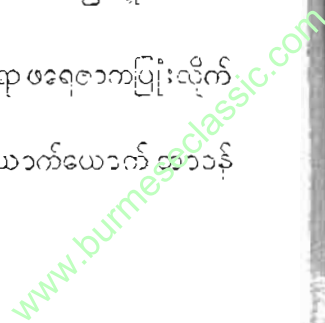
သူမသည် အသက် ငါးဆယ်ကိုးနှစ်အရွယ်ရှိပြီ ဖြစ်သော်လည်း ပျော်ရွှင်တတ်သူ အမျိုးသမီးတဦး ဖြစ်လေသည်။

.. သင်္ဘော၏ မာလိန်မှုကြီး ကပ္ပိတန်က အိမ်ထောင်မရှိသူ လူပျိုကြီးဖြစ်ပြီး ပထမအရာရှိ ဖရေဇာ၏ ဇနီးကလည်း လွန်ခဲ့သော သုံးနှစ်က မော်တော်ကားမှောက်၍ သေဆုံးသွားရှာလေရာ သင်္ဘောပေါ်တွင် ခင်ပွန်း၏ ရာထူး အဆင့် အလိုက် ဝါရင့်သူဆို၍ အယ်လစ်ဇဘက်ကသာလျှင် အဆင့်မြင့်ဆုံး ဖြစ်နေပေသည်။

‘မစ္စတာ ဖရေဇာရှင် မာလိန်မှုကြီးက ဘာဖြစ်လို့ ကလေးတွေရဲ့ ပါတီကို မလာတာလဲ’

အယ်လစ်ဇဘက်က စတင်၍ မေးလိုက်ရာ ဖရေဇာကပြုံးလိုက်သည်။

‘သင်္ဘောကြီးကို ထိန်းမောင်းဖို့ တယောက်ယောက် ဘာဝန်ယူမှ ဖြစ်မှာပေါ့’

‘ဒါတော့ ကျွန်မလဲသိတာပေါ့ရှင်၊ ကျွန်မအထင်တော့ ရှင်တို့က ကပ္ပိတန်ကြီးဟာ အမျိုးသမီးတွေနဲ့ ရောနှောဆက်ဆံရမှာကို အလကား ကြောက်နေတယ်လို့ ထင်တယ်’

‘ဒီလိုလဲ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ဒါထက် ကလေးတွေရဲ့ ညွှန်ပုံပါပဲ အခြေအနေက ဘယ်လိုလဲ’

‘အခြေအနေအလွန်ကောင်းနေပါတယ်၊ ထုံးစံအတိုင်း စတီဗင်နဲ့ အင်းဂတ်စ်ဆိုတဲ့ ကလေးနှစ်ယောက်က နှစ်ကြိမ်လောက် ရန်ဖြစ်ပြီးကြပြီ၊ ဟိုကလေးပေါက်စကတော့ တကြိမ်ပဲ ငိုသွေးတယ်ရှင်၊ ပါတီက ပျော်ရောကောင်းနေပါဘယ်’

ဤတိုင် ဖရေဇာက ရယ်မောလိုက်ပြီး အယ်လစ်ဇဘက်အား ဘေးကောင်းစွာအတိုင်း ခေါ်သွားလေသည်။

အစီအစဉ်ကား ကလေးများ ပျော်ရွှင်စွာကစား၍ မောပန်းလာချိန်တွင် အိမ်ထောင်ရေးအဖွဲ့က လူကြီးများက ဆက်လက်ပွဲပါတီတွင် ပျော်ရွှင်စွာဆက်နေကြရန် ဖြစ်လေသည်။

ပထမအရာရှိ ဖရေဇာသည် ဝိစကီအရက် မှာလိုက်လေသည်။

ထိုအခိုက် ကလေးများနှင့်အတူ ကစားနေသူ ဂျက်ကီနှင့် ဂျိန်း အမျိုးသမီးနှစ်ဦးက အနီးသို့ ရောက်လာကြသည်။

ဂျက်ကီသည် ငါးနှစ်သား အရွယ် ဇော်ဗင်နှင့် အမြဲတမ်း မိန်းကလေးနှစ်ယောက်၏ မိခင်ဖြစ်ပြီး ဂျိန်းကလေးတို့အား အင်ဂျင်နီယာ ကမ်းဘဲလ်၏ဇနီး ဖြစ်သည်။

သူတို့တွင် လေးနှစ်သား အရွယ် ယောကျ်ားကလေး အင်းဂတ်စ်နှင့် သုံးနှစ်သား အိုင်ယန် သားနှစ်ယောက် ရှိကြသည်။

‘ခင်ဗျားတို့ အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်တည်းနဲ့ တခန်းလုံးဆူညံနေတာပဲ’

ဖရေဇာက ရယ်စရာလုပ်၍ ပြောလိုက်ရာ ဂျက်ကီ ကလည်း

‘ကလေးတွေဆူတာက တော်ရုံပါရှင်၊ သဘော အရာရှိတွေ ကိုယ်တိုင်က ဆူညံနေတာပါ’

ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် ဘား ကောင်တာတွင် ယမကာတခွက်စီသောက်ကြလေသည်။

ဖရေဇာသည် အမျိုးသမီး ငါးဦးအနက် အသက်အငယ်ဆုံး ဖြစ်သူ မေရီရိုရာသို့ လျှောက်သွားလေသည်။

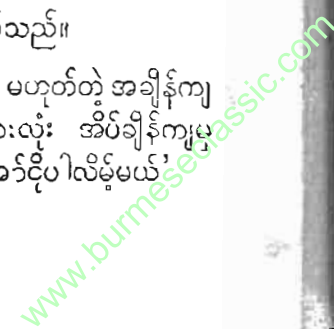
မေရီသည် အသက် နှစ်ဆယ်ခန့်သာ ရှိသေးပြီး သဘောတတ်ယအင်ဂျင်နီယာ၏ ဇနီးဖြစ်သည်။

သူမသည် ဆယ်တစ်လသား အရွယ် ကလေးငယ်ကိုရင်ခွင်တွင် ဝေ့ချီထားသည်။

‘မေရီရိုကလေးက တနေ့တခြားကို သိသိသာသာထွားလာတာပဲ’

ဖရေဇာက စကားစပြီး နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်ရှင်၊ ဒါပေမယ့် ကလေးက မဟုတ်တဲ့ အချိန်ကျယ် ဖင် ဟစ်အော် ငိုတတ်တယ်၊ အခုည အားလုံး အိပ်ချိန်ကျမှ ကျွန်မကလေးက နားမခံသာအောင် အော်ငိုပါလိမ့်မယ်’ မေရီက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

၁၀၆ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

‘သူ့အဖေ့အတူ အင်ဂျင် စက်ခန်းထဲ ခေါ်သွားစေပါလား။ ဟိုမှာတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ အနှောင့်အယှက်ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး’

‘စက်ခန်းမှာက ပုအိုက်ပြီး သင်ပတ်တယ်ရှင်’

ဤသို့ အလွှာပထလွှာပထကား ခေတ္တ ပြောပြီးနောက် မေဇီသည် ကလေးနှင့်အတူ သူ၏အခန်းသို့ ပြန်သွားလေသည်။

ဖရေဇာလည်း အခြား အမျိုးသမီးများရှိရာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ဒုတိယအရာရှိ ဒီဗာရမ်၏တန်းကို သတ်ပြုမိသည်။

သူမ၏နာမည်က ဆူကြိတ်ပြီး သဘောပေါ်၍ အမျိုးသမီးများအနက် လှပကြော့ရှင်းဆုံး ဖြစ်လေသည်။

ရုပ်ရည် ချောမောလှလောက် ကိုယ်သုံး ကိုယ်ဟန်ကလည်း အချိုးကျကျလှပသူ ဖြစ်လေသည်။

သူမတွင် သားသမီးမရှိသဖြင့် လွတ်လပ်နေလေရာ သဘောပေါ်မှ လှပ၍ အရာရှိများနှင့် ရောနှောနေတတ်သော သူမ၏ ဝါသနာကြောင့် တနေ့ ပြဿနာပေါ်နိုင်သည်ဟု ဖရေဇာက စိတ်ထဲမှ မှတ်ချက် မှုမိလေသည်။

သူမ၏ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဒုတိယအရာရှိဒီဗာရမ်သည် သဘော၏ ကုန်းပတ်ဦးပိုင်းတွင် မာလိန်မှူးကြီးနှင့် အတူ တာဝန်ကျနေလေသည်။

ထိုအချိန်၌ ဆူသည် တတိယရေဒီယိုအရာရှိဖြစ်သူ ဟော့လ်တရုတ် ဆိုသူ လူငယ်နှင့် ရင်းနှီးစွာ စကားပြောနေလေသည်။ တတိယအရာရှိ ပီးလစ် ကတော့ လေ့မ်းကမ်းမှသူတို့နှစ်ဦးအား အကဲခတ် ကြည့်နေလေသည်။

ဖရေဇာသည် သူ့တပျိုး၏ ကိုယ်ပေးကိုယ်ပေးကို ငိုဝင်စားနေခြင်းငှာ မဆင့်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ အခန်းထဲသို့ ဝင်တတ်ပြီးနောက် ဒုတိယ ရေဒီယိုအရာရှိ အန်တိုနီ ဆိုသူတို့သို့ လှည့်ကြည့် လိုက်ပြန်သည်။

အန်တိုနီက ဝင်တတ်ပြီး ဘီချောင်းတပုဒ် ဘီချောင်းလေသည်။

ဆယ်နှစ်နားရီ ထိုးငှန် ငါးငါးခါ အလံတူ ဖရေဇာသည် သူ၏ အလှည့် ကျ တာဝန်ယူရန်အတွက် သဘောကုန်းပတ် ဦးပိုင်းသို့ တက်သွားသည်။

သူသည် ညသန်းခေါင်အချိန်မှစ၍ တာဝန်ယူရမည်ဖြစ်သည်။

သူနှင့်အတူ တတိယ အရာရှိ ပီးလစ်နှင့် အန်တိုနီ တို့လည်း လိုက်လာကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကလေးများအားလုံး မောပန်းအိပ်ငိုက်နေကြပြီဖြစ်၍ မိခင်များက အိပ်ခန်း အသီးသီးသို့ ခေါ်သွားကြပြီဖြစ်သည်။

ကင်းဘဲလ်က စန္ဒရား တီးမြဲ တီးနေပြီး ဟောလ်ဘရူတ်က
ဂစ်တာကို ကေးကင်ယူတီးလျက်ရှိလေသည်။

* * *

မိုနိုလင်သင်္ဘောကြီး၏ မာလိန်မှူး ကပ္ပိတန် အမ်းစထရောင်း
သည် ဘီးကြီးနှုတ်ဆက်ပြီး ပထမအရာရှိ ဖရေဇာအား သင်္ဘော
ကြီးကို အက်လက် ထိန်းမောင်းသွားရန် တာဝန် လွှဲပြောင်းပေး
လေသည်။

ကပ္ပိတန်ကြီးသည် အသက်ခြောက်ဆယ်အရွယ်ရှိပြီး မျက်ခုံး
မွှေး ထူထူနှင့် လူကြီးတယောက် ဖြစ်လေသည်။

သူ၏ဥပဓိရုပ်က အလွန် စိတ်ဓာတ် ပြင်းထန် ခိုင်မာသော
လူတယောက်၏အသွင် ဆောင်နေပေသည်။

သင်္ဘော၏ တာဝန်ခံ မာလိန်မှူးအဖြစ် သူ၏လက်အောက်မှ
သင်္ဘောသားများကို စည်းကမ်းတင်းကျပ်စွာဖြင့် အုပ်ချုပ်ဘတ်
သော်လည်း စိတ်နေသဘောထားအားဖြင့် လူငယ်သင်္ဘောသား
အားလုံးကို သားသမီးများသဖွယ် ခင်မင်ရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံ
တတ်သူ ဖြစ်လေသည်။

ဆယ်နှစ်နာရီထိုးပြီဖြစ်၍ အသီးသီးတာဝန်လွှဲပြောင်းယူလိုက်
စဉ် ဖွဲ့ကိုင်စက်ဝိုင်းကို သင်္ဘောသား နောက်တယောက်က လာ
ရောက်၍ ထိန်းကိုင်လေသည်။

အန်တိုနီက ရေဒီယိုခက်ခန်းတွင် တာဝန်ယူပြီး ပထမရေဒီယို
အရာရှိ ပင်စာ (ဂျက်ကီ၏ခင်ပွန်း)နှင့် တတိယအရာရှိ ဖီးလစ်
တို့က ရေဒီယိုစက် ကိရိယာတွင် တာဝန်ယူ စောင့် နေကြ
လေသည်။

စောစောက ထိုနေရာ၌ တာဝန်ကျနေသော ဒီဗရယ် (ဆူ၏
ခင်ပွန်း)က တာဝန်လွှဲပေးပြီး ထွက်သွားလေသည်။

မာလိန်မှူးကြီး ကပ္ပိတန် အမ်းစထရောင်းသည် ထွက်ခွာ
မသွားမီ ဖရေဇာနှင့် ခေတ္တစကားပြောလေသည်။

‘ဘယ်နှယ်လဲဗျ၊ ဒည့်ခံပွဲ (ပါတီ) အခြေအနေ ဘယ်လို
ရှိသလဲ’

‘အားလုံး ပျော်နေကြပါတယ်၊ အယ်လစ်ဇဘက်ကတောင်
ပြောနေသေးတယ်၊ ကပ္ပိတန်ကြီးတယောက်တော့ ပါတီကို
လာပြီး မျက်နှာပြင်မှာ မဟုတ်ဘူးတဲ့’

ဖရေဇာက ပြောလိုက်ရာ ကပ္ပိတန် အမ်းစထရောင်းသည်
ပြုံးလိုက်သည်။

သူသည် အင်ဂျင်နီယာချုပ်၏ ဇနီး အယ်လစ်ဇဘက်နှင့်
အထူး ခင်မင်ရင်းနှီးသူဖြစ်၍ ပြုံးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

‘ဟုတ်လား၊ ဒီလိုဆိုယင် မဖြစ်ဘူး၊ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် သူ့ဘွဲ့
ပါတီကိုသွားမှ ဖြစ်မယ်’

ဤသို့ပြော၍ ကပ္ပိတန်ကြီးလည်း ထွက်သွားရာ ဖရေဇာသည် ပြုံး၍ ကျန်ရစ်လေသည်။

ထို့နောက် သူသည် စာဝန်ဝတ္တရားအရ သင်္ဘော၏ ဦးတည်လမ်းကြောင်းနှင့် ခုတ်မောင်းနေသည့် မိုင်နှုန်း ၈ သည် တို့ကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုလေသည်။

သူတို့၏ သင်္ဘောကြီးသည် ခောက်လေးနာရီခန့် ကြာလျှင် ဗီနစ်သမင်အထဲသို့ ရောက်ရှိသည့်ဟုလည်း ခန့်မှန်းတွက်ခိုက်မိလေသည်။

ယခုအချိန်အထိ ပြဿနာအခက်အခဲဟူ၍ လုံးဝ မရှိချေ။ ထိုအချိန်၌ မိုးရွာပြေလာသည်။

နောက်ဆုံး ရရှိသော သတင်းအရ သင်္ဘောကြီး ရောက်ရှိနေသော ဘစ်ဂကေး ပင်လယ်အော်အတွင်း မိုးသက် မုန်တိုင်း ကျရောက်နိုင်သည်ဟု ဆိုသည်။ သို့သော် မိုးနို့လစ် ရေနံတစ်သင်္ဘောကြီးအနေဖြင့် တန်ဖိုး လျှိုင်းလေထန်ခြင်းမရှိဘဲ ကောင်းစွာ ခံနိုင်သဖြင့် ထိုးရိမ်ဖွယ်ရာ မရှိလှချေ။

သင်္ဘောကုန်းပတ် ဦးပိုင်းတွင် ကာဝန်ကျနေသူ ပထမအရာရှိ ဖရေဇာ အပါအဝင် သင်္ဘောသားများသည် ဇိတ်အေး လက်အေး ကိုယ့်အထွေးနှင့်ကိုယ် ခြိမ်းနေကြလေသည်။

ဖရေဇာသည် ကွယ်လွန်သူချစ်ဇနီး မှုခိုက်ရာကို သတိရနေမိလေသည်။

သူတို့တွင် သားသမီးလည်း မထွန်းကားသဖြင့် စောစောက ညွှော်ခံပုံပီတိမှ ပျော်ရွှင်စွာ မြူးထူးနေကြသော ကလေးများကို

မြင်ယောင်ကာ မိမိတို့တွင် သားသမီးရှိလျှင် ကောင်းလေစွ ဟုလည်း တောင့်တမိလေသည်။ သို့နှင့်ပင် အချိန်တဖြည်းဖြည်း ကုန်သွားလေသည်။

နာရီခန့်ခန့် ငါးမိနစ်ခန့် အလိုတွင် ရေဒါစက်တွင် ကာဝန်ယူနေသူ တတိယအရာရှိ ဖီးလစ်က

‘မစ္စတာဖရေဇာ ခင်ဗျား’

ဟု လှမ်းခေါ်လိုက်သဖြင့် ဖရေဇာလည်း ရေဒါစက်ကိရိယာ ရှိရာဘက်သို့ လျှောက်သွားလိုက်သည်။

ဖီးလစ်က ရေဒါစက်၏ ဝိတ်ကားပေါ်တွင် ပေါ်နေသော အခြား သင်္ဘောငယ်ငယ်၏ သဏ္ဍာန်ကို သွန်ပြုလေသည်။

‘ဒီသင်္ဘောက ကျွန်တော်တို့သင်္ဘောနှင့် အရှေ့မြောက်ဘက်မှာ ရှိနေပြီး အနောက်တောင်ဘက်ကို ဦးတည် ခုတ်မောင်းနေတယ်။ ဒီတိုင်းဆက်လာယင် ကျွန်တော်တို့ သင်္ဘောရှိရာကို တည်တည်ကြီး လာနေတယ်ခင်ဗျ’

ဖီးလစ်က ပြောနေစဉ် ဖရေဇာလည်း ရေဒါစက်မှထိုသင်္ဘော၏ သဏ္ဍာန်ကို ဂရုစိုက်ကြည့်နေလေသည်။

သူတို့သည် ရေဒါစက်အကြောင်း ကျွမ်းကျင် နားလည်သူ ဖြစ်၍ ခန့်မှန်း တွက်ချက်ပြုလေသည်။

‘ရေဒါစက်မှာ လာပေါ်နေတဲ့ သဏ္ဍာန်အရ ဆိုယင် အဲဒီ သင်္ဘောဟာ တန်ချိန်တသောင်းလောက် ရှိတဲ့ သင်္ဘော အရွယ် အစားဖြစ်မယ်...ဒါလောက် သင်္ဘော အရွယ် ပမာဏ ဆိုယင် တနာရီကို ရေမိုင် ၁၅ မိုင်နှုန်းလောက် ခုတ်မောင်းနိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် အခု ခုတ်မောင်းလာတဲ့ဦးတည်လမ်းကြောင်းအတိုင်း ဆက်ခမောင်းလာယင် နောက် လေးဆယ့်ငါးမိနစ် အကြာမှာ ကျွန်တော်တို့သင်္ဘောနဲ့ ဝင်တိုက်မိလိမ့်မယ်’

‘ဒီလိုဆိုယင် ကျွန်တော်တို့ သင်္ဘောနဲ့ဦးတည်လမ်းကြောင်း ပြောင်းလိုက်ရမှာလား ဆရာ’

ဖီးလစ်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘နေဦးကွ၊ ခဏစောင့်ကြည့်ယင်ကောင်းမယ်၊ ငါတို့ သင်္ဘော ဟာလဲ သူတို့ရဲ့ရေဒါစက်မှာ သွားပေါ်နေမှာမို့ သူတို့မြင်မှာပဲ သူတို့သင်္ဘောက အရွယ်ပမာဏ ပိုငယ်တဲ့အတွက် ရှောင်တိမ်းလို့ ပိုလွယ်ကူတယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့ရဲ့ ဦးတည် လမ်းကြောင်း ပြောင်းမလားလို့ ခဏ စောင့်ကြည့်ကြရအောင်’

ဖရေဇာက ပြောလိုက်ပြီး နောက်ငါးမိနစ်ခန့်စောင့်ကြည့်နေ လိုက်ကြသည်။

ဖီးလစ်က ရေဒါစက်ကိုကြည့်ယင်း...

‘တခုရှိတယ် ဆရာ၊ သူတို့သင်္ဘောက သင်္ဘောဟောင်းဖြစ်လို့ ခေတ်မီတဲ့ ရေဒါစက်ကိရိယာမျိုး ပါချင်မှပါမယ်’

ဟု မှတ်ချက်ချလိုက်ပြန်ရာ ဖရေဇာလည်း မိမိတို့အနေဖြင့် ဘာလုပ်လျှင် ကောင်းမည်နည်းဟု စဉ်းစား ချိန်ဆနေလေ သည်။

မိမိတို့သင်္ဘောကြီး၏အရှိန်ကိုလျှော့၍ တတက်သင်္ဘောအား သွားမြဲလမ်းကြောင်းအတိုင်း ဖြတ်မောင်းသွားစေရမည်လော၊ သို့တည်းမဟုတ် မိမိတို့၏ သင်္ဘောကြီးသွားနေသည့် ဦးတည် လမ်းကြောင်းကိုပင် ပြောင်းလိုက်ရမည်လော။

လမ်းကြောင်း ပြောင်းမည်ဆိုလျှင် လက်ဝဲဘက် သို့မဟုတ် လက်ယာဘက်သို့ ကွေ့ရမည်လောဟု ဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်သည်။

ယင်းသို့ကွေ့မည်ဆိုလျှင်အန္တရာယ်ရှိနိုင်ပြန်သည်။ ထိုအချိန်၌ တတက်သင်္ဘောမှ အခုချိန်မျှားက ရေဒါစက်တွင် မိမိတို့၏မိနစ်လစ် သင်္ဘောကြီးကိုမြင်ပြီး မိမိတို့ လမ်းကြောင်းပြောင်းရန် ကွေ့ သည့်ဘက်သို့ပင် လိုက်ကွေ့ပါက သင်္ဘောနှင်ဝင်းသည် တိုက်မိ နိုင်ပေသည်။

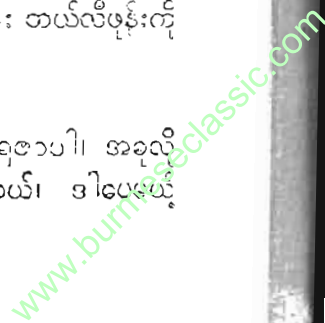
ဖရေဇာသည် ဤသို့ အမျိုးမျိုးစဉ်းစားယင်း နောက်ထပ် ငါးမိနစ်ခန့် စောင့်ကြည့်နေပြန်သည်။

ထို့နောက် သူသည် စိတ်ပိုင်းဖြတ်လိုက်ဟန်ဖြင့် မာလိန်မျိုး ကြီး၏အခန်းသို့ တယ်လီဖုန်း လှမ်းဆက်လိုက်သည်။

ကပ္ပတိန် အမ်းစထရောင်းလည်း ချက်ချင်း တယ်လီဖုန်းကို ပြန်ဖြေလေသည်။

‘ဟဲလို’

‘ကပ္ပတိန်ကြီး ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော် ဖရေဇာပါ။ အခုလို အနှောင့်အယှက်ပေးရတာကို တောင်းပန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်

ကျွန်တော်တို့သဘောက တခြား သဘောတစင်းနဲ့ ဝင်တိုက်
တော့မယ့် လမ်းကြောင်း ရောက်နေပါတယ်။ ဒါကြောင့်
ကျွန်တော်က ဦးတည်လမ်းကြောင်း ပြောင်းလိုက်ဖို့ စိတ်ကူး
ပါတယ်’

‘ဟုတ်လား၊ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် အခုပဲလာခဲ့ပါမယ်’

ကပ္ပဝိတန်ကြီးက ပြန်ဖြေသည်တွင် ဖရောလည်း တယ်လီ
ဖုန်းကို ပြန်ချလိုက်ပြီးနောက် ရေဒါစက်ကိုကြည့်ယင်း စေ့
စောင့်နေလိုက်သည်။

ရေဒါစက်တွင် တဘက်သဘော၏သဏ္ဍာန်က မိမိတို့သဘော
ရှိရာဘက်သို့ တည့်မတ်စွာပင် လာလျက်ရှိကြောင်း မြင်နေရ
လေသည်။

မာလိန်မျိုးကြီး ကပ္ပဝိတန် အမ်းစထရောင်းသည် ချက်ခမ်း
လိုပင် ရောက်လာပြီး သူတို့သဘောကြီး၏ ဦးတည်လမ်းကြောင်း
နှင့် အနေအထား၊ ခုတ်မောင်းနေသည့် မိုင်နှုန်းများကို မေးလေ
သည်။

ဖရောက ပြောပြလိုက်သောအခါ ကပ္ပဝိတန်ကြီးက...

‘ခင်ဗျားအခုနဲ့ ဘယ်လိုလုပ်မယ် ရှည်ရှည်သလဲ’

ဟု ပြန်မေးလေသည်။

‘ကျွန်တော်က ဒီသဘောကြီးကို လက်ယာဘက် နှစ်ဆယ်
ဒီဂရီ ကွေ့ လိုက်မယ် ဝိတ်ကူးပါတယ်’

‘ဒီလိုဆိုယင် ကျုပ်တို့က ကမ်းရိုးတန်းဘက်ဦးတည်သွားသလို
ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ တကယ်လို့ တဘက်သဘောက ဒီကမ်းရိုးတန်း

ကဆိပ်ကမ်းမြို့တမြို့ကို ဦးတည်သွားနေတာဆိုယင် သူတို့ကလဲ
ညာဘက်ကွေ့ပြီး ကမ်းရိုးတန်းဘက် လှည့်လာလိမ့်မယ်’

‘ကျွန်တော်တော့ မထင်ဘူးခင်ဗျာ။ သူတို့က ကမ်းရိုးတန်း
ဘက် သွားမယ်ဆိုယင် ခပ်စောစောက ကွေ့ဖို့သင့်တယ်။ အခု
တော့ သူတို့ဟာ မူလ ဦးတည်လမ်းကြောင်းအတိုင်း တောက်
လျှောက် ခုတ်မောင်းနေပါတယ်။ ကမ်းရိုးတန်းဘက်ကွေ့လာ
မယ် မထင်ပါဘူး’

‘ကောင်းပြီလေ။ ခင်ဗျားရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ကျုပ် သဘော
ကူပါတယ်’

ကပ္ပဝိတန်ကြီးက ပြောလိုက် သဖြင့် ဖရောသည် ပဲ့ကိုင်
မောင်းနေသူ သဘောသားဘက် လှည့်၍ အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

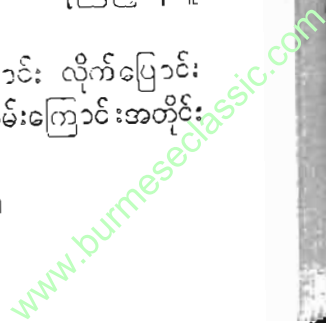
‘ဟေ့...လက်ယာဘက်ကို ဒီဂရီနှစ်ဆယ် ကွေ့ မောင်းလိုက်’
သဘောသားလည်း ထိုအမိန့်အတိုင်း ပဲ့ကိုင်စက်ဝိုင်းကို
ကွေ့ မောင်းလိုက်ရာ မိုနိုလစ်သဘောကြီးသည် ပင်လယ်ပြင်တွင်
ဖြည်းဖြည်းချင်း လှည့်ကွေ့ စပြုလေသည်။

ပြင်ဘက်တွင်ကား မိုးက သဲသဲမဲမဲရွာလျက်ရှိပြီး ပင်လယ်ပြင်
ပတ်ဝန်းကျင်တခုလုံး မှောင်မည်း နေလေသည်။

နောက်နှစ်မိနစ်ခန့်ကြာသောအခါ ရေဒါစက်ကိုကြည့်နေသူ
တတိယအရာရှိ ဖီးလစ်က...

‘တဘက်သဘောကလဲ ဦးတည်လမ်းကြောင်း လိုက်ပြောင်း
လာတယ်။ ကျွန်တော်တို့နဲ့ ဝင်တိုက်မယ့် လမ်းကြောင်းအတိုင်း
ခဏကနေပြန်ပြီ’

ဟု စိုးရိမ်တန်ဖြင့် လှမ်းပြောလိုက်သည်။

ကပ္ပတန်ကြီးနှင့် ဖရေဇာတို့လည်း ရေဒါစက်အနီးသို့ လာရောက်ကြည့်ကြလေသည်။

ကပ္ပတန် အမ်းစထရောင်းသည် ရေဒါစက်တွင် တဘက်သဘော၏ သဏ္ဍာန်ကို ကြည့်ပြီးနောက်

‘အင်ဂျင်စက်ကို အရှိန်လျှော့လိုက်’

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

တာဝန်ကျ သဘောသားကလည်း ထိုအမိန့်ကို အင်ဂျင်စက်ခန်းသို့ ဆက်၍ အကြောင်းကြားလိုက်သည်။

ကပ္ပတန် အမ်းစထရောင်းနှင့် ပထမအရာရှိ ဖရေဇာတို့သည် ရေဒါစက်၏ တဘက်သဘော၏ သဏ္ဍာန်ကို ကြည့်ယင်း ဝိုင်းရံမကမ်း ပြစ်နေကြလေသည်။

တဘက် သဘောမှ မာဆိန်ဈေး (ကပ္ပတန်) က သူ့အိမ်အနားကို သိမြင်ပြီး အနုန်းပြုပြင်ကာ လမ်းကြောင်းပြောင်းလိုမည်ဟု မျှော်လင့်နေကြလေသည်။

သူတို့အနေဖြင့် အလွန်ရှင်ဖိုစွာဖြင့် စောင့်နေကြရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သို့ရာတွင် တဘက် သဘောသည် ဦးတည် လမ်း ကြောင်းပြောင်းကျေပုံမပေ မိမိတို့သဘောရှိရာဘက်သို့ တည့်မတ်စွာပင် ဆက်လက်ရှာဖွေမောင်းလာနေလေသည်။

ထိုအချိန်၌ သဘောနှင့်စင်း၏အကာအဝေးမှာ အလွန်နီးစပ်စွာ ခန့်သာ ရှိတော့သဖြင့် အလွန် စိုးရိမ်ဖွယ် ကောင်းနေပြီ ဖြစ်သည်။

ကပ္ပတန်ကြီးသည် တစုံတခု ဆုံးဖြတ်လိုက်ဟန်ဖြင့် တတိယအရာရှိ ဖီးလစ်အား လှမ်းအမိန့်ပေးလေသည်။

‘ဟေ့ ဖီးလစ်၊ ရေဒီယိုအရာရှိကို မြန်မြန် သွားပြောဇမ်း၊ ဟိုဘက်သဘောကို ရေဒီယိုနဲ့ ဆက်သွယ် စကားပြောကြည့်ပါလို့ ပြော’

‘ဟုတ်ကဲ့....ကပ္ပတန်ကြီးခင်ဗျား’

ဖီးလစ်က ပြောပြောဆိုဆို ရေဒီယိုစက်ခန်းတက်သို့ လျင်မြန်စွာ ထွက်သွားလေသည်။

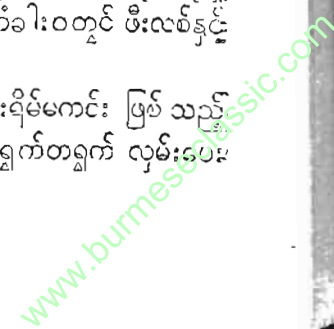
ကပ္ပတန် အမ်းစထရောင်းသည် ဖရေဇာဘက်သို့ လှည့်၍ သူ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြောလေသည်။

‘ကျုပ်တို့က အခုသွားနေတဲ့ ဦးတည်လမ်းကြောင်းအတိုင်း အရှိန်လျှော့ပြီး ငါးမိနစ်လောက် ခုတ်မောင်းသွားမယ်၊ ငါးမိနစ်ပြည့်လို့မှ ဟိုဘက်သဘောက လမ်းကြောင်းမပြောင်းပဲ ရေဒီယိုနဲ့လဲ ဆက်သွယ်လို့ မရယင် ကျုပ်တို့က မူလသွားနေခဲ့တဲ့ လမ်းကြောင်းကို ပြန်ပြောင်းပြီး ခုတ်မောင်းကြမယ်’

ပထမအရာရှိ ဖရေဇာသည် သဘောပေါက်ဟန်ဖြင့် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

ထိုအချိန်၌ ရေဒီယို စက်ခန်းထဲမှ ဒုတိယ ရေဒီယို အရာရှိ အန်တိုနီသည် ရုတ်တရက် ထွက်လာပြီး တံခါးဝတွင် ဖီးလစ်နှင့် ဆုံမိလေသည်။

အန်တိုနီ၏ မျက်နှာ အမူအရာမှာ စိုးရိမ်မကင်း ဖြစ် သည့် ဟန်မျိုး ဖြစ်နေကာ ဖီးလစ် လက်သို့ စာရွက်တရွက် လှမ်းပေးလိုက်သည်။

၁၁၈ တက္ကသိုလ်နေ့ဝင်း

‘တတိယအရာရှိဖီးလစ်က လိုစာရွက်ကို ယူ၍ ပြန်လှည့်လာ
လေသည်။’

သူသည် စာရွက်ကို ဖတ်ကြည့်ပြီး ကပ္ပဝိတန်ကြီးအား
သတင်းပို့ အစီရင်ခံလေသည်။

‘ဟိုဘက် သဘောက ရေဒီယို ဆက်သွယ်ပါတယ်၊ သူတို့
ဒုက္ခရောက်နေလို့ အကူအညီတောင်းနေပါတယ် ကပ္ပဝိတန်ကြီး
ခင်ဗျား’

အခန်း ၇

‘သူတို့ ရေဒီယိုနဲ့ ဆက်သွယ်အကြောင်းကြားတာ ဒါပဲလား’
ကပ္ပဝိတန်ကြီးက ဖီးလစ် လက်မှ စာရွက်ကို ကြည့်ယင်း
မေးလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ၊ အခုတော့ ဒါလောက်ပဲ သတင်းရပါသေး
တယ်၊ မဇ္ဈဘာအန်တိုနီက ရေဒီယိုနဲ့ ပြန်ဆက်သွယ်ပြီး အသေး
စိတ် အချက်အလက်တွေ ဖမ်းနေပါတယ်’

ဖီးလစ်က ပြန်ပြောလိုက်ပြီးနောက် ကပ္ပဝိတန် အမ်းစတ
ရောင်းသည် စာရွက်ကို ယူ၍ ဖရေဇာအား လှမ်း ပေးလိုက်
သည်။

‘သူတို့ ဆက် သွယ် တာက ဒုက္ခရောက်နေလို့ အကူအညီ တောင်းတဲ့ မေဒေး ဆိုတဲ့ သင်္ကေတကိုသာ အကြောင်းကြား တယ်။ သူတို့သဘောမှာမည်။ ရောက်ရှိနေတဲ့နေရာအနေအထား၊ အဲဒီအချက်တွေကိုတော့ ဘာမှအကြောင်းမကြားဘူး။ ဒါပေမယ့် သူတို့က ကျုပ်တို့သဘောနဲ့ အတော်နီးကပ်နေပြီဗျ’

‘ဟုတ်ပါတယ်။ အခုဆိုယင် ဆယ့်တစ်မိုင်လောက်ပဲ ကွာ ဝေးတဲ့ နေရာကို ရောက်နေပါတယ်’

ဖရေဇာက ပြန်ပြောလိုက်ပြီးနောက် ကပ္ပတိတန်ကြီးသည် အနီးရှိ သဘောသားတဦးအား လှမ်း၍ အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

‘မင်းက ရေဒီယိုစက်ခန်းကို သွားပြီး စောင့်နေစမ်း။ တဘက် သဘော ရေဒီယိုအဆက်သွယ် ရယင် ဘာလဲဆိုတာ ငါ ချက်ချင်း သိချင်တယ်။ မင်းက ရေဒီယိုစက်ခန်း သတင်းပို့ချက် စာရွက်ကို အမြန်ဆုံး ဒီကို ယူလာခဲ’

‘ကောင်းပါပြီခင်ဗျ’

ပြောပြောဆိုဆို သဘောသား လူငယ်သည် လျင်မြန်စွာ ထွက်သွားလေသည်။

ထို့နောက် ကပ္ပတိတန်ကြီးနှင့်တကွ ပထမအရာရှိ ဖရေဇာ တတိယအရာရှိ ဖီးလစ်တို့သည် ဘာမှ မပြောကြတော့ပဲ ရေဒီယို စက်ကိုသာ အာရုံစိုက် ကြည့်နေကြလေသည်။

‘ဟော ... သူတို့သဘော ရပ်သွားပြီခင်ဗျ’

ဖီးလစ်က ရုတ်တရက်ပြောလိုက်ရာ ဖရေဇာလည်း ရေဒီယို စက်ကို သေချာစွာကြည့်ပြီး

‘ဟုတ်တယ်... ဒီက ကိုးမိုင်လောက် အကွာမှာ ဟိုသဘော ရပ်နေတယ်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် ဖရေဇာနှင့် ဖီးလစ်တို့သည် ကပ္ပတိတန်ကြီးအား လှမ်းကြည့်၍ မည်သို့ အဆုံးအဖြတ်ပေးမည်ကို စောင့်နေလိုက်ကြ သည်။ ဆုံးဖြတ်ရန်ကလည်း မလွယ်ကူလှကြောင်းကို သူတို့ နှစ်ဦးစလုံးက ကောင်းစွာသိကြပေသည်။

မိုနိုလစ် ရေနံတင်သင်္ဘောကြီးမှာ တန် ၂၅၀၀၀၀၀ရှိ ရောမ သင်္ဘောကြီးဖြစ်ရာ ရုတ်တရက် ရပ်ရန်မလွယ်ကူချေ။

ဆိပ်ကမ်းတခုသို့ရောက်၍ ရပ်မည်ဆိုလျှင် အချိန် နှစ်နာရီခန့် ကြို၍ ဆိပ်ကမ်းမရောက်မီ နှစ်ဆယ့်ငါးမိုင်အကွာမှစ၍ စက်အရှိန် ကို လျှော့ရပေသည်။

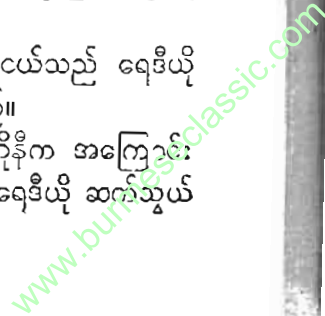
သင်္ဘော အရွယ်အစား ပမာဏက ကြီးမားလွန်း သဖြင့် ကွေ့မည်ဆိုလျှင်လည်း နေရာ အကျယ်အဝန်း များစွာ လိုအပ် လေသည်။

ရပ်ချင်သည့်နေရာနှင့် ငါးမိုင်အကွာမှာမှ သင်္ဘောကြီးကို ရပ်မည်ဆိုလျှင် မည်သို့မှမဖြစ်နိုင်ချေ။

ထို့ကြောင့် ကပ္ပတိတန်ကြီးက မည်သို့ ဆုံးဖြတ်မည်ကို စောင့်ကြည့်နေကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထိုအခိုက် ယိတ်အမည်ရှိ သဘောသား လူငယ်သည် ရေဒီယို စက်ခန်းမှ ထွက်လာပြီး သတင်းပို့လေသည်။

‘ကပ္ပတိတန်ကြီးခင်ဗျား၊ မစ္စတာ အန်တိုနီက အကြောင်း ကြားခိုင်းလိုက်ပါတယ်။ တဘက်သဘောက ရေဒီယို ဆက်သွယ်

ပြီး သူတို့ ရွာရောက်နေလို့ အကူအညီ တောင်းတာကိုပဲ ဆက် အကြောင်းကြားနေပါတယ်တဲ့။ အခြား ဘာအချက်အလက်မှ သဘင်းမပို့ဘူးလို့လဲ ပြောပါတယ်။

‘ကောင်းပြီ... မစ္စတာ အန်တိုနီကို နောက်ထပ် ကြိုးစားပြီး ဆက်သွယ်ကြည့်ရအပ်နဲ့။’

ကပ္ပိတန်ကြီးက ပြောလိုက်ရာ သဘောသား ယိတ် ဆိုသူ လည်း ရေဒီယိုခက်ခန်းထဲ ပြန်သွားလေသည်။

ထိုအတောအတွင်း တတိယအရာရှိ ဒီးလစ်သည် ရေဒီယိုကို ကြည့်ယင်း စိုးရိမ် အကြောင်းကြားနေပုံ ရလေသည်။

‘ဟို သင်္ဘောက ဘယ်လိုသဘောနဲ့ အချက်အလက် အပြည့် အစုံ အကြောင်းမကြားတာလဲဆိုတာ ကျွန်တော့်ဖြင့် စဉ်းစားလို့ မရဘူး။’

ထိုအခါ ပထမအရာရှိ ဖရေဇာက သူ၏ ထင်မြင်ချက်ကို ပြောပြလေသည်။

‘သူတို့သင်္ဘောက မေခေ့ ဆိုတဲ့ သင်္ဘောနဲ့ အကူအညီ တောင်းတာကို ဆက်သွယ်သူဟာ ကျွမ်းကျင်တဲ့ ရေဒီယို အရာရှိ ဖြစ်ဟန်မတူဘူး။ ကျုပ်တို့သင်္ဘောက လှမ်းမေးတာကို ဒါကြောင့် ပြန်မဖြေတာ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ရေဒီယိုဆက်သွယ်တဲ့အခါ သင်္ဘောနဲ့ နာမည်လက်ရှိခရုအစားကိုအယင်ဆုံးအကြောင်းကြား ရစေချင်တာ ရေဒီယိုအရာရှိမှန်သမျှ သိပြီးသားပဲ။ ကျုပ်ထင်တာ ပြောရယ် ဟိုသင်္ဘောမှာ ပြဿနာတခုခုဖြစ်ပြီး ရေဒီယိုအရာရှိနဲ့ သင်္ဘောကုန်းပတ် အရာရှိတွေက ဘာမှ မလုပ်နိုင် လောက်တဲ့ အခြေအနေမျိုး ဖြစ်နိုင်တယ်။’

ဖရေဇာ၏စကားကို ကပ္ပိတန်အမ်းစထရောင်းက သဘောတူ လက်ခံဟန်ဖြင့် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ် တခုဖြစ်နိုင်တာက ဟိုသင်္ဘောပေါ်မှာမီးလောင် နေသလား၊ ဒါမှမဟုတ် ပေါက်ကွဲမှု တခုခု ဖြစ်သလား၊ မဖြော တတ်ဘူး။ ပြဿနာ အခက်အခဲတခုခုပေးတဲ့ ဗဟိုဌာနအရမ်း။ အာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်တို့အနေနဲ့ သူတို့က အကူအညီပေးတဲ့အခါကို လျစ်လျူရှုလို့မဖြစ်ဘူး။ ဟိုမှာ ဘာဖြစ်နေတယ်ဆိုတာကို သိဖို့ ကလဲ တနည်းပဲရှိတယ်။’

ဤသို့ပြောပြီးနောက် ကပ္ပိတန်ကြီးသည် သင်္ဘော အင်ဂျင် နီယာချုပ် ဖာဂူဆန်၏ အခန်းသို့ တယ်လီဖုန်း လှမ်းဆက် ဆိုက် သည်။

‘ဟဲလို မစ္စတာဖာဂူဆန်၊ ကျုပ်တို့ကပ္ပိတန် အမ်းစထရောင်း စကားပြောနေပါတယ်။ သင်္ဘောတစ်စင်းက ကျုပ်တို့ဆီ ရေဒီယို ဆက်သွယ်ပြီး အကူအညီတောင်းနေတယ်။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျား ကိုယ်တိုင် အင်ဂျင်စက်ခန်းကိုသွားပြီး ကြိုးကြပ်စေပိုင်ပါတယ်။ ကျုပ်က ဒီသင်္ဘောကြီးကို အရေးပေါ်ကိစ္စ အနေနဲ့ ခဏ ရပ်ဖို့ အမိန့်ပေးလိုက်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။’

* * *

မိုနိုလစ်သင်္ဘောကြီးသည် ဝေဇာစက အင်ဂျင်စက်ရုံကို လျှော့ ထားပြီးဖြစ်၍ ကပ္ပိတန်ကြီးက ရပ်ရန်အမိန့်ပေးလိုက်ပြီးနောက် သုံးဆယ့်ငါးမိနစ်ခန့် အကြာတွင် လုံးဝ ရပ်သွားလေသည်။

သင်္ဘော၏ အရွယ်အစား ပမာဏက ကြီးမားလွန်း သဖြင့် တဘက်သင်္ဘောနှင့် မတိုက်မိရန်လည်း အထူးသတိထားပြီးပုံကိုင် စက်ဝိုင်းကို ထိမ်းမောင်းရလေသည်။

ကပ္ပိတန် အမ်းစတရောင်းသည် ဝါရင့်သလောက် အထူး ကျွမ်းကျင်သော မာလိန်မှူးကြီးတဦး ဖြစ်၍ သင်္ဘောကြီးကို ကောင်းစွာ ကြီးကြပ် ထိန်းမောင်းနိုင်လေသည်။

မိုနိုလစ်သင်္ဘောကြီး လုံးဝရပ်သွားချိန်တွင် တဘက် သင်္ဘော မှာ မိုင်ဝက်ခန့် အကွာ ပင်လယ်ပြင်တွင် ရှိနေလေသည်။

ပထမအရာရှိ ဖရေဇာသည် သင်္ဘော ကုန်းပတ် ဦးပိုင်းမှ နေ၍ တဘက် သင်္ဘောဆီသို့ အဝေးကြည့် မှန်ပြောင်းဖြင့် လှမ်းကြည့်နေလေသည်။

ထိုအချိန်၌ မိုးစဲသွားပြီဖြစ်၍ မှောင်နေသော်လည်း တဘက် သင်္ဘောမှ မီးရောင်များကို မြင်ရလေသည်။

ပရေဇာသည် မှန်ပြောင်းဖြင့် ကြည့်ယင်း တဘက်သင်္ဘော သည် တန်ချိန်တသောင်းခန့်ရှိ ကုန်တင် သင်္ဘောတစင်း ဖြစ်ကြောင်း ခန့်မှန်း သိရှိလေသည်။

ခဏမျှအကြာတွင် ထို သင်္ဘော၏ ဦးပိုင်းတွင်ရေးထားသော သင်္ဘောအမည်ကိုလည်း ဖတ်၍ ရလေတော့သည်။

‘သင်္ဘော နာမည်ကတော့ ရိုင်းလင်း ဖြစ်တယ်၊ ဂျာမန် သင်္ဘောကောင်းဖြစ်ဖို့ များတယ်၊ ထူးဆန်းတာက ကုန်းပတ်ပေါ် မှာ လူတေးယာက်မှ မတွေ့ရဘူး၊ ဘာမှ ထိခိုက် ပျက်စီးတာကို လဲ မမြင်ရဘူး’

ပရေဇာကပြောလိုက်လျှင် ကပ္ပိတန်ကြီးသည်ဘာမှမပြောပဲ တဘက်သင်္ဘောအား သေချာစွာ လှမ်းကြည့်နေလေသည်။

‘သင်္ဘောအခြေအနေမဟန်လို လူတွေက သင်္ဘောကို စွန့်ခွာ သွားကြတာလား မသိဘူး’

ဖီးလစ်က ဤသို့ပြောရာ ပရေဇာက ခေါင်းခါပြလေသည်။

‘မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ သင်္ဘောအခြေအနေကြည့်ရတာ ဘာမှထိခိုက် ပျက်စီးနေပုံမရဘူး၊ ရေဝင်လို့ နစ်မြုပ်မယ့် ပုံမျိုး သင်္ဘော တဘက်စောင်းနေတာမျိုးလဲ မမြင်ရဘူး၊ ဒါကြောင့် သူတို့ လူတွေက သင်္ဘောကို စွန့်ခွာသွားရရာအကြောင်း မရှိဘူး’

ထိုအချိန်၌ ရိုင်းလင်းသင်္ဘောမှ ရေဒီယိုဖြင့် အကူ အညီ တောင်းသည့် ဆက်သွယ်မှုသည် ရပ်သွားပြီ ဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သော ဆယ်မိနစ်ခန့်က စ၍ သူတို့ ရေဒီယိုမှ လုံးဝ ဆက်သွယ်ခြင်း မပြုတော့ရာပင်လယ်ပြင် အလွန် ထူးဆန်း နေပေသည်။

ပထမအရာရှိ ဖရေဇာသည် တဘက်သင်္ဘောကို လှမ်းကြည့် ရန်ရာမှ

‘သူတို့သင်္ဘော လက်ဝဲဘက်က အသက်ကယ် လှေတွေက မှုလနေရာမှာပဲ ရှိနေသေးတယ်၊ တကယ်လို့ လူတွေက သင်္ဘော ကို စွန့်ခွာသွားပြီဆိုယင် လက်ယာဘက် ကုန်းပတ်က အသက် ကယ်လှေတွေကို အသုံးပြုတာ ဖြစ်ရမယ်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

သို့ရာတွင် ရိုင်းလင်းသင်္ဘော၏ ဘေးပတ်ဝန်းကျင် ပင်လယ် ပြင်တွင် အသက်ကယ်လှေများ လုံးဝ မတွေ့ရချေ။

ကပ္ပတိန် အမ်းစထရောင်း သည်လည်း အဝေးကြည့် မှန်
ပြောင်းဖြင့် လှမ်းကြည့်ပြီးနောက် ဖခင်ဘက်သို့ ပြန်လှည့်
သူ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြောလေသည်။

‘ကျုပ်တို့ လက်ယာဘက် ကုန်းပတ်က အောက်ကမ်းလောက်
ခရေမယ်၊ ဇုတ်ယာရာရို နီဘရယ်က အဲဒီလှေခွံ လိုက်ပါ
သဘောတူညီတည့် စီရင်ခမ်းလိမ့်မယ်၊ မစ္စတာ ဖခင်တာ ခင်ဗျား
ကိုယ်တိုင် အသက်ကယ်လေ့ကို ဦးစီးကုတ်ကြပြီး သွားရမယ်၊ ဒီက
ရယ်ကတော့ အသက်ကယ်လေ့ကို ရေထဲချပေးပြီးတားခွံ ကျုပ်ဆီ
ပြန်လာပြီး သတင်းပို့ဖို့ ပြောလိုက်ပါ’

ထိုနောက် ကပ္ပတိန်ကြီးသည် ရေဒီယိုအရာရှိချုပ် ပင်စာ
ဆိုသလိုပေါ် ခေါ်၍ ညွှန်ကြားချက် ပေးပြန်သည်။

‘မစ္စတာ စပင်ဘေးခင်ဗျားက အခုချိန်ကပြေး ရေဒီယိုစက်ခန်း
ကို တာဝန်ယူလိုက်ပါ၊ ခင်ဗျားရဲ့ လက်ထောက် အန်တိုနီကို
မစ္စတာဖခင်တာနဲ့အတူ အသက်ကယ်လေ့ခွံ ထည့်လိုက်ချင်တယ်၊
ဒါမှ ဟိုဘက်သဘောကို ဘွားစုံဝမ်းတဲ့အခါ အသက်ကယ်
လေ့ပေါ်က အရေးပေါ်ရေဒီယိုစက်ခွံ ကျုပ်တို့ဆီ အဆက်
မပြတ် သတင်းပို့ ဆက်သွယ်နိုင်မယ်’

ကျွန်ုပ်တို့ပြောပြီးနောက် ကပ္ပတိန်ကြီးသည် မီးလစ်ဘက်သို့
လှည့်၍ ‘မီးလစ်ကလဲ မစ္စတာ ဖခင်တာနဲ့အတူ အသက်ကယ်
လေ့ခွံ လိုက်သွားရမယ်’

ဟု အဖြေပေးလိုက်သည်။

ရေဒီယိုအရာရှိချုပ် စပင်စာသည် ညွှန်ကြားချက် အတိုင်း
ရေဒီယိုစက်ခန်းတွင်းသို့ ဝင်သွားလိုက်ပြီး မကြာမီ သူ၏ လက်

ထောက် အန်တိုနီက ပြန်ထွက်လာလေသည်။ ထိုအချိန်၌ ဖခင်
တာနှင့် မီးလစ်တို့သည် မိုးရည်ခံ ဆီစိမ်မိုးက ပထက်ကျီများ ခတ်ဆင်
နေကြပြီ ဖြစ်သည်။

အန်တိုနီလည်း အလားတူ မိုးကားအောက်တွင် ယူ၍ ဝက်
လိုက်သည်။

ကပ္ပတိန်ကြီးသည် ပထမအရာရှိ ဖခင်တာအား ခပ်လှမ်းလှမ်း
ထိုင်ခေါ်သွားပြီးနောက် ခပ်တိုးတိုး သတိပေးလေသည်။

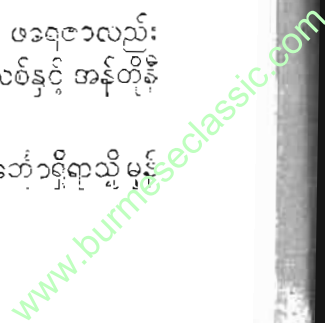
‘ဖီမယ် ဟိုသဘောနားကို ရောက်မီ အထူး သတိထားပြီး
ချဉ်းကပ်ပါ၊ ကျုပ်တို့စိတ်ထဲမှာ သံသယ ဖြစ်နေမိတယ်၊ သူတို့
သဘော အခြေအနေက အလွန်ထူးဆန်းနေလို့ မသက်သာစရာ
ဖြစ်နေကယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်လဲ စိတ်ထဲမှာ သက်သာမကင်း ဖြစ်မိပါ
ဘယ်၊ ဒါကြောင့် အထူး သတိထားပါမယ်’

‘ခင်ဗျားက အသက်ကယ်လေ့ပေါ်ကနေပြီး ကျုပ်တို့ဆီကို
အဆက်မပြတ် ရေဒီယိုနဲ့ ဆက်သွယ် သတင်းပို့နေပါ၊ ဒါကြောင့်
လဲ ကျုပ်က ရေဒီယိုအရာရှိ အန်တိုနီကို ခင်ဗျားနဲ့အတူ ထည့်
လိုက်တာပါ’

ကပ္ပတိန်ကြီးက ပြော လိုက် ပြီး နောက် ဖခင်တာလည်း
ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ ထိုနောက် သူသည် မီးလစ်နှင့် အန်တိုနီ
တို့ကို ခေါ်၍ ထွက်သွားလေသည်။

ကပ္ပတိန်အမ်းစထရောင်းသည် ရိုင်းလင်းသဘောရှိရာသို့ မှန်
ပြောင်းဖြင့် ကြည့်နေပြန်လေသည်။

သူသည် ထိုသဘော၏ အခြေအနေကို စိတ်ထဲမှ မခကျမနှုပ် ဖြစ်နေလေသည်။

မိနိုလစ်သဘောကြီး၏ လက်ယာဘက်ကုန်းပတ်တွင် သဘော သားများက အသက်ကယ်လေ့ကို ရေပြင်သို့ ချရန်အတွက် ပြင်ဆင် နေကြလေသည်။

လှေပေါ်တွင် ဖုံးအုပ်ထားသော တာလပတ် မိုးကာဖျင်ကို ဖယ်ရှား၍ အသက်ကယ်လေ့ကို စက်သီးဖြင့် ရေချရန်ပြင်ဆင်နေ ကြသည်။

သဘော၏ ဒုတိယအဆင့်ရှိ ဒီဗာရယ်သည် အသက်ကယ်လေ့ နှင့် လိုက်ပါရန် သဘောသား ဆယ့်နှစ်ဦးအပြင် စက်သီးကြီး များဖြင့် ရေသို့ချရန်အတွက် သဘောသားနှစ်ဖွဲ့ကိုပါ စုရုံးထား ပြီး အသင့် စေခင့်နေလေသည်။

ဖရေဇာသည် ထိုနေရာသို့ရောက်လျှင် ဒီဗာရယ်အား ကပ္ပဝိ တန်ကြီး၏ ညွှန်ကြားချက်ကို ပြောပြ လေသည်။

‘ဒီမယ်...ကပ္ပဝိ တန်ကြီးက အခိန့်-ပေးလိုက်တယ်။ အသက် ကယ် လေ့မှာ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ဦးစီးပြီး လိုက်သွားရမယ်တဲ့။ ခင်ဗျားကိုတော့ကုန်းပတ်ဦးပိုင်းမှာကပ္ပဝိ တန်ကြီးနဲ့အတူတာဝန် ယူရမယ်လို့ ပြောတယ်’

‘ဟုတ်လား၊ ဒါဖြင့်လဲ ပြီးရောပေါ့၊ အခြေအနေကတယ်လို့ ရှိသလဲ’

‘ဟိုသဘောအခြေအနေကို မေးတာလား၊ အခုအချိန်အထိ ဘာမှန်းကို မသိသေးဘူး’

‘ဒါဖြင့် သတိထားပြီးသာ သွားပေတော့’

‘စိတ်ချပါ၊ ကျုပ် ဒီကို ပြန်ရောက်တဲ့အခါ အခြေအနေမှန် ကို သိရပါလိမ့်မယ်’

ဤသို့ပြောပြီးနောက် ဖရေဇာသည် အသက်ကယ်လှေပေါ် သို့ ထက်လိုက်သည်။ သူနှင့်အတူ လိုက်ပါမည့် သဘောသားများ သည်လည်း လှေပေါ်သို့ ရောက်နေကြပြီဖြစ်သည်။

သူတို့အားလုံးသည် မိုးကာအင်္ကျီများဝတ်ထားပြီး လိုက်ဖ် ရျက်ကက်ခေါ် အသက်ကယ်အင်္ကျီများကိုလည်း ဆောင်ထား ကြလေသည်။

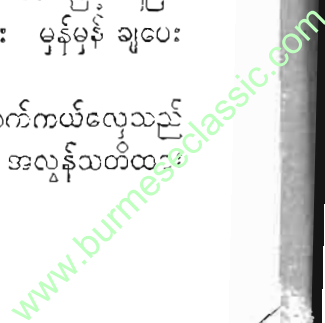
ဟင်နရီအမည်ရှိ သဘော၏ကုန်းပတ်မှူး(ဘိုဆန်) လူဝဝ ကြီးက အသက်ကယ်လှေကို ပဲ့ကိုင် ထိန်းမောင်းရန် အသင့် နေရာယူထားလေသည်။

ဖရေဇာက အသက်ကယ်လှေ၏ဦးပိုင်းတွင် ခုနရာယူပြီး ဖီးလင် နှင့် အန်တိုနီ တို့သည်လည်း သူ၏ အနီးတွင် ရှိနေကြသည်။

အန်တိုနီသည် အသက်ကယ်လှေတွင် အသင့်ပါလာသော ရေဒီယိုစက်အနီးတွင် နေကာ သဘောကြီးနှင့် အဆက် မပြတ် ဆက်သွယ်ရန် ပြင်ဆင်လေသည်။

မိနိုလစ်သဘောကြီး၏ ကုန်းပတ်မျက်နှာပြင်သည် ရေပြင်မှ ပေးကုံးအယ် မြင့်လေရာ အသက်ကယ်လှေကို စက်သီးဖြင့် ရေပြင် သို့ ချရာတွင် အထူးသတိထား၍ ဖြည်းဖြည်း မှန်မှန် ချပေး ရလေသည်။

အထူးသဖြင့် ရေပြင်သို့ မရောက်မီ အသက်ကယ်လှေသည် သဘောကြီး၏ ဘေးနံရံနှင့် မတိုက်မိစေရန် အလွန်သတိထား ရလေသည်။

အတန်ကြာမှ အသက်ကယ်လေ့သည် ရေပြင်သို့ရောက်သွားပြီး သင်္ဘောသားများက စက်သီးကြီးများကို ဖြုတ်လိုက်ကြလေသည်။

ထိုအချိန်၌ ပင်လယ်ပြင်တွင် လှိုင်းလုံးကြီးများ ဖြစ်ပေါ်နေသဖြင့် ကုန်းပတ်မှူးဟင်နရီသည် အသက်ကယ်လေ့ကို ခက်ခက်ခဲခဲ ကြိုးစား၍ ထိန်းနေရလေသည်။

အသက်ကယ်လေ့ဆိုသော်လည်း အင်ဂျင်စက် တပ်ဆင်ထားသဖြင့် စက်နွိုးပြီး စတင် မောင်းထွက်ချိန်တွင် ဖရေဇာသည် သင်္ဘောကြီး၏ကုန်းပတ်ပေါ်သို့ လှမ်းမော်ကြည့်ယင်း အပေါ်မှ လူများအား လက်ပြ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

ထိုနောက် သူတို့သည် ရိုင်းလင်းသင်္ဘောရှိရာဘက်သို့ ဦးတည်သွားကြလေသည်။

အန်တိုနီသည် အသက်ကယ်လေ့မှ ရေဒီယိုစက်ဖြင့် သင်္ဘောကြီးမှ ရေဒီယိုအရာရှိချုပ် စပင်စာနှင့် စတင်သတင်းပို့ဆက်သွယ်လေသည်။

လှိုင်းလေထန်သည့်ကြားမှပင် ဆက်သွယ်ကြယင်း သူတို့သည် ရိုင်းလင်းသင်္ဘောနှင့် တဖြည်းဖြည်းနီးကပ်လာလေသည်။

ထူးဆန်းသည်ကား ရိုင်းလင်းသင်္ဘော၏ ကုန်းပတ်ပေါ်၌ လူသူ အရိပ်အရောင် လုံးဝ မတွေ့ရခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

‘ကေန္တ လူတွေကသင်္ဘောကို စွန့်ခွာသွားပြီထင်တယ်၊ လူသားရှိနေယဉ် ကျွန်တော်တို့ ချဉ်းကပ်လာတာ မြင်ယင် ကုန်းပတ်မှာ ထွက်ကြည့်နေရမယ် မဟုတ်လား’

တတိယအရာရှိ ဖီးလစ်က ရိုင်းလင်း သင်္ဘောဘက်သို့ မော်ကြည့်ယင်း ပြောလိုက်ရာ ဖရေဇာက...

‘ဒါပေမယ့် သင်္ဘောမှာ ထိခိုက် ပျက်စီးနေတာ ဘာမှလဲ မမြင်ဘူး’

ဟု ပြောလိုက် သည်။

အမှန်တော့ သူသည်လည်း ရိုင်းလင်း သင်္ဘောကြီးပေါ်တွင် လူတယောက်မှမတွေ့ရခြင်းကို နားမလည်နိုင်ပဲ အံ့ဩ နေမိလေသည်။

သင်္ဘောနှင့် နီးကပ်လာပြီ ဖြစ်၍ ကုန်းပတ်မှူး ဟင်နရီက အင်ဂျင်စက်ကို ရပ်လိုက်ပြီး ဖရေဇာ၏အမိန့်ကို စောင့်နေလေသည်။

ဖရေဇာသည် ဘာလုပ်ရမည်ကိုဆုံးဖြတ်ရခက်ဟန်ဖြင့် ခေတ္တစဉ်းစားနေပြီးနောက် အန်တိုနီအား ညွှန်ကြားချက် ပေးလေသည်။

‘ဒီမယ်...ခင်ဗျားက မိုနိုလစ်သင်္ဘောကြီးကိုရေဒီယိုနဲ့သတင်းပို့လိုက်ပါ၊ အခုအချိန်အထိ ရိုင်းလင်း သင်္ဘောပေါ်မှာ လူတယောက်မှလဲ မတွေ့ရဘူး၊ သင်္ဘောမှာ ထိခိုက်ပျက်စီးနေတာလဲ မတွေ့ရဘူးလို့ အကြောင်းကြားလိုက်ပါ’

ဤသို့ပြောပြီးနောက် ကုန်းပတ်မှူးဟင်နရီအား အသက်ကယ်လေ့ကို ရိုင်းလင်းသင်္ဘော၏ လက်ယာဘက်ဘေးသို့မောင်းခိုင်း လိုက်သည်။

မကြာမီ သူတို့သည် ရိုင်းလင်းသင်္ဘော၏ လက်ယာဘက်ဘေးသို့ ရောက်သွားကြလေသည်။

ဖရေဇာသည် သင်္ဘော ကုန်းပတ်ပေါ်သို့ လှမ်းကြည့်ရာ လူသူအရိပ်အရောင် လုံးဝမတွေ့ရချေ။

သင်္ဘော၏အခြေအနေကလည်း ထိခိုက် ပျက်စီးခြင်း ရှိမှန်း သိသဖြင့် ရိုင်းလင်း သင်္ဘော၏ အသက်ကယ်လှေများကလည်း မူလနေရာတွင် ရှိနေကြလေသည်။

‘ဒီအတိုင်းဆိုလျှင် သူတို့သင်္ဘောက စွန့်ခွာထွက်သွားတာပဲ မဖြစ်နိုင်ဘူး’

တတိယအရံရှိ ဖီးလစ်က အံ့အားသင့်စွာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

ဖရေဇာလည်း ခဉ်းစားရခက်ဟန်ဖြင့် မျက်မှောင်ကြုတ်ကြုတ် ကြည့်နေလေသည်။

ရိုင်းလင်း သင်္ဘောပေါ်တွင် လူလည်း မမြင်ရပဲ တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်နေပုံမှာ အမှန်ထူးဆန်းနေပေသည်။

ဖရေဇာသည် ဂရုစိုက်၍ ကြည့်နေလျှင် ရိုင်းလင်း သင်္ဘော၏ ကုန်းပတ်သေး၌ ကြိုးလှေကားတခု ချထားသည်ကို လှမ်းမြင်ခဲ့ သဖြင့် အကြံစားရလာကာ အသက်ကယ်လှေ ထိုလှေကားရိုက် သို့ ချဉ်းကပ်သွားရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

အနီးသို့ရောက်သွားသောအခါ ဖရေဇာသည် ကြိုးလှေကား ကို ခိုင် မခိုင် ဆွဲ၍စမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ကောင်းစွာခိုင်ကြောင်း သိရသောအခါ သူသည် ဆုံးဖြတ် ချက်ချလိုက်သည်။ ရိုင်းလင်းသင်္ဘောပေါ်၌ ဘာဖြစ်နေသည်ကို သိရှိရန် တခုတည်းသောနည်းလမ်းက ကိုယ်တိုင် သင်္ဘောပေါ်

တက်ကြည့်မှ ဖြစ်မည်ဟု စဉ်းစားလျက် ဆုံးဖြတ်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဖရေဇာသည် အသက်ကယ်လှေမှ ကြိုးလှေကားဆီသို့ လှမ်း ကူးပြီး သင်္ဘောပေါ် ကုန်းပတ်ပေါ်သို့ တက်သွားလေသည်။

တတိယအရံရှိ ဖီးလစ်သည်လည်း သူ၏နောက်မှ ကပ်လျက် လိုက်တက်လာလေသည်။

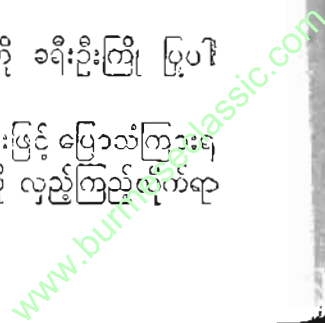
မကြာမီ သူတို့နှစ်ဦးစလုံးသည် ရိုင်းလင်းသင်္ဘော၏ ကုန်း ပတ်ပေါ်သို့ ရောက်သွားကြပြီးနောက် ဦးပိုင်းဆီသို့ လျှောက် သွားစဉ် တနေရာမှ လှုပ်ရှားသံလိုလို ကြားလိုက်ချပြီးနောက် ဖရေဇာလည်း အံ့အားသင့်လျက် ရပ်လိုက်သည်။

အကြောင်းမူကား ဂျပန်လူငယ် တာကာကီက ဆာမူစိုင်း ဝေးရှည်ဖြင့် ဖရေဇာ၏လည်ပင်းကို ထောက်ထားလိုက်သော ကြောင့်ပင်တည်း။

* * *

‘ကြွပါခင်ဗျာ...ကြွပါ။ ပထမအရံရှိကြီးကို ခရီးဦးကြို ပြုပါ တယ်’

တစုံတယောက် သရော်သလို လေသံမျိုးဖြင့် ပြောသံကြားရ သဖြင့် ဖရေဇာလည်း အသံကြားရာဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ

အာရပ် အကြမ်းဖက်ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် ဟာဆန်အား ပထမဆုံး အကြိမ် မြင်ရလေသည်။

ဟာဆန်သည် မရှင်းပစ္စုတိခေါ် မောင်းပြန် သေနတ်ဖြင့် ချိန်ရှယ်ထားပြီး သူ၏ မျက်လုံးများက အလွန်ရက်စက် ကြမ်း ကြုတ်သည့်အသွင် ဆောင်နေကြောင်း ဖရေဇာက ချက်ချင်း အကဲခတ်မိလေသည်။

ထိုအချိန်၌ တတိယအရာရှိ ဖီးလစ်၏ လည်ပင်းတွင်လည်း ဂျပန် ဆာမူရိုင် ဓားရှည်တလက်က ထောက်ထားသဖြင့် ဖီးလစ် မှာ ဂုံးဝ မလှုပ်ရှားဝံ့ပဲ ငြိမ်နေရလေသည်။

တချိန်တည်းမှာပင် မောင်းပြန် ပစ္စုတိသေနတ် ကိုယ်စီ ကိုင်ထားသူ အခြားသူများလည်း ဆောက်လုကာ သင်္ဘော၏ ဘေးရှိ ရေပြင်ပေါ်မှ အသက်ကယ်လှေကို သေနတ်များဖြင့် ချိန်ထားလိုက်ကြသည်။

အန်တိုနီသည် သေပေါ်ရှိ ရေဒီယိုစက် အနီးတွင် ရှိနေရာ သင်္ဘောပေါ်မှ အကြမ်းဖက်သမား ဇာကားရီးယားက လှမ်း၍ ဟစ်အော် သတိပေးလိုက်သဖြင့် အန်တိုနီလည်း ရေဒီယိုစက်နား သို့ မကပ်ဝံ့တော့ပဲ ခပ်ခွာခွာ နေလိုက်ရလေသည်။

ဟာဆန်သည် မခန့်လေးစားပြုလျက် ဖရေဇာအား စကား ပြောလေသည်။

‘ပထမအရာရှိကြီးကို သတိပေးထားပါရစေ၊ ခြေလှမ်းမှား မယ်တော့ မကြံပါနဲ့၊ ဒီ ရှိုင်းလင်းသင်္ဘောက မာလိန်မုန်း ပထမအရာရှိတို့က ကျုပ်တို့စကားမနာခံပဲ ခုခံမယ်ကြံခဲ့ကြတယ်၊ အခုတော့ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး သေသွားကြပြီ၊ ကျုပ်တို့

အနေနဲ့ ရှိုင်းလင်းသင်္ဘောကို ခဏပဲ အသုံးပြုဖို့လိုတယ်၊ ကျုပ်တို့ရဲ့ အဓိက ရည်မှန်းချက်က ခင်ဗျားတို့ မိုနိုလစ် သင်္ဘောကြီးပဲ ဖြစ်တယ်၊ သင်္ဘောရဲ့ အရွယ်ပမာဏက အလွန်ကြီးတဲ့အတွက် ကိုင်တွယ်ရလဲ ခက်လိမ့်မယ်၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့က မိုနိုလစ် သင်္ဘောက ကုန်းပတ်အရာရှိတွေအားလုံးကို မသတ်ပဲ အသက် ရှင်လျက် ရှိစေချင်တယ်’

ဖရေဇာသည် ဂျပန်တစ်ကာကီက ဓားရှည်ဖြင့် ထောက်ထား သော နေရာမှ နောက်သို့ခြေတလှမ်းဆုတ်လိုက်ပြီး ဟာဆန်အား ခင်ဆိုင်လိုက်သည်။

‘ရှိုင်းလင်း သင်္ဘောပေါ်က အရာရှိနဲ့ သင်္ဘောသားတွေက ဘယ်မှာလဲ’

ဖရေဇာက ခပ်တည်တည် မေးလိုက်ရာ ဟာဆန်က....

‘သူတို့တွေက အရေးမကြီးပါဘူး၊ ခင်ဗျား မေ့ထား လိုက်ပါ’

ဟု ပြန်ပြောလေသည်။

‘ကျုပ်အဖို့ အရေးကြီးတယ်....ကျုပ်က သူတို့ကို ကူညီရ အောင် လာခဲ့တယ်’

‘ဒီမယ် ခင်ဗျားအနေနဲ့ ဘာမှ ငြင်းခုံမနေပါနဲ့၊ ကျုပ်တို့ အင်အားက လူဆယ်တစ်ယောက်ရှိတယ်၊ လူတိုင်းမှာ မောင်းပြန် သေနတ် ကိုယ်စီရှိတယ်၊ အခုကျုပ်တို့က ရှိုင်းလင်း သင်္ဘောကြီး ကို အပိုင်စီးထားသလို ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ကသက်ကယ် လှေကိုပါ စီးထားနိုင်ဖို့ ဖြစ်တယ်၊ မကြာခင် မိုနိုလစ်သင်္ဘောကြီးကိုပါ အပိုင်စီးနိုင်လိမ့်မယ်’

‘ဒါဘာ့ ခင်ဗျားတို့ အနေနဲ့ လုံး ၀ မျှော် လင့် ချက် မရှိဘူး’

ဖရောက ဤသို့ပြောလိုက်စဉ် ဂျပန် အကြမ်းဖက်သမား တာကာကီက သူ၏ ဆာမူရိုင်းစားရှည်ဖြင့် ဖရော၏ လည်ပင်းကို ခပ်တင်းတင်း ထောက်လိုက်ပြီး....

‘ခင်ဗျားတို့ ဘာမှမတတ်နိုင်တဲ့ အခြေအနေ ဖြစ်နေပြီ’ ဟု ခပ်ဆန်ဆန် ပြောလိုက်သည်။ သူ၏ခားရှည်ဖြင့် ဖရော၏ လည်ပင်းကို တွေးထားခြင်းကြောင့် လည်ပင်းတွင် ခားသွားရှုကပ် သွေးများပင် ယိုစီးကျနေပြီ ဖြစ်သည်။

ဟာဆန်သည် ပစ္စုတို သေနတ်ဖြင့် ဖရော၏ ရင်ကပ် တည့်တည့်ကို ချိန်ထားလိုက်သည်။

‘အခု ခင်ဗျားက ကျုပ်တို့ခိုင်းတာကို လုပ်ရမယ်၊ အသက်ကယ် လှေပေါ်က ရေဒီယိုစက်နဲ့ ခင်ဗျားတို့ သင်္ဘောကြီးကို ဆက်သွယ် ရမယ်၊ ဒီ ခိုင်းလင်း သင်္ဘောရဲ့ အင်ဂျင်စက်ခန်းမှာ ပေါက်ကွဲမှု တခု ဖြစ်လို့ ဒဏ်ရာရတဲ့ လူတွေကို ခင်ဗျားတို့ရဲ့ အသက်ကယ်လှေ နဲ့ မိုနိုလစ် သင်္ဘောကြီးကို သယ်ဆောင်လာမယ်လို့ အကြောင်း ကြားလိုက်ပါ’

‘ဘာလဲ.... အဲဒီ ဒဏ်ရာရတယ်ဆိုတဲ့ ခင်ဗျားတို့လူတွေ မေးစိ ပြန် သေနတ်တွေ ဝှက်ပြီး ယူသွားမှာ မဟုတ်လား၊ ခင်ဗျား ခိုင်းတာကို ကျုပ် မလုပ်နိုင်ဘူး’

‘ခင်ဗျား အသက်သေရမယ်ဆိုရင် ဝမ်းနည်းစရာပါပဲ၊ ဒါ့အ မယ့် ကျုပ်ခိုင်းတာကို မလုပ်ပဲ ငြင်းဆန်ယင်တော့ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို သတ်ပစ်ရမယ်ပဲ’

ဟာဆန်က လေသံတင်းတင်းဖြင့် ပြောလိုက်ချိန်တွင် ဂျပန် ဘာကာကီကလည်း ဖရော၏လည်ပင်းကို ခားရှည်ဖြင့် ခုတ်ပိုင်း လိုက်တော့မလို အသင့်ပြင်ထားလိုက်သည်။

ဖရောသည် ဟာဆန်နှင့် တာကာကီတို့၏ မျက်နှာကို အကဲ ခတ်ကြည့်ရာ သူတို့နှစ်ဦးစလုံးသည် ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်စွာ သတ်ဖြတ်မည့် အကြမ်းဖက်သမား အယူသည်း ဝါဒီများဖြစ် ကြောင်း ပေါ်လွင်ထင်ရှားနေကြောင်း သတိပြုမိလေသည်။

သူတို့ခိုင်းစေသည့် အတိုင်း မလိုက်နာပါက မိမိအား သတ်ပစ် ကြမည်မှာ သေချာသလောက် ဖြစ်နေပေပြီ။

တချိန်တည်းမှာပင် သူသည် မိုနိုလစ် သင်္ဘောကြီးပေါ်မှ အမျိုးသမီးများနှင့် ကလေးငယ်များကို မြင်ယောင်လာမိသည်။

ရင်ခွင်ပိုက် ကလေးပေါက်စနှင့် မေ့မိုက်ကိုလည်း မြင်ယောင် လာမိသည်။

အကယ်၍ မိမိက အကြမ်းဖက်သမားများအား အသက် ကယ်လှေဖြင့် တင်ခေါ် သွားပါက အမျိုးသမီးများနှင့် ကလေး ငယ်များအတွက်ပါ အသက်အန္တရာယ် ရှိနိုင်ကြောင်းကိုလည်း တွေးမိလေရာ ဖရောသည် သူ၏အသက်ကို ပဓာနမထားတော့ ပဲ....

‘မိုနိုလစ် သင်္ဘောရဲ့ ကုန်းပတ်ဟာ ပင်လယ်ရေပြင်က ပေ ကိုးဆယ်မြင့်တယ်၊ ကျုပ်ကမကူညီပဲ ခင်ဗျားတို့ ဘယ်လိုမှ သင်္ဘောကြီးပေါ်ကို တက်လို့မရနိုင်ဘူး၊ ကျုပ်ကလဲ ခင်ဗျားတို့ ခိုင်းသလို မလုပ်နိုင်ဘူး၊ ကျုပ် ငြင်းဆန်တယ်’

ဟု ခပ်တည့်တည့်ပင် ပြောလိုက်သည်။

၁၃၈ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

ဟာဆန်သည် ဒေါသထွက်လာလျက် ဖရေဇာ၏ မျက်နှာကို သေချာစွာကြည့်လိုက်သည်။

မျက်နှာထားက တင်းမာလျက်ရှိပြီး ဖရေဇာ၏ မျက်လုံး များက စူးရှတောက်ပြောင်ကာ ဟာဆန်၏ ခြိမ်းခြောက်မှုကို လုံးဝမကြောက်ပဲ အသက်အသေခံရန် အဆင်သင့်ရှိသည့်အသွင် ဆောင်နေကြောင်း ပေါ်လုပ်နေပေသည်။

ဟာဆန်သည် အာလုပ်ရုံ၊ မည့်နည်းဟု ခေတ္တမျှ စဉ်းစား နေပြီးနောက် ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်သည်။

သူ၏လက်မှ သေနတ်ဖိတ်ဖြင့် ဖရေဇာ၏ ဦးခေါင်းဘေးဘက် ကို တအားလွှဲ ချက်ချလိုက်ရာ မျက်နှာက ပြင်းထန်လှသဖြင့် ဖရေဇာသည် သဘိုးခံ လဲကျသွားလေတော့သည်။

ဘဘိယအရာရှိ မီးသတ်သည် အလွန် အံ့အားသင့် တုန်လှုပ် သွားစိတ် ဖားဖားက ကျတက်သို့ လှည့်၍ ပြောလေသည်။

‘ခပ်ဗျားလို့ ပထမအရာရှိဟာ ဤထိအခြေအမြစ်မရှိတဲ့ လူ တစ်ယောက်ပဲ။ ကျုပ်က သူ့ကို ချက်ချင်း မသတ်ပစ်လိုက်တာဟာ နောက်ပိုင်း သူ့ကို အသုံးချရာ စိုးရားလို့ပဲ။ အခု ခပ်ဗျားက အသက်ကယ်လေမှာ ဦးစီးကွပ်ကဲပြီး ကျုပ်တို့ကို သင်္ဘောကြီး ပေါ် ခေါ်သွားရမယ်။ သင်္ဘောကြီးက မာလိန်မုူးကြီးအနေနဲ့ မသက်မဖြစ်အောင် စောစောက ကျုပ်ပြောခဲ့သလို ခပ်ဗျား ဟာ ရေဒီယိုနဲ့ ဆက်သွယ် သတင်းပို့ရမယ်။ ပြီးတော့ ပထမ အရာရှိဟာ ဒီမှာ မတော်တဆထိခိုက်ဒဏ်ရာရသွားလို့ ခပ်ဗျားက ဦးစီး ဘာဝန် ယူနေရတယ်လို့ပါ ထည့် အကြောင်းကြားလိုက် ရမယ်’

ဖီးလစ်သည် တုန်လှုပ် ချောက်ချားလျက် ရှိသော် လည်း ဟာဆန်က ခြိမ်းခြောက် စေခိုင်းခြင်းကို မလုပ်သင့်ဟု စဉ်းစားမိ သဖြင့်

‘ကျုပ် မလုပ်နိုင်ဘူး’
ဟု ပြောလိုက်သည်။

‘ခပ်ဗျားက သင်္ဘောမှာ အရာရှိဝင် တဦးသာ ဖြစ်ကလေး၊ ခပ်ဗျားမရှိလို့လဲ သိပ် အရေးကြီးဘူး။ ဒါကြောင့် ကျုပ်အနေနဲ့ ခပ်ဗျားကို သတ်ပစ်ဖို့ ဝန်မလေးဘူး’

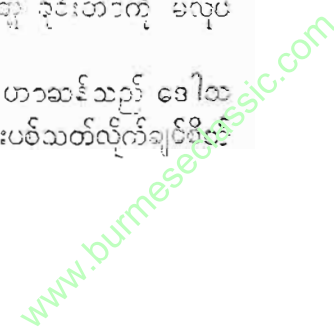
ဟာဆန်က ထပ်မံ၍ ခြိမ်းခြောက်ပြောလိုက်စဉ် ဖီးလစ်က လဲကျနေသော ပထမအရာရှိ ဖရေဇာအား လှမ်းကြည့်လိုက် မိသည်။

မြန် သင်္ဘောကြီး ဦးစီးကွပ်ကဲမှု တာဝန်ကို ဖမ်းပစ်ပစ်ပေဟု မျှော်လင့်တောင့်တမိသလိုလည်း ဖရေဇာမှာ လုံးလုံး သတ်ရပဲ ငြိမ်နေလေသည်။

ဖီးလစ်သည် ထေး အရာရှိ ဖရေဇာက အကြမ်းပက်သမား၏ ခိုင်းခေး ကို ကြမ်းဆန့်၍ ချုပ်နှောင် မိမိကလည်း ခြိမ်းဆန်မှ ဖြစ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်က ခပ်ဗျားဆို ခိုင်းဘာကို မလုပ် နိုင်ဘူး’

ဖီးလစ်က ဤသို့ငြင်းလိုက်သောအခါ ဟာဆန်သည် ဒေါသ ထွက်လာပြီး ပစ္စဉ်သေနတ်နှင့် ချက်ချင်းပစ်သတ်လိုက်ချင်စိတ် ဖြစ်လာလေသည်။

သို့ရာတွင် စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြုလုပ်ရန် မဖြစ်သေး ဟု သူ့ကိုယ်သူ ပြန်သတိပေးလိုက်ပြန်သည်။

သူတို့အနေဖြင့် မိုနိုလစ် ရေနံတင် သင်္ဘောကြီးကို အပိုင်စီးသည့်အခါ သင်္ဘောအရာရှိများ ရှိနေမှ ဖြစ်မည်ဟု စဉ်းစားမိသောကြောင့် စိတ်ကို ချုပ်ထိန်းလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် ဘာ ဆက်လုပ်ရပါမည်နည်းဟု စဉ်းစားနေလေသည်။

သူတို့အနေဖြင့် ရိုင်းလင်းသင်္ဘောကို အပိုင်စီးခဲ့စဉ်က လွယ်ကူချောမောခဲ့ခြင်းမှာ သူတို့အဖွဲ့သား လေးဦးက သင်္ဘောသားများ အဖြစ် လိုက်ပါလာကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

သို့သော် ယခုမိုနိုလစ်သင်္ဘောကြီးပေါ်တွင်မူ သူတို့၏အတွင်းလူ တယောက်မှ မရှိသဖြင့် မလွယ်ကူပဲ ဖြစ်နေသည်။

အရေးကြီးသည်ကား မိုနိုလစ်သင်္ဘောကြီးပေါ်မှ တစ်စုံတရာ မသက်သာဖြစ်မီ မိမိတို့လူအားလုံး သင်္ဘောကြီးပေါ်သို့ ရောက်ရှိသွားရန်ပင် ဖြစ်သည်။

အသက်ကယ်လှေပြန်သွားနေစဉ် သင်္ဘောကြီးပေါ်မှအဝေးကြည့် မှန်ပြောင်းများဖြင့် လှမ်းကြည့်နေမည်ဖြစ်၍ သင်္ဘောအရာရှိများ ကိုယ်တိုင် ဦးစီး ကွပ်ကဲလာသည်ကို ဖြင်ရမှသာ မသက်သာ မဖြစ်မည်ဟုလည်း ဟာဆန်က စဉ်းစားမိလေသည်။

ယခု ပရေဇာက သတိမေ့နေပြီဖြစ်၍ တတိယ အရာရှိ ဖီးလစ်က အသက်ကယ်လှေကို ဦးစီးကွပ်ကဲမှသာ ဖြစ်ပေမည်။

သို့မှသာ မိုနိုလစ်သင်္ဘောကြီးပေါ်မှလှမ်းကြည့်လျှင် သံသယမဖြစ်ပဲ လက်ခံလိမ့်မည်ဟုလည်း ဆက်လက် တွေးမိလေသည်။

ဟာဆန်သည် ဖီးလစ်၏ မျက်နှာကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပြန်သည်။

ဖီးလစ်သည် သတ္တိကောင်းသော လူတယောက်ဖြစ်ကြောင်း စင်ရှားနေရာ သူ၏စိတ်ဓာတ် ချောက်ချား တုန်လှုပ်အောင် မှည့်သို့ပြုလုပ်ရပါမည်နည်းဟုအဖြေရှာယင်း တစ်ခုတစ်ခုကို စဉ်းစားမိသဖြင့် ဟာဆန်သည် ပြုံးလိုက်သည်။

မျက်နှာဖြူ သင်္ဘောအရာရှိ ဖီးလစ် စိတ်ဓာတ် ကျအောင် ပြုလုပ်ရန် နည်းလမ်းကို စဉ်းစားမိ၍ ပြုံးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

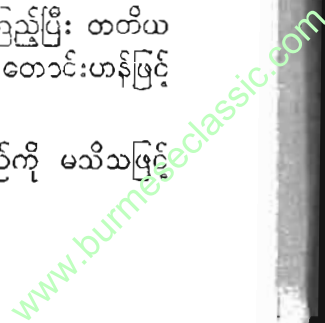
သူသည် ဇာကားရီးယားဆိုသူအား လှမ်း၍ အသက်ကယ်လှေပေါ်မှ သင်္ဘောသားတဦးကို ကုန်းပတ်ပေါ်သို့ ခေါ်တင်လာရန် ညွှန်ကြားလိုက်လေသည်။

ဇာကားရီးယားလည်း ပိန်ပိန် သေးသေး သင်္ဘောသားလူငယ်တဦးအား ပစ္စတိုသေနတ်ဖြင့်ချိန်လျက် ခေါ်ယူလာခဲ့လေသည်။

သင်္ဘောသားလူငယ်မှာ သေနတ်ဖြင့် ခြိမ်းခြောက် ခေါ်၍ လိုက်လာခဲ့ရသော်လည်း အလွန် ထိတ်သန့် တုန်လှုပ် နေလေသည်။

သူသည် သတိမေ့ လဲကျနေသူ ပရေဇာကိုကြည့်ပြီး တတိယအရာရှိ ဖီးလစ်အား တောင်းပန် အကူအညီ တောင်းဟန်ဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ဖီးလစ်မှာလည်း ဟာဆန်တို့က ဘာလုပ်မည်ကို မသိသဖြင့် မည်သို့မျှ မကူညီနိုင်ပဲ ရပ်ကြည့်နေရလေသည်။

၁၄၂ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

သင်္ဘောသား လူငယ်ခမျာ အလွန် ကြောက်လန့် တုန်လှုပ်နေစဉ် ဟာဆန်က သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်တွင် ဒူးထောက်ခိုင်းလိုက်သည်။

‘ခေါင်းငုံ့နေလိုက်စမ်း’

ဟာဆန်က ဆက်၍ အမိန့်ပေးလိုက်သဖြင့် သင်္ဘောသား လူငယ်သည် ဒူးထောက်ရာမှ ခေါင်းငုံ့နေလိုက်သည်။

သည်တော့မှ ဟာဆန်သည် ဂျပန် အကြမ်းဖက်သမား တာကာကိအား လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

တာကာကိလည်း အနိပ္ပာယ်ကို နားလည်ဟန်ဖြင့် ပြုံးလိုက်သည်။

ထိုနောက် သူ၏အဖော် ဟာယာဇွီအမည်ရှိဂျပန်အား လက်ပြု၍ အချက်ပေးလိုက်သည်။

ဟာယာဇွီသည် ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီးနောက် သူ ပခုံးတွင် လှယ်တားသော ဂျပန် ဆာမိုဝိုင်း ခားရှည်ကြီးကို လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်လျက် ဒူးထောက်ငုံ့နေသူ သင်္ဘောသား လူငယ်အား သူ့အား ခုတ်ပိုင်း လိုက်ရာ ဦးခေါင်းသည် တိကန့် ပြတ်လွက် သွားတော့သည်။

တကယ်တော့မှာ ဖီးလစ်သည် အလွန် အံ့အားသင့်ရာမှ အကြီးအကျယ် တုန်လှုပ်ချောက်ချားကာ အသားများပင် ဆတ်ဆတ် တုန်နေလေသည်။

‘ကိုင်း တယ်နွယ်လဲ၊ ကျုပ်ခိုင်းဘာကို လုပ်မှာလား၊ ဝါမှမဟုတ် နောက်ထပ် သင်္ဘောသားတယောက် ကွပ်မျက်ခံရတာကို ကြည့်ချင်သေးသလား’

ဟာဆန်က ဖီးလစ်အား လေသံခပ်အေးအေးဖြင့် မေးလိုက်သည်။

ဖီးလစ်သည် သင်္ဘောကြီး၏ ကုန်းပတ် ဦးပိုင်းတွင် မာလိန်မျိုးကြီးကပ္ပတန် အမ်းဝေရောင်းသည် အဝေးကြည့် မှန်ပြောင်းဖြင့် ဆွမ်းကြည့်နေစဉ် ရေဒီယိုအရာရှိချုပ် ခပ်ဝေက လာရောက်ပြီး ဆောင်းပို့ အစီရင်ခံစာသည်။

ကပ္ပတန်ကြီးဝေဗျား ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အသက်ကယ်လေ့က ရှေ့နီယိုဆက်သွယ်ပြီး သတင်းပို့လိုက်ပါတယ်။ ခိုင်းလင်းသင်္ဘောရဲ့ အင်ဂျင်ဆက်ခန်းမှာ ခေါက်ကွဲမှုဖြစ်လို့ လူတချို့ ဒဏ်ရာရသွားတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ခိုင်းလင်းသင်္ဘောရဲ့ ကပ္ပတန်က တတ်နိုင်သလောက် သူ့သင်္ဘောပေါ်မှာပဲ ခပ်ကြာကြာ နေမယ်တဲ့။

ခါပေမယ့် ဒဏ်ရာရတဲ့လူတွေကို ဒီ သင်္ဘောပေါ်ကို ပြောင်းရွှေ့ထားချင်တယ်လို့ ဆိုတယ်။ ခါကြောင့် အခု အသက်ကယ်လေ့နဲ့ ဒဏ်ရာရသူတွေကို သယ်ယူလာပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီသတင်းပို့ချက်ကို မစ္စတာ ဖီးလစ်နာမည်နဲ့ ပို့လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ပထမအရာရှိ မစ္စတာ ဖရေဇာဟာ ခြေချော် လဲကျသွားပြီ။

သတိမေ့နေလို့ မစ္စတာဖီးလစ်ကပဲ အသက်ကယ်လေ့ကို ဦးစီး ကွပ်ကဲလာမယ်လို့ သိရပါတယ်'

စပင်စာ၏ သတင်းပို့ချက်ကို နားထောင်ယင်း ကပ္ပဝိတန် အမ်းစထရောင်းသည် သံသယ ဖြစ်လာဟန်ဖြင့်....

'ဒီသတင်းပို့ချက်ကို အသက်ကယ် လေ့ပေါ်က ကျုပ်တို့ရဲ့ ရေဒီယိုအရာရှိ မစ္စတာ အန်တိုနီကိုယ်တိုင် ပို့လို့လိက်တာ သေချာ ခဲ့လား'

ဟု ပြန်မေးလိုက်သည်။

'ဟုတ်ပါတယ် ကပ္ပဝိတန်ကြီး ခင်ဗျား'

'ကျုပ်က ဒီသတင်းကို အဆက်မပြတ် ရေဒီယိုနဲ့ ဆက်သွယ် သတင်းပို့နေရမယ်လို့ အမိန့်ပေးလိုက်တယ်၊ ဒါပေမယ့် အယ်ဒီတာ မိနစ်လောက် ရေဒီယိုအဆက်အသွယ် ပြတ်နေခဲ့တယ်၊ အဲဒါ ဘာကြောင့်ဆိုတာ အန်တိုနီက ရှင်းပြသလား'

'ဒါဘာ့ ဘာမှ မပြောပါဘူး'

'ဒါဖြင့် ခင်ဗျားက ဂရုစိုက်ပြီး ဆက်နားထောင်နေပါ'

'ဟုတ်ကဲ့ ကောင်းပါပြီ'

ရေဒီယိုအရာရှိချုပ် စပင်စာက ပြော၍ ရေဒီယိုစက်ခန်းသို့ ပြန်ထွက်သွားလေသည်။

မာလိန်မှူးကြီး ကပ္ပဝိတန် အမ်းစထရောင်းသည် မှန်ပြောင်း ဖြင့် တဘက်သဘောဆီသို့ ကြည့်နေပြန်လေသည်။

ရိုင်းလင်းသဘော၏ ကုန်းပတ်ပေါ်တွင် လူသူ လှုပ်ရှားမှု ဆီ၍ ဘာမှ မမြင်ရသဖြင့် ကပ္ပဝိတန်ကြီးသည် စိတ်ထဲမှ သက်ားကင်း ဖြစ်နေမိသည်။

ဝါရင့် မာလိန်မှူးကြီးတဦးအနေဖြင့် သူသည် ရိုင်းလင်း သဘောပေါ်၌ တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်နေပြီဟု တွက်မိလေသည်။

ဘာပြဿနာဖြစ်နေကြောင်းကိုကား မသိချေ။

ကံ့အခိုက် မိမိတို့သဘောမှ အသက်ကယ်လေ့သည် ဦးစီး သင်္ဃာတင်မှု ပြန်ထွက်ခွာလာသည်ကို မြင်ရသဖြင့် ကပ္ပဝိတန်ကြီး သည် အထူးဂရုစိုက် ကြည့်လေသည်။

အသက်ကယ်လေ့ပေါ်တွင် လူပို ဆယ်တစ်ဦး ပါလာပြီး အားလုံးက စောင်းများခြုံထားသည်ကိုလည်း သတိပြုမိသည်။

သို့ရာတွင် ထိုလူများကို အကဲခတ်ကြည့်ရသည်မှာ ပြင်းထန် စွာ ဒဏ်ရာရသူများနှင့် မတူချေ။

ကပ္ပဝိတန် အမ်းစထရောင်းသည် အသက်ကယ်လေ့၏ ဦးပိုင်း တွင် ရပ်နေသူ တတိယအရာရှိ ဖီးလစ်အား သေချာစွာ ကြည့် လိုက်ရာ သူ၏မျက်နှာမှာ တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းကြောင့် စိုးရိမ် ကြောင့်ကြ ဟန်ဖြင့် မျက်နှာ ပျက်နေသည် ကို တွေ့ရ လေသည်။

ဤတွင် ကပ္ပဝိတန် အမ်းစထရောင်းသည် သူ၏ ဘေးနား၌ ဒုတိယအရာရှိ ဒီဗာရယ်ဘက်သို့ လှည့်၍ ညွှန်ကြားလေသည်။

၁၄၆ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

‘ဒီမယ်...ဟိုသင်္ဘောမှာ တခုခုပြဿနာဖြစ်နေတယ်လို့ ကျုပ်
သိတယ်...အန်တိုနီက တောက်လျှောက် ရေဒီယိုအဆက်အသွယ်
လုပ်နေရမယ်လို့ မှာလိုက်တာကို ဆယ်ငါးမိနစ်လောက် အဆက်
ဖြတ်ထားခဲ့တာဟာလဲ အကြောင်းရှိရမယ်။ ပြီးတော့ ပထမ
အရာရှိ ဖရေဇာက ခြေချော်လဲကျပြီး သတိမေ့နေတယ်ဆိုတာလဲ
ကျုပ် မယုံဘူး။ ဒါကြောင့် ကျုပ်က လိုလိုမည်မည် ကြိုတင်
ကာကွယ်မှုလုပ်ထားဖို့ ဆုံးဖြတ်တယ်။ အခု ခင်ဗျားကိုယ်တို့
မြေပုံခန်းထဲမှာ သော့ခတ်ထားတဲ့ ခိုင်ဖယ်သေ့ခတ်တွေကို ဖွင့်ပြီး
ဘုတ်ယူထားလိုက်ပါ’

အခန်း ၈

ခိုင်းလင်းသင်္ဘော၏ ကုန်ပစ္စည်းများ သိုလှောင်ရာ ဝမ်းဗိုက်
အောက်ခန်းကြီးထဲတွင် ထိုသင်္ဘောမှ အရာရှိနှင့် သင်္ဘောသား
များသည် သော့ခတ်ပိတ်လှောင်ထားခြင်း ခံနေရလေသည်။
ဝိဘာသည် ပိတ်ထားသော အဖုံးတံခါးကို မောင်းချခေး
တလက်ဖြင့် ထိုးဖွင့်ရန် ကြိုးစားနေလေသည်။
သူ၏ဘေးနားတွင် ကုန်းပတ်မှူးဖြစ်သူကလည်း နောက်ခေး
တလက်ဖြင့် ကူညီဖွင့်ပေးလျက် ရှိသည်။
ဒုတိယအရာရှိ ကယ်ဆီလာအမှူးပြုသော ကျန်သင်္ဘောသား
များက သူတို့နှစ်ဦး ကြိုးစားနေသည်ကို ဝိုင်းကြည့် နေကြ
လေသည်။

သူတို့အားလုံးကို အကြမ်းဖက်ရိုက်ခေါင်းဆောင်ဟာဆန်က
ယခုကဲ့သို့ သေဘုခတ် ပိတ်လှောင်ထားခဲ့သည်မှာ တနာရီကျော်
ရှိသွားပြီ ဖြစ်သည်။

မောင်းပြန်ပစ္စည်းသေနတ်များဖြင့် ချိန်ရှယ် ခြိမ်းခြောက်ပြီး
ခိုင်းသဖြင့် သူတို့သည် မည်သို့မှ မတတ်သားပဲ သဘောကမ်းမိုက်
အောက်ခန်းထဲသို့ ဆင်းခဲ့ကြရသည်။

ထိုအခါ ဝိဘာက သဘောသားများကို အားမဝယ်ရန်
အားပေးစကားပြောပြီးနောက် မောင်းချခားဘလက် ဆေး
ထားသူများရှင်ချုပ် ထုတ်ပေးရန်ပြောသဖြင့် သဘောသားနှစ်
ထံမှ မောင်းချခားနှစ်လက် ရရှိခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် မောင်းချခားဖြင့် အံ့ဖုံးတံခါး
သစ် သား အခင်းကို လိုးဖြတ် ထုတ် ရန် ကြိုးစား နေခြင်း
ဖြစ်လေသည်။

ငါးမိနစ်ခန့် ကြာသောအခါ ဝိဘာသည် အံ့ဖုံးတံခါး
သစ်သားတွင် အပေါက်ငယ်တခုဖြစ်အောင် ခားဖြင့် လိုးဖြတ်
သဖြင့် ထိုအပေါက်ထဲသို့ ကြိုးခိုင်ခိုင်တချောင်းဖြင့် လျှို
ခိုင်မြဲစွာ ချည်နှောင်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ဒုတိယအရာရှိနှင့် သဘောသားများအား ဖမ်းကြ
ကို ဝိုင်းပြီး အားကုန် ဆွဲခိုင်းလေသည်။

ဗလကောင်းသော သဘောသား ဆယ်လေး ယောက်
စုပေါင်းအားဖြင့် ကြီးကို တအား ဆွဲလိုက်သောအခါ အံ့
တံခါးသည် ပြုတ်ထွက်သွားလေတော့သည်။

တဖန် ထိုနေရာ၌ ကင်းဗတ် (တာလပတ်) ဖုံးထားပြန်သဖြင့်
ဝိဘာကပင် မောင်းချခားဖြင့် တာလပတ်အမိုးကို ခွဲလိုက်သည်။
ဝိဘာနှင့် ကယ်ဆီလာတို့သည် ကုန်းပတ်မှူးနှင့်အတူ ရှေးဦး
စွာ ပြင်ဘက်သို့ ထွက်လိုက်ကြလေသည်။

သဘော၏ ကုန်းပတ်ပေါ်တွင်ကား ဘာသံမှ မကြားရဖွဲ့
တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေလေသည်။

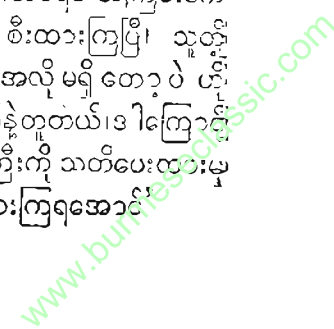
ဝိဘာတို့လည်း သတိထားလျက် ကုန်းပတ်ပေါ်သို့ အသား
တက်ကြည့်ရာ သူတို့၏လက်ဝဲဘက် မိုင်ဝက်ခန့်အကွာ ပင်လယ်
ပြင်တွင် မိနိုလစ် ရေနံတင်သင်္ဘောကြီးကို မြင်ရလေသည်။

တချိန်တည်းမှာပင် သင်္ဘောကြီးဆီသို့ ဦးတည်သွားနေသော
အသက်ကယ်လှေကိုလည်း လှမ်းမြင်ရလေသည်။

‘ကျုပ်တို့ကို သူတို့က ထားပစ်ခဲ့ပြီး ထွက်သွားကြတာပဲ’

ကယ်ဆီလာက ဒေါသဖြစ်သွား ဟန်ဖြင့် ပြောလိုက်ပြီး
အသက်ကယ်လှေဘက်သို့ လှမ်းအော်ခေါ်မည် ပြုရာ ဝိဘာက
မအော်ရန် ဟန်တားလိုက်ရသည်။

‘သူတို့က ပြန်လှည့်လာမှာမဟုတ်ဘူးဗျ၊ အာရပ် အကြမ်းဖက်
သမားတွေက အသက်ကယ်လှေကို အပိုင်စီးထားကြပြီ၊ သူတို့
အနေနဲ့ ကျုပ်တို့ ခိုင်းလင်း သင်္ဘောကို အလိုမရှိတော့ပဲ ဟို
ရေနံတင်သင်္ဘောကြီးကို သိမ်းယူလိမ့်မယ်နဲ့တူတယ်၊ ဒါကြောင့်
ကျုပ်တို့က ရေဒီယိုနဲ့ တင်ကာသင်္ဘောကြီးကို သတိပေးထားမှ
ဖြစ်မယ်...ကဲလာ...ရေဒီယိုစက်ခန်းကို သွားကြရအောင်’

ပြောပြောဆိုဆို ဝိဘာသည် ရေဒီယိုစက်ခန်းရှိ ငှက်ငှက် ပြေးသွား
မည် ပြုစဉ် ဒုတိယအရာရှိ ကယ်ဆီသက သူ၏ ခန်းတဲကန်ကို
လှမ်းဆွဲထားလိုက်သည်။

‘နေဦးဗျာ...ခင်ဗျား သတိပြုခဲ့ရဲ့လား၊ ဒီသင်္ဘောဟာ ရေဝင်ပြီး
တဖြည်းဖြည်း နှစ်မြုပ်တော့မယ် အခြေအနေ ဖြစ်နေတယ်၊
ပိုလူတွေက သင်္ဘောကို နှစ်အောင် ဖောက်သွားတယ်နဲ့ ဘူတယ်၊
သုတိုက် ဟို ငါးဖမ်းစက်လှေကို နှစ်ပစ်ခဲ့သလို ဒီ သင်္ဘောကိုလဲ
နှစ်ပစ်ဖို့ စီစဉ်တာ ဖြစ်ရမယ်’

ဤသို့ပြောပြီးမှ ကယ်ဆီလာသည် အခြေအနေကို ပြန်လည်
ဆုံးသပ် စဉ်းစားမိဟန်ဖြင့်

‘ဒါဖြင့် ဒီလိုလုပ်ကြမယ်၊ ခင်ဗျားက ရေဒီယိုစက်ခန်းသွားပြီး
သင်္ဘောကြီးကို သတိပေးဖို့ စီစဉ်ပါ၊ ကျုပ်က ကျုပ်လူတွေနဲ့
ဒီသင်္ဘောမနှစ်မြုပ်အောင် ကြိုးစားလုပ်ကြည့်မယ်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဝိဘာလည်း ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး နောက် ပြေးထွက်သွားလေ
သည်။

ကယ်ဆီလာသည် အခြားသင်္ဘောသားများအား အော်ခေါ်
ယူလိုက်ပြီး အရေးတကြီး ညွှန်ကြားချက် အမိန့်များ ပေးနေ
လေသည်။

ဝိဘာသည် ကုန်းပတ်ပေါ်သို့ပြေးတက်ပြီး ရေဒီယို စက်ခန်း
သို့ တောက်လျှောက် ပြေးသွားရာ အခန်းဝသို့ ရောက်လျှင်
အလွန် အံ့အားသင့်နေမိတော့သည်။ အကြောင်းမူကား အခန်း
တွင်းရှိ ရေဒီယို စက်ပစ္စည်း ကိရိယာ အားလုံးကို သုံး၍ မရအောင်

ဘုံတယောက်က ရိုက်ခွဲ ဖျက်ဆီးထားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသော
ကြောင့်ပင်တည်း။

ဝိဘာသည် အလွန် စိတ်ပျက် သွားမိ သော်လည်း ရေဒီယို
ဖြင့် ဆက်သွယ်၍ မရလျှင် အခြား နည်းလမ်းဖြင့် မိမိ၏
သင်္ဘောကြီးသို့ သတိပေးမှဖြစ်မည်ဟု စဉ်းစားနေပြန်လေသည်။

မည်သို့လုပ်ရပါမည်နည်းဟု အကြံထုတ်နေစဉ်မှာပင် မိမိတို့
သင်္ဘော၌ အရေးပေါ်သုံးရန် မီးရောင်ဖြင့် အချက်ပြသည့်
လက်နှိပ်ခတ်မီးများရှိသည်ကို သတိရမိလေသည်။ ထို့ကြောင့်
သူသည် ကုန်းပတ်တနေရာတွင် ရှိသော လက်နှိပ်ခတ်မီးများကို
ခွေးယူပြီး ရေနံတင်သင်္ဘောကြီးဘက်သို့ မော့စ သင်္ဘောနည်း
အသုံးပြုကာ မီးရောင်ဖြင့် စတင် အချက်ပြလေတော့သည်။

သို့ရာတွင် သုံးစက္ကန့်မျှရှိသေးစဉ် ရိုင်းလင်းသင်္ဘောတနေရာမှ
ပြင်းထန်စွာ ပေါက်ကွဲမှုကြီး ဖြစ်လာပြီး ဝိဘာလည်း ရေထဲသို့
သွင့်စဉ်ကျသွားတော့သည်။

* * *

ပေါက်ကွဲသံက အလွန် ပြင်းထန်ကျယ်လောင်သဖြင့် လမ်းခုလတ်
သို့ ရောက်နေသော အသက်ကယ် သင်္ဘောမှ လူအားလုံးသည်
ညှည့်ကြည့်မိလေသည်။

၁၅၂ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

တတိယအရာရှိ ဖီးလစ်သည် ရိုင်းလင်း သင်္ဘော ထက်ပို၍ ပြတ်လျက် တဖြည်းဖြည်းနှစ်မြုပ်စပြုနေသည်ကို မြင်လျှင် အလွန် အံ့ဩ တုန်လှုပ်မိလေသည်။

ရိုင်းလင်းသင်္ဘောပေါ်မှ လူများ ရေထဲသို့ လွင့်စဉ်ကျပုန်း သည်ကိုလည်း မြင်ရလေသည်။

ဖီးလစ်သည် အသက်ကယ်လေ့ကို ပဲ့ကိုင် ထိမ်းမောင်းနေသူ ကုန်းပတ်မှူး ဟင်နရီအား လှမ်း၍

‘ဒီမယ်... ဒီလေ့ကို ပြန်လှည့်မောင်းလိုက်ပါ’

ဟု အခိန်ပေးလိုက်သည်။

သို့သော် ဖီးလစ်၏ ဘေးနားတွင် ရှိနေသော ဟာဆန်က သေနတ်ဖြင့်ချိန်လျက် ခေါင်းခါပြုလိုက်သည်။

‘ပြန်မကွေ့ပါနဲ့၊ ဆက်သွားမောင်းပါ။ ကျုပ်တို့က ရိုင်းလင်း သင်္ဘော၌ အင်ဂျင် စက်ခန်းထဲမှာ အချိန်ကိုက် ဗုံးတလုံး ထောင်ထားပစ်ခဲ့တဲ့ အတွက် အခု ပေါက်ကွဲတာပဲ၊ ကျုပ်တို့ အနေနဲ့ ရိုင်းလင်းသင်္ဘောကို ဆက် အသုံးပြုဖို့ မလိုတော့ဘူး၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့လဲ ပြန်လှည့်သွားရော မလို့ဘူး’

‘ဒါပေမယ့် မသေပဲ ကျန်တဲ့သင်္ဘောသားတွေကို သွားကယ်ဖို့ ဖြစ်မှာပေါ့၊ စောစောက လူတချို့ ရေထဲ ကျွဲကျန်တာ ကျုပ်တို့ မြင်လိုက်တယ်’

ဖီးလစ်က ပြန်ပြောသော်လည်း ဟာဆန်က လက်မခံခဲ့။

‘ဒီလူတွေက အရေးကြီးဘူး၊ သူတို့က သေရမယ့်လူတွေပဲ၊ ဒီ အသက်ကယ်လေ့ကိုပြန်မောင်းဖို့ ကျုပ် ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး၊ ရေနံတင် သင်္ဘောကြီးဆီကိုပဲ ဆက်သွားရမယ်’

ဟာဆန်က ပြောလိုက်ချိန်တွင် ပဲ့ကိုင်မောင်းနေသူ ကုန်းပတ် မှူးအား ဖာရပ်ဂျီဆိုသူကလည်း မောင်းပြန် ပစ္စတိုသေနတ်ဖြင့် ချိန်ထားလေသည်။

‘ကိုင်း ခင်ဗျားကြားတယ်မဟုတ်လား၊ ရေနံတင်သင်္ဘောကြီး ထက်ကိုသာ ခင်ဗျား ဆက်မောင်းသွားပါ’

ကုန်းပတ်မှူး ဟင်နရီသည် ထောင်းကနဲ ဒေါသထွက်သွား မိသော်လည်း ဖာရပ်ဂျီ၏လက်မှ သေနတ်ကြောင့် ငြိမ်နေလိုက် ရသည်။

သို့သော် သူ၏အရာရှိက မည်သို့အမိန့်ပေးမည်ကို စောင့်ယင်း စီးလစ်အား လှမ်းကြည့်လေသည်။

ဖီးလစ်သည် ရိုင်းလင်းသင်္ဘောနှစ်မြုပ်နေသည်ကိုလှမ်းကြည့် နေရာမှ ဟာဆန်ဘက်သို့ ပြန်လှည့်လိုက်သည်။

‘ကျုပ်တို့ ပြန်လှည့်သွားပြီး မသေပဲ ကျန်တဲ့ လူတွေကို ရွာဖွေကယ်ဆယ်မှ ဖြစ်မယ်၊ ဒါဟာ ပင် လယ် ရေ ကြောင်း သွားလာမှုဆိုင်ရာ အစဉ်အလာ ထုံးတမ်း စည်းကမ်း ဥပဒေပဲ... အခုဟိုသင်္ဘောပေါက်ကွဲနှစ်မြုပ်တာကို မိုနိုလစ်သင်္ဘောပေါ်က မာလိန်မှူးကြီး ကပွဲတန် အမ်းစသရောင်းကလဲ ကြည့်နေမှာပဲ၊ တကယ်လို့ ကျုပ်တို့က ပြန်လှည့်ပြီး သွားမကယ်ဘူး ဆိုယင် ဒီအသက်ကယ်လေ့ပေါ်မှာ ကျုပ်အနေနဲ့ ဘာမှ အာဏာမရှိဘူး ဆိုတာ ကပွဲတန်ကြီးက ချက်ချင်း ရိပ်မိလိမ့်မယ်’

ဖီးလစ်က ဤသို့ ပြောလိုက်ရာ ဟာဆန်သည် မျက်မှောင် ကြုတ်၍ ခေတ္တစဉ်းစားနေလေသည်။

ထိုစကားက မှန်သင့်သလောက် မှန်နေပေသည်။

၁၅၄ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

ပြန်လှည့်သွားပြီး သင်္ဘောသားများအား ကယ်ဆယ်ရန် မကြိုးစားလျှင် မိုနိုလစ်သင်္ဘော၏ မာလိန်မှူး ကပ္ပတိန် အမ်းစသောောင်းက ဤအသက်ကယ်လေ့ကို တစုံတယောက်က အပိုင်စီးထားကြောင်း ရိပ်မိသွားနိုင်သည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဟာဆန်သည် သူ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြောလေသည်။

‘ခင်ဗျားပြောတာ မှန်တယ်။ ခင်ဗျားတို့ ကပ္ပတိန်ကြီးက သင်္ဘောမကင်းဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဒါကို ကျုပ်တို့က အဖြင့်မခံနိုင်ဘူး။ သူက ရေဒီယိုခင်ဗျားကိုသွားကယ်ဆယ်ဖို့ အမိန့်ပေးခင် ကျုပ်တို့က ပြန်လှည့်ကွဲပြီး အသက်ရှင်သူတွေကိုရှာမယ်။ ဒါပေမယ့် အထူးကြီးစားပြီး ဂျာဗာအသားမဟုတ်ဘူး။ ဆယ်ငါးမိနစ်လောက်ပဲ ရှာမယ်။ တကယ်လို့ သင်္ဘောရှင်သူတွေကိုတွေ့ယင်လဲ ကျုပ်က ဒီအသက်ကယ်လေ့ပေါ် တစ်ခေါ်ဖို့ မရည်ရွယ်ဘူး။ ကျုပ်တို့ အခုပြန်လှည့်ကွဲပြီး သွားရှာတာဟာ ခင်ဗျားတို့ ကပ္ပတိန်ကြီး မသင်္ဘောမဖြစ်အောင် လှည့်စားတဲ့သင်္ဘောသာ ဖြစ်တယ်။’

* * *

ဝိဘာသည် ရေထဲသို့လွှင့်စဉ်ကျသွားပြီးနောက်လှိုင်းလုံးကြီးများကြား၌ ခဲယဉ်းပင်ပန်းစွာ ကူးခပ်နေရလေသည်။

မိုင်းလင်းသင်္ဘောကြီးသည် တဖြည်းဖြည်း နှင်မြှုပ်လျက် ရှိနေပြီး ဝိဘာမှာ လှိုင်းလုံးများ၏ပုတ်ခတ်မှုကြောင့် သင်္ဘောပျက်မှု ကိုက်နပ်ရာခန့် ဝေးသော ပင်လယ်ရေပြင်တွင် ရောက်ရှိနေလေသည်။

သူ၏ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်သို့ လှည့်လည်ကြည့်လိုက်သောအခါ အခြားလူများ ရေကူးနေသည်ကို မမြင်ရသဖြင့် ကယ်ဆယ်တာနှင့် တကွ ကျန် သင်္ဘောသားများအားလုံး သေဆုံးလျှင်ကြည့် ဟု တွက်မိလေသည်။

ဝိတ်မကောင်းဖြစ် မိသော်လည်း မိမိအနေဖြင့် ကာဝန် ဝတ္တရားရှိသေးသည်ဟုဆုံးဖြတ်ကာ မိုနိုလစ်သင်္ဘောကြီးဘက်သို့ ကြိုးစား ရေကူးသွားလေသည်။

မိနစ် အနည်းငယ် ကြာသောအခါ ပြန်လှည့်လာသော အသက်ကယ်လေ့၏ အင်ဂျင်စက်ထံကိုကြားရသဖြင့် ဝိဘာသည် ရုတ်တရက် အားတက်သွားမိလေသည်။

သို့သော် ချက်ချင်းပင် တစ်စုံတစ်ခုကို စဉ်းစားမိပြီး စိုးရိမ်သွားမိပြန်သည်။

အကြမ်းဖက်ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် ဟာဆန်က မိမိတို့မိုင်းလင်း သင်္ဘောက ဖောက်ခွဲပျက်ဆီးခဲ့ခြင်းမှာ သင်္ဘောပေါ်ရှိ လူအားလုံး သေဆုံးစေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ရပေမည်။

ယခု ပြန်လှည့်လာသော အသက်ကယ်လေ့ကို ဟာဆန်ကပင် ဦးစီးကွပ်ကဲထားမည်မှာ သေချာသည်။ သူတို့ ပြန်လှည့်လာခြင်းသည် မိမိတို့အား ကယ်ဆယ်ရန် မဟုတ်။

အသက်ရှင်ပြီး ကျန်သူများအားလုံးကို အသေသတ်ပစ်ရန် သာ ဖြစ်ပေမည်။

ဟာဆန်အနေဖြင့် မျက်မြင်သက်သေတဦးတယောက်မှမကျန် ရှစ်အောင် ဤသို့ လုပ်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်မိသည်။

ထို့ကြောင့် ဝိဘာသည် အသက်ကယ်လှေကို မျှော်လင့်ချက် မထားဘဲ မိုနိုလစ်သင်္ဘောကြီးဘက်သို့သာ ဆက်၍ ရေကူး သွားလေသည်။

ကံအားလျော်စွာ ပင်လယ်ရေစီးကြောင်းကလည်း သူ့အား မိုနိုလစ် သင်္ဘောရှိရာဘက်သို့ တွန်းပို့ပေးသလို ဖြစ်နေသော ကြောင့် ပို၍ လွယ်ကူနေပေသည်။

ဆယ်ငါးမိနစ်ခန့်ကြာသောအခါ မိုနိုလစ်သင်္ဘောကြီး အနီး သို့ ရောက်ရှိသွားလေသည်။ သို့သော် သင်္ဘောကြီးမှာ အလျား ဝေ့တင်ဆောင်ရှည်ပြီး ကုန်းပတ်ကလည်း ချောပြင်မှ ပေကိုးဆယ် ခန့်ဖြင့်ရာ ဝိဘာသည် စိတ်ပျက်မိလေသည်။

သူသည် သင်္ဘောကြီးဘေးတွင် ရေကူးနေယင်း ဟစ်အော် အကူအညီ တောင်းကြည့်ပါသော်လည်း လှိုင်းထံ လေသံတို့ ကြောင့် သူ၏အော်သံကို သင်္ဘောကြီးပေါ်မှ ကြားနိုင်ရန် မျှော်လင့်ချက် မရှိချေ။

ထိုအခိုက်မှာပင် ဝိဘာသည် အသက်ကယ်လှေ ပြန်လာသံကို ကြားရလေသည်။

လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ တကိုယ်လုံး စောင်လှမ်းခြုံထား သော အကြမ်းဖက်သမား ဟာဆန်တို့လူစုကို သတိပြုမိသဖြင့်

တို့သည် စောင်အတွင်း၌ မောင်းပြန်သေနတ်များ ဝှက်၍ အဆောင်ထားသည်ဟုလည်း တထစ်ချ တွက်လိုက်မိသည်။

ယခုအခါတွင် မိမိကို မြင်သွားပါက ဟာဆန်သည် ချက်ချင်း သတ်မည်မှာ သေချာသည်ဟုလည်း ဝိဘာက ယူဆမိ လေသည်။

သို့သော် မိုနိုလစ်သင်္ဘောကြီးပေါ်သို့ ရောက်ရှိနိုင်ရန် တခု နည်းသော မျှော်လင့်ချက်မှာ ထိုအသက်ကယ်လှေပင် ဖြစ်နေ သည်။ အသက်ကယ်လှေနှင့် လိုက်ပါသွားမှ သင်္ဘောကြီး ကုန်းပတ်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိနိုင်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ဝိဘာသည် မည်သို့ ကြံရပါမည်ဟု စဉ်းစားရ ခက်နေ သာသည်။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် အသက်ကယ်လှေသည် နီးကပ်လာလေ သည်။

ဝိဘာသည် တင်ကာသင်္ဘောကြီးပေါ်သို့ရောက်ရှိရန်အတွက် ဟာဆန် မြင်လျှင် မြင်ပါစေတော့ဟု ဇွတ်ပင် အသက်ကယ် လှေပေါ်သို့ တက်လိုက်ရခက်ခင်းမည်လားဟုပင် စဉ်းစားမိသေး သည်။

ထိုအခိုက် တတိယအရာရှိ ဖီးလစ်က အသက်ကယ် လှေ၏ ဝင်လှိုင်းကော်ကို ရပ်လိုက်ရာ ဝိဘာသည် ရုတ်တရက် အကြံတခု သဘောမိပြန်လေသည်။

ထိုအကြံကား ရပ်နေပြီဖြစ်သော အသက်ကယ်လှေ၏ ပန်ကာ လက်ကို ဖမ်းတွယ်၍ လှေကို သင်္ဘောကြီးပေါ် ဆွဲတင်လျှင် လိုက်ပါသွားရန်ပင်ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

၁၅၇ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

ထိုအချိန်၌ မိုနိုလစ် သင်္ဘောကြီးပေါ်မှ သင်္ဘောသားများက အသက်ကယ်လှေကို စက်သီးဖြင့် ဆွဲတင်ရန် ပြင်ဆင်နေပြီ ဖြစ်သည်။

ဝီဘာသည် ရေကူးနေရာမှ အသက်ကယ်လှေ၏ပစ်ကာဒလက်ကို လက်နှစ်ဘက်လှေ့ဖြင့် ဖမ်းတွယ်လိုက်သည်။

သု၏အပြုအမူကို အသက်ကယ် လှေပေါ်မှလူများက လုံးဝ မမြင်မိကြချေ။

သင်္ဘောကြီးပေါ်မှ ကော်သီးကြိုးများဖြင့် ဆွဲတင်နေပြီဖြစ်သော အသက်ကယ် လှေသည် ရေပြင်မှ ကြွတက် ပါသွားချိန်တွင် ဝီဘာသည်လည်း ပန်ကာကို ဖမ်းတွယ်လျက် လိုက်ပါသွားစေတော့သည်။

သင်္ဘောကြီးပေါ်ရောက်သွားလျှင် သု၏ ကံကြမ္မာ မည်မျှ ဖန်လာမည်ကိုကား ဝီဘာက စဉ်းစား၍မရချေ။

အခန်း ၉

အသက်ကယ်လှေပေါ်တွင် အကြမ်းဖက် ဂိုဏ်းသားများသည် သင်္ဘောသားများအား စိတ်မငဲ့သဖြင့် မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေကြသည်။

ဖီးလစ်က သင်္ဘောကြီးပေါ်သို့ လှမ်း၍ လှေကို ဆွဲတင်ရန် လက်မြောက် အချက်ပြုသည်ကို ဟာဆန်က သေချာစွာကြည့်နေပြီး ဖာရပ်ဂျ် ဆိုသူက ကုန်းပတ်မှူး ဟင်နရီအား မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်နေသည်။

ဂျပန် အကြမ်းဖက်သမား ယိုတာရိုဆိုသူကမူ ရေဒီယိုအရာရှိ အန်တိုနီက သင်္ဘောကြီးပေါ်သို့ ရေဒီယိုဖြင့် ဆက်သွယ်ပြောဆိုနေသည်ကို အနီးကပ်နားထောင်နေသည်။

ရေဖိယိုဖြင့် သူတို့ အပိုင်စီးထားကြောင်းကို မာလိန်မှူးကြီး ထံသို့ ဆက်သွယ် အကြောင်းမကြားစေရန် သေနတ်ဖြင့် ချိန်၍ စောင့်ကြည့်နေလေသည်။

ကျန်သင်္ဘောသားများကတော့ အသက်ကယ်လှေ တဖြည်းဖြည်း ကြွဘက်နေစဉ် အပေါ်သို့ မေ့ကြည့်နေကြလေသည်။

အသက်ကယ်လှေ၏ ပန်ကာတွင် လူတယောက် တွယ်လိုက် သာသည်ကိုကား မည်သူကမှ မရိပ်မိကြချေ။

ဝိဘာသည် ပင်လယ်ထဲ ကြာရှည်ရေကူးခဲ့၍ ပင်ပန်းနေပြီ ဖြစ်ရာ ယခု ပန်ကာ ဒလက်ကို ဖမ်းတွယ် ထားရခြင်းကြောင့် လက်နှစ်ဘက်စလုံး အလွန်နာကျင် ညောင်းညာနေပြီ ဖြစ်လေ သည်။

သို့သော်လက်ကိုမလွှတ်ဘဲ ပဲ ဇွတ်မှိတ်အံ့ကြိတ်ယင်း ကြိုးစား ကွယ်ထားရလေသည်။

ထို့ပြင် ချိုင်းလင်းသင်္ဘောကြီး ပေါက်ကွဲပြီး သူသည် ရေထဲ သို့ လွင့်စဉ် ကျသွားခဲ့စဉ်က ပေါက်ကွဲမှု အရှိန်ကြောင့် သူ၏ ကိုယ်တွင်ဒဏ်ရာများခုခဲလေရာ ပင်လယ်ဆားငန်ရေဖြင့်ထိသဖြင့် ပို၍ပင် နာကျင်လျက်ရှိလေသည်။

မိုနိုလစ် သင်္ဘောကြီး၏ ကုန်းပတ်ကလည်း အလွန်မြင့်လှ သဖြင့် အပေါ်သို့ရောက်သည်အထိ ပန်ကာ ဒလက်ကို မြဲမြံစွာ တွယ်ကိုင်ထားနိုင်ပါမည်လောဟု သူ့ကိုယ်သူ သံသယဖြစ်နေမိ လေသည်။

အရေးထဲ အသက်ကယ်လှေကို စက်သီးကြိုးဖြင့် ဆွဲတင်နေ သည့်မှာ အလွန်ဖြည်းညင်းစွာ တက်နေသဖြင့် ဝိဘာမှာ အလွန် ပင်ပန်းကြီးစွာ တွယ်ထားရသည်။

သူ၏လက်များကလည်း အလွန်နာကျင် ညောင်းညာလာပြီ ဖြစ်သည်။

ယခု အခြေကျမှ လက်လွတ်ပြီး ရေထဲသို့ ပြန်ကျသွားပါက ဧကန်မုချလေရမည်ဟု တွက်ခံသဖြင့် ဝိဘာသည် အောက်သို့ပင် ငုံ့မကြည့်ဘဲ တော့ချေ။

ပေါက်ကွဲမှုဖြစ်စဉ်က ဒဏ်ရာရခဲ့သော သူ၏ပခုံးတဘက်က လည်း အလွန်နာကျင်လျက်ရှိလေသည်။

သို့ဖြစ်လင့်ကစား ဝိဘာသည် စိတ်အားတင်းလှက်ကြီးစား တွယ်ထားရလေသည်။

အဘန်ကြာတော့မှ အသက်ကယ်လှေသည် သင်္ဘောကြီး၏ ကုန်းပတ်ရှိရာသို့ ရောက်လာလေသည်။

သင်္ဘောကြီး၏ ထုံးစံအရ အသက်ကယ်လှေကို ပြန်ဆွဲတင် သည့်အခါ မူလက ထိုလှေထားရှိရာ နေရာသို့ ရောက်အောင် စက်သီးကြိုးဖြင့် ဆွဲတင်ရသဖြင့် မိုနိုလစ်သင်္ဘောပေါ်မှသင်္ဘော သားများသည် အသက်ကယ်လှေကို မူလနေရာ ရောက်အောင် ဆက်လက်၍ ဆွဲတင်နေကြလေသည်။

ဤတွင် ဝိဘာသည် ပန်ကာ ဒလက်ကိုင်ထားသော လက်ကို လွတ်၍ သင်္ဘောကြီး၏ ကုန်းပတ်ပေါ်သို့ လှမ်းခုန်တက်၍ သူ့ ကိုယ်သူ လှိမ့်ချလိုက်လေသည်။

စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပင်ပန်းလွန်းသည့်ဒဏ်ကို မခံနိုင်တော့သဖြင့် သူသည် သင်္ဘောကြီးကုန်းပတ်ပေါ်သို့ ရောက်ချိန်တွင် သတိမေ့သွားလေတော့သည်။

ထိုအချိန်အထိ အသက်ကယ်လှေပေါ်မှလူများက ဝိဘာအား မမြင်မိကြသေးချေ။

* * *

ခိုနိုလစ် သင်္ဘောကြီးမှ ဒုတိယအရာရှိ ဒီဗာရယ်သည် အသက်ကယ်လှေ စက်သီးဖြင့်ဆွဲ၍ တက်လာသည်ကို လှမ်းကြည့်နေလေသည်။

သူ၏ လက်တွင် ရှိုင်ဖယ် သေနတ်တလက် ကိုင်ထားလေသည်။

ကပ္ပီတန်ကြီးက လိုလိုမည်မည် ဆောင်ထားခိုင်း၍ ရှိုင်ဖယ် သေနတ်ကို ကိုင်ရသော်လည်း သူ၏စိတ်ထဲတွင်ကား သေနတ်ကို ကိုင်ရန် လုံးဝမလိုဟု ယူဆခဲ့လေသည်။

ရှိုင်းလင်းသင်္ဘော ပေါက်ကွဲ၍ နစ်မြုပ်သွားပုံကို လှမ်းမြင် စိုက်ရသဖြင့် ထိုသင်္ဘောတွင် မတော်တဆ ထိခိုက် ပေါက်ကွဲမှု ဖြစ်ခဲ့ပြီး လူများ ဒဏ်ရာရခဲ့ခြင်း ဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်သဖြင့် အသက်ကယ်လှေပေါ်မှ စောင်ခြုံထားသူ လူဆယ်တစ်ယောက် ကိုလည်း သင်္ဘောမကင်း မဖြစ်မိချေ။

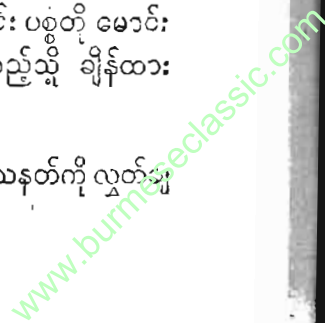
သင်္ဘောသားများက ဝိုင်းကူထိန်းပေး၍ အသက်ကယ်လှေ သည် ဆက်လက် မြောက်တက်လာရာမှ မူလ နေရာသို့ပြန်လည် ရောက်ရှိတော့မည့် ဆဲဆဲ ဖြစ်ချိန်တွင် သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်သို့ လေးလံသော အရာဝတ္ထုတခု ကျသလိုအသံမျိုး ကြားလိုက်မိလေသည်။

သို့ရာတွင် ဒီဗာရယ်သည် အသက်ကယ်လှေကိုသာ အာရုံစိုက်ကြည့်နေသဖြင့် ကုန်းပတ်ပေါ်သို့ကျသံကို ဆက်လက်မစုံစမ်း ကြည့်တော့ချေ။

တတိယ အရာရှိ ဖီးလစ်သည် ဒီဗာရယ်၏ လက်မှ ရှိုင်ဖယ် သေနတ်ကို မြင်လျှင် ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်သွားမိလေသည်။

တချိန်တည်းမှာပင် ဟာဆန်သည် သူ၏ မရှင်း ပစ္စုတို မောင်းပြန် သေနတ်ဖြင့် ဒီဗာရယ်၏ ရင်ဘတ်တည့်တည့်သို့ ချိန်ထားလိုက်ကြောင်း ဖီးလစ်က သတိပြုမိလေသည်။

‘မစ္စတာဒီဗာရယ် ခင်ဗျားလက်ကရှိုင်ဖယ်သေနတ်ကို လွှတ်ချလိုက်ပါ’

ဖီးလစ်ကစိုးရိမ်တကြီး လှမ်းအော် ပြောလိုက်ရာ ဒီဗာရယ်သည် နားမလည်ဟန်ဖြင့် တအံ့တဩ ငေးကြည့်နေလေသည်။

‘ဒီမယ်...ခင်ဗျားလက်ကသေနတ်ကို လွှတ်ချလိုက်ပါဗျာ၊ ခင်ဗျား မပစ်နိုင်ခင် သေသွားလိမ့်မယ်’

ဖီးလစ်က ထပ်မံ၍ ဟစ်အော် သဘိပေးလိုက် ပြန်သည်။

ထိုအချိန်၌ ဟာဆန်က သူ၏ ကိုယ်တွင် ခြုံထားသော သေနတ်ကို လှစ်ပြလိုက်ရာ မောင်းပြန်သေနတ်က ဒီဗာရယ်၏ ရင်ဘတ်ကို ချိန်ထားကြောင်း အားလုံးက မြင်ရလေသည်။

သည်တော့မှ ဒုတိယ အရာရှိ ဒီဗာရယ်လည်း အသက်ကလေးပေါ်မှ လူစိမ်းဆယ်တစ်ဦးစလုံး အလားတူ မောင်းပြန်သေနတ်များ ကိုယ်စီကို ဆောင်ထားကြကြောင်းကို သိရတော့သည်။

ကပ္ပတန်ကြီးက စောစောကပင် သင်္ကာမကင်းဖြစ်ခဲ့ခြင်း သို့မဟုတ် ယခုတော့ မှန်နေခေလပြီဟု တွေးမိချိန်တွင် ဒီဗာရယ်သည် နေထိုင်မှု မတတ်နိုင်တော့သည့် အခြေအနေသို့ ရောက်နေလေတော့သည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် ကိုင်ထားသော ချိတ်ဖယ်သေနတ်ကို လွှတ်ချလိုက်ရလေသည်။

ဟာဆန်သည် ကျေနပ်သွားဟန်ဖြင့် ပြုံးလှိုက်ပြီနောက် သူ့လူများအား ခေါင်းညှိတ်၍ အချက်ပေးလိုက်ရာ အကြမ်းဖက်သမားဆယ်တစ်ဦးတို့သည် အသက်ကယ်လှေပေါ်မှ ဆင်းလာ

မိုနိုလစ် သင်္ဘောကြီးအား အပိုင်စီး တိုက်ခိုက်ရန်အတွက် ပြင်ဆင်ကြလေတော့သည်။

* * *

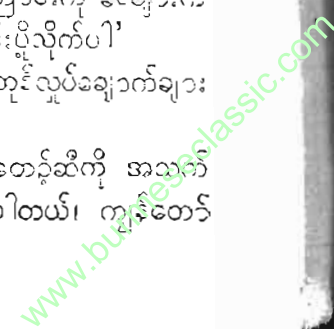
သင်္ဘောကြီး၏ ကုန်းပတ် ဦးပိုင်းမှ မာလိန်မှူးကြီး ကပ္ပတန်အမ်းစထရောင်းသည် ချိတ်ဖယ်သေနတ်တလက်ကို လှယ်သားယင်းကြည့်နေရာမှ အခြေအနေကို လှမ်းမြင်နေလေသည်။

အသက်ကယ်လှေပေါ်မှ လက်နက်ကိုင် အကြမ်းဖက်သမားပြေးဆင်းလာသည်ကိုလည်း မြင်မိသဖြင့် ကပ္ပတန်ကြီးသည် ရေဒီယိုစက်ခန်းသို့ ပြေးပြီး ရေဒီယိုအရာရှိချုပ် စပင်ဆာအား အရေးပေါ် ညွှန်ကြားချက်ပေးလေသည်။

‘ဒီမယ်...ကျုပ်တို့ မိုနိုလစ် သင်္ဘောကို လက်နက်ကိုင်လူတစ်စု တက်လာပြီး တိုက်ခိုက်နေကြတယ်။ ဒီအကြောင်းကို ခင်ဗျားက ရေဒီယိုနဲ့ လေ့ရှိပေးပါင်းစုံကနေပြီး သတင်းပို့လိုက်ပါ’

သို့ရာတွင် ရေဒီယိုအရာရှိ စပင်ဆာက တုန်လှုပ်ချောက်ချားဟန်ဖြင့် ခေါင်းခါပြလေသည်။

‘မဖြစ်ဘူး ကပ္ပတန်ကြီး၊ အခုပဲ ကျွန်တော့်ဆီကို အသက်ကယ်လှေပေါ်က ရေဒီယိုနဲ့ လှမ်းသတိပေးပါတယ်။ ကျွန်တော်

တို့က အရေးပေါ် ရေဒီယိုဆက်သွယ်ယင် သူတို့က ကြားဖြတ် နာ သောင်နေတယ်တဲ့... ကပ္ပတန်ကြီး ပြောသလို ဒီသင်္ဘော တိုက်ခိုက်ခြင်းခံရကြောင်း သတင်းပို့တာနဲ့ မစွတာဖီးလစ်ကို ပစ်သတ်လိုက်မယ်လို့လဲ ပြောပါတယ်။ ဒါမှ ကျွန်တော်က ရေဒီယိုနဲ့ ဆက်သတင်းပို့ယင် ရေဒီယိုအရာရှိ အနံတို့နို့ကိုပါ ပစ်သတ်လိမ့်မယ်။ သူတို့က တကယ်ရက်ရက်စက်စက် လုပ်မယ့်ပုံပဲ ခင်ဗျ'

ဤကဲ့သို့ ကပ္ပတန် အမ်းစသရောင်းသည် ခေတ္တမျှ ဝိုင်နေ ပြီးနောက်....

‘ဒါဖြင့်လဲ သတင်းမပို့နဲ့ခဏာ’
ဟု ပြောလိုက်သည်။

* * *

ခိုင်းလင်းသင်္ဘော ပေါက်ကွဲ နစ်မြုပ်စဉ် အသံကျယ်လောင်စွာ မြည်သဖြင့် မိုနိုလစ်သင်္ဘောကြီးပေါ်၌ အိပ်ပျော်နေသူအားလုံး (အမျိုးသမီးများနှင့်ကလေးများပါမကျန်) အိပ်ရာမှ လန့်နိုးကြ လေသည်။

သားနှစ်ယောက်မိခင် ဂျိုနီးသည် သူ၏ သားငယ်နှင့်ယောက် အား ပြန်အိပ်ခိုင်း၍ မရသဖြင့် အခန်းထည်များဝတ်ဆင်ပေးပြီး ကုန်းပတ်သို့ ထွက်လာလေသည်။

သူမ၏ခင်ပွန်း ကင်းဘဲလ်က အင်ဂျင်စက်ခန်းမှ အရေးတကြီး ခေါ်၍ တာဝန်သွားယူနေရလေသည်။

မရှေးမနှောင်းမှာပင် အင်ဂျင်နီယာချုပ်၏ ဇနီး အယ်လစ် ဒဏ်နှင့် ဒုတိယအရာရှိ ဒီဗာရယ်၏ ဇနီး ဆူ တို့သည် လည်း ကုန်းပတ်သို့ ထွက်လာကြလေသည်။

အမျိုးသမီး သုံးဦးသည် အသက်ကယ် လှေကို ကုန်းပတ် ပေါ်သို့ စက်သီးဖြင့် ဆွဲဆင်နေသည်ကို လှမ်းမြင်၍ စိတ်ဝင်စား စွာ ကြည့်နေကြလေသည်။

အသက်ကယ်လှေပေါ်တွင် မိမိတို့ သင်္ဘောကြီးမှ သင်္ဘော သားများအပြင် စောင်ခြုံထားသော လူစိမ်းများ ပါလာသည် ကိုလည်း သတိပြုမိကြလေသည်။

‘ဒဏ်ရာရတဲ့ လူတွေကို ကယ်ဆယ်လာတယ်နဲ့ တူပါတယ်။ ကပ္ပတန်ကြီးက အလုပ်များနေလို့ ကျွန်တို့ကို ပြောချိန်မေယ် မထင်ဘူး။ ဒီတော့ ကျွန်တို့အမျိုးသမီးတွေက ဆလွန်းညှော်ခန်း ထဲမှာ လှည့်နေတဲ့ လက်ခံ ပြုစုပို့ ပြင်ဆင်ထားယင် ကောင်း လိမ့်မယ်’

အယ်လစ်ဒဏ်က ပြောလိုက်ရာ ဒုတိယအရာရှိကခဏာ ဆူကလည်း သဘောတူဟန်ဖြင့် ခေါင်းညှိတ်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

၁၆၈ တက္ကသိုလ်နေ့ဝင်း

‘ဟုတ်တယ် ရှင့်၊ ကျွန်မတို့က ဆေးဝါးပစ္စည်းတွေ၊ မျက်နှာ သုတ်ပဝါတွေ၊ ပတ်တီးတွေ အဆင်သင့် ပြင်ဆင်ထား ယင်ကောင်းမယ်’

ဆူက ပြောပြီး အမျိုးသမီးများသည် ဆလွန်းခန်းဆီသို့ လျှောက်ထွက်လာစဉ် သေးနှစ်သားအရွယ် အင်းဂတ်စ်အမည်ရှိ ကလေးက ဟစ်အော်လည်း ညွှန်ပြလိုက်သဖြင့် ဆူလည်း လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ဟာဆန်နှင့်အကြမ်းဖက်ဂိုဏ်းသားများ လက်နက်ကိုယ်စီဖြင့် ပြေးတက်လာကြပြီး သူ၏ ခပ်ပွန်း ရီဗာချယ်ကို တွန်းဖယ်ပစ်လိုက်သည်ကို မြင်ရလေသည်။

ဂိုဏ်းက သူ၏ ကလေးငယ် နှစ်ယောက်ကို ဖွဲ့မက်ထားလိုက်စဉ် ဆူသည် ကြောက်အား လန့်အားနှင့် ဟစ်အော်လိုက်မိလေသည်။

ထိုအချိန်၌ အကြမ်းဖက်သမားများသည် သူတို့ အနီးသို့ ရောက်လာကြပြီဖြစ်သည်။

ဟာဆန်သည် ဆူအား မောင်းပြန်ပစ္စည်း၏ သေနတ်ပြိုင်ထောက်ထားလိုက်ပြီး....

‘ဒီသဘောပေါ်မှာ အမျိုးသမီး ငါ့ဦးနှိုး ကလေး ခြောက်ယောက် ရှိတာကို ကျုပ်တို့ သိတယ်၊ ကျွန်တို့မိန်းမနဲ့ကလေးတွေ ဘယ်မှာလဲ’

ဟု ခပ်ဆန်ထန် မေးလိုက်သည်။
ဆူလည်း အလွန်ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်လျက် ..
‘ကျွန်မတို့ သူတို့ ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ မသိဘူး ရှင့်’
ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။

သူမသည် အလွန်တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေသော်လည်း ကျန်အမျိုးသမီးများနှင့် ကလေးများကို ကာကွယ်သည့် အနေဖြင့် လိမ်လည်ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်လည်။

ဟာဆန်သည် ဒေါသထွက်လာလေသည်။

‘ဘာကြောင့် မသိရမှာလဲ၊ ခင်ဗျား သိရမယ်၊ အခု ခင်ဗျား ကိုယ်တိုင် ကျုပ်တို့ကို ကျန်တဲ့အမျိုးသမီးတွေ အခန်းကို ခေါ်သွားရမယ်’

ပြောပြောဆိုဆို ဟာဆန်သည် အိုင်ယန် အမည်ရှိ ကလေးငယ်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဖမ်းဆွဲလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျား မှန်မှန်မပြောယင် ဒီကလေးကို ကျုပ်က သတ်ပစ်လိုက်မယ်’

ဟာဆန်က ဆက်လက်ခြိမ်းခြောက်လိုက်ရာ ဆူမှာ အံ့အားသင့် တုန်လှုပ်လွန်းသဖြင့် ဘာမှမပြောနိုင်အောင် ဖြစ်နေလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ဂျပန်အကြမ်းဖက်သမား တာကာကီသည် သူ၏ ဆာမူရိုင်း ဓားရှည်ကြီးကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး သုံးနှစ်သားအရွယ် အိုင်ယန်၏ ဦးခေါင်းပေါ် မိုး၍ ချိန်ရှယ်ထားလိုက်သည်။

ဤတွင် အင်ဂျင်နီယာချုပ် ကတော် အယ်လစ်ဘောက်က ဝင်၍

‘ကျွန်မ လိုက်ပြပါမယ်’
ဟု ပြောလိုက်သည်။

သည်တော့မှ ဟာဆန်က သဘောကျသွား ဟန်ဖြင့် ပြုံး
လိုက်ပြီး ဇာကားရီးယား ဆိုသူထက်သို့ လှည့်၍ ခေါင်းညှိတ်
အချက်ပြလိုက်သည်။

အကြမ်းဖက် သမားများကညီ အားပေးစိတ် ငြိမ့်ထင်စိတ်
ပြင်ဆင်ထားကြရာ အမျိုးသမီးနှင့် ကလေးများအား ခားဝါခံ
များ အဖြစ် ဖမ်းဆီးရန် ငါကလေးရီးယားတို့ အဖွဲ့က ဘာဝန်ကျ
ဟန် တူလေသည်။

ဇာကားရီးယားက အယ်လစ်ဆေးကဲ့သို့ ပခုံးတတက်ကို ဖမ်း
ဆုပ်ကိုင်လိုက်စဉ် ဂျာဘရီဆိုသူ အကြမ်းဖက်သမားက ဆူအား
ဖမ်းချုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

ထိုနောက် အမျိုးသမီးနှစ်ဦးကို ရွှေ့မှတ်ထားလျက် ကျန်
အမျိုးသမီးများရှိရာ အခန်းသို့ တွက်သွားကြလေသည်။

ဟာဆန်သည် ကလေးငယ် အိုင်ယန်အား ဖမ်းချီလိုက်ပြီး
ကုန်းပတ်ဦးပိုင်းဆီသို့ ထွက်သွားလေသည်။

ဂျိန်းလည်း သားငယ်အတွက် အလွန်စိုးရိမ်လျက် သားအကြီး
အင်းဂတ်စ်ကို ဆွဲခေါ်ကာ နောက်မှ လိုက်သွားလေသည်။

တကကကီနှင့် ဟာဟာရီ ဂျပန်နှစ်ဦးနှင့် ရှိဖင်တို့က ပစ္စတ်
သေနတ်ကိုယ်စီကိုပိုင်လျက် နောက်မှ လိုက်လာကြလေသည်။

ကုန်းပတ်ဦးပိုင်း၌ ရပ်နေသူ မာလိန်မူးကြီး ကပ္ပတန် အမ်း
စထရောင်းသည် သူ၏လက်တွင် ရုပ်ဖယ်သေနတ်ကိုင်ထားသော်
လည်း ဟာဆန်၏လက်မှ ကလေးငယ်နှင့် ဂျိန်းတို့သားအမိကို
မြင်လျှင် သေနတ်ကို အသုံးပြုရန် လုံးဝ မကြိုးသားတော့ပဲ
ရပ်ကြည့်နေလေသည်။

ဟာဆန်သည် ကပ္ပတန်ကြီးအား မခန့်လေးစား ပြုံး၍
ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် ကလေးငယ် အိုင်ယန်ကို ဂျပန် တေးကလေး
လက်သို့ လွှဲပေးလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူ၏ မရင်းပစ္စည်းဖြင့် ဂျိန်းလက် တွက်တင်ပြီး
အနီးသို့ ရွှင်းကပ်သွားလေသည်။

ကပ္ပတန် အမ်းစထရောင်းက ဦး မျက်နှာသည် အ... စ... စ...
ထက်နေသည့် ဟန်မျိုး ဖြစ်နေသော်လည်း ဦးပတ် ငြိ...
ထိမ်း၍ ရပ်နေလိုက်သည်။

ဟာဆန်ကမူ မိမိတို့က အမျိုးသမီးနှင့်ကလေးများထို့ဘေး
ခံများအဖြစ် ဖမ်းထားသမျှ ကာလပတ်လုံး ကပ္ပတန်ကြီးက
ရန်မူရန် ကြိုးစားငံ့မည်မဟုတ်ဟု တထစ်ချ တွက်သားလျက်
ပြုံးနေလေသည်။

‘ကပ္ပတန်ကြီး ခင်ဗျား၊ ရိုင်ဖယ်သေနတ်ကို ကျုပ်ထက်ထဲ
လှမ်းပေးလိုက်ပါ။ ကျုပ်တို့အဖွဲ့မှာ မောင်းပြန်ပစ္စည်း သေနတ်
ဆယ်တပ်လက်ရှိတာမို့ ပင်ဗျားငဲ့ရိုင်ဖယ်သေနတ်ထက် ကျုပ်တို့
ဘယ်လိုမှ ယှဉ်လို့ ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါ့အပြင် ကျုပ်တို့ အဖွဲ့အချိန်ကပြေး ဒီ မိုနိုလစ်
အားဘေးကြီးကို ကျုပ်တို့က အစိုင်စီးသားလိုက်ပဲ ပြိုပိုက်ခိုင်းလင်း
သတော် ဘာဖြစ်သွားလျှင်ဆိုလော မြင်ရုံမဟုတ်လား။ ဒီတော့
ခင်ဗျားက ကျုပ်တို့ကို ငြင်းဆန်မယ် မကြံပဲနဲ့’

ဟာဆန်က ဤသို့ပြောလိုက်လျှင် ကပ္ပတန်ကြီးသည် အမျိုး
သမီး ကုန်းကို တင်ကာ လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီးနောက်...

‘ဟို အမျိုးသမီး ဂျိန်းကို ချက်ချင်း လွှတ်ပေးလိုက်ပါ’
ဟု တောင်းဆိုလိုက်သည်။

ထိုအချိန်၌ ဂျိန်းအား ဖမ်းထားသူ အကြမ်းဖက်သမား ရှိဖန်သည် ခေါင်းဆောင် ဟာဆန်အား လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ဟာဆန်က ဘာမှမပြောပဲ နေလိုက်သောအခါ ရှိဖန်သည် ဂျိန်းအား လှည့်ပေးလိုက်သည်။

ဂျိန်းလည်း ဂျပန်တာကာကီသက်မှ သားငယ် အိုင်ယန်အား ချက်ချင်း ပြန်ဆွဲယူလိုက်ပြီး ရင်ခွင်တွင် ပွေ့ထားလိုက်သည်။

ကပ္ပိတန် အမ်းစထရောင်းသည် မျက်နှာသားတင်းမာလျက် ပင်ရှိသော်လည်း သူ၏လက်မှ ရှိပ်ဖယ်သေနတ်ကို ချလိုက်ရာ ဟာဆန်က ရှိပ်ဖယ်ကိုခကောက်ယူပြီး ရှိဖန်အား လှမ်းပစ်ပေးလိုက်သည်။

ထိုနောက် ဟာဆန်သည် ဂျပန်နှစ်ဦးနှင့်အတူ ပဲကိုင်စက်ဝိုင်း ရှိရာသို့ ဆက်လျှောက်သွားလေသည်။

ကပ္ပိတန် အမ်းစထရောင်းသည်လည်း လိုက်လာသည်။
ထိုအချိန်၌ တာဝန်ကျနေသူ သဘောသား သုံးဦးနှင့် အတူ ရေဒီယိုအရာရှိချုပ် ပင်စာလည်း ရှိနေရာ ကပ္ပိတန်ကြီးက....

‘မစ္စတာ ပင်စာ၊ ခင်ဗျားက ဂျိန်းနဲ့ ကလေးနှစ်ယောက်ကို သူတို့အခန်းရောက်အောင် ပြန်ခေါ်သွားလိုက်ပါ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။
သို့ရာတွင် ဟာဆန်က ဟန့်စားလိုက်လေသည်။

‘သူတို့ ဖိပ်ခန်းကို ပြန်မသွားရဘူး၊ အမျိုးသမီးနဲ့ ကလေး ငယ်ကို ဆလွန်းညှော်ခန်းထဲမှာစုထားပြီး ကျုပ်တို့က ထိန်းထားဖို့ လိုတယ်’

ဤသို့ပြောပြီးနောက် ဟာဆန်သည် ကပ္ပိတန် အမ်းစထရောင်းဘက်သို့ လှည့်၍ ပြောပြန်လေသည်။

‘ကပ္ပိတန်ကြီးခင်ဗျား၊ အခုအချိန်ကပြေး ဒီသဘောကြီးဟာ ပါလက်စတိုင်း လှည့်မြောက်ရေး တပ်ဖွဲ့ရဲ့ ကွပ်ကဲ ထိန်းချုပ်မှု အောက်ကို ရောက်နေပြီလို့ ယူဆလိုက်ပါ။ ကျုပ်က ပါလက်စတိုင်း ကွန်မန်ဒိုအဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဟာဆန် ဖြစ်ပါတယ်။

‘ဟောဒီက မိတ်ဆွေ တာကာကီက ဂျပန်ပြည်က ကြမ်းနီ ဖိတ်ခံရဲ့ တပ်ဖွဲ့ဘဲကို ဦးစီးခေါင်းဆောင်တယ်။ ဒီနေ့စလုံး အတွက် ကျုပ်က တာဝန်ခံခေါင်းဆောင်ဖြစ်တယ်။ ဒီသဘောပေါ်က အမျိုးသမီးတွေနဲ့ ကလေးတွေကို ကျုပ်တို့က ခားစာခံအဖြစ် ဖမ်းထားရတာက ခင်ဗျားနဲ့တကွ သဘောသားအားလုံး ကျုပ်တို့ အမိန့်ပေးတာကို လိုက်နာကြအောင် ဖြစ်ပါတယ်။

‘ကျုပ်တို့သူတွေက အမျိုးသမီးနဲ့ ကလေးတွေကို မျက်ခြည် မပြတ် စောင့်ကြည့်နေကြမှာ ဖြစ်တယ်။ ကျုပ်တို့ကို အတိုက်အခံ ဘာမှ မလုပ်ဘူး ဆိုယင်ခေတ္တ သူတို့တွေအဖို့ ဘာအန္တရာယ်မှ ရှိမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

‘ခင်ဗျားတို့က ဘာကိုလိုချင်တာလဲ’
ကပ္ပိတန်ကြီးက ခပ်တည်တည် ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘ပထမဆုံး လိုအပ်ချက်က ဒီသဘောကြီးက ရေဒီယို သတင်း တခု ပို့ပေးရမယ်။ စောစောက ရှိုင်းလင်းက ရေဒီယိုနဲ့ အကူအညီ တောင်းခံတာကို တခြားသဘောတွေကလဲ ဖမ်းမိချင် မိနိုင်တယ်။ ဒီခေတ္တ နောက်ပိုင်း ဘာဖြစ်တယ် ဆိုတာကို သိချင်ကြမှာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ကျုပ်တို့က အမှန်ကို မသိစေချင်ဘူး။’

‘ဒါကြောင့်ခင်ဗျားက ဒီပင်လယ်ပြင်ပတ်ဝန်းကျင်မှာရှိတဲ့
ဘုရားသင်္ဘောတွေကို ရေဒီယိုတက်သွယ်ပြီး သတင်းပေးရမယ်။
ဒီဝမ်းလင်းသင်္ဘောဟာ ဆင်ရုပ်ဝက်ခင်းတဲ ပေါက်ကွဲမှု ဖြစ်ရာက
သင်္ဘောနစ်မြုပ် ဘူးကြောင်း၊ သင်္ဘောပဲ ကျန်ရစ်တဲ့ သင်္ဘောသား
တွေကိုတော့ ဒီသင်္ဘောကြီးပေါ်ကို ကယ်ဆယ် ပြုပြင်ထပ်
ထားလိုက်ပြီ ခြင်္သေ့အုပ်ကြီးက ရေဒီယိုနဲ့ သတင်းပို့ ပေးရမယ်’

ဟာဆန်က ကပ္ပတိတန်ကြီးက ကပ္ပတိတန် အမ်းထေးရောင်းက
‘ဘုရားခင်ဗျားပြောတာကို ကျုပ်က လက်မခံဘဲ ငြင်းဆန်
ယင်ဏော’

ဟဲ့ ပြန်မေးလိုက်သည်။

ဟာဆန်က ဆို နေရာက ပြုံးလိုက်သည်။

‘ဒီဗျားအနေနဲ့ ခြင်းဆန်နဲ့ထဲ အခြေအနေ မရှိဘူး၊ ဒီ
သင်္ဘောပေါ်က အမျိုးသမီးတွေနဲ့ ကလေးတွေရဲ့ ကံကြမ္မာကို
စဉ်းစားကြည့်ပါ’

ဤတွင် ကပ္ပတိတန်ကြီးသည် အကြံရ ဝက်သွားဟန်ဖြင့် တွေ့
စဉ်းစားနေပြီးနောက် သက်ပြင်းတက်ခါးလိုက်သည်။

‘ကောင်ပြီ၊ ခင်ဗျားပြောလို့ ရေဒီယိုသတင်းပို့ ပေးမယ်၊
နောက်တစ် ခင်ဗျားထိုက တာလို့ချင်သလဲ’

ကပ္ပတိတန်ကြီးက တင်၍ မေးလိုက်ရာ ဟာဆန်က လေထဲ
ခပ်အေးအေးဖြင့် ပြန်ပြောလေသည်။

‘ကျုပ်တို့လိုချင်တာက ဘာမှ ကော်ခက်ခဲခဲ မဟုတ်ပါဘူး၊
ဒီမိုနိုလစ်သင်္ဘောကြီးကို မူလခရီးစဉ်အတိုင်း နယ်သာလင်နိုင်ငံ
ရောက်တာဒမ်ဆိပ်ကမ်းမြို့တက်ကို ဦးတည်ဆက်မောင်းသွားရမယ်။’

ခင်ဗျား လက်အောက်က အရာရှိတွေ၊ သင်္ဘောသားတွေကလဲ
ဆူတိုက်မှုလတာဝန်အတိုင်း ပုံမှန်ဆောင်ရွက်သွားရမယ်။

‘ရေဒီယို ဆက်သွယ်မှုကို ပုံမှန်အတိုင်း လုပ်သွားပေးမယ်။
ရေဒီယိုစက်ခန်းမှာ ကျုပ်တို့လူတယောက်က အချိန်ပြည့်စောင့်
ကြည့်နေမယ်။ သူက ရေဒီယိုဆက်သွယ်မှု တာဝန်အောက်မှန်သမျှ
ကို စောင့်ကြီးကြည့်နေမှာဖြစ်တယ်။’

‘ဒီသင်္ဘောကြီးပေါ်မှာ ကျုပ်တို့လူတွေ ရောက်နေတာက
လုံ့လရှိ တာမှတူးလာခြားခြား ဖြစ်မနေဘဲလုံ့လသတင်းမျိုးပဲဆိုပါ
ဏော့၊ နောက်ဆုံး ဆယ်ခြောက်နာရီကြာလို့ ရောက်တာဒမ်မြို့ကို
ထောက်သွားတဲ့အခါ ဒီသင်္ဘောပေါ် ဘာပြင်နေတယ် ဆိုတာ
တယ်သူကမှ မယုံသင်္ဘောပြင်မှာ မဟုတ်ဘူး’

‘ရောမမြို့က ကျုပ်တို့လူ ဝိယာနိက ခြေရာခံလိုက်ရာက လမ်းထဲ
ပျောက်သလို ဖြစ်နေပြီဆိုပါဗျ။ သူက ဟာဆန်ရဲ့ ချစ်သူ မိန်း
ကလေးကို လိုက်ရှာလို့တွေ့ပေမယ့် ကောင်မလေးက ထွက်ပြေး
ဖို့ ကြိုးစားယင်း သေသွားတယ်။ ရောမမြို့မှာ ဟာဆန်နဲ့အဆက်
ဆက်သွယ်ရုံသာဆိုလို့ အဲဒီမိန်းကလေးတစ်ဦးပဲ ရှိတယ်။ အခုတော့
သူ သေသွားပြီဆိုတော့ ဆက်လိုက်ဖို့လမ်းစ ပျောက်သွားတာ
ပေါ့’

ဆာအယ်လ်လိတ်ဇန္ဒားက မှတ်ချက် ချလိုက်ရာ နီကိုလ်ဆန်
က...

‘ဝပ်နိုပြည် ဒေရစ်မြို့ကကော ဘာများ သတင်း ရသေး
သလဲ’

ဟု ပြန်မေးလိုက်သည်။

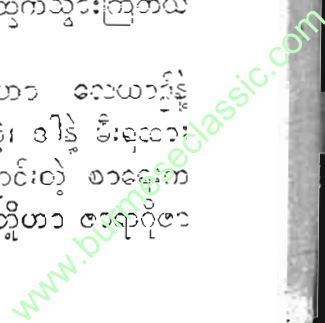
‘တယ်ပြီး အကြောင်း မထူးလှပါဘူး။ မနေ့ညက ကျုပ်
ကိုယ်ဘိုင် မဒရစ်မြို့က ရေမွန်ဒက်စ်နဲ့ တယ်လီဖုန်းကောားပြောခဲ့ရ
တယ်။ သူက အကြမ်းဖက်ဂိုဏ်း သား ဟာဆန်နဲ့ အပေါ်
နှင်ယောက် မဒရစ်မြို့ကိုလာပြီး တည်းခိုသွားတဲ့ ဟိုဏယ်ကို
ဝှံစမ်းသိရှိခဲ့တယ်။ ဒီလသုံးယောက်ဟာ အဲဒီ ဟိုဏယ်မှာ ငါး
ရက် တည်းခိုသွားပြီး လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ရက်ကမှ ထွက်သွားကြတယ်
လို့ ဆိုတယ်။’

‘လေဆိပ်မှာ ဝှံစမ်းကြည့်ရက်အထု သူတို့ဟာ သေယာန်နဲ့
ပွက်သွားတာ မသတ်ကြောင်း သိရတယ်တဲ့။ ဒါနဲ့ မီးရထား
ဘူတာရုံမှာ ဝှံစမ်းကြည့်တော့ လက်မှတ်ရောင်းတဲ့ စာရေးက
အာရပ်လူမျိုးသုံးယောက်ကို မှတ်မိတယ်။ သူတို့ဟာ ဇာရာဂိုဏ်း

အခန်း ၁၀

အပြိုင်ဖြစ်သော်လည်း လန်ဒန်မြို့၏ နံနက်ခင်း ရာသီဥတုသည်
အတော်ပင်အေးလျက်ရှိလေသည်။ မိုးလေဝသသတင်း ကြေညာ
ချက်ကလည်း မိုးရွာသွန်းနိုင်သည့် အခြေအနေရှိသည်ဟုဆိုထား
ပေသည်။

ဝိတိုရိယလမ်းရှိ အကြမ်းဖက်မှု နှိမ်နင်းရေး အထူးတပ်ဖွဲ့
ရုံးခန်းတွင်နီကိုလ်ဆန်နှင့်ဆာအယ်လ်လိတ်ဇန္ဒားတို့သည်အကြမ်း
ဖက် ဂိုဏ်းများနှင့်ပတ်သက်၍ ဥရောပနိုင်ငံအသီးသီးမှ ရောက်ရှိ
လာသော သတင်းပို့ အစီရင်ခံချက်များကို လေ့လာနေကြလေ
သည်။

မြို့ကိုသွားဖို့ လက်မှတ်ဝယ်ပြီး ရထားနဲ့ လိုက်ပါသွားတယ်လို့ ပြောတယ်။

‘ဇာရာဂိုဇာဆိုတော့ စပိန်ပြည် မြောက်ပိုင်းက မြို့တစ်မြို့ပဲ။ သူတို့ဟာ ပြင်သစ်ပြည်တက် ကူးသွားမလို့ များလား။’

နီကိုလ်ဆန်က သူ၏သင်မြင်ချက်ကိုပြောလိုက်ရာ ဆာအယ်လ်လိတ်ဇနွားက ခေါင်းခါလိုက်သည်။

‘ကျုပ်တော့မထင်ဘူး၊ ပြင်သစ်ပြည် ပဲရစ်မြို့က အကြမ်းဖက် နှိမ်နင်းရေး အထူးတပ်ဦးစီးခံ ဗိုလ်မှူးက ကယ်ဆင်က အာရပ် အကြမ်းဖက်သမားတွေနဲ့ လှုပ်ရှားမှုကို မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့် နေပြီဖြစ်တယ်။ တကယ်လို့ ဟာဆန်တို့လူအဖွဲ့က စင်နီပြည်က နေပြီး ပြင်သစ်ပြည်ထဲ ကူးဝင်မယ်ဆိုရင် ချက်ချင်း သိပြီး မေဂျာ ကယ်ဆင်က ကျုပ်တို့ကို အကြောင်းကြားမှာပဲ’

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဟာဆန်တို့က စပိန်ပြည်မြောက်ပိုင်းကို ထွက် သွားတာဟာ စဉ်းစားစရာပဲဗျ။ ဒီမှာ ရရှိထားတဲ့ နောက်ဆုံး သတင်းတွေအရ အကြမ်းဖက် ဂိုဏ်းသားတွေဟာ နယ်သာလ် (ဟော်လန်) နိုင်ငံဘက်ကို ဦးတည်လွှင့်ရှား သွားနေကြတယ်လို့ ယူဆရမှာဖြစ်နေတယ်’

နီကိုလ်ဆန်က ဤသို့ ပြောလိုက်လျှင် ဆာအယ်လ်လိတ်ဇနွား သည် ခေတ္တမျက်မှောင်ကြည့်တတ်၍ စဉ်းစားနေပြီးမှ သူ၏သဘော ထားကို ပြောလေသည်။

‘ဟတ်တယ်၊ ကျုပ်လဲ အဲဒီကဲ့ပဲ ဝိုးရိမ်နေမိတယ်။ မအေက တယ်လီဂျီယံနိုင်ငံ တရပ်ဆယ် ခိုက သတင်းတခုရတယ်။ ဘယ်လ် ဂျီယံနဲ့ ဟော်လန်နိုင်ငံနယ်စပ်မှာ အာရပ်အမျိုးသားနှစ်ယောက်

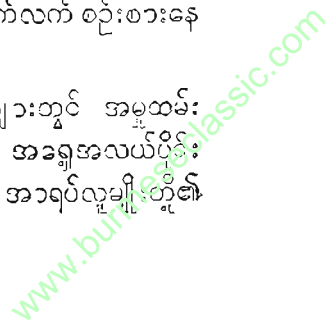
တွေ့လို့ မသင်္ကာလို့ ဖမ်းလိုက်တော့ သူတို့ဆီမှာ ခြောက်လုံးပြူး သေနတ်တွေ ပါလာတာ တွေ့ရတယ်။ နောက်ပြီး တနေ့ကလဲ ပဲရစ်မြို့မှာ မေဂျာကယ်ဆင်နဲ့လူတွေက အာရပ်အမျိုးသားနှစ်ဦး ကို တွေ့ခဲ့တယ်။

‘ဒီလူနှစ်ယောက်က လက်ဘနွန်နိုင်ငံကတဆင့် လေယာဉ်နဲ့ လာကြတယ်လို့ ဆိုတယ်။ လေဆိပ်မှာ ရှာဖွေကြည့်တော့ ဘာ လက်နက်မှမတွေ့လို့ လွတ်လိုက်ရတယ်တဲ့။ ဒါပေမယ့် နောက်ပိုင်း ဒီလူနှစ်ယောက်က ပဲရစ်မြို့က မော်တော်ကားတစ်စီးနဲ့ ထွက်ဖို့ ကြိုးစားတော့ လမ်းမှာ ကားကိုတားပြီးရှာဖွေတဲ့အခါ ခြောက် လုံးပြူး သေနတ်တွေ ကျည်ဆန်တွေအပြည့်နဲ့ တွေ့ရတယ်တဲ့။ ဒီလူနှစ်ယောက်ဟာ မြောက်ဘက်ကို ဦးတည်သွားနေကြတယ် လို့ ဆိုတယ်’

‘ဒါလဲ စဉ်းစားစရာပဲ။ နောက်တခုက ဒီနေ့မနက်ပဲ အနောက် ဘက်မှာ မှီ မြူးနစ်မြို့က ရဲမှူးကြီး တရင်နာဆီက သတင်းတခုရသေး တယ်။ အကြမ်းဖက် ဂိုဏ်းသားတွေလို့ မသင်္ကာတဲ့ လူတွေဟာ အခုတလော ခြေထွက်သွက်နဲ့ လှုပ်ရှားနေတယ်လို့ ဆိုတယ်’

နီကိုလ်ဆန်က ပြောလိုက်ပြီး နောက် ဆာအယ်လ်လိတ်ဇနွား သည် ထိုင်ရာမှထ၍ စကြိုလျှောက်ယင်း ဆက်လက် စဉ်းစားနေ လေသည်။

သူသည် စစ်တပ်နှင့် နိုင်ငံခြားရေးဌာနများတွင် အမှုထမ်း ခဲ့က၍ ထောက်လှမ်းရေးတာဝန်ယူခဲ့သူဖြစ်ပြီး အခွေအလယ်ပိုင်း ဒေသတွင် များစွာ အတွေ့အကြုံရှိသူဖြစ်ရာ အာရပ်လူမျိုးတို့၏

စိတ်ဓာတ်နှင့် အတွေ့အခေါ်များအကြောင်း လေ့လာ သိရှိခဲ့ပေသည်။

ထိုအတွေ့အကြုံကြောင့်ပင်လျှင် အကြမ်းဖက်မှု နှိမ်နင်းရေးအထူးတပ်ဖွဲ့တွင် တာဝန်ပေးခံရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ယခု သူသည် ဥဒရာပရို အာရပ်လူမျိုးများ လှုပ်ရှားသွားလာပုံသတင်းများအကြောင်း စဉ်းစားယမ်း တာကြောင့် ဤသို့ လှုပ်ရှားသွားလာနေကြသနည်း ဟုသော အာရပ်ဘူမိ ရည်ရွယ်ချက်ကို အခြေရှာရန် ဤစာအုပ်ခြင်းဖြစ်မလဲသည်။

နီကိုလ်ဆန်ကမူ စားပွဲတွင် ထိုင်၍ သဘင်းပို့ အစီရင်ခံချက်များကို ဆက်လက်လေ့လာကြည့်ရှုနေလေသည်။

ယခုအတိုင်းဆိုလျှင် အာရပ်အမျိုးသားများ၏ လှုပ်ရှားသည့် နယ်သာလင် (ဟော်လန်) နိုင်ငံဆီသို့ ဦးတည်လက်ရှိကြောင်း ထင်ရှားနေသည်။

အဘယ်ကြောင့်နည်းဟု စဉ်းစားကြည့်သောအခါ နယ်သာလင်နိုင်ငံ အမ်စတာဒမ်မြို့တွင် စတင်ကျင်းပနေသည့် လက်နက်လျှော့ပေါ့ရေးညီလာခံ အစည်းအဝေးနှင့် ပတ်သက်နေသလောဟု စဉ်းစားစွယ်လာသည် ဖြစ်နေသည်။

အမေရိကန်နှင့်ကနေဒါကလေး အနောက်ဘက်တိုင်းများနှင့် ကွင်းမြို့နယ်နိုင်ငံ ခမ်းနိုင်ငံတို့မှ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့များ အမ်စတာဒမ်မြို့ ညီလာခံသို့ လာရောက်နေကြသော်ဖြစ်ရာ အကြမ်းဖက်ဂိုဏ်းသားများက ညီလာခံကိုယ်စားလှယ်တို့ဦးအား ပယ်ဖျက်အဖြစ် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ကြမည်လောဟုလည်း စဉ်းစားစွယ်ရာ ဖြစ်နေပေသည်။

နီကိုလ်ဆန်နှင့် ဆာအယ်လိတ်ဇနွားတို့ နှစ်ဦးစလုံး သည် စကားမပြောပဲ စဉ်းစားနေကြစဉ် ရဲသားတဦးဝင်လာပြီး သတင်းပို့လေသည်။

‘ရဲမှူးကြီး ဟယ်လ်ဒါဆီက အရေးတကြီး သတင်းပို့လိုက်ပါတယ်’

ရဲသားက ပြောပြောဆိုဆို စာရွက် နှစ်ရွက်ကို ပေးရာ ဆာအယ်လိတ်ဇနွားက လှမ်းယူ၍ ဖတ်ကြည့်ပြီးနောက် နီကိုလ်ဆန်အား ပေးလိုက်သည်။

‘ဂျာမနီနဲ့ နယ်သာလင်နိုင်ငံနယ်စပ်မှာ ဖြစ်ခဲ့တဲ့ အရေးအခင်းတခုအကြောင်းပဲဗျ’

နီကိုလ်ဆန်လည်း စာရွက်နှစ်ရွက်ကို ဖတ်ကြည့်ယင်း လွန်ခဲ့သော တနာရီခန့်က ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပုံကို စိတ်ကူး ကြည့်မိလေသည်။

သတင်းပို့ အစီရင်ခံချက်တွင် ပါရှိသော အချက်များကား အောက်ပါအတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။

အာရပ် အမျိုးသား နှစ်ဦးသည် ဆီထရုန် အမျိုးအစား မော်တော်ကားတစီးဖြင့် ဂျာမနီမှ နယ်သာလင်နိုင်ငံနယ်စပ်သို့ချဉ်းကပ်လာခဲ့သည်။ ဂျာမန်နယ်ခြားရဲက ဝတ်ကျောဝတ်ကုန် စစ်ဆေးပြီး သူတို့အား သွားခွင့်ပြုခဲ့သည်။

သို့ ချာတွင် တဘက်နိုင်ငံမှ နယ်သာလင် နယ်ခြားရဲက ပို၍စေ့စပ်သေချာသဖြင့် ဆီထရွန် ကို ရပ်ခိုင်းပြီး အာရပ် အမျိုးသား နှစ်ဦးအား အသေးစိတ် စစ်ဆေး မေးမြန်းသည့်ပြင် မော်တော်ကားကိုလည်း စနစ်တကျ ရှာဖွေစစ်ဆေးခဲ့ ကြသည်။

နယ်ခြားကင်းစခန်း၌ ရှိနေသူ အကောက်ခွန် အရာရှိတဦးသည် ဆီထရွန်၏ စပယ်ယာဘီးကို ဂရုစိုက် စစ်ကြည့်ရာ ဘီးက အသစ်ကျပ်ချွတ် ဖြစ်သော်လည်း ဘေးတွေတွင် ခြစ်ရာများ တွေ့ရ သဖြင့် တာယာကို ဖြုတ်ပြီး ပြန်လည်တပ်ဆင် ထားသည်ဟု ယူဆရကြောင်း ဆုံးဖြတ် လိုက် သည်။

ထို့ကြောင့် နယ်ခြားရဲက ယင်းအပိုဘီးမှ တာယာကို ဖြုတ်ကြည့်ရန် ပြင်ဆင်ခဲ့ကြသည်။ ဤတွင် အာရပ်အမျိုးသားနှစ်ဦးသည် ပျာပျာ သလဲဖြစ်သွားကာ သူတို့၏ကုတ်အင်္ကျီအတွင်းမှ ပစ္စတို သေနတ်များ ဆွဲထုတ်ကြ လေ တော့ သည်။

အပြန်အလှန်ပစ်ခတ်ကြသည့် တိုက်ပွဲဖြစ်ပွား ရာတွင် နယ်သာလင် ရဲသားတဦး ထိမှန်သေဆုံး

သွားစဉ် အာရပ်နှစ်ဦးက ဂျာမန်နယ်စပ်ဘက်သို့ ထွက်ပြေးရန် ကြိုးစားကြသည်။

ထိုအချိန်၌ ဂျာမန်နယ်စပ် ရဲ များ ကလည်း သေနတ်များထုတ်၍ ပစ်ခတ်နေပြီဖြစ်၍ အာရပ် အမျိုးသား နှစ်ဦးစလုံး ထိမှန် သေဆုံးသွားကြ သည်။ နောက်ပိုင်း ဆီထရွန်ကား အပိုဘီးမှ တာယာကို ဖြုတ်ကြည့်သောအခါ လက်ပစ်ဗုံး ဆယ်နှစ်လုံး သေသပ်စွာဝှက်ထားသည်ကို တွေ့ခဲ့ ရသည်ဟု ဆိုသည်။

ဤသို့လျှင် နယ်သာလင်နိုင်ငံ အမ်စတာဒမ်မြို့မှ အကြမ်းဖက် နှိမ်နင်းရေး အထူးတပ်ဖွဲ့ အကြီးအကဲ ရဲမှူးကြီး ဟယ်လ်ဒါက ဝိုင်ယာလက်ဖြင့် သတင်းပေးပို့ လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

နီကိုလ်ဆန်သည် သ တင်း ပို့ ချက် ၏ ဒုတိယ စာရွက်မှ စာကြောင်းနှစ်ကြောင်းကို စိတ်ဝင်စားမိသဖြင့် နောက်တကြိမ် ထပ်၍ ဖတ်ကြည့်မိလေသည်။

ထိုစာကြောင်းများက အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

- “ပါလက်စတိုင်းအတွက် တရားမျှတမှု မရှိ”
- “ကမ္ဘာကြီးအတွက်လည်း ငြိမ်းချမ်းမှု မရှိ”

၁၀၄ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

ထိုစကားလုံးများကို အာရပ်အမျိုးသားတဦးက သေဆုံးကာနီးဆဲဆဲ ဟစ်အော် ရေရွတ်သွားသည်ဟု ဆိုသည်။

‘ဒီကြေးကြော်သံဟာ အရေးပါတယ် ထင်လို့ ရဲမှူးကြီး ဟယ်လ်ဒါက သဘင်းပို့ ချက်ထဲမှာ ထည့်ရေးလိုက်တာ ဖြစ်မယ်’

နီကိုလ်ဆန်က ပြောလိုက်ရာ ဆာအယ်လိတ်ဇနွားကလည်း တစုံတခုကို သတိရဟန်ဖြင့်...

‘ဟုတ်လိမ့်မယ်၊ ဒါထက် ပဲရစ်မြို့က နောက်ဆုံးလာတဲ့သတင်းပို့ ချက်ကို ပြန်ကြည့်ကြရအောင်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။
နီကိုလ်ဆန်လည်း သူ၏ စားပွဲပေါ်မှ စာ ရွက် တရွက်ကို ကောက်ယူလိုက်သည်။

‘ဟောဒီမယ် အဆင်သင့်ပဲ၊ ဟုတ်ပြီဗျာ၊ ပဲရစ်မြို့မှာ မေ့လာကယ်ဆင်က အာရပ် လူမျိုး နှစ်ဦးကို မသင်္ကာလို့ ခေါ်ပြီး စစ်ဆေးခဲ့တုန်းက သူတို့က ဘာမှ မေးလို့ မရပေမယ့် တယောက်က ကြေးကြော်သံတခု ဟစ်အော် ရေရွတ်လိုက်သတဲ့၊ အဲဒီကြေးကြော်သံကလဲ “ပါလက်စတိုင်းအတွက် တရားမျှတမှုမရှိ၊ ကမ္ဘာကြီးအတွက်လည်း ငြိမ်းချမ်းမှု မရှိ” လို့ ဆိုတယ်’

‘ဟုတ်ပြီ၊ ဒါဟာ ဆက်သွယ်မှုရှိရမယ်၊ အာရပ်အကြမ်းဖက်သမားတွေ လှုပ်ရှားမှုဟာ တူညီတဲ့ဦးတည်ချက်တခု အတိအကျ ရှိရမယ်’

ဆာအယ်လိတ် ဇနွားက သူ၏ ထင်မြင်ချက်ကို ပြောလိုက်သည်။

‘အမ်စတာဒမ်မြို့မှာ ကျင်းပတဲ့ နိုင်ငံတကာကွန်ဂရင့် အစည်းအဝေးနဲ့ ပတ်သက်တာဖြစ်ရမယ်၊ အနောက်အုပ်စု နေတိုးအဖွဲ့ဝင် နိုင်ငံတွေနဲ့ ဝါဒဆရာစာချုပ်အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံတွေက လက်နက်နဲ့ စစ်အင်အား လျှော့ပေါ့ရေး ညှိနှိုင်းဖို့ အစည်းအဝေးလုပ်နေကြတာကို နှောင့်ယှက်ဖို့ ကြံစည်တာ ဖြစ်နိုင်တယ်။’

‘တကယ်လို့ ညီလာခံကိုယ်စားလှယ်တဦးဦး လုပ်ကြံခံရတယ် ဆိုရင် ပြဿနာအကြီးအကျယ်ပေါ်ပြီး ဥရောပတိုက်ရဲ့ စစ်ရေးအခြေအနေ တင်းမာမှုဟာ အလွန်ဆိုးလာနိုင်တယ်၊ ခင်ဗျား စဉ်းစားကြည့်ခလား၊ ဥပမာ ရုရှကိုယ်စားလှယ်တဦး လုပ်ကြံခံရတယ် ဆိုပါတော့၊ ကွန်မြူနစ်နိုင်ငံတွေအနေနဲ့ ဒါဟာ အနောက်အုပ်စု နိုင်ငံတွေရဲ့ ပဒေသာဂမကင်းဘူးလို့ စွပ်စွဲကြမှာပဲ မဟုတ်လား၊ ဒါတွေ မကဘူး၊ ဒါမျိုးဖြစ်သွားရင် တတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်လာဖို့ အကြောင်းတခုတောင် ဖြစ်လာနိုင်တယ်’

နီကိုလ်ဆန်က ဤသို့ ပြောသည်ကို ဆာအယ်လိတ်ဇနွားကလည်း သဘောတူဟန်ဖြင့် ခေါင်းညှိတ်လိုက်သည်။

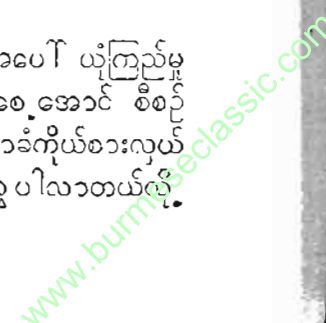
‘မှန်တယ်၊ ဒါကြောင့်လဲ အမ်စတာဒမ်မြို့က ညီလာခံရဲ့ လုံခြုံရေးတာဝန်ယူရတာ အလွန်တာဝန်ကြီးတယ်’

‘နယ်သာလင်နိုင်ငံရဲ့ လုံခြုံရေး အစီအစဉ်တွေက တော့ ကျေနပ်စရာရှိခဲ့လား’

‘ကျုပ်အနေနဲ့တော့ ရဲမှူးကြီးဟယ်လ်ဒါအပေါ် ယုံကြည်မှု အပြည့်အဝရှိပါတယ်၊ သူက အလွန်အကွက်စေ့အောင် စီစဉ်စားတယ်လို့လဲ သိရတယ်၊ အရေးပါတဲ့ညီလာခံကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့တွေကလဲ သူတို့ရဲ့ လုံခြုံရေးစုံထောက်တွေပါလာတယ်လို့’

‘ဟုတ်ပြီ၊ ဒါဟာ ဆက်သွယ်မှုရှိရမယ်၊ အာရပ်အကြမ်းဖက်သမားတွေ လှုပ်ရှားမှုဟာ တူညီတဲ့ဦးတည်ချက်တခု အတိအကျ ရှိရမယ်’

ဆာအယ်လိတ် ဇနွားက သူ၏ ထင်မြင်ချက်ကို ပြောလိုက်သည်။

၁၀၆ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

သိရတယ်၊ လက်ရှိ အခြေအနေအရာ ဆိုယင် အကြမ်းဖက်မှု ကျူးလွန်မယ်လို့ မသက်တဲတဲ့ အဖွဲ့သုံးလွှာလို့ ဖမ်းမိနေမှတော့ သိပ် ငိုရိုမိစရာ မရှိဘူး မသင်ဘူး။

ဤသို့ပြောပြပြီး လဲစမှ အာဇာနည်လိတ်တန်းက သည်း တင့်တနုကို ရှေးစားမိဟန်ဖြင့် လက်ခံပြုခဲ့ သေးသည်။

‘ဒါပေမယ့် ကြိုတင် တာဝန်ယူပြီး အဖီအရင်တွေ တယ်လို့ပဲ လုပ်ထားဆော်လဲ အန္တရာယ် မရှိနိုင်ဘူးလို့ တထင်း ပြောဖို့ ခက်တယ်၊ အခြားအကြမ်းဖက်မှုကားသားတွေအနေနဲ့နယ်သာလိပ် နိုင်ငံအတွင်းကို နေရာကတည်း ကြိုတင် ရောက်နှင့်နေတာမျိုး လဲ မှီနိုင်တယ်။’

‘နောက်တချက် ရှေးစားရောက် အကြမ်းဖက်သမားတွေပဲ လှုပ်ရှားမတွေ့ဟာ တခုနဲ့တခု ဆက်စပ်နေတာမို့ စနစ်တကျ အသေးစိတ် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားတဲ့ စီမံချက်တခု ရှိရမယ်လို့ တွက်လို့ ရတယ်’ အကြမ်းဖက်သမားတွေက အဖွဲ့အသီးသီးချုပ် ပြီး လှုပ်ရှားသွားလာနေတဲ့ တကယ့် ရည်မှန်းချက် အထိအကျက် တာလဲဆိုတာ မသိရလို့ ကျုပ်က ရိုးရိုးမိနေတယ်။

‘သူတို့မှာ အကြီးအကျယ် ပြင်ဆင်ထားတဲ့ စစ်ဆင်ရေးတခု ရှိလိမ့်မယ်ဆင်တယ်၊ အဲဒီစစ်ဆင်ရေးကိုတင်မို့ သူတို့အချင်းချင်း အချက်ပေးတာမျိုးလဲ ရှိရမယ်၊ ဥပမာ ရုတ်တရက်သဲသဲ အရေး အခင်း တခု ဖြစ်လာအောင် ဖန်တီးပြီး အဲဒီလို ဖြစ်လာဖန် စစ်ဆင်ရေး စကြတော့လို့ ကြိုတင် အကွက်ဆင်ထားတာမျိုး ဖြစ်နိုင်တယ်’

‘ဘာကို ဆိုလိုတာလဲ၊ နိုင်ငံတကာညီလာခံက လုံခြုံရေး တာဝန်ယူထားတဲ့အဖွဲ့တွေ တုန်လှုပ် ချောက်ချားသွားလောက် အောင် ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် အကြမ်းဖက် တိုက်ခိုက်မှု တခု လုပ်လိမ့်မယ်လို့ ဆိုလိုတာလား’

နီကိုလ်ဆန်က မေးလိုက်သောအခါ အာဇာနည်လိတ်တန်းက ခေါင်းညှိတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် နှင်းယောင်သား စကားမပြောကြတော့မီ လေးနက်စွာ ရှေးစားနေကြပြန်လေသည်။

ဖရေဇာ သဘိပြန်ရလာကြောင်း သိရသောအခါ အယ်လစ်
ဘက်က အကျိုးအကြောင်း ပြောပြလေသည်။

‘မစ္စတာ ဖရေဇာရှင်၊ အခု ရှင်ဟာ မိုနိုလစ်သဘောပေါ်က
လွန်းအခန်းထဲမှာ ရောက်နေကြတယ်၊ ရှင်ကို ဒီရောက်အောင်
ပို့ခေါ်လာကြတယ်’

သည်တော့မှ ဖရေဇာလည်း ဆလွန်းအခန်းကြီး၏ မျက်နှာ
ကြက်ကို မော်ကြည့်ပြီး သူ ရောက်ရှိနေသော နေရာကို မှတ်မိ
လေတော့သည်။

သူသည် ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ခင်းထားသော စောင်များ
ပေါ် လဲလျောင်းနေသည်ကိုလည်း သတိပြုမိလေသည်။

အင်ဂျင်နီယာချုပ်ကတော် အယ်လစ်ဘက်သည် ဖရေဇာ၏
မျှော်ခေါင်း၌ ပတ်တီးစည်းထားသော ဒဏ်ရာကို အကဲခတ် ကြည့်
လင်း...

‘ဒီခယ် ရှင်ညာဘက်လက်ကို မြှောက်ကြည့်စမ်းပါ’
ဟု ပြောလိုက်ရာ ဖရေဇာလည်း သူ၏ ညာဘက် လက်ကို
မြှောက်ပြလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပြီ၊ အခု အဲဒီ ညာဘက် လက်ချောင်းလေးတွေကို
ကွေးချည်ဆန့်ချည် လုပ်ကြည့်စမ်း’

ဖရေဇာလည်း ခိုင်းသည့်အတိုင်း လက်ချောင်းများကို ကွေး
ပြလိုက်သည်။

အယ်လစ်ဘက်သည် သဘောကျသွားဟန်ဖြင့် ပြုံးလိုက်ပြီး
ခက်လက် ရှင်းပြလေသည်။

အခန်း ၁၁

မိုနိုလစ်သဘောကြီးမှ ပထမအရာရှိ ဖရေဇာသည် သဘိပြန်ရလာ
သဖြင့် မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။ သူ၏ဦးခေါင်းမှ ဒဏ်ရာ
ကြောင့် အလွန်နာကျင်လျက်ပင် ရှိနေလေသည်။

သူသည် အိပ်နေရာမှ ရုတ်တရက် ထထိုင်ရန် ကြိုးစားရာ
အနီးရှိ အမျိုးသမီးတဦးက ညင်သာစွာ ပြန်၍ လဲအိပ်စေ
လေသည်။

ထိုအမျိုးသမီးမှာ ဒုတိယအရာရှိ ဒီဗာရယ်၏ဇနီး ဆူ ဖြစ်ပြီး
သူမနှင့် အင်ဂျင်နီယာချုပ်ကတော် အယ်လစ်ဘက် တို့သည်
ဖရေဇာ၏အနီးတွင် ရှိနေကြသည်။

ရှင်ကို အခုလို လုပ်ခိုင်းတာ အကြောင်းရှိတယ်။ ရှင် ဒဏ်စာ ရခဲ့တာက ဦးခေါင်းရဲ့ လက်ထဲဘက်နားမှာ ဖြစ်တယ်။ တကယ် ကိုဦးနောက် ထိခိုက်သွားမယ်လို့ ယင် ဗဟိုဘက်ခြမ်းထိခိုက်မှာမို့ လက်ယာဘက်က ကို လက်အင်္ဂါ အစိတ်ကပိုင်းတွေ လှုပ်ရှား လို့ မခံဘူး။ အခုပေးတဲ့ သူ့ သတ္တဝါလက်ကို ကောင်းကောင်း လှုပ်ရှားနိုင်တဲ့အထက် ဦးနှောက်ထိခိုက်မှု မရှိကြောင်း ထင်ရှား နေပြီ။ ရှင်ခေါင်းရဲ့ဗဟိုဘက်မှာ ဒဏ်စာက အတော်ကြီးထယ်ရှင် ဝါပေမယ့် ဘာမှ ချိုးရိမ်းစရာမရှိဘူး။ အနားယူလိုက်လင် ကောင်း သွားပါလိမ့်မယ်။

အယ်လစ်ဘောက်က ဤသို့ နှစ်သိမ့်အားပေးသလို ပြောလိုက် သော်လည်း ဖရေဇာသည် အနားယူချင်စိတ် မရှိချေ။

သူသည် စိတ်ဓာတ် ခိုင်မာပြင်းထန်သူ ဖြစ်သည့်အလျောက် အတင်း ကြိုးစား၍ ကလိင်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ပတ်စန်းကျင်သို့ လှည့်ပတ် ကြည့် လိုက် စာ အယ်လစ်ဘောက်နှင့် ဆူဘိုအပြင် မေရီအမည်ရှိ အမျိုးသမီးကို မြင်ရလေသည်။

မေရီသည် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေဟန်ဖြင့် သူ၏ ဆယ့်တစ်လ သား အရွယ် ကလေးငယ်ကို ပွေ့ချီထားလေသည်။

တဖန် နောက်ထပ် အမျိုးသမီးနှစ်ဦး ဂျိန်းနှင့် ဂျက်ကီတို့ကို လည်း မြင်မိလေသည်။

ထူးခြားချက်ကား ဆလွန်းအခန်းကြီးထဲတွင် လက်နက်ကိုင် အာရပ်လူမျိုး လေးဦးက နေရာယူထားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဖရေဇာအနေဖြင့် ထို လူလေးယောက်ကို ရိုင်းလင်းသဘော သို့၌ မြင်ခဲ့ဖူးသဖြင့် ကောင်းစွာ မှတ်မိနေလေသည်။ အာရပ် များသည် မောင်းပြန်သေနတ်များကို အသင့် ဝါန်ထားကြလေ သည်။

ဘာတွေ ဖြစ်နေတာလဲ’ ဖရေဇာက မေးလိုက်လင် ဒုတိယ အရာရှိကပေး ချက် စိတ်တိုး ပြောပြလေသည်။

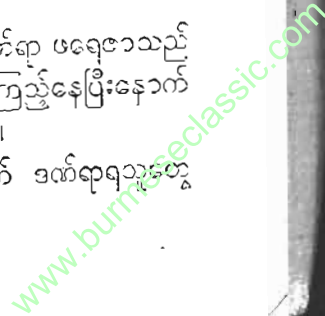
ကျွန်မတို့ကို ခားစာခံအဖြစ် ဖမ်းထားတယ်လို့ အကြမ်း ဖက်သမားတွေက ဒီ သဘောကြီး တစ်ခင်းလုံးကို ထိန်းဖို့ လို အင်အား မရှိတော့ ကျွန်မတို့ အမျိုးသမီးနဲ့ ကလေးတွေကို ခားစာခံအဖြစ် ခြိမ်းခြောက်ဖမ်းထားပြီ။ သဘောရဲ့ ကုန်းပတ် ဦးပိုင်းကို သူတို့က ဖမ်းထားကြတယ်။

ဆူက ပြောနေစဉ်မှာပင် ဇာကားရီးယား ဆိုသူက ရှေ့ သို့ တိုးလာလေသည်။

‘ဟဟမ အရာရှိကြီးခင်ဗျား၊ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ သဘောကြီးကို ကျုပ်ကရိုက် အပိုင်စီးထားလိုက်ပြီ ဖြစ်တယ်။ ဒီအခန်းမှာ ကျုပ်က တာဝန်ခံပြီး ကွပ်ကဲ ဆုပ်ချုပ်နေတယ်။ ခင်ဗျား မေးစရာရှိလင် ကျုပ်ကိုသာ တိုက်ရိုက်မေးပါ။’

ဇာကားရီးယားက ခပ်တည်တည်ပြောလိုက်ရာ ဖရေဇာသည် အကြမ်းဖက်သမား၏ မျက်နှာကို ခေတ္တ ခိုက်ကြည့်နေပြီးနောက် အမျိုးသမီးများဘက်သို့ ပြန်လှည့်လိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားတို့ အမျိုးသမီးတွေထဲက ထိခိုက် ဒဏ်ရာရသူတွေ ရှိသလား’

ဖခင်က မေးလိုက်လျှင် အမျိုးသမီးအားလုံး ခေါင်းခါ ပြုကြပြီးနောက် ဆူကပင် ဆက်လက်ရှင်းပြလေသည်။

‘ကျွန်မတို့ကို ဒီ ဆလွန်းအခန်းထဲမှာ အကျယ်ချုပ်သဘော မျိုး ထားပါတယ်။ တကယ်လို့ ကျွန်မတို့အမျိုးသမီး တယောက် ယောက်က ခဏဘုရား အပြင်ဘက် ထွက်ချင်ယင်လဲ သူတို့ လက်နက်ကိုင် အစောင့်တဦးက ထက်ကြပ် လိုက်လာပါတယ်။ ကိစ္စပြီးယင် ဒီအခန်းကိုပဲ ပြန်ခေါ်လာပါတယ်။ ကလေးတွေကို အိမ်သာခန်း ပို့ယင်လဲ ကလေးအမေက မလိုက်ရပဲ တခြား အမျိုးသမီးတယောက်ယောက်နဲ့ သူတို့ အစောင့်တဦးက လိုက်ပို့ ပါတယ်။ ကျွန်မတို့ အခြေအနေက အဲဒီ အတိုင်းပါပဲ’

ဖခင်ကသည် စိတ်ထဲမှ အလွန် ခံပြင်းနေမိသော်လည်း သူ့ အနေဖြင့် ဝလာလောဆယ် မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်ချေ။

အကြမ်းဖက်သမားများက အမျိုးသမီးများအား ယခုကဲ့သို့ မားစာခံအဖြစ် ဖမ်းခေါ်ထားသမျှ ကာလပတ်လုံး မိမိတို့သည် မည်သို့မှ ခုခံတိုက်ခိုက်၍ မဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း စဉ်းစားမိလေ သည်။

ခဏမျှအကြာတွင် ဖခင်ကသည် မတ်တတ်ဆုန် ကြိုးစား ရာ အယ်လစ်ဇဘက်နှင့် ဆူဘိုနစ်ယောက်ကခိုင်းကူ၍ ထူပေးလိုက် ကြသည်။

‘ကျွန်ုပ်က ကုန်းပတ်ဦးပိုင်းကို သွား သဘင် ပို့ဖို့ တာဝန် ချိတယ်’

ဖခင်က ခပ်တည်တည်ပြောယင်း ဆလွန်း အခန်းတံခါးဝ ဆီသို့ သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်တွင် ဇာကားရီးယားသည် ဒေါသထွက်လာဟန်ဖြင့် အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။

သူသည် မောင်းပြန်ပစ္စုတိုသေနတ်ကို အသင့်ချိန်လျက် တံခါး စနားတွင် လမ်းပိတ်၍ ရပ်နေလိုက်သည်။ သို့သော် ခဏမျှ အကြာတွင် တမျိုး ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး လမ်းဖယ်ပေးယင် လျှာ ဘရီ ဆိုသူအား လှမ်း အမိန့်ပေးလေသည်။

‘ဟေ့...လျှာဘရီ၊ မင်းက ပထမအရာရှိကို ကုန်းပတ် ဦးပိုင်း အရောက် လိုက်ပို့ ပေးလိုက်ပါ’

သို့နှင့်ပင် ဖခင်က လျှောက်ထွက်သွားသောအခါ လျှာဘရီ ဆိုသူ အကြမ်းဖက်သမားက နောက်မှ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်လာ လေသည်။

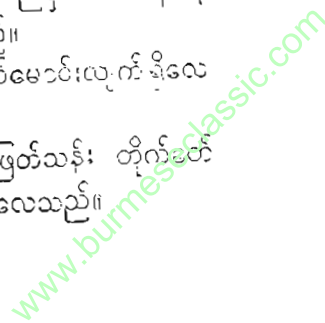
နံနက်ခင်းဖြစ်သော်လည်း ပတ်ဝန်းကျင် ကောင်းကင် ပြင်မှ မိုးတိမ်များကြောင့် မှောင်လျက်ပင် ရှိနေလေသည်။

ဖခင်ကသည် လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်လိုက်ရာ အချိန်မှာ ရှစ်နာရီခွဲရှိပြီဖြစ်ကြောင်း သိရလေသည်။

ဤအတိုင်းဆိုလျှင် သူ သတိ ခမုနေ ခဲ့သည်မှာ လေးနာရီ ကျော်ကျော် ကြာသည်ဟု တွက်မိလေသည်။

မိနိုလစ်သင်္ဘောကြီးသည် ခပ်မှန်မှန်ခုတ်မောင်းလျက် ခိုလေ သည်။

ဖခင်ကသည် ပယ်လယ်နေပြင်ပေါ် ဖြတ်သန်း တိုက်ခတ် နေသော လေကို အားရပေးရ ချီးမြှောက်နေမိလေသည်။

ပဲကိုဝှက်ဝှက်ခိုရာ ကုန်းပတ်ဦးပိုင်းသို့ ရောက်သောအခါ မာလိန်မူးကြီးကပွဲတန်အမ်းစသရောင်းကပင် ဦးစီးကွပ်ကဲလျက် ရှိကြောင်း တွေ့ရလေသည်။

ဖရေဇာကိုမြင်လျှင် ကပွဲတန်ကြီးသည် စိုးရိမ်ပူပန်ဟန်ဖြင့် လှမ်းကြည့်လေသည်။

‘မစ္စတာ ဖရေဇာ၊ ခပ်ဗျားတယ်လိုနေသေးလဲ နေကောင်လေးလား’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ နေကောင်းပါတယ်၊ ခေါင်းက ဒဏ်ရာက သိပ် မကြီးကျယ်လှပါဘူး’

ဖရေဇာက ပြန်ပြောလိုက်စဉ် စောစောက အမှောင်ရိပ် ကွယ်နေသူ အကြမ်းဖက်ခေါင်းဆောင် ဟာဆန်သည် ထွက်လာ လေသည်။

လက်ထဲတွင် မရှင်းပစ္စည်းကို သေနှုတ်ကို အသင့်ကိုင်ထား မျက်နှာက မခန့်လေးစား ပြီးနေလေသည်။

‘အခုလိုကြားရတာ ငမ်းသာပါတယ် ပထမအချိန်ကခပ်ဗျား ကပွဲတန်ကြီးက ဒီသင်္ဘောခရီးစဉ်တလျှောက်လုံးတာဝန်ယူထား ခဲ့ရာ ပင်ပန်းခံနိုင်မယ် မထင်ဘူး၊ ဒါကြောင့် သူ အနား ယူချိန်မှာ ဆိုယတ် ခပ်ဗျားက သင်္ဘောကြီးကို တာဝန်ယူ ဦးစီး ကွပ်ကဲသွားရလိမ့်မယ်။

‘ဒီပင်လယ်ရေကြောင်းတလျှောက် သွားလာနေတဲ့ တခြား သင်္ဘောတွေ အများကြီး ရှိတာကိုလဲ ကျုပ်တို့ သိတယ်၊ ဒီသင်္ဘောကြီးရဲ့ အရွယ်ပမာဏက အလွန်ကြီးမား လေတော့ အခြား သင်္ဘောတွေနဲ့ မတော်တဆ တိုက်မိတဲ့ အန္တရာယ်လဲ ရှိနိုင်တယ်၊ ဒါမျိုးကို ကျုပ်တို့က အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ခပ်ဗျားတို့တာဝန်ခံအရာရှိတဦးက အချိန်ပြည့်ကွပ်ကဲထိန်းမောင်း စွမ်းဖို့ လိုအပ်တယ်’

ဟာဆန်က ပြောလိုက်လျှင် ဖရေဇာသည် ဒေါသထွက်လာ ပြီး ရှေ့သို့ ခြေတလှမ်းတိုးလိုက်သည်။

သို့သော် ချက်ချင်း သူ၏စိတ်ကို ပြန်ထိန်းချုပ်၍ ရပ်လိုက် သည်။

သူ၏စိတ်ထဲ၌ ဟာဆန်အား လည်ပင်းညစ်၍ သတ်လိုက်ချင် သော်လည်း ယခုအချိန်တွင် ဤသို့ ပြုလုပ်ရမည့် အချိန် မဟုတ် ကြောင်း စဉ်စားမိသဖြင့် ကိုယ်ရှိန်သတ်ပြီး ရပ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဟာဆန်၏ဘေးနားတွင် ဖာရပ်ဂျီဆိုသူနှင့် ဂျပန် တာကာကီ တို့ကလည်း သေနှက်ကိုယ်စီနှင့် ဖရေဇာအား ချိန်ထားကြလေ သည်။

ထိုအချိန်၌ ဖီးလစ်က ရေဒါဝက်ကိရိယာအနားတွင် ရပ်နေရာ ဖရေဇာက

၁၉၆ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

‘ဒီလူတွေကို ခင်ဗျားက ဒီသင်္ဘောကြီးပေါ် ခေါ်လာခဲ့တာ မဟုတ်လား’

ဟု မေးလိုက်သည်။

မေးပုံက အပြစ်တင် ဝေဖန်သည့် လေသံမျိုးဖြစ်နေ၍ ဖီးလစ် မှာ မျက်နှာမထားတတ်အောင် ဖြစ်သွားတဲ့ ကပ္ပိတန် အမိ စထရောင်းက ကြားဖြတ်ဝင်ရှင်းပြလေသည်။

‘မစ္စတာဖီးလစ်အနေနဲ့ ဘာမှ မတတ်နိုင်ရှာဘူး၊ အကြမ်းဖက် သမားတွေက ကျုပ်တို့ သင်္ဘောသား တဦးကို ခေးရှည် ခုတ်သတ်လိုက်တယ်’

ဖရေဇာသည် အလွန်အံ့အားသင့်သွားမိလေသည်။ အကြမ်းဖက် သမားတို့၏ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ပုံက အလွန် ထုန်လှ ရှောင်ရှားဖွယ် ကောင်းလှကြောင်းကိုလည်း တွေးမိလေသည်။

ဖရေဇာသည် လှပန် အကြမ်းဖက်သမား တာကာကီအား လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ နောက်ကျောတွင် လှိုင်းလွယ်ထားသော ဆံမူရှိုင်း ဓားရှည်ကို မြင်ရလေသည်။

ဤသူတို့ကား တကယ် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်စွာ သတ်ဖြတ်ခဲ့သူများပါ။ တကား ဟုလည်း ယုံကြည်မိလေသည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် တတိယအရာရှိ ဖီးလစ်တက်သို့ ပြုလည်၍

‘ကျုပ် စောစောက ပြောလိုက်တာကို တောင်းပန်ပါတယ်။ ဟု အားနာစွာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။’

ဖီးလစ်ကမူ ဘာမှပြန်မပြောပဲ ခေါင်းညိတ်ရုံသာ ညိတ်လိုက်ပြီး ရေဒါကိရိယာမှ ပိတ်ကားကိုသာ စိုက်ကြည့်နေလေသည်။

* * *

မိုက်လစ်သင်္ဘောကြီးသည် ဖိနိစတစ် အငူကိုဖြတ်ကျော်ကွေ့ကာ တစ်စတေး ပင်လယ်အော်ကြီးအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လျက်ရှိနေပြီ ဖြစ်လေသည်။

ယမန်နေ့ညကမိုးလေဝသသတင်းအရ မုန်တိုင်းဖြစ်ပေါ်လာ နိုင်ကြောင်း သတိ ပေး ထား သော်လည်း ယခု အချိန် အထိ ပင်လယ်ပြင်တွင် လှိုင်းလေ ငြိမ်သက်လျက်ပင် ရှိနေလေသည်။

မာလိန်မူးကြီးကပ္ပိတန်အမိစထရောင်းသည် သင်္ဘောသား အားလုံးကို ကုန်းပတ်တွင် ခေါ်ယူစုဝေးစေကာ အခြေအနေ အမှန်ကို ရှင်းပြလေသည်။

ထိုအချိန်၌ အကြမ်းဖက်သမား ဟာဆန်နှင့် တာကာကီ တို့က မာလိန်မူးကြီး၏ ဝယ်ယူနှစ်ဘက်ညွှန်၍ ရပ်နေပြီး ဇာကား မိုက်လစ်သင်္ဘောက ဓားစာခံအား သိမ်းနှင် ကလေးများကို တန်းစီ ပြုကာ သူတို့၏လက်နက်များကို အင်အားကိုပါ သင်္ဘောသားများ မြင်အောင် ပြထားလေသည်။

၁၉၈ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

ကပ္ပိတန်အမ်းစေ့ရောင်းက အမျိုးသမီးနှင့်ကလေးများကို အကြမ်းဖက်သမားများက ခားစာခံ အဖြစ် ဖမ်း ထား သောကြောင့် သင်္ဘောသားများအနေဖြင့်အခြေအနေအမှန်ကို လက်ခံကာ မိမိတို့၏ လုပ်နေကျတာဝန် ဝတ္တရားများကို ပုံမှန်ဆောင်ရွက် ဆက်လက်ဆောင်ရွက်သွားကြရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြီး.....

‘အခု ကျုပ်တို့ မိနိုလစ်သင်္ဘောကြီးဟာ ရော်တာစမ် မြို့ကို ဦးတည်ပြီး ဆက်လက်ခတ်မော့သွားမှာ ဖြစ်တယ်။ သင်္ဘောကို အပိုင်စီးထားသူတွေက အစိုးရအာဏာပိုင်တွေဆီ တခုခု ရာဇဝံ့ နေပြီး ဘောင်းဆိုးကြလိမ့်မယ်ဟု ယူဆရတယ်။ နောက်ဖိုင်း ဘယ်လိုဖြစ်လာမယ်ဆိုတာမပြောနိုင်ပေမယ့် အားလုံး ပြေလည် ချောမောသွားပါစေဖို့ မျှော်လင့်ရုံပဲရှိတယ်။ ဒီအတောအတွင်း သင်္ဘောသား အားလုံးက ကိုယ့်တာဝန် ဝတ္တရားတွေ ကျေပွန် အောင် ဆက်လုပ်သွားကြပြီး သင်္ဘောကြီး အန္တရာယ်မရှိအောင် သိန်းသွားကြစေချင်တယ်’

ဟု စကားကို အဆုံးသတ်လိုက်သည်။

ကပ္ပိတန်ကြီး၏စကားအဆုံးတွင် သင်္ဘောသားအချို့ သည် အကြမ်းဖက်ဂိုဏ်းသားအပေါ် ဒေါသထွက်လာပုံရသော်လည်း ဘာမှ ဖွင့်မပြောပဲ ဆိတ်ဆိတ်နေလိုက်ကြလေသည်။

အခြေအနေက မခံချင်စရာကောင်းလင့်ကစား မိမိတို့အနေ ဖြင့် လှုပ်ရှားမှု တစုံတရာလုပ်လိုက်သည်နှင့် ဘာဖြစ်လာမည်ကို သူတို့အားလုံး ကောင်းစွာ သဘောပေါက်ကြလေသည်။

အထူးသဖြင့် ဓားစာခံဖြစ်နေရှာသူ အမျိုးသမီးနှင့် ကလေး ငယ်များအဖို့ မည်မျှ အန္တရာယ် ရှိသည်ကို သူတို့ နားလည် ကြသည်။

သင်္ဘောသားအများစုသည် ယခု သင်္ဘောကြီးနှင့် လိုက်ပါ လာသူ ကလေးငယ်များအား ချစ်ခင် သံယောဇဉ် ဖြစ်နေကြ သဖြင့် ကလေးများအတွက် အန္တရာယ်ဖြစ်စေမည့် အပြုအမူမျိုး မလုပ်ကြရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြဟန် တူလေသည်။

မာလိန်မျိုးကြီး ကပ္ပိတန် အမ်းစေ့ရောင်းကသင်္ဘောသား များအား အလုပ်ခွင်အသီးသီးပြန်လွှတ်လိုက်ပြီးနောက်ကုန်းပတ် ဦးပိုင်းသို့ပြန်လျှောက်လာရာ ဟာဆန်နှင့် တာကာကီတို့ကလည်း ကပ္ပိတန်ကြီး၏နောက်မှ လိုက်လာလေသည်။

ဇာကာရီးယား ခေါင်းဆောင်သောအဖွဲ့က ဝားစာခံ အမျိုး သမီးနှင့် ကလေးများအား ဆလွန်း ခန်းမကြီးအတွင်းသို့ ပြန် ခေါ် သွားလေသည်။

ဟင်နရီအမည်ရှိ ကုန်းပတ်မျိုး ဘိုဆန်သည် ပထမအရာရှိ ဒရော့အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာပြီး အလုပ်အကြောင်း မေးခလ သည်။

‘မစ္စဘာ ဒရော့ဇာခင်ဗျား ကပ္ပိတန်ကြီးက တော့ အလုပ် တာဝန်တွေကို မှုလုပ်မှန်အတိုင်း ဆက်လုပ်သွားဖို့ ပြောသွား ပါတယ်။ လက်ယာဘက်ကုန်းပတ်တေးက သံတန်းတွေကို ဆေး သုတ်တာ လုပ်လက်စဖြစ်နေသို့ အဲဒါကို ဆက်လုပ်ရမှာလား’

ကုန်းပတ်မှူးက ဤသို့ပြောရာတွင် အကြမ်းဖက် ဂိုဏ်းသား ရှိဖန်ဆိုသူက အနီးမှကပ်နားထောင်နေသဖြင့် စကားကို သတိ ထားပြီး တလုံးချင်းပြောလေသည်။

ဖရေဇာသည်ကောင်းကင်သို့မောင့်ကြည့်ပြီးနောက် ခေါင်းခါ ပြုလိုက်သည်။

‘ရာသီဥတုအခြေအနေက ဆိုးလာနိုင်တယ်၊ ဆေးသုတ်တဲ့ အလုပ်ကို အသာ ထားလိုက်ပြီး သင်္ဘောသားတွေကို တခြား အလုပ်တခုခု ခိုင်းထားလိုက်ပါ’

‘ကောင်းပါပြီ ခင်ဗျား’

ကုန်းပတ်မှူး ဟင်နရီက သင်္ဘောသား များအား အလုပ် တာဝန်ပေးရန် အစီအစဉ်များကို တင်ပြပြန်ရာ အကြမ်းဖက် သမား ရှိဖန်သည် စိတ်မဝင်စားတော့ပဲ လျှောက်ထွက်သွားလေ သည်။

သည်တော့မှ ကုန်းပတ်မှူး ဟင်နရီသည် သူပြောချင်သည့် စကားကို ခပ်တိုးတိုးပြောလေသည်။

‘မစ္စတာ ဖရေဇာခင်ဗျား၊ ကျွန်တော်တို့ သင်္ဘောသား တွေရဲ့ ထမင်းစားခန်းမှာ လူတယောက် ရောက်နေပါတယ်၊ သူက ရိုင်းလင်းသင်္ဘောက တတိယအရာရှိ ဖြစ်ပါသေးယ်’

ဤသို့အရေးပြပြီး ဝိဘာဆိုသူသည် အသက်ကယ်လေ၏ ဖန်ကား ကို တွယ်လိုက်ပါလားမှဲ့၊ မည်သူကမှ သတိမပြုနိုင်ပဲပျံ့ ပျံ့ပြွတ် ပြွတ် ယင်း...

‘ဒီလူက အလွန်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေပါတယ်၊ သူဟာကျွန်တော် တို့ရဲ့အရာကို လေးဘက်တွားပြီး ကြိုးစား လာခဲ့ရ ရှာပါတယ်။’

ဒီအကြောင်းကို မစ္စတာဖရေဇာ သိထားသင့်တယ်ထင်လို့သတင်း ပို့တာပါပဲ’

ဟု အဆုံးသတ် လိုက်သည်။

ဖရေဇာသည် အခြေအနေကို သုံးသပ် စဉ်းစား ကြည့်ရာ လောလောဆယ်အကြောင်းမထူးသော်လည်း ရိုင်းလင်းသင်္ဘော မှ တတိယအရာရှိ ဝိဘာဆိုသူသည် အကြမ်းဖက်ဂိုဏ်းသားများ မသိပဲ ဤသင်္ဘောပေါ် ရောက်ရှိနေခြင်းက နောင်တချိန်တွင် အသုံးဝင်လာလိမ့်မည်ဟု သုံးသပ် မိလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဖရေဇာသည် ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်ဟန်ဖြင့် ကုန်းပတ်မှူး ဟင်နရီအား ညွှန်ကြားလေသည်။

‘ဒါဖြင့် အဲဒီလူကို အကြမ်းဖက်ဂိုဏ်းသားတွေ လုံးဝမသိ အောင် လုံလုံခြုံခြုံ ဝှက်ထားလိုက်ပါ၊ တနေ့ ဒီလူသတ်သမား တွေကို ကျုပ်တို့က တရားရုံးမှာ စီရင် စစ်ဆေးတဲ့အခါ တတိယ အရာရှိ ဝိဘာက အရေးပါတဲ့ မျက်မြင် သက်သေ ဖြစ် လာ နိုင်တယ်’

* * *

သင်္ဘော၏ ဆလွန်းခန်းမကြီးတွင် အင်ဂျင်နီယာချုပ်ကတော် အယ်လစ်ဇဘက် ဦးစီးခေါင်းဆောင်လုပ်၍ တခြားအမျိုးသမီး များနှင့် ကလေးများကို အားပေးစကားပြောနေလေသည်။

၂၀၂ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

သူမကိုယ်တိုင် စားဖိုဆောင်မှ နံနက်စာစားသောက်ဖွယ်များ မှားယွင်းလိုက်ပြီး အကြမ်းဖက်ဂိုဏ်းသားများအပါအဝင် အားလုံးကို စားသောက်ကြည့်ရန် တိုက်တွန်းလေသည်။

ဇာကားရီးယားသည် စားသောက်ဖွယ်များ ယူလာပြီး ဝမ်းအတွက် စားပွဲပွဲပွဲပွဲ ကိုသာ ဆလွန်းခန်းတွင်းသို့ ဝင်ခွင့်ပေးပြီး အခြား မည်သူ့မျှ မလေ့ကျင့်ရဘဲ နေထိုင်ရသူ သတ်မှတ်ထားလိုက်သည်။

သင်္ဘောအရာရှိများအတွက်ကိုမူ စားဖိုဆောင်မှ စားပွဲသုံးများက စားသောက်ပွဲပွဲများ သွားရို့ပေးရန် ခွင့်ပြုထားလေသည်။

အယ်လစ်တောက်သည် အခြားအမျိုးသမီးများအကဲယူစေရန် သူ့ကိုယ်တိုင် နှုတ်ခမ်းတင် အားပေးပါးတရ စားလေရာ ခုတ်ယူစေရန် ကတော် ဆူကလည်း နှုတ်ခမ်းတင် စားရုံလေသည်။

ကျန်အမျိုးသမီးများကမူ ဝိတ်ညွန့်လုပ်ခချောက်ချားနေသဖြင့် ကောင်းစွာ မစားနိုင်ကြချေ။

တစ်ယောက်ရုတ်တိုက်အစိုး သားသည်အမေ မေရီ ဆိုသူ့ပိုလုံးဝ စားခွင့်မရှိဘဲ မရှိသဖြင့် ကော်ဗီတစ်ခွက်သာ သောက်လေသည်။

စားသောက်ပြီးကြသောအခါ အယ်လစ်တောက်သည်အကြမ်းဖက်သမား ဇာကားရီးယားအနီးသို့ လျှောက်သွားပြီး အခု အရေးတခု ကောင်းဆိုလေသည်။

သူ့အနေဖြင့် ဤဆလွန်းခန်းထဲတွင် မည်မျှကြာကြာ နေရမည်ကို မသိသဖြင့် ကလေးများ စိတ်ပြေလက်ပျောက်ရှိစေရန်

ပုံပြင် စာအုပ်များ၊ ကစားစရာ ကိရိယာများ လိုအပ်မည့် ဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် သူသည် ဆလွန်းခန်းတွင်းမှ ခေတ္တပြင်တက် ထွက်၍ လိုအပ်သော ပစ္စည်းများ သွားယူပွဲကြောင်း ပြောလေသည်။

ဇာကားရီးယားသည် ခေတ္တခင်းစားပြီးနောက် နိုင်ငံပြုလိုက်သဖြင့် အယ်လစ်တောက်လည်း ဖြစ်တန်ဖက်တန် သွားလေသည်။

နောက် ငါးမိနစ်ခန့်အကြာတွင် သူမသည် စားပွဲပွဲပွဲပွဲနှင့် ကလေးကစားစရာ ပစ္စည်း ကိရိယာများ အင်အားဖြင့် ပြန်လာလေသည်။

အမျိုးသမီးများသည် ကလေးများ စိတ်ပျော်စွာ စေရန် ကစားစရာပစ္စည်းများ၊ ပုံပြင်စာအုပ်များဖြင့် ကြီးစေ၍ ချော့မော့ နှစ်သိမ့် ကြပါ သော် လည်း အကြမ်းဖက်သမားများက မောင်းပျံ့သေနတ်များဖြင့် နှိပ်စက် ဖျက်ခြည်မပြုဘဲ ကြည့်နေသောကြောင့် မလွယ်ကူပဲ ဖြစ်နေသတည်း။

အမှတ်ပေး ကလေးများလေး နှင့် ကလေးတို့လည်း ဝမ်းမခံအားဖြင့် ခုတ်ယူပြန်စေရန် အတော်တော် ခံစားရုံကျေပွယ် ပျော်ရွှင်နေတတ်သော် လည်း ယခုကော့ စာလုံးကို ဝိတ်မခံစားပဲ ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့စွာဖြင့် အဝေးပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်နေကြသည်။

ဂျွန်အမေ့ရှိ ကလေးမကလေးသည် လုံးဝစိတ်မပါတော့ဟန်ဖြင့် မိခင် ဂျွန်ကိုယ်တိုင် သွား၍ ငိုနေရှာလေသည်။

အမြာပူး ဂီလိယန်းကမူ သူ့ပတ်ကြီးနှင့်တွေ့လိုသည်ဟု ပူဆော်နေရှာလေသည်။

ယောကျ်ားကလေးများကို ဆူနှင့် ဂျိန်းတို့က ချောမော့၍ ကစားစရာများတွင် စိတ်ဝင်စားအောင် ကြိုးစားပါသော်လည်း ကောင်ကလေးတွေက ကစားရန် လုံးဝစိတ်မပါပဲ စိတ်တိုနေကြ လေသည်။

အမျိုးသမီးများအနေဖြင့် အချင်းချင်း စကားပြောရန်က လည်း လက်နက်ကိုင်အကြမ်းဖက်သမားများက အနီးတွင် ရှိနေ သဖြင့် လွတ်လပ်စွာ စကားပြော၍ မရသောကြောင့် မပြောပဲ မေးကြားခြင်း ကလည်း အလွန် စိတ်ကျဉ်းကျပ်ဖွယ်ရာ ဖြစ်နေ ပေသည်။

သို့နှင့်ပင် နွေလယ်စာစားချိန်ရောက်လာလေရာ စားသောက် မေးကြားချိန်တွင် ခေတ္တမျှ စိတ်သက်သာရာရသလို ရှိလေသည်။

မိုးနုလစ် သင်္ဘောကြီးမှ အစားအသောက်များမှာ အလွန် ကောင်းမွန် အထက်တန်းကျပြီး ယခုဆိုလျှင် စားဖိုဆောင်မှူးမှ သင်္ဘောသားများက အထူးဂရုစိုက် ချက်ပြုတ်ပေးသောကြောင့် ပို၍ပင် စားကောင်းပေသည်။

အမျိုးသမီးများသည် စိတ်ညစ်၍ စားချင်စိတ် မရှိသော် လည်း ကလေးများကို အားပေးသည့်အနေဖြင့် သူတို့ကိုယ်တိုင် က စားပြုကြလေသည်။

ကလေးအမေ မေရီ တယောက်သာလျှင် လုံးဝ ခံတွင်းပျက် သလို ဖြစ်နေရှာလေသည်။

သူမသည် ကလေးငယ်ကို လက်က မချပဲ နွေလယ်စာစား ရာတွင် တလုတ် နှစ်လုတ်မျှသာ စားနေလေသည်။

ခွန်းလွဲပိုင်းတွင်လည်း အမျိုးသမီးများက ကလေးများအား ပြောပျောက်စေရန် အမျိုးမျိုးကြိုးစား၍ နှစ်သိမ့်ချော့မော့ကာ စားစရာများဖြင့် ကစားစေကြလေသည်။

ထိုအတောအတွင်း လက်နက်ကိုင် အာရပ်လူမျိုး လေးဦးက အမျိုးသမီးများကို ဝေးကြည့်နေပုံကလည်း တမျိုးစိုးရိမ်ဖွယ်ရာ ဖြစ်လာပြန်သည်။

ဒုတိယအရာရှိ ဒီဗာရယ်၏ ဇနီး ဆူသည် အမျိုးသမီးများ စနက် အထူး လှပ ကြော့ရှင်းသူ ဖြစ်လေရာ လက်နက်ကိုင် အကြမ်းဖက်သမားများက သူမအား လိုချင် တပ်မက် သည့် ကြော့ဖြင့် ကြည့်နေကြသဖြင့် ဆူသည် အသူးစိုးရိမ် နေမိလေ သည်။

ရိုင်းလင်း ကုန်သင်္ဘောပေါ်တွင် အမျိုးသမီး လုံးဝမပါရှိခဲ့ သဖြင့် ယခု မိုးနုလစ် သင်္ဘောကြီးပေါ်၌ အမျိုးသမီးများကို မြင်ရသောအခါ အကြမ်းဖက်သမားများသည် ကာမဂုဏ်စိတ် ဖြင့် တပ်မက်နေကြဟန် တူပေသည်။

အမြွှာပူးကလေးများမိခင် ဂျက်ကီသည်လည်း အကြမ်းဖက် သမားများ၏ မျက်လုံး အမူအရာများကိုကြည့်ပြီး ကြောက်နေ ရှာလေသည်။

ညနေစောင်းလာချိန်တွင် ဂျာဘရီဆိုသူသည် ဆလွန်းခန်းမှ ခေတ္တ ထွက်သွားလေသည်။

သူ ပြန်လာသောအခါ ဆူ၏အနီးသို့လာပြီး လက်တဘက် ပန်းပေါ် တင်လိုက်သည်။

ဆီနောက် ဆူ၏ လက်မောင်းကို ဆွဲကိုင် ပုတ်သပ် ပြန်သည်။

ဆူသည် ထိတ်သန့်တုန်လှုပ်လျက် အဘစ် ရုန်းထွက်လိုက်သည်။

ဤကဲ့သို့ ကုန် ဝေလီကုန်ကိုပဲ သုံးဦးက ချမ်းမောင်ကြလေသည်။

ဂျာဘရီသည် ပြုံး၍ နေရာမှ နောက်ဆပ် ဆူအား တာမမှလျှောက်တော့ပဲ နေလိုက်သည်။

ဇာကားရီးယားကိုသူ အကြမ်းဖက်သမားသည် သူ့ဘိုးလေးဦးအနက် အရပ်အမြင်ဆိုး ဖြစ်လေသည်။

သူသည်လည်း အမျိုးသမီးများကိုကြည့်ပြီး ဝိတ်ငင်ပေးနေလေသည်။

သို့သော် ဇာကားရီးယားက မျက်စိကျမိသည်မှာ ဆူ မဟုတ်ကလေးအမေဖြစ်သူ မေရီကို သဘောကျမိလေသည်။

မေရီသည် အမျိုးသမီးများအနက် အသက်အငယ်ဆုံးဖြစ်ရာ ဇာကားရီးယားက အသက်အငယ်ဆုံးမိန်းကလေးများကို အထူးနှစ်သက်တပ်မက်လေသည်။

ကလေးငယ်သာ မေရီလျှင် မေရီကိုကြည့်ရသည်မှာ အရွယ်ရောက်ခါစ အပျိုဖြန်းတယောက်ဟုပင် ထင်ရသဖြင့် ဇာကားရီးယားက မေရီအား အထူး မျက်စိကျနေခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အချိန်တနာရီခန့် ကြာသွားလေသည်။

အချိန်တနာရီခန့် ကြာသွားလေသည်။

အင်ဂျင်နီယာချုပ်ကတော် အယ်လစ်ဇဘက်သည် မေရီအား နှည့်သည့်အနေဖြင့် ကလေးငယ်ကို ပွေ့ချီဖျားပြီး ခေတ္တ ထိန်းထားပေးလေသည်။

ထိုအချိန်၌ မေရီအား မျက်ခြည်မပြတ်ကြည့်နေသူ ဇာကားရီးယားသည် စဉ်းစားချိန်တနေကြိုက်သည်။

သူ၏စိတ်ထဲတွင် မေရီကလေး ထိုသို့ပုံစံပုံစံ အာသာအေးအေး ပြင်းထန်စွာ ကြည့်နေသည်။

ဤအလှမ်းဝေးတွင် သူ့က ဦးစီး ထွက်ကုန်ရသည် ဖြစ်ရာ ထိုကလေးလျှင် ကုန်လူများကို အမိန့်ပေးနိုင်ခွင့်ရှိသည်။

ဦးစီး ယင်းအခြေအနေတွင် ဤ မျက်နှာဖြူ အမျိုးသမီးအား မိမိက ယာယီ သိမ်းပိုက်လိုက်လျှင် မည်သူက တန်ဖိုးမရှိ ဖြစ်နိုင်နည်း။

မိမိတို့၏ ဝေပံအင်ဓေးတူပဲလည်း ဤကိစ္စက ထိခိုက် အခနာင့် အယုတ်ဖြစ်မည့် မဟုတ်ချေ။

ဤသို့ စဉ်းစားသုံးသပ်ရာမှ ဇာကားရီးယားသည် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ဟန်ဖြင့် မေရီအား ဝေပံကလေးပေးလေသည်။

သူ၏လက်သောက်ထူးကြား မရွေးမရွတ်ပေးဖတ်ကို ကိုင်ထားလျက်ပင်ရှိလေသည်။

သူသည် ဘေးနတ်ကို လက်ယာဘက် လက်ဖြင့် ကိုင်ထားပြီး လက်ဝဲဘက်လက်ကို မေရီဘက်သို့ ဆန့်တန်းကာ လက်ခွဲခေါ်မည်ဟန်ဖြင့် ...

‘ကဲ... လိုက်ခဲ့မိမိ’

ဟု ခပ်တည်တည် ပြောလိုက်သည်။

မေရီခမျာ အကြီးအကျယ် ထိတ်လန့် တုန်လှုပ် သွားရှာ သျက်....

‘ကျွန်မ ဘယ်ကို လိုက်ခဲ့ရမှာလဲ’
ဟု ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘အိပ်ခန်းတခန်းကို သွားမယ်’

ပြောပြောဆိုဆို ဇာကားရီးယားသည် မေရီ၏လက်ကို ဆံကြမ်းကြမ်း ဖမ်းဆွဲလိုက်သည်။

မေရီက ငြင်းဆန် ရုန်းကန်ပါသော်လည်း ဇာကားရီးယားသည် လက်မလွှတ်ပဲ အတင်းဆွဲထူလိုက်သည်။

အယ်လစ်ဇဘက်နှင့် ဆူတို့က ဒေါသထွက်ပြီး ဟစ်အော်ကန့်ကွက်ယင်း ရှေ့သို့တိုးလာရာ အကြမ်းဖက်သမားများက သေနတ်ဖြင့်ချိန်လျက် ဟန့်တားလိုက်သောကြောင့် ဆက်၍ မတိုးဝံ့ပဲ ရပ်လိုက်ကြရသည်။

ဇာကားရီးယားသည် မေရီ အကြီး အကျယ် ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်နေခြင်းကိုပင် သဘောကျဟန်ဖြင့် ပြုံးဖြဲဖြဲ လုပ်နေလေသည်။

‘ရှင် ဘာလုပ်တာလဲ၊ ဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့ ရှင်’

အယ်လစ်ဇဘက်က ဟစ်အော်ကန့်ကွက်လိုက်ပြန်ရာ....

ဇာကားရီးယားက....

‘ဒီအခန်းမှာ ကျုပ် တာဝန်ခံဖြစ်တယ်၊ ကျုပ်ကို ဘယ်သူက တားဝံ့မှာလဲ’

ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ကျွန်မ တောင်းပန်ပါတယ် ရှင်၊ ကျွန်မကို ခေါ်မသွားပါနဲ့’

မေရီက တိုးလျှိုးတောင်းပန်သော်လည်း ဇာကားရီးယားသည် ဂရုမစိုက်ပဲ တံခါးဝဆီသို့ အတင်းဆွဲခေါ်လေသည်။

မေရီက ကြိုးစားရုန်းကန်ယင်း ဇာကားရီးယားအား လက်ဆီးဖြင့် ထုရိုက်လေသည်။

သူမသည် အလွန်တုန်လှုပ်ချောက်ချားလျက် မျက်ရည်များလည်း ကျနေရှာလေသည်။

ကလေးများသည် ထိုအခြင်းအရာကိုကြည့်ပြီး ဟစ်အော် ဗိုယိုလျက် သူတို့၏မိခင်များရှိရာသို့ ပြေးသွားကြလေသည်။

ဆူသည် မေရီ၏အဖြစ်ကိုကြည့်ပြီး သနားကရုဏာ ဖြစ်လာရာမှ တစ်တစ်ခု ဆုံးဖြတ်လိုက်ဟန်ဖြင့် ဇာကားရီးယား ရှိရာသို့ လျှောက်သွားပြီး....

‘ဒီမယ်၊ မေရီကိုတော့ ပြန်လွှတ်လိုက်ပါ၊ သူ့ကို မခေါ်ပါနဲ့ ရှင် ခေါ်ခင် ယင် ကျွန်မကို ခေါ်သွားပါ’

ဟု အရဲစွန့်၍ ပြောလိုက်သည်။

သို့ရာတွင် ဇာကားရီးယားက ပြုံးဖြဲဖြဲလုပ်၍ ခေါင်းခါပြုလေသည်။

‘ကျုပ်က အလွယ်တကူနဲ့ လိုက်တာတဲ့ မိန်းမတယောက်ကို မလိုဘူးဘူး၊ ကလေးကဆန်လုပ်ပြီး ငြင်းတဲ့ မိန်းမကိုမှ လိုချင်တယ်၊ ဟဲ....ဟဲ’

ပြောပြောဆိုဆို ဇာကားရီးယားသည် မေရီအား အပြစ်
တက်သို့ အတင်းဆွဲခေါ်သွားလေသည်။ မေရီခမျာ ဟစ်အော်
ငိုယိုယင်း ပါသွားရှာလေသည်။

* * *

ခိုနှိလစ်သင်္ဘောကြီး၏ တဘိယအရာရှိ ဖီးလစ်သည် မှန်းတည့်ရက်
တွင် ကုန်းပတ်ဦးပိုင်းတွင် ဘာဝန်ယူနေရာမှ သူ၏ အိပ်ခန်း
ပြန်နားခွင့်ရသဖြင့် ပြန်လာပြီး အိပ်ရာပေါ်လှဲယင်း အနားယူ
နေလေသည်။

သို့သော် အိပ်၍ မပျော်ချေ။

သူသည် အကြမ်းပက်ကိုင်းသားများအား မိုနှိလစ်သင်္ဘော
ကြီးပေါ်သို့ ခေါ်ယူလာခဲ့သလိုဖြစ်၍ စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေ
လေသည်။

သူ့ကြောင့် သင်္ဘောကြီးပေါ်မှ အရာရှိများ အမျိုးသမီးများ
ကလေးများ ဒုက္ခဒုဏ်ရသည်ဟု လိပ်ပြာမလိုသလို၊ သိမ်သ
သလို ဖြစ်နေမိသည်။

အကြမ်းဖက်သမားများက ခြိမ်းခြောက် အကျပ် ကိုက်
ခိုင်းသဖြင့် သူသည် မတတ်သားပဲ အသက်ကယ်လှေဖြင့် ဘင်ခေ

လာခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ပထမအရာရှိ ဖရေဇာက ဖီးလစ်အား သဘော
မကျသည့် အမှုအရာ ပြခဲ့သည်ကိုလည်း သတိရနေမိသည်။

တချိန်တည်းမှာပင် ရိုင်းလင်းသင်္ဘော၌ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပုံများကို
လည်း ပြန်လည် မြင်ယောင်နေမိလေသည်။

ထိုအခိုက် အောက်ထပ် ကုန်းပတ်ရှိ အိပ်ခန်းတခန်းမှ ငယ်သံ
ပါအောင် ဟစ်အော်သံကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ဖီးလစ်လည်း အမျိုးသမီးတဦး၏အသံမှန်း ချက်ချင်းမှတ်မိ
သဖြင့် ကပျာကယာ အိပ်ရာမှထကာ အော်သံကြားရာအခန်း
ဆီသို့ ပြေးဆင်းသွားလေသည်။

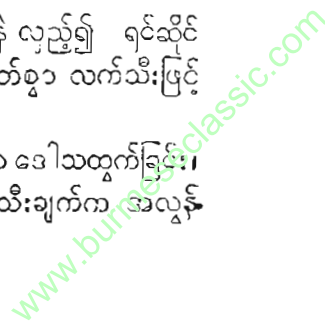
အခန်းတံခါးကို ပိတ်ထားသော်လည်း ဖီးလစ်က ကိုယ်လုံး
ဖြင့် တအား ပစ်ဆောင့် တွန်းလိုက်ရာ တံခါး ပွင့်ထွက်သွား
လေသည်။

အခန်းတွင်း၌ကား ဇာကားရီးယားသည် လက်တဘက်က
သေနတ်ကိုင်ထားပြီး ကျန်လက်တဘက်က မေရီအား ဖမ်းချုပ်
ထားလေသည်။

ဖီးလစ်သည် မြင်ရုံနှင့် ဘာဖြစ်နေကြောင်း ခိုပိမိလိုက်ပြီ
ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဇာကားရီးယားက ချာကနဲ လှည့်၍ ရင်ဆိုင်
လိုက်စဉ်မှာပင် ဖီးလစ်သည် လျင်မြန်ဖျတ်လတ်စွာ လက်သီးဖြင့်
တအား ပစ်ထိုးလိုက်သည်။

အကြမ်းဖက်သမားများအပေါ် ပြင်းစွာ ဒေါသထွက်ခြင်း၊
မခံချင် ဖြစ်ခြင်းတို့ကြောင့် ဖီးလစ်၏ လက်သီးချက်က အလွန်

ပြင်းထန်လေရာ ဇာကားရီးယား၏ မေး ရိုး တည့် တည့် ဆီဆို ထိမှန်ပြီး လဲကျသွားလေတော့သည်။

ထိုအခိုက် အကြမ်းဖက်သမား ဂျာဘရီဆိုသူ ရောက်လာပြီး သူ၏ မရှင်းပစ္စုတိသေနတ်ဖြင့် ပစ်ခတ်လိုက်ရာ ဖီးလစ်၏ ရင်ဘတ် သို့ ကျည်ဆန်များ ထိမှန်ကာ လဲကျ သေဆုံးသွားလေသည်။

* * *

ကုန်းပတ်ဦးပိုင်းတွင် ရှိနေသူ ပထမအရာရှိဖရေဇာသည် သေနတ် ပစ်သံကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် ခုဘိယအရာရှိ ဒီဗာရယ်အား သဘောကြီးကို ထာဝန်ယူထိန်းမောင်းရန် မှာကြားပြီး သေနတ် သံ ကြား ရာ အောက်ထပ် ကုန်းပတ်သို့ ပြေး ဆင်း သွား လေသည်။

အကြမ်းဖက်သမား ဟာဆန်နှင့် တာကာကီတို့ကလည်း သူ၏နောက်မှ ပြေးလိုက်လာကြသည်။

အောက်ထပ်ရှိ အဝန်းသို့ ရောက်လျှင် ဂျာဘရီက ဖရေဇာကို မြင်မြင်ချင်း ပစ္စုတိသေနတ်ဖြင့် ပစ်ခတ်တော့မည် မြင်လိုပြီး ဟာဆန်နှင့် တာကာကီတို့ကို မြင်သဖြင့် မပစ်ပဲ ခုပေးလိုက် သည်။

ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ဖီးလစ်သည် သေနတ်ဒဏ်ရာများဖြင့် သေဆုံးနေပြီး ဇာကားရီးယားက လဲကျနေရာမှ ပြန်ထနေ လေသည်။

သူ၏ပါးစပ်မှလည်း သွေးများ ယိုစီးကျလျက် ရှိသည်။

အကြမ်းဖက်ငိုဏ်းခေါင်းဆောင် ဟာဆန်သည် ဖြစ်ပျက်ပုံကို ချက်ချင်း ရိပ်မိသဖြင့် အလွန်ဒေါသထွက်လျက် ဇာကားရီးယား အား အာရပ်ဘာသာဖြင့် ဆူပူကြိမ်းမောင်းလေသည်။

ဖရေဇာက မေရီအား တွဲထူပေးလိုက်စဉ် အခြားအမျိုးသမီး များလည်း ရောက်ရှိလာကြလေသည်။

‘ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ’

ဖရေဇာက မေး လိုက် လျှင် အင်ဂျင်နီယာချုပ်ကတော် ဖယ်လစ်ဇာဘက်က အသေးစိတ်ပြောပြလိုက်သည်။

ဖရေဇာသည် ဇာကားရီးယားကိုကြည့်ပြီး ဒေါသ ဖျေ့ပြ် တည်းနိုင်ဟန်ဖြင့် လက်သီးဖြင့် ထိုးရန် ရွယ်လိုက်စဉ် ဟာဆန်က လျင်မြန်စွာ သေနတ်ဖြင့် ပရေဇာအား ချိန် ရွယ် ထား လိုက် သည်။

ဤအခြေအနေတွင် စိတ်လိုက်ပန်းပါ ဇာကားရီးယားအား ထိုးလိုက်ပါက ဟာဆန် သေနတ်ဖြင့် ပစ်မည်မှာ သေချာ ပေသည်။

www.burmeseclassic.com

၂၁၄ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

ထိုအခါ မိမိသည်လည်း ဖီးလစ်ကဲ့သို့ပင် သေရတော့မည်ဟု စဉ်းစားမိသဖြင့် ဖရောသသည် စိတ်ကို ကြီးစား ထိန်းလျက် ကိုယ်ရှိန်သတ်နေလိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် ဟာဆန်က သူ၏လူ ဇာကားရီးယားအား ဆုံးမသည့်အနေဖြင့် လက်သီးနှင့်တအားပစ်ထိုးလိုက်ရာ ဇာကားရီးယားလည်း နောက်ပြန်လန် လဲကျသွားလေသည်။

တဖန် ဟာဆန်သည် ဇာကားရီးယား၏ မျက်နှာတည့်တည့် သို့ မနှင်း ပစ္စတိုသေနတ်ဖြင့် ချိန်ရွယ်ထားလိုက်သည်။

“ဟေ့ ဒီမယ်...အမျိုးသမီးလေးတွေကို ဘယ်လိုမှ ရန်မပြုရဘူးလို့ ငါက သေသေချာချာ အမိန့်ထုတ်ထားတယ်။ သူတို့တွေ အန္တရာယ်မရှိမလဲ ဒီ သင်္ဘောအရာရှိတွေရဲ့ ပူးပေါင်းကူညီမှုကို ငါတို့ ရရှိမှာဖြစ်တယ်။ ငါတို့ရဲ့ စစ်ဆင်ရေး အောင်မြင်ဖို့အတွက် လဲ သင်္ဘောအရာရှိတွေရဲ့ ပူးပေါင်း ကူညီမှုကို လိုအပ်တယ်။ ဒါကြောင့် အမျိုးသမီးနဲ့ ကလေးတွေကို တယ်သူမှ လက်ဖျားနဲ့ မဘို့ရဘူး။ နောက်တကြိမ် ဒါမျိုးဖြစ်ယင် မင်းကို ငါကိုယ်တိုင် သတ်ပစ်မယ် နားလည်လား”

ဟာဆန်က ခပ်ဆန်ထန်ပြောလိုက်ရာ ဇာကားရီးယားလည်း နားလည်ဟန်ဖြင့် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

သည်တော့မှ ဟာဆန်သည် ဖရောဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။

‘ပထမ အရာရှိကြီးခင်ဗျား၊ အခုလိုဖြစ်ရတာကို အထူး ဝမ်းနည်းပါတယ်။ နောက်ကို ဒါမျိုး လုံးဝ မဖြစ်စေရဘူးလို့ အာမခံချက် ပေးပါတယ်’

ဖရောက ဘာမှ ပြန်မပြောပဲ ဆိတ်ဆိတ် နေလိုက်သည်။ သူ၏ စိတ်ထဲတွင်ကား ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် သေဆုံးနေသူ ဖီးလစ်အတွက် တချိန်ကျလျှင် မလွဲမသွေ ကလဲစားချေရန်သာ ဆန္ဒ ပြင်းပြနေမိ လေသည်။

ထို့ပြင် ရဲမှူး၊ ဘရင်နာသည် အနောက်ကျာမနီနိုင်ငံ မြူးနစ်
အကြမ်းဖက်မှု နှိမ်နင်းရေး အထူးတပ်ဖွဲ့၏တာဝန်ခံ အကြီး
အားလည်း ဖြစ်လေသည်။

လန်ဒန်လေဆိပ်တွင် မြီတီန်နိုင်ငံ အကြမ်းဖက် နှိမ်နင်းရေး
အထူးတပ်ဖွဲ့မှ နီကိုလ်ဆန်ကိုယ်တိုင် လာကြိုဆိုပြီး ဘရင်နာအား
ဖော်တော်ကားတစ်စီးဖြင့် စကော့တလန်ယတ်စ် ဝဲထောက်ဌာန
ကြီး ရှိရာသို့ တိုက်ရိုက်ခေါ်သွားလေသည်။

‘ဘယ်လိုလဲဗျ၊ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် အခုလို လန်ဒန် မြို့ကို
အရေးတကြီး လာတယ်ဆိုတော့ တခုခု အလွန် အရေးကြီးလို့
ဖြစ်ရမယ်၊ ဘာများလဲ’

နီကိုလ်ဆန်က လေဆိပ်မှအထွက် ကားပေါ်တွင်မေးလိုက်ရာ
ရဲမှူး ဘရင်နာက ပြုံးလိုက်သည်။

‘နေဦးဗျ၊ ညှိနှိုင်းစီစဉ်ရေးတာဝန်ခံ ဆာအယ်လိတ်ဇန္နားနဲ့
အတူတူ ကျုပ် ရှင်းပြပါဗယ်၊ အခုကိစ္စက ကျုပ်တို့ သုံးယောက်
လုံး ခေါင်းချင်းရိုက် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးမှ ဖြစ်မယ်’

‘ဒီလိုဆိုယင် ခင်ဗျားနောက်ကျသွားပြီ၊ ဆာအယ်လိတ်ဇန္နား
က လွန်ခဲ့တဲ့ ဘနာရီလောက်ကပဲ နယ်သာလင်နိုင်ငံ အမ်စတာဒမ်
မြို့ကို ထွက်သွားတယ်၊ ဟိုမှာ နေတိုး အဖွဲ့နဲ့ ဝါဒဆာစာချုပ်
အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံတွေက ကိုယ်စားလှယ်များ အစည်းအဝေးလုပ်နေ
တုန်း လုံခြုံရေးတာဝန်ကျတဲ့ ရဲမှူး ဟယ်လီဒါရဲ့ အစီအစဉ်
တွေကို ထပ်ဆင့် ကူညီစစ်ဆေးဖို့ သွားလေရဲ့’

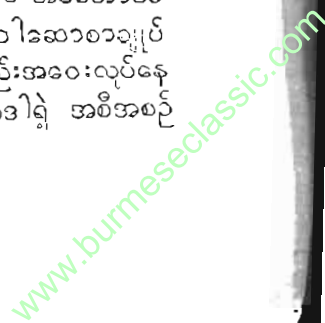
အခန်း ၁၂

ထိုနေ့ မွန်းလွဲပိုင်းတွင် ဂျာမန် လေကြောင်း လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်
ကုမ္ပဏီ၏ ဘိုးအင်း ၇၀၇ အမျိုးအစား ဂျက်လေယာဉ်ကြီး
တစင်းသည် လန်ဒန်မြို့ လေဆိပ်သို့ ဆိုက်လာလေသည်။

ထိုလေယာဉ်ဖြင့် လိုက်ပါလာသူ ခရီးသည်များအနက် အလုပ်
ဖြင့်ဖြင့် ထောင်ထောင် မောင်းမောင်း အနက်ရောင် ဆံပင်နှင့်
လူတယောက် ပါလာလေသည်။

ထိုလူကား အနောက်ကျာမနီနိုင်ငံ ရဲထောက်လှမ်းရေးမှ ရဲမှူး
ကြီး ဘရင်နာဆိုသူ ဖြစ်လေသည်။

သူသည် သေနတ်ပယ် အလွန်လက်မြောင့်သူဖြစ်၍ ခြောက်လုံး
ပြူးနှင့် နှိပ်ဖယ်သေနတ် နှစ်မျိုးစလုံးပစ်ရာ၌ အထူး ကျွမ်းကျင်
လက်မြောင့်သူ ဖြစ်သည်။

၅၁၈ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

နီကိုလ်ဆန်က ကျီသို့ ပြောလိုက်သောအခါ ဘရင်နာသည် စောစောကလို မပြုံးတော့ပဲ မျက်နှာထားတည်တည် ဖြစ်သွားကာ ဆိတ်ဆိတ်နေလိုက်သည်။

ကော့ဘာက နီယာတို့၏အသက်ဥစ္စာ အဆောက်အအုံအတွင်း ရှိ အကြမ်းဖက် ခြိမ်းခြောက်ရေး အထူးတင်ပို့ခံရမှုနှင့်ပတ်သက်၍ ရောက်လျှင် ဘရင်နာသည် သူ့ ယူဆဆောင်ရွက်သော သတင်းစာများကို စားပွဲပေါ်သို့ ဖြန့်ချိလိုက်ခြင်းမှ ကာကွယ်ပေးပေးပြောလေသည်။

‘ဒီပြဿနာက ပင်ပျားတို့အတွက်လဲ ဦးနှောက် ကြောက်စရာ တခု ကိုးလာတဲ့အတော့ ဖြစ်လိမ့်မယ် ဖင်တယ်။ ဒီနေ့ မနက်စောစောက ဂျာမန်ကုန်တင်သင်္ဘော ရိုင်းလင်းဟာ ဖင်နိုတစ် အစုအဖွဲ့မှာ ပင်လယ်ထဲ နစ်မြုပ်သွားတယ် ဆီရု သင်္ဘောက သင်္ဘောရုံ အပ်ကပ်ခက်ခန်းမှာ ပေါက်ကွဲမှုကစုဖြစ်ပြီး နစ်မြုပ်သွားတယ်လို့ ဆိုတယ်။’

‘ခက်တာက သတင်းရရှိပုံဟာ မပြည့်စုံဘူး ဖြစ်နေတယ်။ ရိုင်းလင်းသင်္ဘောက နစ်မြုပ်ခါနီး ရေဒီယိုမှ ဆက်သွယ် အကူအညီတောင်းလိုက် အဲဒီအချိန်အနားမှာ ရှိနေတဲ့ ရေနံတင်သင်္ဘောကြီး မိုနိုလစ်က ရေဒီယိုဆက်သွယ် ရရှိတယ်လို့ ဆိုတယ်။ ပြီးတော့ ရိုင်းလင်းသင်္ဘောက အသက်မသေပဲ ကျန်တဲ့ လူတို့ကို မိုနိုလစ်သင်္ဘောကြီးက တင်ခေါ်လာတယ်လို့လဲ သိရတယ်။ မိုနိုလစ် ရေနံတင်သင်္ဘောဟာ မြတ်သော သင်္ဘောတစ်စင်း ဖြစ်လေတော့ ဒီကိစ္စမှာ ခင်ဗျားတို့နဲ့ ပတ်သက်လာတယ် ဆိုပါတော့’

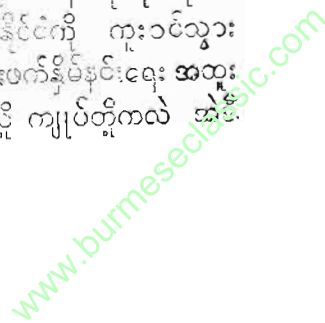
‘နေပါဦးဗျ... သင်္ဘောတစ်စင်း ပင်လယ်ထဲ နစ်မြုပ်တာနဲ့ ကျုပ်တို့က ဘာကြောင့် ပတ်သက်နေရမှာလဲ’

နီကိုလ်ဆန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။
‘ကျုပ်ရင်းပြပါမယ်... ခင်ဗျား မှတ်မိမလား မတျားတတ်ဘူး၊ သူနဲ့ခွဲတဲ့ ပြောက်လဲလောက်က မြို့တို့သား အရဆက်ကြား ပင်လယ်ကို ပြတ်ကူး ခုတ်မောင်းတဲ့ သင်္ဘောတင်ပို့တဲ့ အကြမ်းဖက်ရိုင်းတင်ကားက အပိုင်စီးလိမ့်မယ်ဆိုပြီး ကော့ဘာဟာလဲ သတင်းတွေ ထွက်ပေါ်ခဲ့တယ်။’

‘အဲဒီ အချိန်က တယ်လီဂရမ်နီဇင်ဂ်က နဲ့ ဘရင်နာတို့အတွက် လေယာဉ်တွေနဲ့ ခိုးကျယ်တွေ ထုတ်လုပ်တဲ့ ဝက်ရံတွေထည့် ဆောက်ပို့ အစီအစဉ်ရှိနေလေတာပဲ အကြမ်းဖက်မိမလား တွေက ဘယ်လိုလို့ သင်္ဘောတစ်စင်းကို အပိုင်စီးလိမ့်မယ်လို့ ယူဆခဲ့ကြတယ်။ ဒါကြောင့် ဘယ်လိုလို့ နီဇင်ဂ်က ကြိုတင်ကာကွယ်မှု အစီအစဉ်တွေ လုပ်ထားခဲ့ကြတယ်’

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ် မှတ်မိပါဘူး’
‘အဲဒီ အစီအစဉ်မှာ တိုက်ခိုက်မယ် အဖွဲ့က မြင်ဘက် မြင် ပဲရစ်မြို့မှာ ဆောက်နေတဲ့ ဆာရို... အပိုင်စီးလိမ့်မယ်လို့ မေဂျာ (ဒီလီမျိုး) ကယ်ဆင်က ပင်ပျား ပေါ် ဖြစ်တင်ကာကွယ်မှု အစီအစဉ်တွေ လုပ်ထားလို့လဲ... ကြောက်စရာတစ်ခုဟာ သင်္ဘော အပိုင်စီးမှုဟာ မဖြစ်ခဲ့ဘူး။’

‘နောက်မကြာခင် လူသားဦးပါရင်တဲ့ အာရပ်အုပ်စုတခုဟာ ပြင်သစ်ပြည်ကနေပြီး အနောက်ဂျာမနီနိုင်ငံကို ကူးဝင်သွားတယ်။ ဒီအကြောင်းကို ပဲရစ်မြို့က အကြမ်းဖက်နှိမ်နင်းရေး အထူးတပ်ဖွဲ့ရုံးက ကြိုတင် သတင်း ပေးလိုက်လို့ ကျုပ်တို့ကလဲ အစီအစဉ်ကို သတိထား ကြည့်ခဲ့တယ်။’

‘အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်က ဇာကားရီးယားဆိုတဲ့လူဖြစ်တယ်၊ သူ့တို့ဟာ အနောက်ဂျာမနီ ဟင်းတတ်မြို့ကို သွားခဲ့ကြတယ်၊ ဟိုရောက်ပြီး ရက်အနည်းငယ် အတွင်းမှာပဲ အာရပ်အမျိုးသားတွေဟာ ဂျာမန်ကုန်တင်သင်္ဘော တစင်းမှာ ရိုးရိုးသင်္ဘောသားအဖြစ် လိုက်သွားကြတယ်’

‘အဲဒီ ကုန်တင်သင်္ဘောက ရိုင်းလင်းသင်္ဘော မဟုတ်လား’ နီကိုလ်ဆန်က သဘောပေါက် လာဟန်ဖြင့် ပြောလိုက်ရာ ... တစ်ခုခုက ခေါင်းညှိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်... ရိုင်းလင်းသင်္ဘောက ကုန်တင်သင်္ဘောဟောင်းကြီး တစ်စင်းသာ ဖြစ်လေတော့ ဘာကြောင့် အာရပ်အမျိုးသားတွေလိုက်ပါ သွားတယ်ဆိုတာ ကျုပ်ဖြင့် ခဉ်းစားလို့ မရဘူး၊ ဒါပေမယ့် စောစောပိုင်းက အကြမ်းဖက် ဂိုဏ်းတွေက သင်္ဘောတစင်း အပိုင်စီးလိမ့်မယ် ဆိုတဲ့ သတင်းတွေကြောင့် ကျုပ်က ကြိုတင်ကာကွယ်တာ မမှားဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။’

‘ရိုင်းလင်းသင်္ဘော ပေါ်မှာ ကျုပ်တို့လူတယောက် ထည့်ပေးလိုက်ဖို့ အကြံရတယ်၊ ဒါနဲ့ ကျုပ်တို့အဖွဲ့မှာ အတော်ဆုံး အရည်ချင်းအရှိဆုံး တပ်ကြပ်ကြီးတဦးကို တာဝန်ပေးဖို့ရွေးလိုက်တယ်၊ သူ့နာမည်က ဝီဘာလို့ ခေါ်တယ်၊ ဒါနဲ့ပဲ ဝီဘာဟာ ရိုင်းလင်းသင်္ဘောပေါ်မှာ တတိယ အရာရှိဟန်ဆောင်ပြီး လိုက်ပါ သွားတယ်’

‘ဪ... ဒီလိုလား၊ အခုရိုင်းလင်းသင်္ဘောကြီးဟာပေါက်ကွဲ မှု ဖြစ်ရာက ပင်လယ်ထဲနစ်မြုပ်သွားတာဟာ သွေးရိုးသားရိုး မဟုတ်ဘူး ဆိုပါတော့’

နီကိုလ်ဆန်က မှတ်ချက်ချယင်း သတင်းစာများတွင် ဖော်ပြထားသော သတင်းအတိုချုပ်များကို ကြည့်လိုက်သည်။

ရဲမှူး တစ်ဦးက ပင် စကားဆက်ပြန်သည်။

‘ရိုင်းလင်းသင်္ဘောဟာ ပထမ ခရီးစဉ်တစ်ခုကို ချောချောစွာ သွားခဲ့တယ်၊ ကျုပ်လူ ဝီဘာကတောင် သူ့ဟာ သင်္ဘောကြီးပေါ်မှာ အချိန်ဖြုန်းနေရာ ရောက်နေလို့ သူ့ကို ခေါ်ပါတော့သို့ အခကြောင်းကြားသေးတယ်၊ အခုတော့ ရိုင်းလင်းသင်္ဘော ပေါက်ကွဲနစ်မြုပ်သွားပြီလို့ ကျုပ်တို့ ကြားတယ်’

တစ်ခုခုက ပြောနေစဉ် နီကိုလ်ဆန်သည် လေးနက်စွာ စားနေမိလေသည်။

ပြင်သစ်ပြည် ပဲရင်မြို့မှ ဟာဆန်တို့အဖွဲ့ ဂျာမနီ နိုင်ငံသို့ ကူးစားခြင်း အခကြောင်းကို စဉ်းစားနေယင်း ရိုင်းလင်းသင်္ဘော မြုပ်သွားသည်ဆိုသောဒေသ၊ ဖီနီစတမ်အင်္ဂုကိုလည်း စိတ်ဝင်စားမိလေသည်။

‘ဟိုဒေသလည်း မည်သည့်နေရာတွင်ရှိသနည်းဟု မေးကြည့်ရာ နီကိုလ်ဆန်က ...’

‘အဲဒီနေရာက စပိန်ပြည်ကမ်းရိုးတန်းရဲ့ မြောက်ဘက်နားမှာ တယ်’

ဟု ပြောပြလေသည်။

ဤတွင် နီကိုလ်ဆန် သည် သဘောပေါက် သွား ဟန်ဖြင့် ကိုစပ်စဉ်းစားမိကာ ချက်ချင်းစတင်လှုပ်ရှားလေတော့သည်။

သူသည် စုံထောက်ရဲကြပ်ကြီး စတုံးဆိုသူအား လှမ်းခေါ်၍ ညွှန်ကြားချက် ပေးလေသည်။

‘ဟေ့...ရောမမြို့က ရဲမှူးကြီးဂီယာနီက ဂိုဏ်းထုတ်တဲ့လားပဲ၊ အစီရင်ခံချက်ရယ်၊ ပြီးမှ ဟာဆန်းနဲ့အဲဒါ လွှဲ ပတ်ကတ်လို့ ငါတို့ဆီမှာရှိထားတဲ့ မှတ်တမ်း ခြိပ်တွေ အားလုံး ပြန်ဖြန့်ပူးလာ ခဲ့စမ်း’

ဤသို့ အမိန့်ပေးလိုက်ပြီးနောက် နီကိုလ်ဆန်သည် ရဲမှူး ဗရင်နာဘက်သို့လှည့်၍ ရှင်းပြလေသည်။

‘လွန်ခဲ့တဲ့ခြောက်လလောက်က ပဲရစ်မြို့က အာရပ်အုပ်စုတွေ ဟာ အိတ်လီပြည် ရောမမြို့ကို ထွက်သွားခဲ့တယ်၊ ရောမမြို့က ရဲမှူးကြီးဂီယာနီက အဲဒီအုပ်စုကိစ္စကိုပယ်သောအကဲခတ်စေခံရကြည့် နေခဲ့တယ်၊ ဒါပေမယ့် အာရပ် အဖွဲ့သားတစ်ဦးက အစွဲချော ထောက်လှမ်းရေး ရှင်ဘတ် အဖွဲ့ရဲ့ လက်ချက်နဲ့ သေသွားပြီးတဲ့ နောက် ကျန်တဲ့လူတွေကစပိန်ပြည်မဒရစ်မြို့ကို အမြန်ထွက်သွား ကြတယ်။’

‘အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်က ယာဆန် ဆိုတဲ့လူ ဖြစ်တယ်၊ ဘုတ် အဖွဲ့ဟာ မဒရစ်မြို့ကတော့ ပိန်ပြည်မြောက်ပိုင်းကို ခရီးခက် ထွက်သွားကြတယ်လို့ သိရတယ်၊ ကျုပ် ဖိုးရိမ်မိဘာက အဲဒီ ဟာဆန်းနဲ့ခင်ဗျားတို့ ဂျာမနီပြည်ကို ထွက်သွားခဲ့တဲ့ ဇာကားရီး ယားဟာ ပြင်သစ်ပြည်ပရစ်မြို့မှာ အတူတူရှိနေခဲ့ကြတယ်လို့ ယူဆ ရတယ်၊ ဒီအတိုင်းမှန်ယင်တော့ သူတို့နှစ်ဦးဟာ အကြံအစည် တခုခု ပေါင်းကြံစည်ခဲ့တာ ဖြစ်ရမယ်’

ထိုအခိုက် စုံထောက်ရဲကြပ်ကြီး ဆာဂျင်စတုံးက ဖိုင်တွဲများ ဖြစ်လာပေးသဖြင့် နီကိုလ်ဆန်နှင့် ဗရင်နာတို့သည် ဟာဆန်းနဲ့ ဖတ်သက်သည် ဖိုင်တွဲများကို သေချာစွာ သေသွားကြည့်ရှုနေ ကြလေသည်။

* * *

ညနေခင်းခင်းသော် ပင်လယ်ပြင်၌ မိုးသက်ပန်းတိုင်း ကျရောက် လာလေသည်။

ထိုအချိန်၌ မိုနိုလစ်သင်္ဘောကြီးသည် ဘက်စတေး ပင်လယ် အော်ကို ဖြတ်ကျော် ခဲ့သော်လည်း နေရာ ရှေးသင်္ဘောကြီးများအောက်ရှိ သေးသည်။

ကောင်းကင်ပြင်ဘင်္ဂါကား မိုးသားသိမ်လိပ်များ ဖုံးအုပ်ကာ မှောင်လျက်ရှိလေသည်။

ပင်လယ်ရေပြင်တွင်လည်း လှိုင်းတံပိုးကြီးများဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိသည်။

မိုနိုလစ်သင်္ဘောကြီးသည် အရွယ်ပမာဏအလွန်ကြီးမားလှ၍ ကစား လှိုင်းလုံးကြီးများဒဏ်ကြောင့်လူးလိမ့်လျက်ရှိလေသည်။

သင်္ဘောကုန်းပတ် ဦးပိုင်းတွင် ပထမအရာရှိ ဖရေဇာသည် တာဝန် ယူလျက်ရှိရာ မှန်တိုင်းကျလာချိန်၌ မာလိန်မှူးကြီး ကပ္ပတိန်အမ်းစထရောင်းပါ ပြန်ရောက်လာပြီး ကူညီ နေလေသည်။

သူတို့နှစ်ဦးသည် လှိုင်းလေ ထန်နေသည့် ကြားမှ မိုနိုလစ် သင်္ဘောကြီးကိုသတိထားထိန်းမောင်းသွားယင်း ရေဒါကိရိယာ ကိုသည်း မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်နေကြလေသည်။

မှန်တိုင်းက ဟာရီကိန်းခေါ် မှန်တိုင်းကြီးအဆင့်သို့ ပြောင်း လာကာ ပိုမိုပြင်းထန်လာလျက် မိုးကလည်း သဲသဲမဲမဲရွာချလျက် ချီလေသည်။

ညနေစောင်းရာမှ မိုးချုပ်သွားရာတွင် အလင်းရောင် အခြေ အနေက နေနှင့် ည ကူးပြောင်းသွားပုံသည်ပင်လျင် မသိသာ လှချေ။

တာဝန်ကျချိန် နာရီ ၈ သွား သဖြင့် ပဲ ကိုင် စက်ငိုင်း၌ တာဝန်ကျသူ သင်္ဘောသားသုံးဦး အသစ်လာရောက် တာဝန် လဲယူကြချိန်တွင် ဒုတိယအရာရှိ ဒီဗာရယ်သည် ကုန်းပတ်ဦးပိုင်း တွင် တာဝန်ယူရန် လာရောက် သတင်းပို့ လေသည်။

သို့သော် ဖရေဇာနှင့်ကပ္ပတိန် အမ်းစထရောင်းတို့က အနား မယူပဲ ဆက်လက်နေကြရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။ ဟာရီကိန်း မှန်တိုင်း ထန်နေချိန်တွင် သူတို့ ပါရှိ နေသင့်သည်ဟု ယူဆ၍ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

အချိန်တနာရီခန့် ကြာသွားလေသည်။

သင်္ဘော၏ကုန်းပတ်ဦးပိုင်းတွင် အကြမ်းဖက်သမားဟာဆန် နှင့် ဂျပန် တာကာကိတို့ ရှိနေကြသော်လည်း သင်္ဘောကြီးကို ထိန်းမောင်းရန်အတွက် ကပ္ပတိန် အမ်းစထရောင်းနှင့် အရာရှိ များအား လွတ်လပ်စွာ လှုပ်ရှားခွင့် ပေးထားရလေသည်။

ပထမတွင် သူတို့သည် သင်္ဘောအရာရှိများ အချင်းချင်း ပြောသည့် စကားများကို ဝရုဇိုက်ပြီး နားစွင့် ထောင်နေ ခဲ့သည်။

သို့ရာတွင် ပြောသည့်စကားများက သင်္ဘောကြီး၏ အခြေ အနေ၊ နေရာ အနေအထား၊ လေတိုက်နှုန်း စသည်ဖြင့် ချေ ကြောင်း သွားလာရေးဆိုင်ရာ စကားများသာ ဖြစ်နေသော ကြောင့် ကြာသော် အကြမ်းဖက်သမားများ အနေဖြင့် စိတ် မဝင်စားဘဲတော့သဖြင့် ဆက် နားမထောင်ကြတော့ချေ။

တချိန်တွင် ကပ္ပတိန် အမ်းစထရောင်းနှင့် ဖရေဇာတို့သည် ရေဒါကိရိယာကိုကြည့်နေကြစဉ် အကြမ်းဖက်သမားက ခပ်လှမ်း လှမ်းသို့ ရောက်နေသဖြင့် ကပ္ပတိန်ကြီးဖရေဇာအား ခပ်တိုးတိုး ပြောလေသည်။

‘ဒီမယ်... ကျုပ်က ခင်ဗျားကို အောက်ထပ် ကုန်းပတ်မှာ သွား တာဝန်ယူဖို့အမိန့်ပေးလိုက်မယ်၊ ဒီမှာက ကျုပ်နဲ့ ဒီဗာရယ် နှစ်ယောက်ရှိနေယင်အလုပ်ဖြစ်တယ်၊ အခုလို ရာသီဥတု အခြေ အနေ ဆိုးနေတုန်း ခင်ဗျားအနေနဲ့ လိုအပ်သလို အခွင့်ကောင်း ယူပြီး လှုပ်ရှားယင် ဖြစ်မယ်ထင်တယ်’

ထိုအချိန်၌ ဟာဆန်နှင့် တာကာကီ နှစ်ယောက်လုံးမှာ ပင်လယ်လှိုင်းမူးနေကြပြီဖြစ်ရာ ကပ္ပတန်ကြီး ပြောနေသော စကားကိုလည်း ဂရုစိုက်နိုင်ပုံမရချေ။

‘ဘယ်လိုလုပ်စေချင်ပါသလဲ’

ဖရေဇာက မာလိန်မှူးကြီးအား ခပ်တိုးတိုး ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘အန္တရာယ်ဖြစ်လောက်အောင် မိုက်ရှူးရဲလုပ်ဖို့မဆိုလိုပါဘူး။ ခင်ဗျားကို တတိယအရာရှိ ဖီးလစ်လို ဘဝအဆုံးသတ်ရပုံမျိုးလဲ မဖြစ်စေချင်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒီအကြမ်းဖက် ဂိုဏ်းသားတွေက ဘာအကြံအစည်ရှိတယ်ဆိုတာ သူတို့ရဲ့ ရည်မှန်းချက်ကို ကျုပ် သိချင်တယ်။ အခုအချိန်အထိ သူတို့က ကျုပ်တို့ကို ဘာမှ ပြောမပြသေးဘူး။ ဒီတော့ သူတို့ရဲ့ ရည်မှန်းချက်ကို သိရဖို့ ကျုပ်တို့အနေနဲ့ တမျိုးကြံစည် စိတ်ကူးလို့ ရမယ်ထင်တယ်’

‘ဒါက ဟုတ်ပါပြီ။ သူတို့က သူတို့အကြံအစည်ကို ဖွင့်မပြော ယင် ကျွန်တော်တို့က ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိနိုင်မှာလဲ’

ဖရေဇာက ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘ဒီလိုရှိတယ်ဗျာ။ သူတို့ ဒီသင်္ဘောပေါ် တက် လာ တော့ သေတ္တာကြီးကြီးတလုံး သယ်ယူလာတယ်။ အဲဒီ သေတ္တာကို ယိုဘာရှိဆိုတဲ့ ဂျပန်က တာဝန်ယူထိန်းထားတယ်။ အဲဒီသေတ္တာ ထဲမှာ အဝတ်အစားတွေထည့်လာတာလို့ ကျုပ်တော့မထင်ဘူး။ နောက်ပြီး သေတ္တာကို သူတို့က အထူးသတိထားပြီး ကိုင်တွယ် တာကိုလဲ ကျုပ် သတိပြုမိတယ်။’

‘ရိုင်းလင်း သင်္ဘောပေါ်က တဆင့် ဒီကို ဂရုစိုက် သယ်ယူ လာပုံထောက်တော့ သေတ္တာဟာ အရေးကြီးလို့ ဖြစ်ရမယ်။ ဒါကြောင့် အထဲမှာ ဘာပါတယ်ဆိုတာ ကျုပ် သိချင်တယ်။ အခု လောလောဆယ် သေတ္တာကြီးဟာ ကျုပ်ရဲ့အိပ်ခန်းထဲမှာ ရှိနေပြီ။ ဂျပန် ယိုဘာရှိက တာဝန်ယူ စောင့်နေတယ်။ ဒီလူက အခုလောက်ဆိုယင် လှိုင်းမူးနေမှာ သေချာတဲ့အတွက် ခင်ဗျား ကြိုးစားပြီး ကြံယင် ဖြစ်နိုင်မယ် ထင်တာပဲ’

‘ဟုတ်ကဲ့ သဘောပေါက်ပါပြီ။ ကျွန်တော် ကြိုးစားကြည့်ပါ မယ်’

ဖရေဇာက ပြန်ပြောလိုက်ပြီးနောက် ဆယ်မိနစ်ခန့်ကြာသော အခါ ကပ္ပတန် အမ်းစထရောင်းက ခပ်တည်တည်ဖြင့် ဖရေဇာ အား ကုန်းပတ်အောက်ထပ်ဆင်းပြီး ပြန်အနားယူရန် အမိန့်ပေး လိုက်သည်။

ထိုအချိန်၌ ဟာဆန်နှင့် တာကာကီက လှမ်းအကဲခတ် ကြည့် နေသဖြင့် ဖရေဇာ သရုပ်ဆောင် ဟန်အမူအရာလုပ်ပြီး အနား မယူလိုကြောင်း ကန့်ကွက် ပြောလိုက်သေးသည်။

မာလိန်မှူး ကပ္ပတန် အမ်းစထရောင်းကလည်း ဖရေဇာ သည် နောက်ပိုင်းတာဝန်ယူနိုင်ရန် ယခု အနားယူမှု ဖြစ်မည်ဟု ခပ်တည်တည် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ဟာ ဆန် သည် နားထောင် နေ ရာ မှ က ပ္ပ တန် ကြီး ၏ အကြောင်းပြချက်ကို သဘောတူလက်ခံဟန်ဖြင့် ရေဒီယိုစက်ခင်း ထဲတွင် ရှိနေသူ ဖာရပ်ဂျ်အား လှမ်းခေါ်လိုက်လေသည်။

၂၂၈ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

ကျုပ်တို့အဖွဲ့သား ဖာရပ်ဂျီက ပထမအရာရှိကို သူ့အထိအောင် လိုက်ပို့ပေးလိမ့်မယ်၊ ဟိုကျတော့ အနှောင့်အယှက် မရှိပဲ ကောင်းကောင်း အနားယူခိုင်းနိုင်ပါတယ်၊ ခင်ဗျား သတိထားဖို့က ကျုပ်တို့လူနှစ်ယောက်က ကုန်းပတ်စကြိုတွေ အဆက်မပြတ် ကင်းလှည့်နေတယ်၊ တာဝန်ကျေတဲ့ သေ အရာရှိတွေဟာ ကိုယ့်အခန်းမှာပဲနေပြီး ပြင်ဘက် မထွက်ရဘူး အဲဒါကို မမေ့ပါနဲ့'

ဟာဆန်က ဤသို့ပြောလိုက်လျှင် ဖရေဇာကလည်း....

‘ကျုပ် မမေ့ပါဘူး’

ဟု အိပ်ငိုက်ဟန်ဖြင့် ဝါးကနဲသမ်းယင်း ပြောလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဖရေဇာသည် အောက်ထပ်ကုန်းပတ်သို့ဆင်းသွားရာ ဖာရပ်ဂျီဆိုသူက နောက်မှ ထပ်ကြပ်မကွာ လိုက်လေသည်။ ဖရေဇာ၏အိပ်ခန်းမှာ အောက်ထပ် ကုန်းပတ်၏ လက်ယာဘက် ခြမ်းဘုင် တည်ရှိလေသည်။ ဖရေဇာသည် သူ၏အိပ်ခန်းတွင်းသို့ ဝင်လိုက်သောအခါ ဖာရပ်ဂျီက ပြင်ဘက်မှ သွေးပိတ်ထားလိုက်သည်။

ဖရေဇာသည် တံခါးနားတွင် ကပ်၍ နားထောင်ကြည့်ရာ ဖာရပ်ဂျီ ပြန်လျှောက် ထွက်သွားသည့် ခြေသံကို ကြားလေသည်။

သူသည် အခန်းတွင်းမှ အရက်ပုလင်းမှ ဝီစကီ အနည်းငယ် နှဲ့ယင်း အာလုပ်ရမည်နည်းဟု အကြံထုတ် စဉ်းစားနေသည်။

အခန်းတံခါးသေ့ကို ဖျက်၍ ဖွင့်ထွက်ရလျှင် ကောင်းမည်လော၊ သို့သော် သေ့ကို ဖျက်၍ ရသည်ပဲထားဦး၊ စကြိုသို့ ထွက်လိုက်သည်နှင့် သေနတ်ကိုင် အကြမ်းဖက်သမားများနှင့် ပက်ပင်း တိုးနိုင်သည့် အန္တရာယ် ရှိနေကြောင်း စဉ်းစားမိပြန်သည်။

ထို့ကြောင့် တမျိုးအကြံထုတ်မှ ဖြစ်ပေမည်။

သူ၏အခန်းမှ လွှတ်ပေးကြံဆို၍ တံခါးအပြင် ပြတင်းပေါက် တခုသာ ရှိသည်။

အရေးကြီးသည်ကား ဖြစ်သည့်နည်းဖြင့် အခန်းပြင်ဘက်သို့ ရောက်အောင် ထွက်ရန်ပင် ဖြစ်သည်။

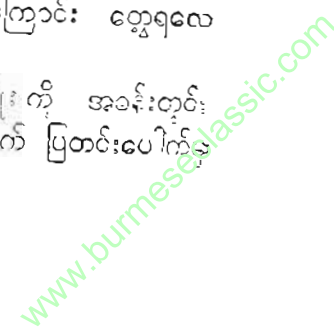
ဖရေဇာသည် ဝီစကီကို ဖြည်းဖြည်းချင်း သောက်ယင်း စဉ်းစားနေရာ ခဏမျှကြာသော် အကြံတခုရလာလေသည်။

သူသည် အိပ်ရာပေါ်တွင် ခင်းထားသော နိုင်လွန်အိပ်ရာခင်း ဖျင်လေးခုကိုယူ၍ ကြိုးရှည်ရှည်ကဲ့သို့ဖြစ်အောင် ဆက်၍ ထုံးချည်လိုက်သည်။

သူ၏အကြံကား အိပ်ရာခင်းများဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော ကြိုးဖြင့် ပြတင်းပေါက်မှ ထွက်ရန်ပင် ဖြစ်သည်။

ပြတင်းပေါက်ကို ဖွင့်လိုက်သောအခါ ပြင်ဘက်၌ မှောင်မည်းနေပြီး မိုးကလည်း သည်းထန်စွာ ရွာနေကြောင်း တွေ့ရလေသည်။

ဖရေဇာသည် နိုင်လွန် အိပ်ရာခင်း ကြိုးကို အခန်းတွင်း တနေရာ၌ ခိုဝှဲ၍ တုတ်ချည်လိုက်ပြီးနောက် ပြတင်းပေါက်မှ ပြင်ဘက်သို့ အသာထွက်လိုက်သည်။

ထိုနေရာမှာနှင့် အိပ်ရာခင်းကြိုးကို တွယ်လျက် အောက်
ဘဝသို့ ဆင်းရဲ၏ ရည်ရွယ်လေသည်။

သို့သော် အောက်ထပ်သို့ဆင်း၍ မဖြစ်၊ အပေါ်ထပ် ကုန်း
ပတ်သို့ တွယ်တက်မှ ဖြစ်မည်ဟု စဉ်းစားမိပြန်သည်။

အပေါ်ထပ် ကုန်းပတ်သည် သူ၏ အခန်း ပြတင်းပေါက်မှ
ဆယ်ပေခန့် မြင့်နေသောကြောင့် တက်ရန် မလွယ်ကူလှချေ။

ဖရောသသည် နိုင်လွန်အိပ်ရာခင်းကြိုးကို ပြန်ဖြုတ်ယူလိုက်ပြီး
ပြတင်းပေါက်မှ ထွက်၍ အပေါ်ထပ် ကုန်းပတ်ဆီသို့ ကြိုးကွင်း
ပစ်သလို ပစ်၍ လှမ်းချိတ်ဆွဲရန် ကြိုးစားလေသည်။

အပေါ်ထပ် ကုန်းပတ်ဘေးရှိ သံတိုင်တခုနှင့် ချိတ်မိမှသာ
ထိုကြိုးကို အားပြု တွယ်တက်နိုင်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုအချိန်၌ ယဘော်ကြီးက လှိုင်းကြီးသည့် ဒဏ်ကြောင့်
မငြိမ်မဲ လူးလိမ့် လှုပ်ရှားနေလေသည်။

ဖရောသသည် အထူးကြိုးစား၍ အကြိမ်ကြိမ် ကြိုးကို ပစ်ချိတ်
ရာ ဆယ်သုံးကြိမ်မြောက် ပစ်လိုက်ချိန်တွင် နိုင်လွန်အိပ်ရာခင်း
ကြိုး၏ ထိပ်ဝင်၌ ပြုလုပ်ထားသော ဝှင်းသည် အပေါ်ထပ်
ကုန်းပတ်ဘေးရှိ သံတိုင်တခု၏ ထိပ်ဖျားနှင့် ချိတ်မိလေတော့
သည်။

ဖရောသသည် နိုင်လွန်အိပ်ရာခင်းကြိုးကို အားပြု၍ တွယ်
တက်စပြုလေသည်။

အပြင်ဘက်တွင် မိုးရာ လေပါ ထန်နေလေရာ တွယ်တက်
ရသည်မှာ အလွန်ခက်ခဲပြီး အချိန်မရွေး နိုင်လွန်အိပ်ရာခင်း
ကြိုးကို ကိုင်ထားသောလက် လွတ်လျက် အောက်သို့ ကျသွားနိုင်

သည့်အန္တရာယ်လည်း ရှိသောကြောင့် အထူးသတိထား၍ တွယ်
ဘက်ရလေသည်။

အမြင့် ဆယ်ပေခန့်သာရှိသော်လည်း ဖရောသသည် အလွန်
ပင်ပန်းခဲယဉ်းစွာ တွယ်တက်ရလေသည်။

အတန်ကြာမှ ချောမောစွာဖြင့် ရောက်သွားလျက် ခေတ္တ
အမောပြေအောင် ငြိမ်သက်စွာ နားနေလိုက်ရလေသည်။

သူ ယခုရောက်ရှိနေသော နေရာကား မာလိန်မူး၊ ကပ္ပိတန်
အမ်းစထရောင်း၏အိပ်ခန်းနှင့် ကိုက်အနည်းငယ်မျှသာ ကွာဝေး
လေသည်။

ထိုအခန်းတွင်း၌ အကြမ်းဖက်သမားတို့၏ သေတ္တာကြီး ရှိပြီး
ဂျပန်လူမျိုး ယိုတာရိုက သေတ္တာကို မျက်ခြည်မပြတ် စောင်း
ကြည့်နေမည်ဖြစ်လေသည်။

ကပ္ပိတန်ကြီးက တော့ ဂျပန် ယိုတာရိုသည် လှိုင်းမူးပြီး
အော့အန်နေလိမ့်မည်ဟု ပြောလိုက်ရာ သူ ပြောသည့်အတိုင်း
ဖြစ်နေပါစေဟု မျှော်လင့်ရပါသည်။

ဖရောသသည် အမောပြေသည်နှင့် လျင်မြန်စွာ လှုပ်ရှား
လေသည်။

ကပ္ပိတန်ကြီး၏အခန်းတံခါးကို ဆွဲဖွင့်၍ အတွင်းသို့ဝင်လိုက်
လေသည်။

အခန်းက ဟိုတယ်ခင်းကြီးများလို အိပ်ခန်းနှင့် ဧည့်ခန်း
သီးသန့်ရှိလေရာ ဖရောသသည် ဧည့်ခန်းမှတစ်ဆင့် အိပ်ခန်းတွင်းသို့
ဘိုက်ရိုက်ဝင်သွားလေသည်။

ဂျပန် အကြမ်းဖက်သမား ယိုတာရိုသည် အိပ်ရာပေါ်တွင် လဲအိပ်နေရာမှ ထထိုင်ရန် ကြိုးစားနေလေသည်။

ကပ္ပတိန်ကြီး ထင်သည့်အတိုင်း လှိုင်းမူးပြီး ယိမ်းယိုင်လျက် အားအင် ချညှိနဲ့စွာဖြင့် သူ၏ မရှင်းပစ္စုတိုသေနတ်ကို ဆွဲရန် ကြိုးစားနေလေရာ ဖခေလည်း လျင်မြန်သွက်လက်စွာ လှုပ်ရှား လိုက်ရလေသည်။

သူသည် ခုတင် အနီးသို့ ချဉ်းကပ် သွားပြီး ညာဘက် လက်သီးဖြင့် ယိုတာရို၏ မေးရိုးတည့်တည့်သို့ တအား ပင်ထိုး လိုက်သည်။

လက်သီးချက်က အကုန်ပြင်းထန်သည့်ပြင် ချက်ကောင်းသို့ ထိမှန်သွားသဖြင့် ယိုတာရို အိပ်ရာပေါ်သို့ ပြန်လဲကျသွားကာ သတိမေ့နေလေသည်။

ဖရေဇာလည်း အကြမ်းဖက်သမား တို့ ၏ သေတ္တာကြီးကို လိုက်ရှာလေသည်။

* * *

ထိုအချိန်၌ မိုနိုလင်သင်္ဘောကြီးပေါ်တွင် လှူငှက်စွာ လှုပ်ရှား နေသည်မှာ ဖရေဇာတယောက်တည်း ဖောက်ချေ။

အောက်ထပ် ကုန်းပတ်တွင်လည်း လူတယောက်သည် သွား သာ လှုပ်ရှားလျက်ရှိလေသည်။

ထိုလူကား သင်္ဘောကြီးပေါ်သို့ အသက်ကယ်လေ့၏ပန်ကာ ကို တွယ်လျက် လိုက်ပါလာခဲ့သူ ဝိဘာပင် ဖြစ်သည်။

ဝိဘာသည် ပုန်းအောင်းနေရာမှ ယခုလိုရာသီဥတု ဆိုးရွားပြီး သွိုင်းလေထန်နေချိန်တွင် အခွင့်ကောင်းယူ၍ သင်္ဘောကြီး၏ အနေအထားကို လေ့လာရန် ထွက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဝိဘာသည် သင်္ဘောကြီး၏ ကုန်းပတ်ဦးပိုင်းနှင့် ရေဒီယို စက်ခန်းတွင် လက်နက်ကို အကြမ်းဖက်သမားများ ရှိနေသည် ဟု တထစ်ချ သိသဖြင့် ထိုနေရာများသို့သွားရန် ရည်ရွယ်ချက် မရှိချေ။

သို့သော် သင်္ဘောကြီး၏ အနေအထားနှင့်စက်ခန်း စသော အခန်းအသီးသီးတည်ရှိပုံကို လေ့လာသိရှိထားရန်လိုက်ကြည့်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ကုန်းပတ်မှူး (ဘီဆန်) ဟင်နရီကတော့ သူ့အား တိုးတိုး တိတ်တိတ် ပြောပြခဲ့ပြီး ဖြစ်သော်လည်း ပို၍ သေချာတိကျစွာ သိရှိထားရန် လေ့လာလိုသဖြင့် ထွက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

တချိန်ကျလျှင် သူသည် အကြမ်းဖက် ဂိုဏ်းသားများနှင့် ရင်ဆိုင်ရသည့်အခါ သင်္ဘောကြီး၏ အနေအထားကို ကျွမ်းကျင် သိရှိထားမှသာ လွတ်လပ်စွာ လှုပ်ရှားနိုင်မည် ဖြစ်ပေသည်။

မကြာမီ ဝိဘာသည် ဆလွန်းခန်းမကြီးအနီးသို့ ရောက်လာ လေသည်။

၂၃၄ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

ထိုအခန်းထဲတွင် အမျိုးသမီးနှင့် ကလေးငယ် များ အာ၊ အကြမ်းဖက်သမားများက ဘေးစာခံအဖြစ်ဖမ်းဆီးထားကြောင်း ကိုသည်း သူသည် သိထားပြီးဖြစ်၍ အတွင်းဘက်သို့ အသာ ချောင်းကြည့်လိုက်သည်။

ရှေးဦးစွာ သူသည် ကြိမ်းပြင်ပေါ်တွင် ကလေးများနှင့်အတူ အိပ်နေသူ အမျိုးသမီး ဂျက်ကိုကို ဖြစ်ရလေသည်။

ထိုနေ့က အခြား အမျိုးသမီးများနှင့် ကလေးများသည် လည်း ဆလွန်းခန်း၏နေရာအနီးအပြားတွင် အသီးသီးလဲလျောင်း နေကြသည်ကို မြင်ရလေသည်။

အခန်းတွင်း၌ အကြမ်းဖက်သမား လေးဦးရှိရာ ထိုလူများ သည် မိမိတို့ ဝိုင်းရင်း ထားဘိသကဲ့သို့ အပြစ် ဟန်ဆောင် လိုက်ပါလာခဲ့သူ အာရပ်လူမျိုးသုံးဦး ဖြစ်ကြောင်း ဝီဘာက မှတ်မိလေသည်။

သုံးယောက်လုံးသည် မရှင်းပစ္စထိုသေနတ် ကိုယ်စီကိုိုင်ထား ကြသည်။

နှစ်ယောက်က အိပ်ငိုက်နေပုံရသော်လည်း ဇာကားရီးယား ဆိုသူကမူ အိပ်မငိုက်ပဲ သေနတ်ကို အသင့်ကိုင်ပြီး စောင့်ကြည့် နေလေသည်။

မိမိ တယောက်တည်းနှင့် အကြမ်းဖက်သမား လေးဦးအား ဝင်တိုက်ရန် မဖြစ်နိုင်သဖြင့် ဝီဘာသည် အသာ နောက်ပြန် ဆုတ်၍ ထွက်လာခဲ့လေသည်။

ကုန်းပတ်မှူးကြီး ဟင်နရီနှင့်တိုးတိုးတိတ်တိတ် တိုင်ပင်စဉ်က အကယ်၍ ရန်ဆိုင်တိုက်ခိုက် ကြလျှင် မိမိအား ဝိုင်းကူတိုက်ခိုက် မည် သဘောသဘာဝမျှသာမီးကြိုခပ်၊ ကြိုငဲ့သည်။

သို့သော် ရှေးဦးစွာ အကြမ်းဖက်သမားများ၏အကြံအစည်ကို သိရှိပြီးမှသာ မိမိတို့က လှိုင်ငှားဝေငံ့အဖြစ်ဟု ဝီဘာက ဆုံးဖြတ်ထားလေသည်။

ထို့ကြောင့် သူသည်အပေါ်ဗဟို ကုန်းပတ်ကို ခေလ့လာရန် ခေ့ကားမှတက်သွားလေသည်။

အပေါ်ထပ်ရောက်၍ ကြိုတင်စုမ်းအကွေ့သို့ အရောက်တွင် ဝီဘာသည် ရုတ်တရက် အာရပ်ရမှန်းမသိအောင် ဆုံးအားသင့် သွားမိလေသည်။

အကြောင်းမူကား ဂျပန် အကြမ်းဖက်သမား ဟာယာရှိ ဆိုသူနှင့်ရစ်ဆိုင်ပက်ပမ်း တိုးမိနေသောကြောင့်ပင်တည်း။

သူ သိရသလောက် ရိုင်းလင်းသဘောမှအရာရှိနှင့် သဘော
ထား အားလုံး သဘောနှစ်မြုပ်စဉ်က သေဆုံးသွားကြပြီဟု
နားလည်ထားရာ ယခု မိန့်လစ်သဘောကြီးပေါ်တွင် ဝိဘာကို
မြို့ရသဖြင့် အထူးအံ့အားသင့်နေမိလေသည်။

အံ့အားသင့်ခြင်းကြောင့် စက္ကန့်အနည်းငယ်မျှ ငိုနေပြီးမှ
သတိပြန်ရလာပြီး သူ၏လက်ရှိ မရှင်းပစ္စုတိသေဆုံးဖြင့် ပစ်ခတ်
ရန် မြှောက်လိုက်သော်လည်း သူသည် နောက်ကျသွားပြီ ဖြစ်
သည်။

ဝိဘာက လက်ယာဘက်ခြေထောက်ဖြင့်တအားပစ်ကန်လိုက်
သဖြင့် ဟာယာရှိ၏လက်မှသေဆုံးသည် လွတ်ထွက်ပြီးကြမ်းပြင်
ပေါ်သို့ ကျသွားလေသည်။

တချိန်တည်းမှာပင် ဝိဘာသည် ဗယ်ဘက် လက်သီးဖြင့်
ဟာယာရှိဝမ်းမိုက်သို့ တချက်ထိုးလိုက်ပြီးမှ ညာဘက် လက်ဝါး
စောင်းဖြင့် လည်ပင်းကို တအားခုတ်ချလိုက်သည်။

ဟာယာရှိသည် ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ယိုင်လဲ ကျသွားသော်
လည်း သတိမမေ့ချေ။

ယခု သူ တယောက်တည်း ဖြစ်နေလင့်ကစား ဟစ်အော်
အကူအညီ တောင်းလိုက်လျှင် အခြား အကြမ်းဖက်သမားများ
ရောက်ရှိလာနိုင်ကြောင်း တေးမိသဖြင့် ဝိဘာသည် ခြေဖျား
ဖြင့် ဟာယာရှိ၏ မေးရိုးသို့ နောက်တချက် ပစ်ကန်လိုက်
သည်။

အခန်း ၁၃

ဝိဘာအနေဖြင့် အံ့အားသင့်နေမိခြင်းမှာ စက္ကန့်၏အစိတ်အပိုင်း
မျှသာ ဖြစ်ပေသည်။

သူသည် ဘေးအန္တရာယ် အကျပ်အတည်းကြုံလျှင် အလွန်
သွက်လက်လျှင်မြန်စွာ လှုပ်ရှားတတ်အောင် လေ့ကျင့်ထားသူ
ဖြစ်သောကြောင့် ဂျပန် ဟာယာရှိလည်း အံ့အားသင့်နေခိုက်
မှာပင် ဝိဘာက ဦးအောင် လျင်မြန်စွာ လှုပ်ရှားလိုက်လေ
သည်။

ဟာယာရှိအနေဖြင့် အထူး အံ့အားသင့်ကာ ရုတ်တရက်
မလှုပ်ရှားနိုင်ခြင်းမှာ ဝိဘာအား ရိုင်းလင်းသဘောမှ တတိယ
အရာရှိအဖြစ် မှတ်မိသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

သို့သော် ဟာယာရှိသည် အနီးကပ်တိုက်ခိုက်ရာ၌ ကျွမ်းကျင် သူဖြစ်၍ လျင်မြန်ပျက်လစ်စွာ ရှေ့သို့တိုးဝင်းပြီး ဝိဘာအံ ခြေ ထောက်ကို ဖမ်းဆွဲလိုက်လေသည်။

သူသည် ခြေဖျင်းဝတ်နေရာကို ဖမ်းကိုင်၍ လိပ်ချို၊ လိပ် သံဖြင့် ဝိဘာသည် မဟာနိဂါဝိ ကြမ်းပြင်ပေါ် လဲကျသွား တော့သည်။

ချက်ချင်းပင် နှင်ညှို့စလုံးက ပြန်လာကြစဉ် ဟာယာရှိသည် သူ၏ကျောတွင် လှုပ်ထားသော ဂျပန်ဆားပွင့်ရိုး ခားရှည်ကြီးကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

သူသည် ခားရှည်ကို လက်နှစ်ဘက်စလုံးဖြင့် ဆုပ်ကိုင်လျက် ပါးစပ်မှလည်း ငြာသံပေး ဖာစ်အော်ကာ ဝိဘာအား ခုတ်ရန် ရှေ့သို့တိုးဝင်လာလေသည်။

ဝိဘာလည်း ခားချက်ကို တိမ်းရှောင် လိုက်ပြီး နောက် ကုန်းပတ်၏ စင်္ကြံအပိုင်း ထွက်ပြေးလေသည်။

တနေရာတွင် စင်္ကြံ၏ထောင့်ချိုးရှိသဖြင့် သူသည် ချိုးကျေ လိုက်ပြီးမှ အသာဒူးထောက်ပပ်၍ စောင့်နေလိုက်သည်။

သူ၏နောက်မှ ဟာယာရှိ ပြေးလိုက်လာနေသည် အတပ်သိ၍ စောင့်နေခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဟာယာရှိလည်း ဝိဘာအား ခားရှည်ဖြင့်ခုတ်ရန် လျင်မြန်စွာ ပြေးလိုက်လာလေရာ စင်္ကြံ၏ ထောင့်ချိုးအကျေ သို့ရောက်လျှင် ဒူးထောက်ဝပ်နေသူ ဝိဘာနှင့် ဝင်တိုက်မိပြီး မှောက်ထိုး လဲကျ သွားလေသည်။

သို့သော် ချက်ချင်း ပြန်ထလာလေသည်။

ဝိဘာလည်း ဟာယာရှိ၏လက်မှ ခားရှည်ကို ပြန်၍ ခုတ်ရန် ဆက် လက်နက်ကစဉ်တရာ ရှာဖွေရာ ကံအားလျော်စွာ မီးသတ် ဆွဲ အသုံးပြုသော ပုဆိန်ကို ဝိဘာအား ခုတ်ရန် ဆွဲလေသည်။

ထို့ကြောင့် ပုဆိန်ကို ဆွဲယူလိုက်လျှင် ဟာယာရှိက ခားရှည်ဖြင့်ခုတ်ရန် ပြေးဝင်လာလေသည်။

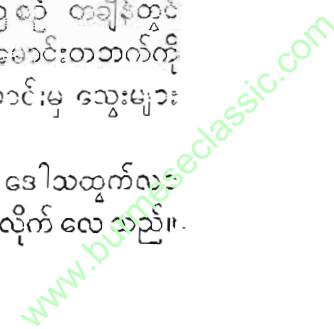
ဝိဘာသည် ထိုခားချက်ကို ပုဆိန်ဖြင့် ခုတ်လိုက်ရာ ဟာယာ ရှိသည် ဒေါသထွက်လျက် နောက်ထပ်ခုတ်ရန် ကြိုးစားပြန်လေ သည်။

သူသည် အလွန်မာန်ကြီးသော ဂျပန်အယူသည်။ ခားဆား ဆွဲပြီး ဖြစ်သည့်အလျောက် အခြားလူများအား အကူအညီ မေးတောင်းပဲ ကယောက်တည်း အသေခံ တိုက်ခိုက်ရန် ရည်ရွယ် ကြောင်း ဝိဘာ အကဲခတ်မိလေသည်။

ဟာယာရှိသည် ဆာမူရိုင်းခားရှည်ဖြင့် ဝင်ခုတ်ပြန်လေသည်။ ဝိဘာကလည်း ပုဆိန်ကို ခားလက်နက်အဖြစ် အသုံးပြုကာ ပြန်လည်ခုတ်လေသည်။

ဤသို့ တယောက်ကခားရှည် တယောက်ကပုဆိန် လက်နက် ကိုင်လျက် အကြိတ် အနယ် တိုက်ခိုက် နေကြစဉ် တချိန်တွင် ခားရှည်က ဝိဘာ၏ပုဆိန်ကို ရှောင်လျက် လက်မောင်းတဘက်ကို ထိအောင် ခုတ်လိုက်နိုင်လေရာ ဝိဘာ၏လက်မောင်းမှ သွေးများ ယိုစီးကျလာလေသည်။

ဒဏ်ရာကမကြီးလှသော်လည်း ဝိဘာသည် ဒေါသထွက်လှ ပြီး ပုဆိန်ဖြင့် ဟာယာရှိအား တအား လှဲခုတ်လိုက် လေသည်။

ဤတွင်လည်း ဟာယာရီကကျင်လည်စွာ တိမ်းရှောင်လိုက်နိုင် သဖြင့် ပုဆိန်သည် ကုန်းပတ်ဘေးရှိ သစ်သား တန်း ကိုသာ ခုတ်မိလေသည်။

သူတို့နှစ်ဦးသည် ဆက်လက်တိုက်ခိုက်ကြယင်း အမိုးအကာ မရှိသော ကုန်းပတ်ပြင်ဘက်သို့ ရောက်သွားကြရာ မိုးလေထန် နေသော မုန်တိုင်းဒဏ်ကိုခံယင်း ဆက်လက် တိုက်ခိုက် နေကြ လေသည်။

အရေးထဲ ရေလှိုင်းဒဏ်ကြောင့် သင်္ဘောကြီးက လူးလိမ့် နေသဖြင့် ဝိဘာသည် လဲကျစေရန် လက်တဘက်က အခန်း တခန်း၏တံခါးဘောင်ကို ကိုင်ထားပြီး လက် တဘက် ဖြင့်သာ ပုဆိန်နှင့် တိုက်ခိုက်နေရလေသည်။

ဂျပန်ဟာယာရီသည်လည်း သင်္ဘောကြီး လူးနေခြင်းကြောင့် လက်တဘက်က ကုန်းပတ်ဘေးရှိ သံတန်းကို ကိုင် ထား ရ လေ သည်။

သို့နှင့်ပင် နှစ်ယောက်သား အကြိတ် အနယ် ဆက်လက် တိုက်ခိုက်နေကြရာ ဝိဘာသည် တဖြည်းဖြည်း မောပန်း လာလေ သည်။

လက်ဝဲဘက် လက်မောင်းမှ ဒဏ်ရာကလည်း နာကျင်လျက် ရှိပြီး ညာဘက်လက်ဖြင့်သာ ကိုင်ထားရသော ပုဆိန်က ပို၍ လေးလံလာသည်ဟု ထင်ရလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဉာဏ်ကူ၍ တိုက်မှဖြစ်ချေတော့မည်ဟု စဉ်းစား ခိုလေသည်။

နောက်တကြိမ် သင်္ဘောကြီး လူးလိမ့်သွားခိုက် ဟာယာရီက သူ့ကိုယ်သူ ယိုင်လဲ မကျအောင် ထိန်းနေစဉ် ဝိဘာသည် ဘော်တဘက် လျင်မြန်စွာ ပြေးဝင်ပြီး ပုဆိန်ဖြင့် တအား ခုတ်ချ လိုက်သည်။

သည်ကခါတော့ ပုဆိန်အသွားသည်ဟာယာရီ၏ဦးခေါင်းနှင့် ဖုံးကြား လည်စောင်းကို တည့်တည့်မတ်မတ် ထိသွားလေသည်။ ဟာယာရီသည် ငယ်သံပါအောင် အော်ယင်း လဲကျသွားစဉ် သင်္ဘောကြီးက လူးလိုက်ချိန်နှင့် ကြုံသဖြင့် သူ၏ ကိုယ်သည် ကုန်းပတ်ကြမ်းပြင်မှလိမ့်ကာ ပင်လယ်ရေထဲသို့ ကျ သွား လေ သည်။

ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် သွေးများ အိုင်ထွန်းကျန်ရစ်ရာ သဲသဲမဲမဲ ရွာနေသော မိုးရည်ကြောင့် ဆေးကြောလိုက်သလို ဖြစ်သွားကာ ကုန်းပတ်ကြမ်းပြင်၌ သွေးစသွေးနုများ ချက်ချင်း ပျောက်သွား တော့သည်။

ဝိဘာသည် စောစောက ဟာယာရီလက်မှလွတ်ကျသွားသော မရှင်း ပစ္စတိုဒေသနတ်ကို ရှာဖွေကောက်ယူ၍ သိမ်းထားလိုက်လေ သည်။

* * *

ကပ္ပိတန်ကြီး၏ အိပ်ခန်းထဲတွင် ပထမအရာရှိ ဖရေဇာသည် အကြမ်းဖက်သမားများ၏ သေတ္တာကြီးကို ရှာ တွေ့ သ ဖြင့် ဖွင့်ကြည့်မည်ပြုရာ သော့ခတ်ပိတ်ထားကြောင်း တွေ့ရလေသည်။

ထို့ကြောင့် သတိမေ့လဲကျနေသောကျပန်ယိုတာရှိရုံကိုယ်တူ
ချာပေ့ကြည့်ရာ အင်္ကျီအိတ်ထဲ၌ သော့ တွဲ တတွဲ တွေ့ရသဖြင့်
ဆွဲထုတ်ယူလိုက်သည်။

ယင်း သော့တွဲမှ သော့များဖြင့် သေတ္တာကို ဖွင့်ကြည့်သော
အခါ သော့တချောင်းက အံ့ကိုက်ပြီး ပွင့်သွားလေသည်။

ဖခင်သည် အထူးသတိထားပြီး သေတ္တာအဖုံးကို ဖွင့်လိုက်
လေသည်။

အတွင်း၌ တွေ့ရသော ပစ္စည်းကို မြင်လျှင် ဖခင်သည်
ရုတ်တရက် နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားမိလေသည်။

သေတ္တာအတွင်း၌ သံမဏိဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော စတုရန်း
အရာဝတ္ထုတခု ရှိလေသည်။ ထိုအရာဝတ္ထု၏ အပေါ်တွင် မှ
ခိုင်ခွက်တခုရှိပြီး ရေဒီယိုများတွင် ရှိသော လက်ဖြင့် လှည့်ထိနိုင်
ရသည့် ခလုတ်ကဲ့သို့ ခလုတ်တခုလည်း ပါရှိလေသည်။

ဖခင်သည် ထိုအရာဝတ္ထုသည် ဘာပစ္စည်း ဖြစ်ကြောင်း
ရုတ်တရက် နားမလည်သော်လည်း ခိုင်ခွက်နှင့် လက်ကိုင်ခလုတ်
များကို ကြည့်ရခြင်းအားဖြင့် အီလက်ထရွန်းနစ် လျှပ်စစ်နည်း
ဖြင့် ထိန်းသည့် ကိရိယာတခုဖြစ်ကြောင်း သိသာနေပေသည်။

ဤကိရိယာမျိုးကို အကြမ်းဖက်သမားတို့က သယ်ဆောင်
လာခြင်းမှာ ပေါက်ကွဲစေနိုင်သော ဗုံးတမျိုးဖြစ်ရမည်ဟုယူဆ
တွက်မိလေသည်။

ဤတွင် ရိုင်းလင်းသင်္ဘော ပေါက်ကွဲ နစ်မြုပ်ခဲ့ပုံကိုလည်း
သတိရမိလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဤပစ္စည်းကိရိယာသည် မိမိတို့၏မိန့်လစ်သင်္ဘော
ကြီးကို ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးရန် ဖြစ်လေသလောဟုလည်း ဆက်စပ်
တွေးမိလေသည်။

မာလိန်မူးကြီး ကပ္ပိတန် အမ်းစထရောင်းက ဤသေတ္တာ
အကြောင်း စုံစမ်းခိုင်းခြင်းမှာ ကပ္ပိတန်ကြီး ကိုယ်တိုင်ကလည်း
အလားတူ တွေးတောစိုးရိမ်မိ၍ ဖြစ်တန်ရာသည်။

ဖခင်သည် သည်သေတ္တာကိုပြန်ပိတ်လိုက်ပြီးနောက် ခေတ္တ
စဉ်းစားနေလေသည်။

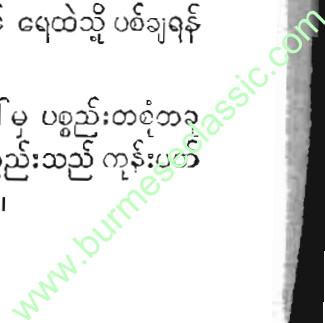
ဤသေတ္တာတွင်းမှ ပစ္စည်းသည် ဗုံးဖောက်ခဲ့သည့် ကိရိယာ
ဖြစ်နိုင်လေရာ မိမိတို့ သင်္ဘောကြီးတွင် ပါရှိလာသည့် ရေနံ
တန်ချိန်နှစ်သန်းခွဲကကြောက်မက်ဖွယ်လောင်စာဖြစ်နေကြောင်း
ကိုပါ ဆက်စပ် စဉ်း စား မိ သော အခါ ကျော ချမ်း လာမိ
လေသည်။

ဤပစ္စည်း ကိရိယာသည် အလွန် အန္တရာယ်ကြီးမားသည့်
ဖြစ်၍ ဖျောက်ဖျက်ပစ်မှ သင့်ပေမည်။

အကောင်းဆုံးနည်းကတော့ သေတ္တာကြီးကို ပင်လယ်ရေထဲ
ပစ်ချလိုက်ရန်ပင် ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် ယခုလို မုန်တိုင်းတန်နေချိန်တွင် ရေထဲသို့ ပစ်ချရန်
မလွယ်ကူချေ။

ဂေကအလွန်တန်နေသဖြင့် သင်္ဘောပေါ်မှ ပစ္စည်းတစုံတခု
ပစ်ချလိုက်ပါကလေပြင်းအရှိန်ကြောင့် ထိုပစ္စည်းသည် ကုန်းပေါ်
ပေါ်သို့ ပြန်လည် လွင့်တက်လာနိုင်ပေသည်။

လှိုင်းလေမထန်သည့် အချိန်မျိုးတွင် ပစ်လယ်ရေပြင်မှ မေ
ကိုးဆယ်ခန့်မြင့်သော ကုန်းပတ်ပေါ်မှ ပစ်ချလိုက်ပါက ရေပြင်
သို့ မရောက်မီ လမ်းခုလတ်၌ ဗုံးပေါက်ကွဲ သွားနိုင်သည့်
အန္တရာယ်လည်း ရှိပေသည်။

ယင်းသို့ လမ်းခုလတ်တွင်ပေါက်ကွဲသွားပါက မိမိတို့သင်္ဘော
ကြီးသည်လည်း ထိခိုက်ပျက်စီးနိုင်ပေသည်။

ဖရေဇာသည် စဉ်းစားယင်း အကြံအစဉ်ကလေးများ ချွေးပြန်
လာလေသည်။

သူ့အနေဖြင့် လတ်တလော ပြုလုပ်ရန် နည်းလမ်းတခုသာ
ရှိသည်ဟု တွေးမိလေသည်။

ထိုနည်းလမ်းကား အန္တရာယ်ကြီးလှသော ဤသေတ္တာကို
အကြမ်းဖက်သမားများ လက်ဝယ်၌ မိမိတို့က လောလော
ဆယ် သိမ်းယူထားရန်ပင် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် မည်သူမျှမမြင်အောင် သေတ္တာကြီးကို သင်္ဘော
အောက်ထပ် တဖန်ရာတွင် လိုခြုံစွာ ဝှက်ထားလိုက်ရန် စိတ်ကူးမိ
လေသည်။

အကယ်၍ အကြမ်းဖက် ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် ဟာဆန်က
အတင်းအကျပ်မေးလျှင် သေတ္တာကြီးကို ပစ်လယ်ထဲ ပစ်ချလိုက်
ပြီဟု ပြန်ဖြေနိုင်ပေသည်။

ဖရေဇာသည် သေတ္တာအဖုံးကို ပြန်ပိတ်၍ သော့ခတ်နေစဉ်
အပြင်ဘက် တံခါးဝခံမှ အသံတခု ကြားလိုက်မိလေသည်။

သူ ယခုရောက်ရှိနေသည်မှာ ဝှက်ခန်းဖြစ်ပြီး အသံကြား
သည်မှာ အပြင်ဘက်တံခါးဝခံမှ ဖြစ်လေသည်။

အသံက အပြင်ဘက်တံခါးကို တစုံတယောက် ဖွင့်နေသံ
ဖြစ်လေသည်။

ဖရေဇာသည် အပြင်ဘက်ခန်းသို့ထွက်ရန် လှည့်လိုက်စဉ်မှာ
ပင် အိပ်ခန်းတံခါးဝသို့ ဂျပန် အကြမ်းဖက်သမား တာကာကီက
ရောက်ရှိလာလေသည်။

သူ၏မျက်လုံးများ အလွန် ဒေါသထွက်နေဟန်ရှိပြီး မရှင်း
ပစ္စတိုသေနတ်ဖြင့် ဖရေဇာအား ချိန်ရှယ်ထားလေသည်။

ဖရေဇာလည်း ခုခံကာကွယ်သည့်အနေဖြင့် သေတ္တာကြီးကို
ကိုင်မြှောက်ပြီး သူ၏ကိုယ်ရှေ့မှ ကာထားလိုက်မိသည်။ ဤတွင်
တာကာကီသည် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ဟန်ဖြင့် မျက်လုံးပြူးသွား
လေသည်။

သူ၏အမူအရာကို အကဲခတ်ကြည့်ရခြင်းအားဖြင့် ဖရေဇာက
သေတ္တာဖြင့် ကွယ်ထားချိန်တွင် သေနတ်နှင့် ပစ်ခတ်မည် မဟုတ်
ကြောင်း သိသာ ထင်ရှားနေသည်။

ဖရေဇာသည် ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်ဟု သဘောထားလျက် သေတ္တာ
ကို တာကာကီဘက်သို့ တအားလုံးပစ်လိုက်လေသည်။

တာကာကီသည် ပို၍ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ဟန်ဖြင့် သေတ္တာကို
ကြမ်းပြင်ပေါ် မကျစေရန် လက်ဖြင့် လျင်မြန်စွာ ဖမ်းယူလိုက်
သည်။

သူ၏ လက်မှ မရှမ်းစွာ သေနတ်ကိုလည်း လှောင်လိုက်ပြီး
သေတ္တာကို လှည့်မကျော့အောင် ကြိုးစားဖမ်းကိုင်ထားလိုက်သည်။
တာကာကီ၏ မျက်နှာသည်လည်း ပြင်းစွာ စိုးရိမ်တုန်လှုပ်နေပုံ
ရလေသည်။

ဖရေဇာသည် အခွင့်ကောင်းယူ၍ ခုတင်အောက်တွင်ကျနေသော ယိုတာရီ၏ မရှင်း ပစ္စုတိုသေနတ်ကို ကောက် ယူ ရန် ဝမ်းလျားထိုး၍ လက်လှမ်းလိုက်စဉ် တစုံတယောက်က သေနတ် တလက်ဖြင့် ဖရေဇာ၏လက်ကို တအား ရိုက်ချလိုက်သည်။

တချိန်တည်းမှာပင် သူ၏ ဆီးစပ်သို့ တစုံတယောက်က ခြေထောက်ဖြင့် ပစ်ကန်လိုက်ပြန်သည်။

ဖရေဇာသည် ပြင်းစွာ နာကျင်လျက် လှည့်ကြည့်လိုက်သော အခါ နောက်ထပ် ဝင်ရောက်လာသူမှာ အကြမ်းဖက် ခေါင်းဆောင် ဟာဆန်ဖြစ်နေကြောင်း တွေ့ရလေသည်။

ဟာဆန်သည် အလွန် ဒေါသထွက်နေပုံ ရလေသည်။

‘ခင်ဗျား အလွန်ခိုက်မဲတဲ့လူပဲ၊ အခုချက်ချင်း ခင်ဗျားကို သတ်ပစ်ဖို့ ကောင်းတယ်’

ဟာဆန်က ပြောလိုက်ပုံမှာ တကယ်ပင် သတ်ပစ်တော့မည့် ဟန်မျိုး ဖြစ်နေလေသည်။

ဖရေဇာ၏စိတ်ထဲတွင် အချိန်မရေး သေရခံတာ့မည်ဟု သိနေသော်လည်း ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ဟန်မပြပဲ ခပ်တည်တည် ခပ်အေးအေး ပြန်ပြောရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို သတ်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ ဒီသင်္ဘောကြီးပေါ်မှာ ကျုပ်မရှိယင် မဖြစ်သလောက် လိုအပ်လို့ပဲ ဖြစ်တယ်၊မာလိန်မှူးကြီးကပွဲ တန်အမ်းစထရောင်းက ကုန်းပတ်ဦးပိုင်းမှာ တာဝန်ယူနေခဲ့တာ အခုဆိုယင် အချိန်ဆယ်နာရီရှိသွားပြီ၊ သူ့ကို အနားပေးချိန်မှာ သင်္ဘောကြီးကို ဆိန်းမောင်းဖို့ ကျုပ်ရှိမှ ဖြစ်မယ်၊ ဘစ်စတေးပင်လယ်အော်ကို

ဖြတ် ကျော် ခုတ်မောင်းသွားဖို့အတွက် နောက်ထပ် အချိန် ဆယ်နာရီကြာလိမ့်ဦးမယ်၊ ဒါကြောင့် ကပွဲ တန်ကြီး အနားယူ ချိန်မှာ ကျုပ်က တာဝန်ယူပြီး ထိန်း မောင်း သွားရ လိမ့်မယ်’

‘ကပွဲ တန်ကြီး နားနေချိန်မှာ ဒုတိယ အရာရှိက တလှည့် တာဝန်ယူယင်လဲ ဖြစ်တယ်’

ဟာဆန်က ဤသို့ပြောလိုက်လျှင် ဖရေဇာက ခေါင်းခါပြု လေသည်။

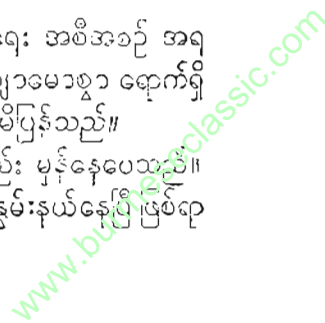
‘အခုလို ဟာရီကိန်းမုန်တိုင်းကျနေချိန်မှာ ဒုတိယအရာရှိက တာဝန်ယူမောင်းလို့ မဖြစ်ဘူး၊ ဒီသင်္ဘောကြီးရဲ့ အရွယ်ပမာဏက အလွန် ကြီးမားတဲ့အတွက် ထိန်းမောင်းရာမှာ နည်းနည်းမှ မှားယွင်းလို့ မဖြစ်ဘူး၊ သင်္ဘောချင်းတိုက်မိမယ့် အန္တရာယ်လဲ ရှိတယ်၊ ရေကြောင်းအတတ်ပညာ ရာနှုန်းပြည့်ကျွမ်းကျင်မှသာ ဖြစ်နိုင်မယ်’

ဖရေဇာက ဤသို့ ပြောလိုက်ရာ ဟာဆန်သည် ပို၍ ဒေါသထွက်လာကာ အသားများပင် ဆတ်ဆတ်တုန်နေလေသည်။

ရုတ်တရက် ဖရေဇာအား ပစ်သတ်လိုက်ရန်လည်း စိတ်ကူးမိ လေသည်။

သို့သော် သူတို့၏ လျှို့ဝှက် စစ်ဆင်ရေး အစီအစဉ် အရ ဤမိုနိုလစ်သင်္ဘောကြီး ရော်တာဒမ်မြို့သို့ ချောမောစွာ ရောက်ရှိ သွားရန် အရေးကြီးနေကြောင်းကို စဉ်းစားမိပြန်သည်။

ဖရေဇာ ပြောလိုက်သည့် စကားကလည်း မှန်နေပေသည်။ ကပွဲ တန် အမ်းစထရောင်းက အလွန်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေပြီ ဖြစ်ရာ

၂၄၈ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

ဖရေဇာကဲ့သို့ ကျမ်းကျင်သော ပထမအရာ ရှိတည်း မရှိပဲ သဘောကြီးကို နိုင်နင်းစွာ တာဝန်ယူ ထိန်းမောင်းရန် လိုအပ်နေပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဟာဆန်သည် စိတ်လိုက်မာန်ပါ ဖရေဇာအား သတ်ပစ်ချင်သည့်ဆန္ဒနှင့် သူတို့၏စစ်ဆင်ရေး အောင်မြင်ရေး အတွက် လိုအပ်ချက်ကို ချိန်ဆ စဉ်းစားနေရလေသည်။

ထိုအတောအတွင်း ဂျပန် တာကာကီသည် သူ၏ လက်မှ သေတ္တာကို အထူးသတိထားလျက် ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ ညှစ်သွားစွာ ချထားလိုက်ပြီး သူ၏သေနတ်နှင့် ဖရေဇာက ပစ်ချသားသည် သေဘွဲ့ကို ကောက်ယူလိုက်သည်။

ထိုနောက် ဟာဆန်က ဖရေဇာအား သေနတ်ဖြင့် ချိန်ရှယ် ထားစဉ် ဟာကာကီသည် ဒူးထောက်၍ သေတ္တာကို ဖွင့်လိုက်သည်။

အတွင်း၌ ရှိသောကိရိယာမှ ဒိုင်ခွက်နှင့် ခလုတ်များကို သေချာစွာ စစ်ဆေးကြည့်ပြီး ဟာဆန်ဘက်လှည့်၍

‘ဒိုးကျည်က ဘာမှ ထိခိုက်ပျက်စီးပုံ မရဘူး’

ဟု ပြောပြီးနောက် ခုတ်ပေါ်တွင် ယဲကျနေသော ခုတ်ကို ရှိရာသို့ သွားကြည့်လေသည်။

‘ယိုဘာပိုက်က မင်းသေသားဘူး။ သူ ပြန်သွားရုံ ဘာဘာမှ ဒီပစ္စည်းကို ဆန်းစစ် ပြန်စစ်ကြည့်ပါ။’

ဖရေဇာသည် တာကာကီအား စကားကြောင့် အထူးပင် အံ့အားသင့် သွားမိလေသည်။

အံ့အားသင့်လွန်း၍ သူ့အား သေနတ်ဖြင့် ချိန်ထားသူ ဟာဆန်ကိုပင် ခေတ္တ မေ့သွားကာ ဂျပန် တာကာကီအား....

‘ဒိုးကျည်လို့ ခင်ဗျား ပြောလိုက်တယ်လား၊ ဒီပစ္စည်းက ဘာများလဲ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

တာကာကီသည် ရုတ်တရက် ဒေါသထွက်လာဟန်ဖြင့် ဖရေဇာအား လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ သို့သော် ယခုမှ မထူးတော့၊ အမှန်ကို ပြောပြလိုက်ခြင်းအားဖြင့် ဖရေဇာအား ပို၍ ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်စေမည်ဟု ယူဆကာ ပြောပြရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

‘ကောင်းပြီ...ခင်ဗျား သိချင်ယင်လဲ ပြောပြရတာပေါ့။

ဒီပစ္စည်းဟာ မြေပြင်က ကောင်းကင်ကို လှမ်းပစ်တဲ့ ဒိုးကျည် လက်နက်ရဲ့ ထိပ်ပူးဖြစ်တယ်။ သာမန်အားဖြင့် ဒီလက်နက်ကို ပစ်လွှတ်ဖို့အတွက် နှစ်ဆယ့်ငါးပေရှည်တဲ့ ဒိုးကျည် (ရော့ကက်) တခု လိုတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့အဖွဲ့ရဲ့ ယိုတာရိုက ဒါမျိုး ကျွမ်းကျင်သူ ပါရဂူဖြစ်လေတော့ ဒိုးကျည် (ရော့ကက်) မလိုပဲ ဖောက်ခွဲလို့ ပစ်ခတ်လို့ ရအောင် တီထွင် ဖန်တီးထားလိုက်တယ်။ အခုဆို ဝိလက်နက်ဟာ အရွယ်အစား ပမာဏ သိပ်မကြီးပဲ ဖန်ဆင်းဖို့ အလွန်လွယ်ကူတဲ့အပြင် ကြိုတင် အချိန်ကိုက်အောင် ဆင်ထားပြီး ယင် ကိုယ်လိုချင်တဲ့အချိန် ဖောက်ခွဲရတယ်’

တာကာကီက ဤသို့ပြောလိုက်ရာ ဖရေဇာသည် ကြက်သီးမွေးညင်း ထလောက်အောင်ပင် တုန်လှုပ် ချောက်ချား သွားမိလေသည်။

‘ဒီဒူး’ကျည်ထိပ်ဖူးလက်နက်ကို ခင်ဗျားတို့ သယ်ဆောင်လာတာဟာ ဘာရည်ရွယ်ချက် ရှိလို့လဲ’

ဖရောက ပြန်မေးလိုက်ရာ ဟာဆန်က ဝင်ဖြေသည်။

‘ရည်ရွယ်ချက်ကတော့ ကျုပ်တို့ ပါသက်စတိုင်းအတွက် ရန်သူကို ထိုးနှက်ဖို့ပဲ’

ဤသို့ပြောသော်လည်း ဟာဆန်သည် ဖရောကအနီးမှ နောက်သို့ ခြေတလှမ်း ဆုတ်လိုက်ပြီး.....

‘အခုတကြိမ်လဲ ကျုပ်တို့က ခင်ဗျားကို မသတ်ပဲ ချမ်းသာပေးလိုက်မယ်။ ဒီသင်္ဘောပေါ်မှာ ခင်ဗျားရဲ့ကျွမ်းကျင်မှုပညာကို လိုအပ်နေလို့ပဲဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် အခုလောက်ဆိုယပ် ခင်ဗျားတို့အနေနဲ့ ကျုပ်တို့ကို ပြန်ခုခံဖို့ရာ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ ခင်ဗျား နားလည် သဘောပေါက်ဖို့ ကောင်းပြီ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဖရောက ဘာမှပြန်မပြောပဲနေသောအခါ ဟာဆန်ကပင် စကားဆက်ပြောပြန်သည်။

‘ကျုပ်တို့ ဥရောပကို စတင်လာရောက်တုန်းကတော့ ကျုပ်တို့ ရည်မှန်းတဲ့ပစ်မှတ်က ကွင်းအယ်လစ်ဇဘက် ဆိုတဲ့ ဇိမ်ခံခရီးသည်

တင် သင်္ဘောကြီးဖြစ်တယ်။ အဲဒီ သင်္ဘောကြီးနဲ့ အင်အားပြည့်ကာ အစွဲရေးလဲလှူမျိုးတထောင့်နှင့်ရာဟာ အစွဲရေးနိုင်ငံတည်ထောင်တဲ့ နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်မြောက် အောင်ပွဲ အခမ်းအနားကို တက်ဖို့ လိုက်ပါလာကြတုန်းမှာ ကျုပ်က သင်္ဘောကြီးကို မိုင်းဖူးနဲ့ ဖောက်ခွဲဖို့ ရည်ရွယ်ခဲ့တယ်။

‘ဒါပေမယ့် သင်္ဘောကြီးမှာ လုံခြုံရေးအရောင်တွေ အပြည့် ချထားပြီး ဗြိတိသျှရေတပ်ကလဲ ရေငုပ်သမားတွေနဲ့ သင်္ဘောအောက်ပိုင်းမှာ ဗူး လက်နက်တွေ မပြတ် ရှာဖွေနေတဲ့အတွက် ကျုပ်တို့အကြံမအောင်မြင်ပဲ စွန့်လွှတ်လိုက်ရတယ်။ အဲဒီနောက် ကျုပ်တို့က ဒုတိယအကြိမ်ကြံစည်ခဲ့တာက အင်္ဂလန်နဲ့ ပြင်ဆင်ပြည်ကို ဖြတ်ကူးတဲ့ လူစီးသင်္ဘောကို ပစ်မှတ်အဖြစ် ကြံခဲ့ပါတယ်။’

‘အဲဒီမှာလဲ အနှောက်အယှက် ထောက်လှမ်းရေးက တနည်းနည်းနဲ့ သတင်း ကြိုတင် ဂရု လုံခြုံရေး အထူး အစောင့်အရှောက်တွေ ချထားတဲ့အတွက် ကျုပ်တို့ရဲ့ ဒုတိယမြောက် အကြံအည်ဟာလဲ မဖြစ်မြောက်ခဲ့ဘူး။ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ ဘတိယမြောက် စင်ဆင် ရေး တ ခု လုပ်ဖို့ ကြံစည် ကြ ရပြန်တယ်။’

‘အဲဒီအချိန်မှာပဲ ဂျပန်ပြည် ကြယ်နီတပ်ဖွဲ့က ဒုံးကျည် လက်နက်ထိပ်ဖူး လက်ဝယ်ရရှိပြီး ကျုပ်တို့အဖွဲ့က အသုံးချမယ်

ဆိုယ်ကူညီဖို့ အသင့်ရှိကြောင်း သတင်းကြားရတယ်။ ဒါနဲ့ ကျုပ်တို့ကလဲ သူတို့နဲ့ဆက်သွယ်ပြီး ကျုပ်တို့အဖွဲ့နဲ့ သူတို့အဖွဲ့ ပူးပေါင်း ကြံစည်ခဲ့လို့ ဒီစစ်ဆင်ရေး အစီအစဉ် ဖြစ်မြောက်လာ တယ်။

‘ဒီဘခါတော့ ကျုပ်တို့စစ်ဆင်ရေးဟာ ဧကန်မုချအောင်မြင် လိမ့်မယ်။ ကျုပ်တို့ကို ခင်ဗျားတို့သာမက ဘယ်သူကမှ တားဆီး လို့ မရနိုင်တော့ဘူး’

ဟာဆန်က စကားကို အဆုံးသတ်လိုက်သည်။ ‘ဂျပန် အကြမ်း ဖက်သမား တာကာကီသည် ဘာမှဝင်မပြောပဲ ဆိတ်ဆိတ်နေ လိုက်သည်။

ဤတွင် ဖရေဇာက....

‘ဒေပါဦး၊ ခင်ဗျားတို့ရဲ့စစ်ဆင်ရေးအောင်မြင်ဖို့ ဘာကြောင့် အရေးကြီးဘာလဲ’

ဟု မေးလိုက်ရာ ဟာဆန်သည် ဖရေဇာအား ပြစ်တင်ရှုတ်ဖွဲ့ သော မျက်နှာထားဖြင့် ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားက ဒီလိုမေးလိုက်တာဟာ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ကျုပ်တို့ ပါလက်စတိုင်း ဒုက္ခသည်စခန်းကို မမြင်ဖူးလို့ မေးတာ ဖြစ်ရ မယ်။ ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့ရဲ့ သင်္ဘောကြီးကို ခြိမ်းခြောက်ပြီး အမျိုးသမီးနဲ့ ကလေးတွေကို ဓားစာခံ လုပ်ထားတဲ့ အတွက် ကျုပ်ဟာ လူမဆန်တဲ့သတ္တဝါအဖြစ် ခင်ဗျားက ထင်နေသလား။

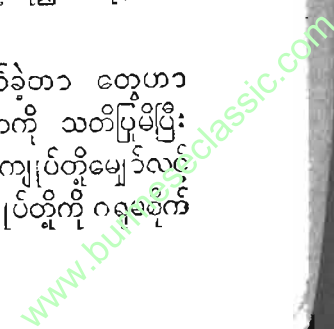
‘ကျုပ်တို့ ပါလက်စတိုင်းလူမျိုးတွေ ခံစားနေရတဲ့ အဖြစ်ကို ခင်ဗျားတို့က ဘာမှမသိဘူး မဟုတ်လား။ ကျုပ်တို့မှာ နေစရာ မရှိလဲမရှိ၊ ပြေးစရာ မြေလဲ မရှိတဲ့ အဖြစ်ကို ရောက်နေတယ်ဗျ။ ကျုပ်တို့သည်စခန်းတွေက ကျုပ်တို့ ပါလက်စတိုင်း လူမျိုးတွေဟာ လူနဲ့ ဆင်းရဲဒုက္ခ ရောက်နေကြရတယ်။

‘ဒါတွေကို ခင်ဗျား ဘာမှမသိဘူး မဟုတ်လား။ ပိုပြီးဆိုးတာ စစ်ဆင်ဗျားတို့ဟာ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဒုက္ခအကြောင်းကို သိချင်တဲ့ဆန္ဒလဲ မရှိဘူး။ ကမ္ဘာကြီးတခုလုံးကလဲ ခင်ဗျားလိုပါပဲ။ ကျုပ်တို့ရင်ဆိုင် ရတဲ့ ဒုက္ခအကြောင်း မသိချင်ကြဘူး’

‘ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားတို့ရဲ့ လုပ်ရပ်တွေက အဲဒီ ပြဿနာကို ဖြေရှင်းဖို့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အထောက်အကူ ဖြစ်မှာလဲ၊ ရိုင်းလင်း သင်္ဘောကို ခင်ဗျားတို့ ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့သလို ကျုပ်တို့ မိုနိုလစ် သင်္ဘောကြီးကိုလဲ ခင်ဗျားတို့ ဘာလုပ်ဖို့ရည်ရွယ်တယ် မသိဘူး။ ဒီလို အကြမ်းဖက်မှုတွေ လျှောက်လုပ်တာဟာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ခင်ဗျားတို့ ဒုက္ခသည်စခန်းက လူတွေအတွက် အထောက်အကူ ဖြစ်နိုင်မှာလဲ’

ဖရေဇာက ပြန်မေးလိုက်ရာ ဟာဆန်သည် ပို၍ပင် မုန်းတီး စက်ဆုပ်ဟန်ဖြင့် ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။

‘ကျုပ်တို့က အကြမ်းဖက်နည်းနဲ့ တိုက်ခိုက်ခဲ့တာ တွေဟာ ကမ္ဘာက ကျုပ်တို့ရဲ့ ပါလက်စတိုင်း ပြဿနာကို သတိပြုမိပြီး ကျုပ်တို့ဖြေရှင်းပေးဖို့စိတ်ဝင်စားလာလိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်တို့မျှော်လင့် မှိမ့်တယ်။ ဒါပေမယ့် အခုတော့ ကမ္ဘာက ကျုပ်တို့ကို ဂရုမစိုက်

၂၅၄ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

ဘူးဆိုတာ သိရတယ်၊ နိုင်ငံတကာက နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်တွေဟာ ပါလက်စတိုင်းလူမျိုးတွေကို လျစ်လျူရှုထားကြတယ်။ ဒါကြောင့် ပါလက်စတိုင်းအတွက် တရားမျှတမှု မရှိဘူးဖြစ်နေတယ်။ ဒီအခြေအနေမှာ ကျုပ်တို့အဖို့ အကြမ်းဖက်မှုနဲ့ ဖို့ပြန်ဆန္ဒပြပွဲကလွဲယဉ် ကြားနည်းလမ်းမရှိတော့ဘူး။ တနည်းအားဖြင့် ကျုပ်တို့ပါလက်စတိုင်းအတွက် တရားမျှတမှု မရှိသမျှ ကာလပတ်လုံး ကမ္ဘာကြီးအတွက်လဲ ငြိမ်းချမ်းမှု မရှိအောင် ကျုပ်တို့က လုပ်ရမှာပဲ။

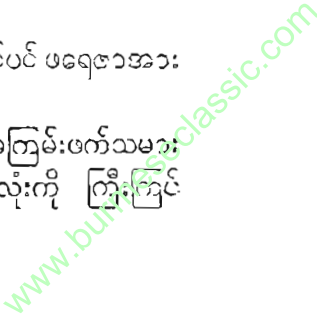
အခန်း ၁၄

ဟာဆန်သည် ပထမအရာရှိ ဖရေဇာအား အနားယူ အိပ်စက်ခွင့် ပေးရန် လိုအပ်ကြောင်း သိသော်လည်း ဘူ၏ အခန်းတွင် အိမ်နှင့် ပေးရန် စိတ်မချချေ။

လက်နက်ကိုင်အစောင့်တိုင်းဝင်ထားရန်ကလည်း လူတယောက် အပိုမရှိသဖြင့် ဟာဆန်သည် သင်္ဘောကုန်းပတ်ဦးပိုင်းသို့ ဖရေဇာအား ပြန်ခေါ်သွားလေသည်။

ထို့နောက် ရေဒီယိုစက်ခန်း၏ ကြမ်းပြင်တွင်ပင် ဖရေဇာအား အိပ်ခိုင်းလေသည်။

ရေဒီယို စက်ခန်းတွင် ဒုတိယဆူဆိုသူ ဂျပန်အကြမ်းဖက်သမားက သင်္ဘောကြီး၏ ရေဒီယိုဆက်သွယ်မှု အားလုံးကို ကြီးကြပ်

ကွပ်ကဲလျက်ရှိရာ သူကပင် ဖရေဇာအား မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေသေးသည်။

ဖရေဇာလည်း ဖြစ်သလို အနားယူ အိပ်စက်ရန် ဆုံးဖြတ်လျက် ကြိုးစားအိပ်လိုက်ရာ လေးနာရီခန့် အိပ်ပျော်သွားလေသည်။

သူ ပြန်နိုးလာသောအခါ သဘော၏ ရေဒီယိုအရာရှိ စပင်စာက အနားယူခွင့်ရပြီး သူ၏နေရာတွင် ဟောလ်ဘရုတ် ဆိုသူက ရေဒီယိုဆက်သွယ်ရေး တာဝန်ကို ယူနေကြောင်း သတိပြုမိလေသည်။

သို့သော် ဂျပန် အိန္ဒိယက သေနတ်ဖြင့် ချိန်ထားသဖြင့် ဟောလ်ဘရုတ်သည် ရေဒီယိုဆက်သွယ် စက်အနားသို့ ကပ်ခွင့် မရပဲ ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် နေရလေသည်။

ပြင်ပမှ ရေဒီယိုဆက်သွယ်မှု များလာလျှင် ဂျပန်အိန္ဒိယကပင် နားထောင်၍ စိစစ်လေသည်။

သို့သော် မိုနိုလစ် သင်္ဘောကြီးအတွက် မိုးလေဝသ သတင်းကြေငြာချက်များကို အဆက်မပြတ် သိရှိနေရန် လိုအပ်သဖြင့် ရေဒီယိုအရာရှိ အနေဖြင့် မိုးလေဝသ သတင်းများ ဆက်သွယ် မေးမြန်းခွင့် ပြုလေသည်။

အကယ်၍ ရေဒီယိုဆက်သွယ်ရာတွင် သူတို့အဖွဲ့က မလိုလားသော သတင်းပို့ချက် တစ်ခုခုပို့ရန် ကြိုးစားပါက ချက်ချင်း သတ်ပစ်ရမည်ဟု ဟာဆန်က အမိန့်ထုတ်ထားလေသည်။

ဖရေဇာသည် အိပ်နေရာမှ မတ်တတ်ထလိုက်ပြီး ရေဒီယိုအရာရှိ ဟောလ်ဘရုတ်အား 'ဟဲလို...ဂွတ်မောနင်း' ဟု နှုတ်ဆက်လိုက်ပြီးနောက် ဂျပန်အကြမ်းဖက်သမား အိန္ဒိယအား....

'ကျုပ်က ကုန်းပတ်ဦးပိုင်းမှာ တာဝန်ယူဖို့ သွား သတင်းပို့မဖြစ်မယ်'

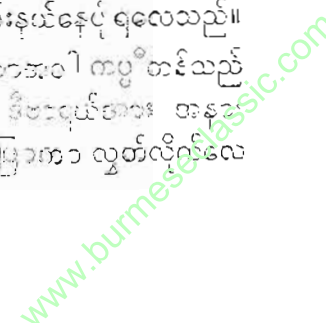
ဟု ပြောလိုက်သည်။
အိန္ဒိယသည် မရှင်း ပစ္စတိုသေနတ်ဖြင့် ဖရေဇာအား ချိန်ရွယ်ထားလျက်နှင့်ပင် ခေတ္တစဉ်းစားပြီးနောက် ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်ဟန်ဖြင့် ဖရေဇာအား သွားခွင့်ပြုလိုက်သည်။

ဖရေဇာလာမည့် အကြောင်းကိုလည်း ကုန်းပတ်ဦးပိုင်းရှိ သူ၏ လူများအား လှမ်းအော် သတိပေးလိုက်သည်။
ကိုအချိန်၌ မိုနိုလစ်သင်္ဘောကြီးသည် ဟာရိုက်နီးမုန်တိုင်း၏ အလယ်ဗဟိုမှ ကျော်လွန်လာပြီး ဖြစ်လေသည်။

သို့သော် လေဇရာမိုးပါ ထန်နေဆဲပင်ရှိနေပြီး ပင်လယ်ရေပြင်တွင် လှိုင်းတံပိုးကြီးများ ထကြွလျက်ရှိလေသည်။

မာသိန်မူးကြီး ကပ္ပီတန်အမ်းစလရောင်းသည် ပဲ့ကိုင်စက်ဝိုင်းကိုပဲနေသူ တသော်လား၏ တေးနားတွင် ရပ်နေရာ သူ၏မျက်နှာမှာ ကိုယ်အောစိတ်ပါ အသွန် ပပ်ပန်းနှုန်းနယ်နေပုံ ရလေသည်။

ပထမအဆင့်ရှိ ဝေရေခဲ အောက်လှည့်သောအခါ ကပ္ပီတန်သည် ပြု၍ နူးကံဆက်သိကိန်း ဂုဏ်ထူးအဆင့်ရှိ ဒီဇာရယ်အား တနင်္လာရက်နှင့် နံနက်ရှစ်နာရီမှ ပြန်လာရန် ဝိပြောကာ လွှတ်လိုက်လေသည်။

ဒီဗာရယ်လည်း ခေတ္တအပန်းဖြေ အိပ်စက်ရန် သူ၏အခန်းသို့
ထွက်သွားလေသည်။

သင်္ဘောကြီး၏ ကုန်းပတ် ဦးပိုင်းတွင် အကြမ်းဖက်သမား
ဘာကကီနှင့် ဖာရပ်ဂိုတို့နှစ်ယောက် မရှိကြောင်း ဖရေဇာက
သတိပြုမိလေသည်။

သူတို့နှစ်ဦးသည် ဟာဆန်နှင့် ရှိဖင်တို့ ရှိနေစဉ် ခေတ္တ သွား
အနားယူနေသည်ဟု ထင်ရလေသည်။

အကြမ်းဖက် ဂိုဏ်းသားများသည်လည်း သင်္ဘောမှ အရာရှိ
များ ကဲ့သို့ပင် အလှည့်ကျ အနားယူနေကြပုံရလေသည်။

အချိန်က တရှေ့ရှေ့ကုန်သွားစဉ် မိုနိုလစ်သင်္ဘောကြီးသည်
ဘစ်စကေး ပင်လယ်အော်ကို ဖြတ်ကျော်လာပြီး နံနက် ခနစ်နာရီ
ခန့်တွင် ပြင်သစ်ပြည်အနောက်မြောက်ဘက်ရှိ အူရှမ်ကျွန်း အနီး
သို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

မကြာမီ ဒုတိယအရာရှိ ဒီဗာရယ်သည် ကုန်းပတ်တွင်တာဝန်
ယူရန် ပြန်ရောက်လာရာ ကပ္ပတိန် အမ်းစတရောင်း အနေဖြင့်
တလှည့်အနားယူချိန် တန်ပြီဖြစ်သော်လည်း ကပ္ပတိန်ကြီးသည်
သင်္ဘောကြီးကို ပြင်သစ်နိုင်ငံ ဘရီတင်နီပြည်နယ် ကမ်းခြေကို
ဖြတ်ကျော်မိသည်အထိ ခနာက်ထပ်ဘနာရီခန့် ဆက်တာဝန်ယူပြီး
မှသာ ဖရေဇာအား တာဝန် လွှဲပေးကာ အနားယူရန် သူ၏
အိပ်ခန်းသို့ ဆင်းသွားလေသည်။

မိုးစင်စင်လင်းပြီဖြစ်၍ ပင်လယ်ပြင်ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မှောင်
မိုက်နေရာမှ အလင်းရောင်လာစပြုပြီ ဖြစ်လေသည်။

သို့ရာတွင် မိုးကသဲသဲမဲမဲပင်ရွာလျက်ရှိနေပြီး ပင်လယ်ရေပြင်
တွင် လှိုင်းကြီးလှိုင်းကြီးရှိလေသည်။

အကြမ်းဖက်သမား တာကကီနှင့် ဖာရပ်ဂိုတို့ ပြန်ရောက်
လာသောအခါ ဟာဆန်နှင့်ရှိဖင် တို့က တလှည့် အနားယူရန်
ထွက်သွားကြလေသည်။

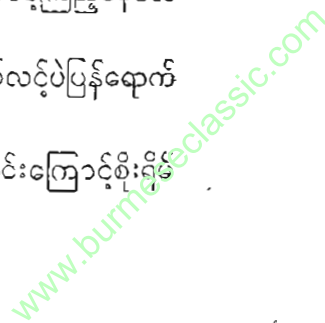
ရေဒီယိုစက်ခန်းမှ အိုဗူဆူသည်လည်း သူ၏နေရာတွင် ယိုတာ
ရိုက လာရောက် တာဝန်ယူသဖြင့် အနားယူရန် ထွက်သွားလေ
သည်။

ထိုအတောအတွင်း သင်္ဘောမှ စားပွဲထိုးတဦးက ကုန်းပတ်
ဦးပိုင်းရှိလူများ စားသောက်ရန်အတွက် ကော်ဖီနှင့်အသားညှပ်
ပေါင်မုန့်များ ယူလာပေးလေသည်။

အကြမ်းဖက်သမားများသည် သင်္ဘော အရာရှိ များနှင့်
သင်္ဘောသားများအား လုံးဝ အလစ်မပေးပဲ မျက်ခြည်မပြတ်
စောင့်ကြည့်နေကြလေသည်။ ပထမအရာရှိ ဖရေဇာ ပွဲကိုင်စက်
မိုင်းကိုင်နေသူ သင်္ဘောသားအား လိုအပ်လျှင် ညွှန်ကြားရန်
အတွက် အနီးတွင် ရပ်နေသည့် ဒုတိယ အရာရှိ ဒီဗာရယ်က
ရေဒီယိုစက်ကိရိယာအနီးတွင် တာဝန်ယူပြီး စောင့်ကြည့်နေလေ
သည်။

ခဏမျှအကြာတွင် ဂျပန်ဗိုလ်ချုပ်သည် မမျှော်လင့်ပဲပြန်ရောက်
လာလေသည်။

သူ၏ အမူအရာက တစုံတခုသော အကြောင်းကြောင့်စိုးရွံ့
မကင်း ဖြစ်နေပုံရလေသည်။

အိုဒူဆူသည် တာကာကီ ရှိရာသို့ ချဉ်းကပ်လာပြီး ဂျပန်
ဘာသာဖြင့် တစ်စုံတစ်ခုပြောနေရာ ဖရေဇာက လှမ်းကြည့်မိသော်
လည်း ဂျပန် စကား နားမလည်သဖြင့် သူတို့ ဘာပြောနေ
ကြောင်း မသိရချေ။

တာကာကီသည် ပေါင်မုန့်စားနေသူ ဖာရပ်ဂျီအား လှမ်း
၍...

‘ခင်ဗျားတယောက်တည်း ခဏတာဝန်ယူပြီး ခောင်းကြည့်
နေပါ။ သင်တော်အရာရှိတွေအနေနဲ့ တခုခုကြံစည်ပင်အသေ
ပစ်သတ်လိက်’

ဟု ပြောပြီး အိုဒူဆူနှင့်အတူ လိုက်ထွက်သွားလေသည်။
ဖာရပ်ဂျီလည်း ဖရေဇာနှင့် ဒီဗာရယ်တို့နှစ်ဦးစလုံးအား သေနတ်
ဖြင့် ချိန်ထားလိုက်သည်။

ဖရေဇာသည် အကြမ်းဖက်သမားတွေ ဘာဖြစ်နေပါလိမ့်
စဉ်းစား၍မရချေ။

ကုန်းပတ်ဦးပိုင်းတွင် ဖာရပ်ဂျီ တယောက်တည်း အစော
ချထား၍ တာကာကီက ထွက်သွားခြင်းမှာ ထူးဆန်းနေ
သည်။

ယခုဆိုလျှင် အကြမ်းဖက်သမားတဦးတည်းသာ ကျန်သ
မိမိတို့သင်္ဘောသား အဖွဲ့က အခွင့်ကောင်းယူပြီး ခုခံတိုက်ခိုက်
ကောင်းမည်လောဟု စဉ်းစားမိလေသည်။

သူ ယခုသောက်နေသော ခောင်းမိစ္ဆာနှင့် ဖာရပ်ဂျီ
ကို ပက်ပြီး တိုက်ခိုက်လျှင်ကောင်းမည်လော။ သို့ရာတွင် ဖာရပ်
သည် လုံးဝအလစ်မပေးပဲ မိမိတို့အား မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်

ပြီး သေနတ်နှင့်လည်း ချိန်ထားသဖြင့် တိုက်ခိုက်ရန် မလွယ်ကူ
ကြောင်း စဉ်းစားမိလေသည်။

ငါးမိနစ်ခန့်ကြာသောအခါ အိုဒူဆူနှင့် တာကာကီတို့ ပြန်
ထောက်လာရာ ဟာဆန်လည်း လိုက်ပါလာလေသည်။

ဟာဆန်၏ မျက်နှာ အမူအရာမှာ အနားယူ အိပ်နေစဉ်
အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ပေါ်လာသဖြင့် စိတ်တိုနေသည့် ဟန်မျိုး
ဖြစ်လေသည်။

သူသည် ဒေါသထွက်ဟန်ဖြင့် ဖရေဇာအား မျက်နှာချင်း
ဆိုင်လိုက်သည်။

‘ဟာယာရီ ဘယ်ရောက်သွားသလဲ၊ ဘာဖြစ်သွားသလဲ’
‘ဟာယာရီဆိုတာ ဘယ်သူလဲ’

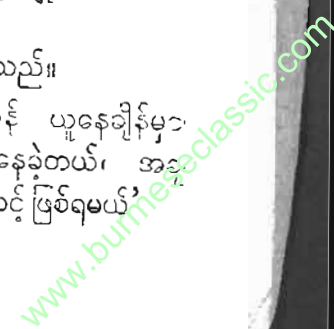
ဖရေဇာက တကယ်ပင် မသိသဖြင့် ပြန်မေးလိုက်ရာ ဟာဆန်
သည် ပို၍ပင် စိတ်တိုလာပုံရလေသည်။

‘တာကာကီတို့ အဖွဲ့သား လူတယောက် ပျောက်နေတယ်၊
ကျုပ်တို့ သင်္ဘောပေါ်မှာ လိုက်ရှာတာ ဘယ်မှာမှရှာလို့ မတွေ့
ဘူး’

‘အဲဒါ ကျုပ်နဲ့ဘာဆိုင်သလဲ၊ ဘာကြောင့် ကျုပ်ဆီလာမေး
တာလဲ’

ဖရေဇာက ခပ်တည်တည် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ဟာယာရီက ညဘက် ကင်းလှည့်တာဝန် ယူနေချိန်မှာ
ခင်ဗျားက ခဏ လွတ်လွတ် လပ်လပ် ဖြစ်နေခဲ့တယ်၊ အခု
ဟာယာရီ ပျောက်နေတာဟာ ခင်ဗျားကြောင့် ဖြစ်ရမယ်’

၂၆၂ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

‘ကျုပ်က အိပ်ခန်း ပြောင်းပေါက်က ကျော် ထွက် ပြီး ကပွဲ တန်ကြီးရဲ့ အခန်းကို တက်သွားတယ်။ အဲဒီမှာပဲ ခင်ဗျားတို့ လူတွေက ကျုပ်ကို မိခဲတယ် မဟုတ်လား။ ကျုပ်ဟာ သဘော စကြို လမ်းကိုတောင် မရောက်ခဲ့ဘူး။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ လက်နက်ကိုင် အစောင့်လဲ တယောက်မှ မတွေ့ခဲ့ဘူး’

‘ဒါဖြင့် အခု ဟာယာရီက ဘယ်ရောက်သွားသလဲ’

‘ဒါ ကျုပ် ဘယ်ပြောဘတ်မလဲ၊ မနေ့ညက ရာသီဥတု ဆိုးရွားပြီး မုန်တိုင်းကျနေခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ခင်ဗျားတို့ လူက ကုန်းပတ် ပြင်ဘက်ကို ထွက်သွားမိခဲ့ယင် ပင်လယ်ထဲ လိမ့်ကျသွားတာ ဖြစ်နိုင်တယ်’

ဖရေဇာက ပြောလိုက်လျှင် တာကာကီသည် မခံချင်ဖြစ်လာ ‘ကာ...’

‘ဟာယာရီက ဒီလိုမဆင်မခြင်ပဲ ပြင်ဘက်ထွက်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်က သူ့အကြောင်း ကောင်းကောင်းသိတယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

‘ဒီလိုဆိုယင်...ခင်ဗျားတို့ဟာ ခင်ဗျားတို့ အဖြေရှာကြပေါ့။ ဒါက ကျုပ်ရဲ့ပြဿနာမဟုတ်ဘူး’

ဖရေဇာက ပြန်ပြောလိုက်ရာ ဟာဆန်သည် ပို၍ပင် ဒေါသ ဆွက်လာလေသည်။

‘ခင်ဗျား ဒီကိစ္စကို သိရမယ်၊ ခင်ဗျား လိမ်ပြောနေတာပဲ’

ဟာဆန်က ခြိမ်းခြောက်သလိုပြောလိုက်သော်လည်း ဖရေဇာ သည် ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်ဟန် အလျှင်းမရှိပဲ ခပ်တည်တည်ပင် ပြန်ကြည့်နေလိုက်သည်။

ဟာဆန်အနေဖြင့် ဖရေဇာသည် လိမ်ပြော နေခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်သဖြင့် ဘာလုပ်ရမည်နည်းဟု စဉ်းစားနေဟန် တူသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် ရေဒီယိုစက်ခန်းမှ ဟောလ်ဘရွတ်သည် စာရွက်တရွက် ကိုင်လျက် ရောက်လာလေသည်။

သူ၏နောက်မှ ဂျပန် ယိုဘာရီလည်း လိုက်လာပြီး တာကာကီ အား ဂျပန်ဘာသာဖြင့် တစုံတခု ပြောလိုက်သည်။

ဖရေဇာလည်း ရေဒီယိုအရာရှိ ဟောလ်ဘရွတ်အား....

‘ဘာအကြောင်းထူးလို့လဲ’

ဟု မေးကြည့်လိုက်ရာ ဟောလ်ဘရွတ်က သူ၏ လက်မှ စာရွက်ကို ကြည့်ပြီး ပြန်ပြောလေသည်။

‘ဂျပန်ပြည် ဟင်းဘတ်မြို့က ရေဒီယိုနဲ့ဆက်သွယ်အကြောင်း ကြားလိုက်ပါတယ်။ ဆက်သွယ်သူကတော့ ရှိုင်းဆင်းသဘောကို ပိုင်ဆိုင်တဲ့ ကုမ္ပဏီက ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့က ကျွန်တော်တို့ကို ရေဒီယိုနဲ့ ကြိုးစား ဆက်သွယ်နေတာ နှစ်ဆယ့်လေးနာရီ ရှိပါပြီတဲ့။ ဒါပေမယ့် မုန်တိုင်းထန်ပြီး ရာသီဥတု အခြေအနေ မကောင်းလို့ စောစောက ဆက်သွယ်လို့ မရဘူးလို့ ဆိုပါတယ်။’

၂၆၄ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

သူတို့က ရိုင်းလင်းသင်္ဘော ပျက်စီး ဆုံးရှုံးရပုံကို အသေးစိတ် သိချင်ပါတယ်။ အဲဒီသင်္ဘောက အသက်မသေပဲကျန်တဲ့လူတွေရှိ နာမည်စာရင်းကိုလဲ လိုချင်ပါသတဲ့။ သင်္ဘောသားတွေရဲ့မိသားစု ဆွေမျိုးတွေက အလွန်စိုးရိမ်နေကြပြီး ရိုင်းလင်းသင်္ဘောကြီးရဲ့ မာလိန်မျိုး ကပ္ပိတန်ရဲ့ ဇနီး အထူးစိုးရိမ် ပူပန်နေတယ် လို့လဲ ဆိုပါတယ်။

ထိုစကားကို ကြားလျှင် ဟာဆန်သည် ပြဿနာအခက်အခဲ တခုပေါ်လာပြန်ပြီဟု တွေးမိဟန်ဖြင့် အကြိတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် တစုံတခု အကြံရလာလျက် သူ၏လူ ဖာရပ်ကို အား လှည့်၍ အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

‘ဟေ့...ဆလွန်းခန်းထဲကို သွားပြီး ဇာကားရီးယားကို ခေါ် လာခဲ့စမ်း။ သူက ရိုင်းလင်းသင်္ဘောက အရာရှိနဲ့ သင်္ဘောသား တွေရှိ နာမည်စာရင်း ပေးနိုင်လိမ့်မယ်။ အဲဒီစာရင်းကို တို့က ရေဒီယိုနဲ့ ဟင်းတတ်မြို့က သင်္ဘောကုမ္ပဏီကို ပြန်အကြောင်း ကြားမှ ဖြစ်မယ်’

ဖာရပ်ရဲ့လည်း ခေါင်းညိတ်ပြီး ထွက်သွားလေသည်။

ဟာဆန်သည် ရေဒီယို အရာရှိ ဟောလ်ဘရုတ်၏ လက်မှ သတင်းပို့ချက် စာရွက်ကို ယူကြည့်ပြီး စဉ်းစားနေပြန်သည်။

ယခုဆိုလျှင် ရိုင်းလင်းသင်္ဘော ပိုင်သည့် ကုမ္ပဏီမှ သတင်း အတိအကျ မေးနေပြီဖြစ်ရာ သင်္ဘောမောင်း မဖြစ်အောင် ကျေနပ် ဖွယ် ကောင်းသည့် အဖြေပေးနိုင်မှ ဖြစ်ချေမည်ဟု စဉ်းစားမိ လေသည်။

ဤသို့ အခြေအနေကို သုံးသပ် စဉ်းစားနေရခြင်းကြောင့် ကျုပ်အကြမ်းဖက်သမား ဟာယာရှီ ပျောက်ဆုံးနေသည့် ကိစ္စကို အခိုက်အတန့်အားဖြင့် မေ့လျော့နေလေသည်။

* * *

လန်ဒန်မြို့ အကြမ်းဖက်မှုနှိမ်နင်းရေးအထူးတပ်ဖွဲ့ရုံးခန်းမှ တယ်လီ ဖုန်း ခေါင်းလောင်းသံသည် စူးရှစွာ မြည်လာလေသည်။

ရုံးခန်းတွင် ရှိနေသော ရဲကြပ်ကြီး ဆာဂျပ်စတုံးက တယ်လီ ဖုန်းကို ကောက်ကိုင် နားထောင်ပြီးနောက် သူ၏ဆရာ နီကိုလ်ဆန် အား စကားပြောခွက်ကို လှမ်းပေးလိုက်သည်။

‘စပိန်ပြည် မဒရစ်မြို့က ရဲမှူးကြီး ရေမွန်ဒက်စ်က လှမ်းဆက် နေပါတယ်။ သူက ဒီရုံးခန်းက ဆာအယ်လိတ်ဇနွားကို မေးနေ ပါတယ်’

နီကိုလ်ဆန်သည် သတင်းထူးလိမ့်မည်ဟု ယူဆကာ အား တက်သွားလျက် တယ်လီဖုန်းကို လှမ်းယူလိုက်သည်။

သူ မည်သူ မည်ဝါ ဖြစ်ကြောင်း ပြောလိုက် ပြီးနောက် ဆာအယ်လိတ်ဇနွားသည် နယ်သာလင် (ဟော်လန်) နိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိနေသဖြင့် သတင်းပေးရန် ရှိပါက သူ့ကိုပင် ပေးနိုင် ကြောင်း ပြောလိုက်သည်။

၂၆၆ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

တဘက်မှ ရဲမျိုးကြီး ရေမှန်ဒက်စ်သည် နီကိုလ်ဆန်နှင့် တိုက်ရိုက် မဆက်သွယ်ဖူးသော်လည်း နာမည်ကိုတော့ သိနေသဖြင့် သူပေးစရာရှိသော သတင်းကို ပြောလေသည်။

‘ဟုတ်ကဲ့ ကောင်းပါပြီ၊ ခပ်သွားတို့ကနေနဲ့ စိတ်ဝင်စားမယ်လို့ ဆင်ရတဲ့ သတင်းပေးပေးအေးနီပါပဲ။ ဝမ်းနည်းပြည်မြောက်ပိုင်းကို ရှုနာပြည်နယ်က ရဲတပ်ဖွဲ့က ပိတ်တတ်စားရဲ့ တောင်ဘက် ပင်လယ်ကမ်းခြေအနီးမှာ မော်တော်ကားနှစ်စီး ခွန်ပစ်ထားတာ တွေ့ရပါတယ်။’

‘ကားတစ်ကောင်ပူဂျီအမျိုးအစားဖြစ်ပြီး နောက်တစ်ကောင်တော့ မာစီဒီးကားဖြစ်ပါတယ်။ မော်တော်ကားတွေရဲ့နံပါတ်ကို ကြည့်လိုက်တော့ ငှားယူလာတာဖြစ်ကြောင်း သိရတဲ့အတွက် ရဲတပ်ဖွဲ့က ဆက်လက် စုံစမ်းကြည့်တော့ ပူဂျီကားဟာ ဇာရာဂိုရာမြို့က မော်တော်ကားဦးကုမ္ပဏီကတော့ ငှားသွားကြောင်း သိရပါတယ်။’

‘ကားလာငှားသူကတော့ အရပ်မြင့်မြင့် အာရပ်အမျိုးသား တစ်ဦးဆိုပါတယ်။ လူငယ်နဲ့သဏ္ဍာန်ကို မေးကြည့်လိုက်တော့ ဟာဆန်ဆိုသူနဲ့တူနေတယ်။ ကားငှားစဉ်က သူ့ရဲ့နှိပ်ကူးပတ်စ်ပို့ လက်မှတ် ထုတ်ပြတော့ နာမည်က တမျိုး ဖြစ်နေပေမယ့် ကျုပ်က ဟာဆန်ပဲလို့ ပူးဆမိတယ်။ ပတ်စ်ပို့လက်မှတ် ဆိုတာ အတုလုပ်ယင်ရတာပဲမဟုတ်လား’

‘ဒုတိယ မော်တော်ကားကကော’
နီကိုလ်ဆန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘မာစီဒီးကားကတော့ ဂျပန် အမျိုးသားနှစ်ဦးက မဒရစ်မြို့က ငှားခဲ့တယ်လို့သိရတယ်။ ကားငှားစဉ်က သူတို့ရဲ့နာမည်တွေကို အိဗ္ဗဆူနဲ့ယိုတာရိုလို့ ပြောခဲ့တယ်။ ဒါကလဲ နာမည်အမှန် ဟုတ်ချင်မှဟုတ်မှာပေါ့’

တဘက်မှ ရဲမျိုးကြီး ရေမှန်ဒက်စ်က ဤသို့ ပြောလိုက်စဉ် နီကိုလ်ဆန်သည် ‘ခွန်ပစ်ကြီးခပ်ဗျံ’ ဟု သုံး ဝန်းခံ ရေးသားသည်။

သူတို့ထောက်လှမ်းနေသော အကြမ်းဖက်သမားများ လှုပ်ရှားမှုတွင် ဂျပန် လူမျိုးများ ပါဝင်မည်ဟု မခံနိုင်သင့်ခဲ့ချေ။

ယခုတော့ အာရပ် အကြမ်းဖက်သမားများသည် ဂျပန် အကြမ်းဖက်သမားများနှင့်ပူးပေါင်းကြံစည်လှုပ်ရှားနေကြောင်း သိရသွားနေပြီဖြစ်သည်။

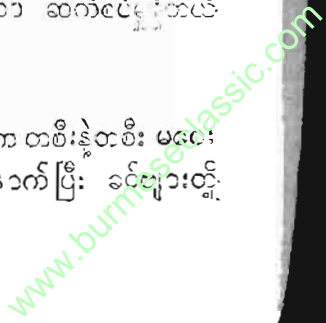
ဤသည်မှာလည်း နိုင်ငံရေး အခြေအနေအရ ငြိမ်နိမ်သည့် လှုပ်ရှားမှုပင်ဖြစ်သည်။

ယခင်ကလည်း အာရပ် အကြမ်းဖက်သမားများသည် ဂျပန် အယူသမား ဝါဒီအချို့နှင့် ပူးပေါင်း စစ်ဆင်ရေး လုပ်ခဲ့ဖူးကြောင်းကိုပါ ပြန်သတိရမိလေသည်။

‘ရဲကတွေ့ရတာ မော်တော်ကားနှစ်စီးဟာ ဆက်လင့်မှုမရှိဘဲ ဆိုတာ သေချာရဲ့လားဗျ’

နီကိုလ်ဆန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ကားနှစ်စီးကိုတွေ့ရတဲ့နေရာက တစ်နဲ့တစ် မဝေးလှပဲ နီးနီး ကင်ကပ် တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ နောက်ပြီး ခင်ဗျားတို့

စိတ်စဉ်စားလိမ့်မယ်ထင်တဲ့ အချက်ဘရု ရှိပါသေးတယ်။ ပုဂ္ဂိုလ်
အားကို တွေ့တဲ့နေရာက ကမ်းခြေက တံငါရွာတရွာနဲ့ မိုင်ဝက်
လောက်ပဲဝေးတယ်။ ထူးခြားတာက အဲဒီတံငါရွာက ဘီယက်
ထရစ် အမည်ရှိတဲ့ ငါးဖမ်းစက်လှေ တစင်းဟာ လုံးဝ ပျောက်
နေတယ်။ ငါးဖမ်းစက်လှေ ပိုင်ရှင်က ဂိုဗာနီ ဆိုတဲ့လူ ဖြစ်
တယ်။

‘ရွာသားတွေပြောပြချက်အရ ဂိုဗာနီဆီကို ဂျပန်အမျိုးသား
နှစ်ယောက်လာပြီး ပင်လယ်ငါးဖမ်းထွက်ချင်လို့ သူတို့ကိုလိုက်ပို့
ပေးဖို့ စက်လှေငှားနေတာမြင်တဲ့လူက မြင်လိုက်တယ်။ ဂျပန်တွေက
သူတို့ဟာသဘင်းစာဆရာ၊ စာရေးဆရာတွေပါလို့ ပြောသတဲ့။ ဒါနဲ့
ဂိုဗာနီနဲ့သူ သားငယ်တို့ဟာ ဘီယက်ထရစ် စက်လှေနဲ့ပင်လယ်ပြင်
ထွက်သွားကြတော့ ဂျပန် နှစ်ယောက်လဲ ပါသွားတယ်လို့
ယူဆရတယ်။ အဲဒီနောက်ပိုင်း တာမှ သတင်းမရတော့ဘူး’

‘နေပါဦးဗျ။ ယူဆရတယ် ဆိုတော့ ဂျပန်တွေ ငါးဖမ်း
စက်လှေပေါ် တက်လိုက်သွားတာ မြင်တဲ့လူ မရှိဘူးလား’

‘ဒီလိုရှိပါတယ်။ အဲဒီညက ရာသီဥတု အလွန်ဆိုးလေတော့
ရွာသူရွာသားတွေက အပြင်ဘက် မထွက်ပဲ အိမ်ထဲမှာနေကြ
တယ်လို့သိရတယ်’

‘ဒါဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကားပေါ်က အာရပ်လူမျိုး သုံးဦးဟာလဲ
ဂျပန်တွေနဲ့အတူ ငါးဖမ်းစက်လှေနဲ့ လိုက်သွားတာ ဖြစ်နိုင်တာ
ပေါ့’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်’

‘ကောင်းပြီ။ အဲဒါဘယ်တုန်းကလဲ။ ဘီယက်ထရစ်စက်လှေက
ဘယ်နှောက် ထွက်သွားတာတဲ့လဲ’

‘နီကိုလ်ဆန်က မေးလိုက်ရာ တဘက်မှ ရဲမှူး၊ ရေမှန်ဒက်စ်
စည် မှတ်တမ်းစာရွက်များကို ပြန်ကြည့်ဟန်ဖြင့် စာရွက်များ
စုန်သံကြားရပြီးမှ ပြန်ဖြေလေသည်။’

‘လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ရက်က ဖြစ်ပါတယ်။ ငါးဖမ်းစက်လှေ ထွက်
သွားချိန်က သန်းခေါင်မတိုင်မီ သုံးနာရီလောက်အလိုမှာ ပြင်
ပယ်လို့ ဆိုပါတယ်’

ဤတွင် နီကိုလ်ဆန်၏ မျက်နှာသည် တင်းမာလာလေ
သည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်ရက်က ညဘက်တွင် ထိုပင်လယ်ပြင်ဒေသမှာ
ပင် ရိုင်းလင်းသင်္ဘော ပျက်စီးနစ်မြုပ်ခဲ့ခြင်းနှင့် တိုက်ဆိုင်နေ
လေသည်။

* * *

တယ်လီဖုန်းစကားပြောနေစဉ် ကက်ဆက်တိတ်ခွေဖြင့် တောက်
လျှောက် အသံဖမ်းယူထားလေရာ နီကိုလ်ဆန်သည် ရဲမှူး၊ ရေမှန်
ဒက်စ်အား ကျေးဇူးတင်ကြောင်းပြော၍ စကား ဖြတ်လိုက်ပြီး

နောက် အသံဖမ်းထားသော တိတ်ခွေကို ကက်ဆက်ဖြင့် ပြင်လည် ဖွင့်နားထောင်ကြည့်ပြန်လေသည်။

သူ၏တပည့် စတုံးနှင့်အတူ နှစ်ယောက်သား တိတ်ခွေထဲမှ ရဲမှူး ရေမွန်ဒက်ပ်၏ ခြေပြား ကံမူးကံ အသေးဝိတ်ပြန် လေ့လာကြည့်ကြလေသည်။

ယင်းသို့ ပြင်လည် လေ့လာသုံးသပ် ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ကောက်ချက်ချရာမှာ သာဓကကျင့်တရား ပေါ်နေပြည်ခြောက်ပိုင်း ကမ်းခြေမှ ငါးဖမ်းစက်လှေဖြင့် ဂျပန်လူမျိုးနှစ်ဦး ထွက်ခွာသွား သည်ဆိုသော ပင်လယ်ပြင်ဒေသမှာ ခိုင်းလင်းသင်္ဘော ပေါက်ကွဲ နှစ်မြှုပ်သွားသည်နေ့မှ နှင့် အတူတူဖြစ်နေခြင်းပင်တည်း။

ယင်း တိုက်ဆိုင်ပုဂံသည် စဉ်းစားစရာ အချက် ဖြစ် နေ ပေ သည်။

‘ခိုင်းလင်းသင်္ဘောပေါ်က မသေပဲ ကျန်တဲ့ လူတွေကို ကယ် ဆယ် လိုက် တဲ့ ရေနံတင် သင်္ဘောကြီးဆီကကော ဘာသတင်း များ ရသလဲ’

နီကိုလ်ဆန်က မေးလိုက်ရာ ဓားကွဲစတုံးသည် သူ၏ မှတ်စု စာအုပ်ကို ပြန်ကြည့်ပြီးနောက်....

‘ဟုတ်ကဲ့... အဲဒီ ရေနံတင် သင်္ဘောကြီး မိုနိုလစ်ကို ပိုလိုက် ကုမ္ပဏီက လူတယောက်နဲ့ ကျွန်တော် မနေ့က ကောင်းပြောခဲ့ရ ပါတယ်။ ဒီသင်္ဘောကြီးဟာ တင်ချိန် ၂၅၀၀၀၀ ရှိပြီး ရောမ တင်ကာသင်္ဘောကြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ရှေးစဉ်အရဆိုလျှင် မိုနိုလစ် သင်္ဘောကြီးဟာ နက်ဖြန် မွန်းတည့်ချိန်လောက် နယ်သာလင်း နိုင်ငံ ရော်တာဒမ်မြို့ကို ရောက်လိမ့်မယ်လို့ ဆိုပါတယ်’

ဟု ပြန်ပြောလေသည်။

နီကိုလ်ဆန်သည် ခေတ္တ စဉ်းစားနေပြန်သည်။

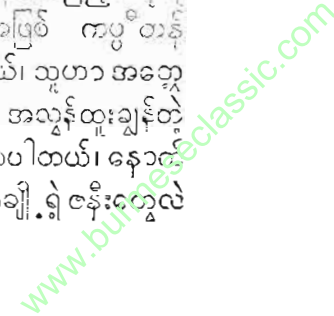
‘အင်း... မိုနိုလစ် သင်္ဘောက အရွယ်ပမာဏ အလွန်ကြီးတာပဲ၊ ကျုပ်တို့ကလဲ နယ်သာလင်းနိုင်ငံမှာ အကြီးပေးသော သင်္ဘောတွေ ရှိကြီး ကျယ်ကျယ် တိုက်ခိုင်း ခဲ့တာပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့် နေကြတယ်’

နီကိုလ်ဆန်က သူ၏ထင်မြင်ချက်ကို ပြောလိုက်ရာ ဓားကွဲ စတုံးသည် ထို့စကားကို သဘောတူပုံမရချေ။

‘ဒါပေမယ့် ဆရာရယ်၊ အခု အချိန် အထိ ဆော့ မိုနိုလစ် သင်္ဘောကြီးမှာ ဘာပြဿနာ အခက်အခဲမှ ရှိပါ့မရဘူး၊ ရေစီယံ ဆက်သွယ်မှုကလဲ ခါတိုင်းလိုပဲ ပုံမှန် ဆက်သွယ်နေတယ်လို့ သိရ ပါတယ်’

‘ဒီ သင်္ဘောကြီးမှာ သင်္ဘောသားဦးရေ ဘယ်နှစ်ယောက် ပါသတဲ့လဲ’

‘ငါးဆယ်ကျော်လောက်ရှိပါတယ်။ လူစာရင်းအပြည့်အစုံကို ကျွန်တော် ရယူထားပါတယ်။ မာလိန်မှူးအဖြစ် ကပွို တန် အမ်းသရောင်းဆိုတဲ့ လူက ဦးစီးကွပ်ကဲပါတယ်။ သူဟာ အတော် အကြံ ဝါချင့်ပြီး ရေကြောင်း အတတ်ပညာ အလွန်ထူးချွန်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တဦးဖြစ်တယ်လို့ သင်္ဘောကုမ္ပဏီက ယူဆပါတယ်။ နောက် တချက်က အဲဒီသင်္ဘောကြီးပေါ်မှာ အရာရှိတချို့ ရဲ့ ဇနီးတွေလဲ

ရှိနေပါတယ်၊ ဇနီးအမျိုးသမီး ငါးဦးနဲ့ ကလေးငယ် ခြောက်
ယောက်တို့ရဲ့ စာရင်းပါ ကျွန်တော် ရရှိထားပါတယ်’

ဆာဂျင်စတုံးက ဤသို့ ပြောလိုက်လျှင် နီကိုလ်ဆန်သည်
ချက်ချင်း သဘောပေါက်လာဟန်ဖြင့်....

‘ဟင်.... အမျိုးသမီး ငါးဦးနဲ့ ကလေး ခြောက်ဦး ဆိုတော့
တကယ်လို့သာ အကြမ်းဖက်ဂိုဏ်းတဂိုဏ်းကသာ မိနိုလစ်သဘော
ကြီးပေါ် တက်လိုက်ယင် မိန်းမနဲ့ ကလေးတွေကို ဓားစာခံအဖြစ်
ဖမ်းထားလို့ သိပ်ကောင်းတာပေါ့’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

‘အခြေအနေအမှန်ကို သိရအောင် စုံစမ်းဖို့ နည်းလမ်းရှိပါ
တယ် ဆရာ၊ အခုဆိုယင် မိနိုလစ် သဘောကြီးဟာ ပြိတ်သျှ
ရေလက်ကြား ပင်လယ်ပြင် ပိုက် နက် ကို ဆောက်နေလောက်ပြီ၊
ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရေတပ်မဘော်က ရဟတ်ယာဉ်တွေ
လွှတ်ပြီး သဘောကြီးပေါ် ဆင်းကြည့်မယ်ဆိုယင် အမှန် သိရ
မှာပဲ’

ဆာဂျင်စတုံးက အကြံပေးသလို ပြောလိုက် သော် လည်း
နီကိုလ်ဆန်သည် တမျိုးစိုးရိမ်မိလာပြန်သည်။

‘ဒါလဲ’ မလွယ်သေးဘူးကွ၊ တကယ်လို့ ကျုပ်တို့စိုးရိမ်သလို
ရေနံတင် သဘောကြီးကို အကြမ်းဖက်သမားတွေက အပိုင်စီး

ထားပြီဆိုယင် မလွယ်ဘူး၊ မိန်းကလေးနဲ့ကလေးတွေကို ဓားစာခံ
အဖြစ် ဖမ်းထားယင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ’

‘ဒီလိုဆိုယင် ကျွန်တော်လဲ မပြောတတ်ဘူး’

‘အေး....ဒါကြောင့် အထူးသတိထားပြီး လှုပ်ရှားဖို့လိုတယ်၊
သဘောကြီးပေါ်မှာ ဘာဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ အမှန်ကို မသိရ
သေးပဲနဲ့ ကျုပ်တို့က ဟယ်လီကော့ပတာတွေနဲ့ ကွန်မန်ဒို တင်
သားတွေ လွှတ်လို့ မဖြစ်သေးဘူး’

* * *

ပွန်းတည့်ချိန်တွင် တယ်လီဖုန်းလာပြန်လေသည်။

နီကိုလ်ဆန် ကိုယ် တိုင် တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ကိုင် နား
ထောင်ရာ တဘက်မှ ဆက်သူမှာ အနောက်ဂျာမနီနိုင်ငံ မြူးနစ်
မြို့မှ အကြမ်းဖက်မှုနှိမ်နင်းရေးအထူးတပ်ဖွဲ့အကြီးအကဲရဲမှူးကြီး
တရင်နာ ဖြစ်နေလေသည်။

‘ဟဲလို....နီကိုလ်ဆန်လား၊ အခြေအနေက သတင်းထူးတယ်
လို့ ထင်တယ်၊ ဒီနေ့မနက်ပဲ ကျုပ် ရိုင်းလင်းသဘောပိုင်ရှင်
ကုမ္ပဏီက ဒါနိုက်တာ လူကြီးနဲ့ ဆက် သွယ်ခဲ့တယ်၊ ကျုပ်က

အခြေအနေကို သိချင်လို့ ညာဘက်ဆင်ပြီး သင်္ဘောကုမ္ပဏီအနေနဲ့ မိုနိုလစ်သင်္ဘောကြီးကို ရေဒီယိုဆက်သွယ်ခိုင်းလိုက်တယ်။

‘ရိုင်းလင်းသင်္ဘော နှစ်မြှုပ်ခဲ့ပုံ အသေးစိတ်ကို သိလိုကြောင်း ပြီးတော့ အဲဒီသင်္ဘောရဲ့ မာသိန်မှူး ကပ္ပတိန် ရှုရီဘာရဲ့ဇနီးက သူ့ခင်ပွန်းအတွက် အထူးငိုးရိုခဲနေလို့ အကြောင်း ပြန်ကြား စေချင်ကြောင်း ရေဒီယိုနဲ့ သတင်းပို့ခိုင်းလိုက်တယ်။’

‘မိုနိုလစ် သင်္ဘော ကြီးကလဲ ချက်ချင်း လိုပဲ ရေဒီယိုနဲ့ အကြောင်းပြန်လိုက်တယ်။ ရိုင်းလင်းသင်္ဘောက မသေပဲ ကျန်တဲ့ လူစာရင်းမှာ ကပ္ပတိန် ရှုရီဘာရဲ့နာမည် ထိပ်ဆုံးက ပါလာတယ်။ ပြီးတော့ ကပ္ပတိန် ရှုရီဘာက သူ့ဇနီးကို သူ့ဟာ ကျန်းမာ ချမ်းသာစွာ ရှိကြောင်း မကြာခင် လူချင်း ပြန်တွေ့ရတော့မယ် အကြောင်း တဆင့် ပြောပေးပါ လို့လဲ အဲဒီ ရေဒီယို သတင်း ပို့ချက်မှာ ပါလာတယ်’

နီကိုလ်ဆန်က ဘာမှပြန်မပြောပဲ နားထောင်နေစဉ် တရုတ် နာကပင် ဆက်၍....

‘တကယ်တော့ ကပ္ပတိန် ရှုရီဘာရဲ့ဇနီးက မရှိတော့ဘူးပဲ။ လွန်ခဲ့တဲ့ ခုနစ်နှစ်လောက်က နှလုံးဇောဂါနဲ့ ဆုံးသွားရှာပြီ။ ဒီတော့ မိုနိုလစ်သင်္ဘောက ပြန်သတင်းပို့ လိုက်တာဟာ မှမမှန် ခြင်း ထင်ရှားမခဲဘူးလား။ ကပ္ပတိန် ရှုရီဘာသာ အမှန် အသက်ရှင်နေယင် ဒီလို အကြောင်းပြန်ပါ့မလား။ မိုနိုလစ် သင်္ဘောပေါ်ကလူတွေက ကပ္ပတိန် ရှုရီဘာရဲ့ဇနီး ကွယ်လွန်ပြီ ဆိုတာ မသိလို့ ဖြစ်ရမယ်။ ဒါကြောင့် မိုနိုလစ်သင်္ဘောကြီးပေါ် မှာ တခုခု ဖြစ်နေပြီထင်တယ်’

‘ကျေးဇူး တင်ပါတယ်။ ဒီအကြောင်းကို ဆာအယ်လိတ် ဇန္နားကို ချက်ချင်း အကြောင်းကြားလိုက်ပါမယ်။ နောက်ထပ် အကြောင်းထူးယင် ခင်ဗျားကို ပြန်ဆက်သွယ်ပါမယ်’

ထိုမျှနှင့်ပင် နီကိုလ်ဆန်သည် စကားဖြတ်လိုက်ပြီးနောက် ဆာဂျင် စတုံးအား လှည့်၍ပြောလေသည်။

‘သင်္ဘောကြီးပေါ်က အခြေအနေကို ခုတော့ သိရပြီကွ’

အခန်း ၁၅

မိနိုလစ် သင်္ကေတကြီးသည် ဗြိတိသျှရေလက်ကြား ပင်လယ်ကို ဖြတ်ကျော်ခတ်မောင်းရာတွင် အချိန်နှစ်ဆယ့်လေးနာရီခန့် ကြာ အောင် ခတ်မောင်းရလေသည်။

ပင်လယ်ပြင်၏ ရာသီဥတုအခြေအနေက ကောင်းလာပြီဖြစ်၍ လှိုင်းတံပိုးကြီးများမရှိပဲ လှိုင်းအနည်းငယ်သာ ရှိလေသည်။

သို့သော် ရေလက်ကြားက ကျဉ်းမြောင်း လာချိန်တွင် သင်္ကေတကြီးအား ချောမောစွာ ထိန်းမောင်းနိုင်ရန် အတွက် မာလိန်မှူး ကပ္ပတိန် အမ်းစထရောင်းနှင့်ပထမအရာရှိ ဖရေဇာ

တို့ နှစ်ဦးစလုံးက ကုန်းပတ်ဦးပိုင်းတွင် တောက်လျှောက်တာဝန် ယူနေကြလေသည်။

ဒုတိယအရာရှိ ဒီဗာရယ်သည်လည်း ရေဒါကိရိယာအနီးတွင် ရှိနေကာ ပတ်ဝန်းကျင် ပင်လယ်ပြင်ရှိ အခြား သင်္ကေတများ၏ သွားလာ လှုပ်ရှားမှုများကို မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေလေသည်။

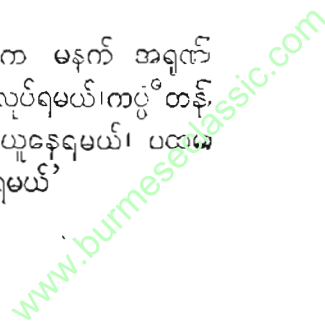
သင်္ကေတကြီးသည် စိုဗာရေလက်ကြားသို့ရောက်လျှင် မှောင်စပြုလာပြီဖြစ်သည်။ ဒီဗာနှင့်ပြင်သစ်ပြည် ကယ်လေ ဆိပ်ကမ်းမြို့အကြား ပင်လယ်ပြင်သို့ရောက်သောအခါ ညသန်းခေါင်ယံ ရှိလျှင် ဖြစ်ပြန်သည်။

ထိုနေရာကား သင်္ကေတ အသွားအလာ အလွန်များလေခရေကြောင်းလမ်းဖြစ်လေသည်။

အကြမ်းဖက် ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် ဟာဆန်သည် ပိုမိုကျယ်ဝန်းသော နေ့ဘက်ဆီ ပင်လယ်ပြင်သို့ ရောက်သည်အထိ ဘာမှ မလုပ်သေးပဲ အချိန်နှစ်နာရီခန့် စောင့်နေပြီးမှ ဂျပန် တာကာကီနှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးလေသည်။

ထိုနောက် သူတို့နှစ်ဦးသည် ကပ္ပတိန်ကြီးနှင့် ဖရေဇာတို့ အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာကြလေသည်။

‘ကိုင်း...အချိန် ရောက်လာပြီ၊ ကျုပ်တို့က မနက် အရက် မတက်မီ လိုအပ်တဲ့ ပြင်ဆင်မှုတွေ ပြီးအောင် လုပ်ရမယ်၊ ကပ္ပတိန်ကြီးက ဒီကုန်းပတ်ဦးပိုင်းမှာပဲ ဆက် တာဝန်ယူနေရမယ်၊ ပထမအရာရှိကြီးကတော့ ကျုပ်တို့နဲ့အတူ လိုက်ခွဲရမယ်’

၂၇၈ တက္ကသိုလ်နေ့ဝင်း

ဟာဆန်က ပြောလိုက်ရာ ကပ္ပတိန် အမ်းစထရောင်းက....
'ဘာအတွက် အချိန် ရောက်တာလဲ၊ ဘာ ပြင်ဆင်မှုတွေ လုပ်မှာလဲ'

ဟု ခပ်တည်တည် ပြန်မေးလိုက်သည်။

'ခင်ဗျား ဒီနေရာကနေပြီးသာ ကြည့်နေပါ၊ မြင်ရပါလိမ့် မယ်'

ဟာဆန်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။

သူသည် ကပ္ပတိန်ကြီး စကားပြောပုံလေသံကို သဘော မကျပဲ ဒေါသ ထွက်ခံသော်လည်း သူ့ကိုယ်တိုင်က အထောင့် ပင်ပန်း နှမ်းနယ်နေပြီဖြစ်၍ ခေါ်သကို ချုပ်ထိန်းလိုက်သည်။

သူ၏အဖွဲ့သား ဖာရပ်ကျံနှင့် ရှိဖစ်တို့ နှစ်ယောက်အား ကုန်း ပတ်ဦးပိုင်းတွင် တာဝန်ယူ စောင့်နေရန် အမိန့် ပေးလိုက်ပြီး နောက် ဖရေဇာအား သေနတ်ဖြင့်ချိန်လျက် သူတို့နှင့်အတူ လိုက် ခဲ့ရန် အမိန့်ပေးလေသည်။

ဖရေဇာလည်း အခြေအခေအရ မည်သို့မျှ ငြင်းဆန်၍ မဖြစ် သောကြောင့် ဘာမှ ပြန်မပြောဘဲဘဲ လျှောက်ထွက်လာ သည်။

ဟာဆန်နှင့် တာကာကီတို့က နောက်မှလိုက်ပြီး ဖရေဇာက ရှေ့မှနေကာ ကပ္ပတိန်ကြီး၏ အိပ်ခန်း သို့ သွား ရ လေ သည်။

အခန်းထဲတွင်ကား ဂျပန် အကြမ်းဖက်သမား အိဒ္ဓဆူသည် နူးကျည်ထိပ်ဖူးလက်နက်ပါသော သေတ္တာကြီးကို စောင့်နေရာ

ဖရေဇာ ဝင်သွားသည်နှင့် မရှမ်းပစ္စတိုသေနတ်ဖြင့် ချိန်ထား လိုက်သည်။

နောက်မှလိုက်ဝင်လာသူ ဟာဆန်နှင့်တာကာကီတို့ကို မြင်မှ သူသည် စိတ်ချသွားပုံရလေသည်။

ဟာဆန်သည် အိဒ္ဓဆူအား ရေဒီယိုစက်ခန်းသို့ သွားတာဝန် ယူပြီး ယိုတာရိုကို လွှတ်လိုက်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

မကြာမီ ယိုတာရို ထောက်ရှိလာရာ ဟာဆန်သည် ဖရေဇာ အား ပြီးကြည့်ယင်း သေတ္တာကြီးကို ညွှန်ပြလိုက်သည်။

'ကိုင်း...ပထမ အရာရှိကြီး ခင်ဗျား... ခင် ဗျား ကိုယ် တိုင် ခုံးကျည်ထိပ်ဖူးလက်နက်သေတ္တာကို ပြင်ဘက် ကုန်းပတ်ကိုလယ် ယူသွားလိုက်ပါ'

ဖရေဇာလည်း မည်သို့မှမတတ်နိုင်ပဲ သေတ္တာကြီး ကို ဆွဲယူ၍ ပြင်ဘက်သို့ ထွက်လိုက်ရလေသည်။

ပြင်ဘက် ကုန်းပတ်တွင်ကား ပင်သယ်ပြင်ကို ဖြတ်သန်း တိုက်နေသော လေက အခတ်ပင် အေးနေလေသည်။

ဂျပန် တာကာကီသည် ရှေ့သုံးမှ လျှောက်ပြီး ကုန်းပတ် အလယ်ရှိ သံမဏိပိုက်ကြီးများ ရှိရာ သို့ သွားလေသည်။ ထိုမှ ဘဝင့် ရေနံများ သိုလှောင်ထားရှိရာ တိုင်ကီကြီးများ ရှိရာသို့ ဆက်သွားပြန်လေသည်။

ရေနံသုံးလှောင်သည့် ပင်မတိုင်ကီကြီး အနီးသို့ ရောက်လျှင် တာကာကီက

'ဒီနေရာဆိုယင် ခက်လောက်ပြီ'

၂၀၀ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဟာဆန်က ဖရေဇာအား သေတ္တာကြီးကို ချခိုင်းလိုက်သည်။

ဂျပန် ယိုတာရိုသည် သေတ္တာကြီးကို ဖွင့်လိုက်ပြီး အတွင်းရှိ ခုံးကျည်ထိပ်ဖူး လက်နက်ကို အထူး သတိထားလျက် စစ်ဆေးကြည့်ရှုလေသည်။

သူ၏ လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်ပြီးနောက် ခုံးကျည်လက်နက်တွင် တစ်တစ်ခု ချိန်ကိုက်သည်။ [အချိန်ကိုက်ဗုံး ဖောက်ခွဲရန် အချိန်ကို သတ်မှတ်၍ ချိန်သကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။]

ထို့နောက် ခုံးကျည်မှ ခလုတ်တစ်ခုကို နှိပ်လိုက်ရာ ဒိုင်ခွက်တွင် အနီရောင် မီးလင်းလာလေသည်။

ယိုတာရိုသည် ကျေနပ်သဘောကျသွားဟန်ဖြင့် ပြုံးလိက်ပြီး တာကာကီအား ဂျပန်ဘာသာဖြင့် တစ်တစ်ခုပြောလိုက်သည်။

‘ကျုပ်တို့ ကြီးတစ်ခုနဲ့ ဆီစိမ်တာလပတ်တစ်ခု လိုတယ်’

တာကာကီက အင်္ဂလိပ်လိုဘာသာပြန်၍ ပြောလိုက်ပြီးနောက် ဟာဆန်က ဖရေဇာဘက်သို့ လှည့်၍ ပြောပြန်သည်။

‘သင်္ဘောကုန်းပတ်မှူးရဲ့ စတိုခန်းထဲမှာ ပစ္စည်းတွေ အစုံရှိတယ်မဟုတ်လား၊ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် အဲဒီ စတိုခန်းကို ဖွင့်ပြီး ကျုပ်တို့ လိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေအပြင် ဒီတိုက်ကြီးအဖုံးကို ဖွင့်ဖို့ ကိရိယာတွေကိုပါ ယူပေးရမယ်’

ဟာဆန်က သေနတ်ဖြင့် ချိန်၍ ပြောလေရာ ဖရေဇာလည်း မည်သို့မှ မဘတ်နိုင်ပဲ ကုန်းပတ်မှူး၏ စတိုခန်းရှိရာသို့ လျှောက်သွားရလေသည်။

ဟာဆန်က သူ၏နောက်မှ သေနတ်ဖြင့် ချိန်လျက် ထက်ကြပ်လိုက်လာလေသည်။

စတိုခန်းသို့ ရောက်သောအခါ ဖရေဇာက အခန်းတံခါးကို ဖွင့်၍ အတွင်းသို့ ဝင်လိုက်သည်။

အခန်းတွင်း၌ မှောင်နေရာ ဟာဆန်ပါ လိုက်ဝင်လာပါစေဟု စိတ်ထဲမှ မျှော်လင့်မိလေသည်။

အကယ်၍ ဟာဆန်ပါ လိုက်ဝင်လာပါက စတိုခန်းထဲမှ ပစ္စည်း တစ်ခုခုကို လက်နက်အဖြစ် အသုံးပြု၍ ဟာဆန်အား တိုက်ခိုက်ရန် စိတ်ကူးမိလေသည်။

သို့ရာတွင် ဟာဆန်က အကင်းပါးသူဖြစ်၍ လိုက်ဝင်မလာပဲ တံခါးဝတွင်သာ ရပ်နေလိုက်သည်။

‘အခန်းထဲက မီးကို ဖွင့်လိုက်ပါ၊ ခင်ဗျား အထဲမှာ ဘာလုပ်နေတယ်ဆိုတာ ကျုပ် ကြည့်နေချင်တယ်’

ဖရေဇာလည်း စိတ်ပျက်စွာနှင့်ပင် လျှပ်စစ် မီးခလုတ်ကို ဖွင့်လိုက်ရလေသည်။

သည်တော့မှ ဟာဆန်သည် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာပြီး ဖရေဇာအား သေနတ်ဖြင့် ချိန်ထားလျက် အခန်းတွင်းရှိ ပစ္စည်းများကို လှည့်ပတ်ကြည့်လေသည်။

‘အဲဒီကြီးခွေဆိုယင် ရပြီ၊ ဟိုဘက်မှာ ခေါက်ထားတဲ့ ဆီစိမ်တာလပတ်ကိုပါ ယူရမယ်၊ ပြီးတော့ တိုင်ကီအဖုံးကို ရိုက်ဖွင့်ဖို့ ဘူတလက်ပါ ယူလာခဲ့ပါ’

ဟာဆန်က အမိန့်ပေးသည့်အတိုင်း ဖရေဇာသည် ပစ္စည်းများကို ယူလိုက်ရလေသည်။

www.burmeseclassic.com

၅၇၂ တက္ကသိုလ်နေ့ဝင်း

အခန်းပြင်တက်သို့ ပြန်လှက်ဝင်၍ သူ၏ လက်မှ တူကြီးကဲ့
လက်နက်အပြစ် အသုံးပြု၍ ဟာဆန်အား တိုက်ခိုက် ရေလျှင်
ကောင်းမည်လောဟု စိတ်ကူးပိလေးသည်။

သို့သော် မိမိက ရှင်ရှားမည်နှင့် ဟာဆန်က ပဝတိုသေနတ်
နှင့် ပစ်လိုက်မည်မှာ အဘယ့်အရာနည်းမည်။

ထို့ကြောင့် ဟာဆန်သည် သာမန် မလုပ်ပဲ ထာကာကီနှင့်
ယိုတာရိုတို့ စောင့်နေရာသို့ ပြန်၍ အကောသသည်။

ဂျပန် အကြမ်းဖက်သမား နှစ်ဦးသည် တာလပတ်ကို ယူ၍
ကုန်းပတ်ကြမ်းပြင်တစ်ခု ပြန်ဝင်လိုက်ကြသည်။

ထိုအချိန် ယိုတာရိုက နေ့ကျည် ထိပ်ဖူးလက်နက် ပါသော
သေတ္တာကို ပြန်ပိုက်ထားလိုက်ပြီ ပြစ်သည်။

သူသည် သေတ္တာကို ပြန်ခမ်းထားသော တာလပတ်၏
အလင်းတိုင် ချလိုက်ပြီးနောက် တာလပတ်ဖြင့် သေတ္တာကို
သေချာစွာ ရစ်ဖက် တုတ်လိုက်သည်။

ဤသို့ စိတ်မိသော သပတ်ဖြင့် သေခင်စွာ ရစ်ပတ်လိုက်သော
အခါ နေ့ကျည်လက်နက်သေတ္တာသည် ဆီရော ရေပါ လိုခြုံသည့်
အထုပ်ကြီးတခု ဖြစ်သွားလေသည်။

ထို့နောက် ဂျပန် နှစ်ဦးက အဆင့် ရှိနေသော ကြိုးဖြင့်
တာလပတ်အထုပ်ကို နိုင်မြဲစွာ ချည်နှောင်လိုက်ကြသည်။

‘ဆီတိုင်ကီကြီးရှဲ့ အဖုံးကို ဖွင့်လိုက်ပါ’

ဟာဆန်က အမိန့်ပေးလိုက်ရာ ဖရေဇာသည် ထောင်းကန်
ဒေါသထွက်မိလေသည်။

သို့သော် မည်သို့မှ မတတ်နိုင်ပဲ ထူကို အသုံးပြုလျက် တိုင်ကီ
အဖုံးကို ဖွင့်ရလေတော့သည်။

အဖုံးဖွင့်သွားသည်နှင့် တိုင်ကီအထုပ်မှ ရေခဲပိမ်းဆန်သည်
ထောင်းကန် တွက်ပေါ်လာတော့သည်။

ရေခဲထွေ များက ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်တို့က ဆီအခန်းနဲ့
မီးတချက် ခြင်လိုက်ပါ။ နေ့ကျည်လက်နက် ပါသော
ပေါက်ကျည်ကြီး ပြင်သော သေတ္တာမှာ ပြစ်သည်။

ဂျပန် အကြမ်းဖက်သမား တာလပတ်နှင့် ယိုတာရိုတို့သည်
ခန်းကျည်လက်နက် သေတ္တာကြီးကို သတိထားလျက် ပြန်ပြင်
တိုင်ကီအတွင်းသို့ တဖြည်းဖြည်း ချလိုက်ကြသည်။

တာလပတ်ဖြင့် ထုပ်ထားသော သေတ္တာကြီးသည် ရေခဲပိမ်း
များ စောက်သို့ တဖြည်းဖြည်း နှစ်ဖားကပ်သည်။

ရေခဲသည် ဆယ်ငါးစက် နှစ်မြှင့်သွားသောအခါ ဘာကော
ကီသည် အပေါ်မှ ကြိုးကဲ့သို့ တိုင်ကီအဖုံး ချောင့်သက် ကနေရာ
တွင် ခိုဝှဲပြုစွာ ခြည်နှောင်ပိတ်ခဲ့သည်။

ဤတွင် ဟာဆန်သည် အထုပ်အေးအေးဖြင့် ဖာရဇာအား
ရှမ်းပြေးလေသည်။

‘ဒီသို့ ကျုပ်တို့ အကြီးဘာဟာ ဖိုင်အာရီအေလို့ ခေါ်တဲ့
အိုင်ယာလန် အကြမ်းဖက်သမားက စာဆင့် စိတ်ကူး ရခဲ့တာပဲ။
အိုင်ယာလန်ပြည်မှာဆိုလင် သူတို့က ဓာတ်ဆီတိုင်ကီထဲမှာပုံးကို
ပလတ်စာခန်း ထုပ်ပြီး ထည့်ထားကြတယ်။ ကျုပ်တို့က အခါ
နည်းကိုကြည့်ပြီး သူတို့ထက် သာတဲ့နည်းကို ထိထွင်လိုက်ကြ
တယ်။ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့က အိုင်ယာလန်ပြည်က လူတွေ

www.burmeseclassic.com

ထက် အဆပေါင်းများစွာသာပြီး အောင်မြင်မှုရမှာ သေချာ တယ်’

* * *

သင်္ဘောကုန်းပတ် ဦးပိုင်းမှနေ၍ လမ်းကြည့်နေသူ မာလိန်မှူးကြီး ကပ္ပတန် အမ်းစသရောင်းသည် အကြမ်းဖက်သမားများ၏ သူပိုင်ရှားမှုအားလုံးကို မြင်နေရသဖြင့် ချက်ချင်း အဓိပ္ပာယ်ကို နှိပ်မိလေသည်။

ထို့ကြောင့် ကုန်းပတ်ဦးပိုင်းသို့ အားလုံး ပြန်လာကြသော အခါ ကပ္ပတန်ကြီးက ဟာဆန်အား....

‘ခင်ဗျားတို့ရဲ့ လက်နက်က ဘယ်အချိန်မှာ ပေါက်ကွဲမှာလဲ’ ဟု မေးလိုက်သည်။

‘ဒီသင်္ဘောကြီးဟာ ဥရောပတိုက်ရဲ့ ရေနံဆိပ်ကမ်းမြို့ကို မှန်းတည့်ချိန်မှာ ရောက်ဖို့ရှိတယ် မဟုတ်လား၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ရဲ့ ခုံးကျည်လက်နက်ကို ဟိုရောက်ပြီး နောက်တနာရီ အကြာမှာ ပေါက်ကွဲဖို့ အချိန်ကိုက်ထားတယ်၊ ဒီတော့ ကပ္ပတန်ကြီးတို့ရဲ့ သင်္ဘောကြီးဟာ ရည်မှန်းထားတဲ့အချိန်ရောက်သွားယင် ခင်ဗျား ဟို့ သင်္ဘောပေါ်ကလူတွေ ရှောင်တိမ်းထွက်ခွာဖို့အချိန် တနာရီ

လောက် ရလိမ့်မယ်၊ ကျုပ်တို့အဖွဲ့ကတော့နောက်ဆုံး အချိန်ထိ အောင် သင်္ဘောပေါ်မှာ နေကြမယ်’

ဟာဆန်က ခပ်အေးအေးပင် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘တနာရီတည်းဆိုယင် အချိန် မလုံလောက်ဘူး၊ ကျုပ်က စိပ်ကမ်း အာဏာပိုင်တွေဆီ လှမ်းအကြောင်းကြားပြီး အနီးအနား ပတ်ဝန်းကျင်မှာ လူတွေမရှိအောင် ရှင်းထားဖို့ လိုလှပေမယ်၊ ဒါကြောင့် တနာရီဆိုတဲ့ အချိန်က နည်းလွန်းတယ်’

ကပ္ပတန်ကြီးက အရေးဆိုလိုက်သော်လည်း ဟာဆန်သည် လက်မခံဟန်ဖြင့် ခေါင်းခါလိုက်သည်။

‘ကျုပ်တို့အနေနဲ့ အချိန်တနာရီပဲ ပေးနိုင်တယ်’

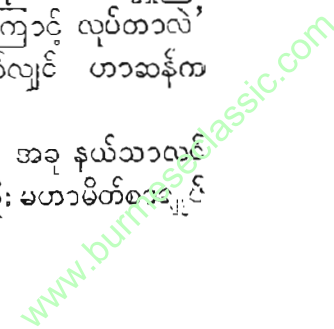
ဟာဆန်က ဤသို့ ပြောလိုက်သဖြင့် ကပ္ပတန်ကြီးသည် ဒေါသထွက်လာသပျက် လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်မိသည်။

သို့သော် သူသည် မည်သို့မှမတတ်နိုင်ကြောင်း စဉ်းစားမိပြန်လေသည်။

‘ခင်ဗျားတို့က ကျုပ်တို့ရဲ့ သင်္ဘောကြီးကို ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးမယ့်အပြင် အဏုမြူ ညူကလီးယားဗုံး ခွဲသလို ပေါက်ကွဲမှုကြီး ဖြစ်အောင်လုပ်တာ ဘာကြောင့်လဲ၊ ဘာကြောင့် လုပ်တာလဲ’

ကပ္ပတန် အမ်းစသရောင်းက မေးလိုက်လျှင် ဟာဆန်က ခပ်တည်တည်ဖြင့် ပြန်ဖြေလေသည်။

‘ဘာကြောင့်ဆိုတာ ကျုပ် ရှင်းပြမယ်၊ အခု နယ်သာလန်နိုင်ငံ အမ်စတာဒမ်မြို့မှာ ကျင်းပနေတဲ့ နေ့တိုး မဟာမိတ်စုချုပ်

အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံတွေနဲ့ ဝါဆောစာချုပ် အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံတွေ ညှိနှိုင်း အစည်းအဝေးကြီး ပျက်စီးသွားအောင်လို့ပဲ။ သူတို့က ဥရောပမှာ ချိတ် ခပ်အင်အားကို အဖွဲ့ဝင်ခံ၊ ချမ်းချေးအတက်နှစ်ထက်လုံးက ညှိနှိုင်း ဆွေးနွေးကြမယ်။

‘အဲဒီလို သို့နိုင်ငံတွေ၊ နေကြီးကားကို ကျုပ်တို့က မအောင်မြင် စေချင်ဘူး။ နယ်သာလန်နိုင်ငံလို ကာကတိုင်း၊ ဝိညာဏ်တရားက ဘယ်၊ ဒါကြောင့် သူတို့ရဲ့ ခပ်ကပ် မြို့တပြို့မှာ အခုလို အကြီး အကျယ် ပေါက်ကွဲပျက်ပြီး ဖြစ်လိုက်ဖယ် သူတို့ရဲ့ လုံခြုံရေးနဲ့ ရဲတပ်ဖွဲ့တွေဟာ ကမ္ဘာ့ဖလှယ် ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။’

‘ပင်လယ်ကမ်းခြေက ပေါက်ကွဲမှုရဲ့အသံကိုပဲ အဓိကအဓိ မြို့က ကောင်းကောင်းကြားရလိမ့်မယ်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲလုပ်ကြံ သတ်ဖြတ်မယ့် လက်ရွေးစင် အဖွဲ့တွေက အရည်အဝေး တက် တောက်လာတဲ့ ကိုယ်စားလှယ်တချို့ကို လုပ်ကြံပစ်ခံမယ်။ ဒီနည်း အားဖြင့် ဥရောပတိုက်မှာ ငြိမ်းချမ်းရေးဆိုတာ ရှိနိုင်မှာမဟုတ် ဘူး။’

‘ကျုပ်တို့က အင်္ဂလိပ် အစိုးရကို ကြီးကြီး ကျယ်ကျယ် လုပ် တာ တာကြောင့်လဲလို့ ခင်ဗျားက မေးဖင် ကျုပ်ဟာ ပါလက် စတီဗ် (အာရပ်) လူမျိုးတဦး ဖြစ်တဲ့အတွက် ကျုပ်တို့ လူမျိုးတွေ အဖို့ ဘာမှမျှော်လင့်ချက်မရှိတော့ဘူး။ ဒီလိုလုပ်ရတာပဲလို့ ဖြစ်ရ လိမ့်မယ်။’

၆၉

ဟာဆန်၏စကားကို ကပ္ပိတန် အမ်းစထရောင်းက ခေတ္တ စဉ်းစားနေမိလေသည်။

သူတို့ကိုယ်သူတို့ မျှော်လင့်ချက်မရှိတော့ဟု ပျံ့ဆွေ ပါလက် စတီဗ် လူမျိုးစားအနေဖြင့် အမှန်တကယ်ကိုလည်း ခင်၊ ငဝ၊ ဒီဇီ နှစ်မဟုတ်။ ဒါကြောင့် အကျိုး ဆင်ခြင် ချီးမွမ်းမည်မဟုတ် မှုလည်း ခင်၊ စားလိမ့်မည်။

သူ့ကိုယ် ကျုပ်တို့က ကောင်းကောင်း မြို့ကြီးလက် သမား အယူတည်း ဝိ ကိုမိအာရပ်ကို လိုက်လျောညီထွေ တွေ့ ရရှိခဲ့။

သို့ကြောင့် သူသည် ဟာဆန်အား ခင်တည်တည် ရှေ့ဆိုင် လိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားတို့ခိုင်းသလို ကျုပ်က မအပ်နိုင်ဘူး။ ဒီသင်္ဘောကြီး ကို ရေခဲတာခမ်း ဆိပ်ကမ်းဘက် ဖရုတ်ခေတ်ပဲ နေ့သံဆီး ပင်လယ်ပြင်ကို တောက်လျှောက် ခုတ်ခေတ်သွားမယ်။ ကျုပ် ဒီတိုင်းဆုံးဖြတ်တယ်။’

ကပ္ပိတန်ကြီး၏စကားကို ကြားလျှင် ဟာဆန်သည် လုံးင ဝိုးစိမ်ပုပ်ပင်မရခဲ့။

‘ကပ္ပိတန်ကြီးခင်ဗျား။ သေသေချာချာလဲ စဉ်းစားပါဦး။ ကျုပ်တို့ ခိုင်းတာကို ငြင်းဆန်သပ် ခင်ဗျား အသက်သေရမှာပဲ။ ခင်ဗျားရဲ့ ပထမ အရာရှိဟာလဲ တလား တူ သေရလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ဒုတိယအရာရှိကတော့ မသေရဘူး။’

ဤတွင် ဟာဆန်သည် ဒုတိယအရာရှိ ဒီဗာရယ်အား လွှမ်း ကြည့်လိုက်ပြီးမှ ကပ္ပိတန်ကြီးအား ဆက်ပြောလေသည်။

www.burmeseclassic.com

‘ကပ္ပတိတန်ကြီးကို သတိပေးရမယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့က သင်္ဘော သားတစ်ဦးကို ခေါင်းဖြတ်ကွပ်မျက်ပြီး တတိယအရာရှိ ဖီးလစ်ကို အကျပ်ကိုင်နိုင်ခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ အခုလဲပဲ ဒုတိယအရာရှိကို အလားတူ အကျပ်ကိုင်ရမှာပဲ။ အယင်ဆုံး ဒုတိယအရာရှိရဲ့ မျက်စိ ရှေ့မှောက်မှာ ကပ္ပတိတန်ကြီးကို ကွပ်မျက်မယ်၊ ပြီးတော့ ပထမ အရာရှိကို ကွပ်မျက်မယ်၊ အဲဒီနောက်ပိုင်း အမျိုးသမီးတွေကိုပါ ဒီကို ခေါ် ထုတ်လိုက်မယ်’

ဟာဆန်သည် စကားကို ခေတ္တဖြတ်ထားလိုက်ပြီးမှ ခပ်တည်တည် ဆက်ပြောပြန်သည်။

‘အမျိုးသမီးတွေထဲမှာ ဒုတိယအရာရှိရဲ့ ဇနီးလဲ ပါဝင်နေတယ်ဆိုတာ ကပ္ပတိတန်ကြီး အသိပဲ မဟုတ်လား။ ဒုတိယအရာရှိ အနေနဲ့ သူ့ မျက်စိရှေ့မှောက်မှာ လူတယောက်ပြီး တယောက် ဂျပန် ဆာမူရိုင်း ခားရှည်နဲ့ ခေါင်းဖြတ် ကွပ်မျက်ခံနေရတာကို တယ်လောက်ကြာကြာ ကြည့်နေနိုင်မှာလဲ။ ဒါကြောင့် သူဟာ နောက်ဆုံး ကျုပ် ခိုင်းတာကို လိုက်နာရမယ် မဟုတ်လား’

ဒုတိယအရာရှိ ဒီဗာရယ်သည် အံ့အားသင့် တုန်လှုပ်လွန်းသဖြင့် မျက်နှာဖြူဖပ်ဖြူရောင် ဖြစ်နေလေသည်။

ကပ္ပတိတန်ကြီးသည်သည် ဟာဆန်အနေဖြင့် သူ့ခြိမ်းခြောက်သည့် အတိုင်း တကယ်လုပ်မည်မှာ သေချာကြောင်း အကဲခတ်မိ

လေရာ ဆက်လက်ငြင်းဆန်ရန် မဖြစ်နိုင်တော့ကြောင်း စဉ်းစားမိလေသည်။

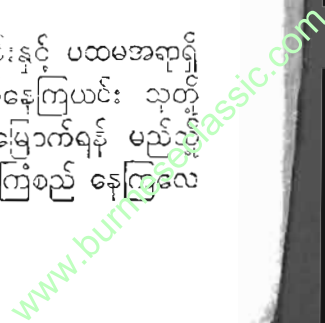
* * *

နံနက်မိုးသောက်ချိန်တွင် ပင်လယ်ပြင်၏ရာသီဥတုအခြေအနေမှာ မမျှော်လင့်ပဲ အထူးကောင်းမွန် သာယာနေလေသည်။

မိုနိုလစ် သင်္ဘောကြီးသည် ကမ်းခြေနှင့် နီးလာပြီ ဖြစ်၍ စင်ရော်ငှက်များ မြူးထူးကာ ပျံဝဲနေကြသည်ကိုလည်း မြင်နေရပြီ ဖြစ်လေသည်။

ထိုအချိန်၌ သင်္ဘောကြီးမှာ တယ်လ်ဂျီယံ ကမ်းခြေကို ဖြတ်ကျော်လျက် နယ်သာလင် (ဟော်လန်) နိုင်ငံ ကမ်းခြေ ဆီသို့ ဆက်လက်ခတ်မောင်းလျက်ရှိလေသည်။

မာလိန်မူးကြီး ကပ္ပတိတန် အမ်းစတရောင်းနှင့် ပထမအရာရှိ ဖရေဇာတို့သည် ကုန်းပတ် ဦးပိုင်းတွင် ရပ်နေကြောင်း သူတို့ ရင်ဆိုင်နေရသော အကျပ်အတည်းမှ လွတ်မြောက်ရန် မည်သို့ ကြံရပါမည်နည်းဟု အမျိုးမျိုး စဉ်းစား ကြံစည် နေကြလေသည်။

သို့ရာတွင် ဟာဆန် အမျိုးပြုသော အကြမ်းဖက်သမားများ အား နိုင်အောင် တုံ့ပြန် လှုပ်ရှားနိုင်မည့်နည်းလမ်းကို စဉ်းစား၍ မရချေ။

* * *

သင်္ဘောကြီး၏ ဆလှန်းအခန်းထဲတွင် ဇာကားရီးယားနှင့် အဖွဲ့သည် အမျိုးသမီးနှင့် ကလေးများအား မျက်ခြည်မပြတ် သတိထား၍ စောင့်ကြည့်နေကြလေသည်။

ကလေးများမှာ အနေအထိုင် ကျဉ်းကျပ်၍ ဂနာမငြိမ် ဖြစ်နေသလို အမျိုးသမီးများမှာလည်း စိတ်တုန်လှုပ်ချောက်ချားခြင်း၏ဒဏ်ကို အလူးအသဲ ခံနေရသဖြင့် လူ့ခြေမဆည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေကြရှာသည်။

ကလေးများကိုပင် ချော့မော့ နှစ်သိမ့်ခြင်း မပြုကြဘဲ အစား အသောက် ကိုလည်း မည်သူမှ စားချင်စိတ် မရှိကြတော့ချေ။

သူတို့အတွက် အန္တရာယ်တစ်ခုခုဖြစ်စေချင်၍သာ သင်္ဘောသား အစုအဝေးက ပြန်လည် ခုခံခြင်း မပြုကြကြောင်းကိုလည်း

သိကြသဖြင့် အမျိုးသမီးများသည် ပို၍ စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေမိကြလေသည်။

အသက်အကြီးဆုံးဖြစ်သူ အင်ဂျင်နီယာချုပ်ကတော် အယ်လစ်ဇဘက်သည် သူ့အနေဖြင့် တခုခု လုပ်သင့်သည်ဟု ယူဆမိသော်လည်း ဘာလုပ်ရမှန်း စဉ်းစား၍ မရချေ။

ဒုတိယအရာရှိကတော် ဆူသည်လည်း မိမိတို့အနေဖြင့် တခုခု လုပ်သင့်သည်ဟု ယူဆမိသဖြင့် ဘာလုပ်ရပါမည်နည်းဟု စဉ်းစားနေလေသည်။

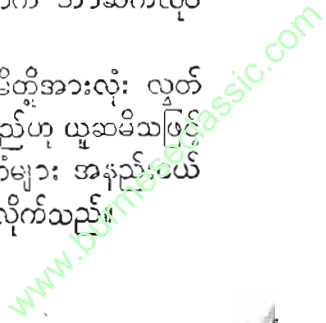
သူမသည် စဉ်းစားယင်း အကြံတခုစိတ်ကူးရလာရာ အယ်လစ်ဇဘက်နှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးလိုသော်လည်း အာရပ် အကြမ်းဖက်သမားများက အမျိုးသမီးအချင်းချင်း တီးတိုးစကားမပြောရန် တားမြစ်ထားသဖြင့် ခက်နေပြန်သည်။

ဆူ၏ အကြံကား အကြမ်းဖက်သမား ဇာကားရီးယားအား မိန်းမတို့ မာယာဖြင့် ဖြူးဆွယ် ဖြားယောင်းရန်ပင် ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ဖြားယောင်းပြီး ဇာကားရီးယားကို အိပ်ခန်းတခန်းသို့ ခေါ်သွားနိုင်ပါက မိမိတို့အနေဖြင့် ရုတ်တရက် တိုက်ခိုက်၍ ပစ္စတိုသေနတ်ကို လုယူမည်ဟု စိတ်ကူးမိလေသည်။

သို့သော် သေနတ်ကို လုယူ၍ ရရှိပြီး နောက် ဘာဆက်လုပ်ရမည်ကိုကား သူမသည် စဉ်းစား၍ မရချေ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ဤနည်းအားဖြင့် မိမိတို့အားလုံး လွတ်မြောက်ရေးအတွက် လမ်းစတုခုဖြစ်လာနိုင်သည်ဟု ယူဆမိသဖြင့် ဆူသည် သူမ၏ လှပပြည့်ဖြိုးသော ပေါင်တံများ အနည်းငယ်ပေါ်နေအောင် ဂါဝန်ကို မသိမသာ မ တင်လိုက်သည်။

ဇာကားရီးယား ဆိုသူလည်း ချက်ချင်းသတိပြုမိကာ ဆူအား
ငေးစိုက်ကြည့်နေလေသည်။

သူ၏ ဟန်အမူအရာကလည်း တောင့်တ တပ်မက်သည့် ဆန္ဒ
ဖြစ်ပေါ်နေကြောင်း ပေါ်လွင်နေလေသည်။

ဤတွင် ဆူက ဇာကားရီးယားအား အဓိပ္ပာယ်ပါပါ ပြုံးပြ
လိုက်သည်။

ထိုအချိန်၌ အနီးရှိ အမျိုးသမီးနှစ်ဦး ဂျက်ကီနှင့် ဂျိန်း သည်
ဆူ၏ အပြုအမူကိုကြည့်ပြီး ပြစ်တင်ရှုတ်ချသည့်ဟန်ဖြင့် ကြည့်
လိုက်ကြသည်။

ဤသို့ဖြစ်မည်ကို ဆူက ကြိုတင်မစဉ်းစားမီသဖြင့် ရှက်သွား
မိလေသည်။

မိမိ၏အကြံကို မသိကြသဖြင့် အခြား အမျိုးသမီးများအနေ
ဖြင့် အထင်အမြင်မှားကာ ပြင်တင်ရှုတ်ချကြမည်မှာ မေ့ဘာပင်
ဖြစ်၍ ဆူသည် ဘာဆက်လုပ်ရမှန်း မသိအောင် အကြံအိုက်သွား
မိလေသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် ဇာကားရီးယားသည် ဆူအား ဆက်မကြည့်
တော့ပဲ မျက်နှာလှဲသွားလေသည်။

သူသည် အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဟာဆန်၏ ငြိုငြင်မှုကို မခံလို၍
စိတ်ကို ထိန်းချုပ်လိုက်ဟန် တူလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဆူ၏ မူလအကြံသည် ပျက်ပြားသွားပြီး အခြား
အမျိုးသမီးများ၏ အထင်မှား ခံရခြင်းသာလျှင် အဖတ်တင်
ကျန်ရစ်လေတော့သည်။

* * *

သဘောသားများ၏ထမင်းစားခန်းထဲတွင် ဝိဘာသည် ကုန်းပတ်
မှူး ဟန်နီနှင့် အချေအတင် စကားပြောဆို ဆွေးနွေးလျက်
ရှိလေသည်။

ဂျပန်အကြမ်းဖက်သမား ဟာယာရီထံမှရရှိလိုက်သော မရှင်း
ပစ္စည်းသည် သူတို့ရှေ့ရှိ စားပွဲပေါ်တွင် ရှိနေပြီး ဝိဘာက ယင်း
သေနတ်ကို အသုံးချရန်အတွက် နည်းလမ်းမျိုးစုံ စဉ်းစားတင်ပြ
လေသည်။

သို့ရာတွင် ဝိဘာ၏အကြံအားလုံးက မိုက်ရှူးရဲဆန်ပြီး မိမိတို့
သာလျှင် အသက်ဆုံးရှုံးရန် သေချာသလောက်ရှိသဖြင့် ကုန်းပတ်
မှူး ဟန်နီက ဝိဘာအား ရှေ့ လောမကြီးရန်နှင့် စိတ်ရှည်ရှည်
ထား၍ စောင့်ဆိုင်းရန် အကြံပေးသေသည်။

သူတို့အနေဖြင့် သဘော ကုန်းပတ်ဦးပိုင်းတွင် ဘာဖြစ်နေ
သည်ကိုလည်းကောင်း၊ အကြမ်းဖက်သမားတို့၏ အဓိကရည်မှန်း

ချွန်ကို လည်းကောင်း မသိကြရသောကြောင့် ကုန်းပတ်မှူး
ဟင်္ဂရီက မြို့ လောကြီးစွာ လှုပ်ရှားလိုက်လျှင် မှားသွားလိမ့်
မည်ဟု ထောက်ပြလေသည်။

* * *

ကုန်းပတ်ဦးပိုင်းတွင် မာလိန်မှူး ကပ္ပတိန် အမ်းစထရောင်းသည်
အင်ဂျင်စက်အရှိန်ကို လျော့ရန် အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

သူတို့ ဦးတည်သွားနေသည့် ဆိပ်ကမ်းမြို့နှင့် နီးလာပြီဖြစ်၍
အင်ဂျင်စက်ကို လျော့ချလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

နံနက် ဆယ့်တစ်နာရီထိုးသော် မိုနိုလစ် သင်္ဘောကြီး ခုတ်
မောင်းနေသည့် အရှိန်နှုန်းသည် ထက်ဝက်ခန့်လျော့ကာ ခပ်
နှေးနှေးသွားလျက် ရှိနေလေသည်။

ထိုအချိန်၌ ရော်တာဒမ် ဆိပ်ကမ်းမြို့ရှိ ရေနံချက်စက်ရုံကြီး
များကို အဝေးတွင် လှမ်းမြင်နေရပြီ ဖြစ်သည်။

ကပ္ပတိန် အမ်းစထရောင်းနှင့် ပထမအရာရှိ ဖရေဇာ နှစ်ဦး
စလုံးမှာ အလွန် စိတ်မေ့မောဖြစ်ကာ ပင်ပန်း နွမ်းနယ်နေကြ
လေသည်။

* * *

အကြမ်းဖက်ခိုက်ခေါင်းဆောင် ဟာဆန်သည် အလွန်စိတ်အား
ထက်သန်စွာဖြင့် စောင့်နေလေသည်။

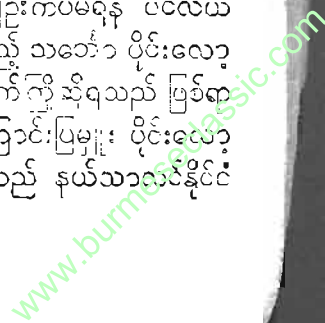
သူသည် အယူသည်း ဝါဒသမား တဦးဖြစ်သည့် အလျောက်
သူ၏ အတွေ့အခေါ်များကလည်း တဘက်စွန်းသို့ ရောက်နေ
လေသည်။

မှားယွင်းသော အတွေ့အခေါ်ကြောင့်လည်း ယခု သူတို့
ကြုံစည်ပြုလုပ်နေသော အကြမ်းဖက်မှု၊ ဖျက်ဆီးမှု၊ ရက်စက်စွာ
သတ်ဖြတ်မှုတို့မှတစ်ဆင့် ပါလက်စတိုင်း နိုင်ငံသစ်တခု ပေါ်ထွက်
လာလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်နေလေသည်။

* * *

ဥရောပတိုက်တွင် အကြီးဆုံး ရေနံချက်စက်ရုံကြီးများ တည်ရှိရာ
ရော်တာဒမ်ဆိပ်ကမ်းမြို့သို့ တဖြည်းဖြည်း နီးကပ် လာချိန်တွင်
မိုနိုလစ် သင်္ဘောကြီးသည် ရေပြင်တွင် ရွေ့လျားသည် ဆိုရုံ
အလွန်နှေးကွေးစွာ ခုတ်မောင်းလျက် ရှိနေလေသည်။

သင်္ဘောကြီးများ ဆိပ်ကမ်းတခုသို့ ချဉ်းကပ်မီရန် ပင်လယ်
ဝမှ ဆိပ်ကမ်းသို့ လမ်းပြခေါ်ဆောင်သည့် သင်္ဘော ပိုင်းလော့
ခေါ် ရေကြောင်းပြုမှုူး ဘဦးက လာကောက်ကြို ဆိုရသည် ဖြစ်ရာ
ယခု မိုနိုလစ်လင်္ဘောကြီးအတွက် ရေကြောင်းပြုမှုူး ပိုင်းလော့
၏ အဖြူရောင် မော်တော်ဘုတ်တစ်စင်းသည် နယ်သာလန်နိုင်ငံ

၂၉၆ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

၏ အလံကို လွှင့်ထူလျက် ခုတ်မောင်းလာနေသည်ကို သဘောကြီးပေါ်မှ အရာရှိများနှင့်တကွ အကြမ်းဖက် ဂိုဏ်းသားများက လှမ်းမြင်ရလေသည်။

မာလိန်မှူးကြီး ကပ္ပတန် အမ်းစထရောင်းသည် သဘောသားနှစ်ဦးအား ခေါ်၍ မော်တော်အနီးသို့ ရောက်လာလျှင် ပိုင်းလော့ ရေကြောင်းပြုမှု ကုန်းပတ်ပေါ်သို့ တက်လာနိုင်ရန် အတွက် ကြိုးလှေကားချပေးရန် ညွှန်ကြားလိုက်လေသည်။

အကြမ်းဖက်ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် ဟာဆန်က ထို သဘောသား နှစ်ဦးအား ပိုင်းလော့အား ကြိုဆိုသည့်အခါ သဘောကြီးပေါ်မှ အခြေအနေအကြောင်း လုံးဝမပြောရန် ခြိမ်းခြောက်သတိပေးလိုက်လေသည်။

မကြာခီ ပိုင်းလော့၏ မော်တော်ဘုတ်သည် သဘောကြီးအနီးသို့ ချဉ်းကပ် ရောက်ရှိလာလေသည်။

သဘောသားများကလည်း ကြိုးလှေကားကို ချပေးလိုက်လေသည်။

ဟာဆန်သည် မာလိန်မှူးကြီးနှင့် ဖရေဇာတို့အနီးမှ ရပ်၍ ကြည့်နေစဉ် ကြိုးလှေကားမှတစ်ဆင့် ရေကြောင်းပြုမှု ပိုင်းလော့ကုန်းပတ်ပေါ်သို့ တက်လာသည်ကို မြင်ရလေသည်။

သို့သော် ပိုင်းလော့တဦးတည်း မဟုတ်ပဲ နောက်ထပ် လူနှစ်ယောက်ပါ လိုက်တက်လာသည်ကို မြင်ရသဖြင့် ဟာဆန်က....

‘နောက်လူနှစ်ယောက်က ဘယ်သူတွေလဲ’
ဟု ကပ္ပတန်ကြီးအား မေးလိုက်သည်။

ကပ္ပတန် အမ်းစထရောင်းနှင့် ပထမအရာရှိဖရေဇာတို့လည်း လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ပိုင်းလော့နှင့်အတူ လိုက်ပါလာသူနှစ်ဦးမှာ သူတို့ လုံးဝ မသိသော လူစိမ်းများ ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရလေသည်။

ကပ္ပတန်ကြီးကမူ သူ၏ ထင်မြင်ချက်ကို ပြောသည့် အနေဖြင့်....

‘ဆိပ်ကမ်းအရာရှိတွေ ဖြစ်ပါလို့မိမယ်’
ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဟာဆန်သည် ခေတ္တ မျက်မှောင်ကြုတ်၍ စဉ်းစားနေလေသည်။

ရေကြောင်းပြုမှု ပိုင်းလော့နှင့်အတူ လိုက်ပါလာသော လူနှစ်ယောက်သည် မိမိတို့၏စစ်ဆင်ရေးအတွက် ဘာမျှ အနှောင့်အယှက် မရှိနိုင်ဟု သုံးသပ်မိလေသည်။

မိမိတို့ အဖွဲ့သားများ သဘောကြီးပေါ်သို့ ရောက် ရှိ နေကြောင်းကို ပိုင်းလော့ အဖွဲ့အား ရုတ်တရက် အသိမပေးလိုသေးချေ။

သဘောကြီး နေရာဘကျ ကျောက်ချရပ်ပြီးမှ အသိပေးမည် ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

၂၉၈ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

ထို့ကြောင့် ဟာဆန်သည် သူ၏လူများအား ကြိုတင်စီစဉ် ထားသည့် နေရာအသီးသီးတွင် ပုန်းအောင်းနေကြရန် ညွှန်ကြား လိုက်လေသည်။

* * *

နယ်သာလင်နိုင်ငံသား ရေကြောင်းပြုမူ (ပိုင်းလော့)နှင့် သူ၏ အဖော်နှစ်ဦးတို့အား သင်္ဘောသားနှစ်ဦးက ကြိုဆို၍ ကုန်းပတ် ဦးပိုင်းသို့ ခေါ်ယူခေါ်တွင် အခြေအနေမှာ သင်္ဘောကြီးကို မာလိန်များကြီး ကပ္ပိတန်း အမ်းစေ့ရောင်းကပင် ဦးစီးကွပ်ကဲ လျက် ရှိခဲ့လေသည်။

ပိုင်းလော့မှာ ဗင်အာဒင် ဆိုသူဖြစ်ပြီး မူလကပင် ကပ္ပိတန်း အမ်းစေ့ရောင်းနှင့် ပထမအရာရှိဖရောတို့အား သိကျွမ်းနေသူ ဖြစ်သည်။ သူသည် ပြုံးရှုစွာဖြင့် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ပြီးနောက် သူနှင့်အတူပါလာသူနှစ်ဦးအား မိတ်ဆက်ပေးလေသည်။

ဘယောက်က အရပ်မြင့်မြင့် ခန့်ညား ချောမွေ့သူ ဖြစ်ပြီး ကျန်တဦးကအရပ်အနည်းငယ်ပုကာ အင်္ဂါရုပ်အားဖြင့် အကျည်း တန်သူ ဖြစ်လေသည်။

မိုက်မိုက်ကန်းကန်း ၂၉၉

‘ကပ္ပိတန်းကြီးခင်ဗျား၊ ယောဒီက မိတ်ဆွေနှစ်ဦးနဲ့ မိတ်ဆက် ပေးပါရစေ၊ ဒီဘက်က ပုဂ္ဂိုလ်က အင်္ဂလန်ပြည်က ခင်ဗျားတို့ သင်္ဘောကု မွတ်ရှဲ့ ကိုယ်စားလှယ် မစ္စတာဒိုက်လ်ဆန်ဖြစ်ပါတယ်၊ ဒါကတော့ နယ်သာလင်နိုင်ငံ ဆိပ်ကမ်းတပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့က မစ္စတာဟယ်လ်ဒါ ဖြစ်ပါတယ်’

ဤသို့ ရေကြောင်းပြုမူ ဗင်အာဒင်က မိတ်ဆက်ပေးလိုက် သောအခါ နိုကိုလ်ဆန်နှင့် ဟယ်လ်ဒါတို့ နှစ်ဦးစလုံးက ပြုံးရှုစွာဖြင့် ကပ္ပိတန်းကြီးနှင့် ပထမအရာရှိတို့အား နှုတ်ဆက်လိုက် ကြသည်။

သင်္ဘောသားများအားလုံး အလွန် ပျော်ရွှင် မှူးထူးစွာဖြင့် ကုန်းပတ်ပေါ်တွင် ရှိနေရမည် ဖြစ်သည်။

ယခုတော့ သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်တွင်လူသူမရှိပဲ ခြောက်ကပ် နေခြင်းမှာ သဘာဝမကျပေ။

သင်္ဘောသားများအနေဖြင့် အလုပ်များနေသည်ပဲ ထားဦး၊ အမျိုးသမီးနှင့်ကလေးများကတော့ ကုန်းပတ်ပေါ်တွင် ရောက်ရှိ နေကြရမည် ဖြစ်ပေသည်။

ရဲကြပ်ကြီး စတုံးက အထက်ပါ အခြေအနေကို ရေဒီယိုဖြင့် သတင်းပို့လိုက်သောအခါ နီကိုလ်ဆန်နှင့် ဟယ်လ်ဒါတို့က မိုနိုလစ် သင်္ဘောကြီးပေါ်တွင် ဘာဖြစ်နေသည်ကို ရိပ်မိကြ လေသည်။

သူတို့သည် နယ်သာလင်အစိုးရ အာဏာပိုင်များနှင့် ညှိနှိုင်း စီစဉ်လျက် ရေကြောင်းပြမှူး(ပိုင်းလော့)နှင့်အတူ လိုက်လာကြ ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ပိုင်းလော့၏မော်တော်ချင်းကပ်လာလျှင်သင်္ဘောကြီးပေါ်မှ ဝမ်းမြောက်စွာ ကြိုဆိုရသည့် ထုံးစံ ရှိသော်လည်း ယခုတော့ အထူးတလည် ကြိုဆိုခြင်းမပြုပဲ သင်္ဘောသားနှစ်ဦးက ဝတ်ကျေ ဝတ်ကုန် ကြိုးလှေကားကိုသာ ချပေးခဲ့သည်။

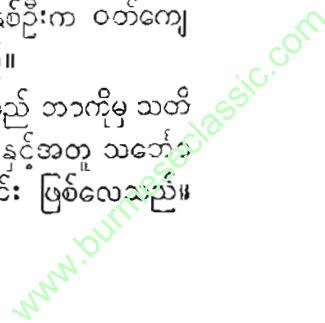
သို့ရာတွင် နီကိုလ်ဆန်နှင့် ဟယ်လ်ဒါတို့သည် ဘာကိုမှ သတိ မပြုမိဟန်ဆောင်ကာ ဣန္ဒြေမယျက် ပိုင်းလော့နှင့်အတူ သင်္ဘော ကြီး၏ ကုန်းပတ် ဦးပိုင်းသို့ လိုက်လာကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အခန်း ၁၆

အထက်ပါ အဖြစ်အပျက်မတိုင်မီ တနာရီခန့်က နီကိုလ်ဆန်၏ တပည့်ကျော် စုံထောက် ရဲကြပ်ကြီး စတုံးသည် ပင်လယ်ပြင်ရှိ ငါးဖမ်း စက်လှေတစ်စင်းပေါ်မှ နေ၍ ရေဒီယိုဖြင့် သတင်းပို့ခဲ့ လေသည်။

သူသည် ငါးဖမ်းစက်လှေပေါ်မှ မိုနိုလစ် သင်္ဘောကြီးအား အဝေးကြည့် မှန်ပြောင်းဖြင့် လှမ်းကြည့်ရာ ကုန်းပတ်ပေါ်၌ လူအသွားအလာ လှုပ်ရှားမှု မရှိသလောက် တွေ့ရသဖြင့် ဟင်း အခြေအနေကို ရေဒီယိုဖြင့် သတင်းပို့လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

သာမန်အားဖြင့် မိုနိုလစ်ကဲ့သို့ သင်္ဘောကြီး တစ်စင်းသည် ပင်လယ်ပြင် ခရီးရှည်သွားခဲ့ရာမှ ဆိပ်ကမ်းသို့ နီးကပ်လာလျှင်

မာလိန်မှူး ကပ္ပတန် အမ်းစထရောင်းက ပဲ့ကိုင်စက်ဝိုင်း ထိန်းမောင်းနေသူ သင်္ဘောသား အနီးတွင် ချီနေပြီး ပထမ အရာရှိ ဗရေဇာက ရှေ့နားတွင် ရပ်နေလေသည်။

ရေဒီယိုအစောင့် စပဲခဲက ရေဒီယိုစက်ခန်း၏ အဝန်းတွင် ရပ်နေလေသည်။

ရေဒီယိုစက်ခန်း၏တံခါးကို စေ့ထားပြီး ခြောက်သက်မခန့် ဟနေလေသည်။

နီကိုလ်ဆန်သည် ယင်းရှင်ကို အကဲခတ် ကြည့် ယင်း သင်္ဘောကြီး အပိုင်စီးထားသူများသည် ရေဒီယိုစက်ခန်းအတွင်း ပုန်းနေကြလိမ့်မည်ဟု တွက်မိလေသည်။

တံခါးကို အနည်းငယ် ဟထားခြင်းမှာ ပြင်ဘက်မှပြောသည့် စကားများကို ကြား နိုင် အောင် ပွင့် ထား ခြင်း ဖြစ်ဟန် တူပေသည်။

ရေဒီယိုစက်ခန်းတွင်း၌ မားတစ်မျိုးရှိနေနိုင်ပြီး တံခါးဝရှိ ရေဒီယိုအစောင့် စပဲခဲကိုလည်း အသွင်းမှ ထုတ်တယောက်က သေနတ်ဖြင့်ခိုန်ထားမည်ဟု နီကိုဆန်က ယူဆမိလေသည်။

ပိုင်းခလော့ ဗင်အာဒ်က မိတ်ဆက်ပေးလိုက်ချိန်တွင် နီကိုလ် ဆန်သည် ကပ္ပတန်ကြီးအား နှစ်ရှည်လများ သိကျွမ်းခင်ခင်ခွဲသူ တဦး၏ ဟန်ဖြင့် ဖော်ရွေစွာ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ယင်း...

‘ဟဲလို... ကပ္ပတန်ကြီး၊ အခုလိုပြန်တွေ့ရတာ ဝမ်းသာလိုက် တာဗျာ... ပင်လယ်ပြင်မှာ မုန်တိုင်းကျခဲ့တာရယ်၊ နောက် သင်္ဘောတစင်းက အကူအညီတောင်းခဲ့တာကလွဲယင် ခင်ဗျားထို့ သင်္ဘောခရီးက ပြေလည်ချောမောစွာ မဟုတ်လား’

ဟုပြောလိုက်လေသည်။

ကပ္ပတန် အမ်းစထရောင်းသည် အလွန် အံ့အားသင့်သွားမိ လေသည်။

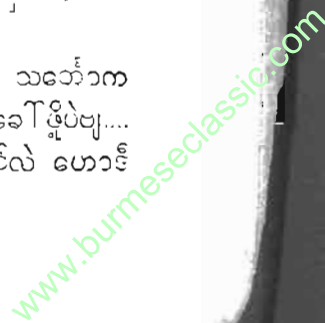
ယခင်က တကြိမ်ကခါမျှ မမြင်ခဲ့ဖူးသူ လူပိုင်းတယောက်က ဝံ့ဆွေရင်းတပယောက်ကဲ့သို့ ရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံလိုက်ခြင်းမှာ အဆန်း အံ့ဩဖွယ်ရာဖြစ်နေပေသည်။

သို့သော် သူသည်လည်း ယင်းအချက်ကို မသိချင်ဟန် သင်ကာ အလိုက်သင့် ပြန်ဆက်ဆံမည်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက် ‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ခင်ဗျား ပြောတဲ့ အချက် နှစ်ခုက လွဲယင် ပုံတိုသင်္ဘောကြီး ခရီးစဉ်ဟာ ပြေလည်ချောမောခဲ့ပါတယ်’ ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။

နီကိုလ်ဆန်လည်း သဘောကုသွားဟန်ဖြင့် ပြုံးလိုက်သည်။ ‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ခင်ဗျားက အကဲအခဲတွေ့ကြားက ဒီ သင်္ဘော ကြီးကို မူလ ရည်မှန်းထားခဲ့တဲ့ အချိန်မှာ ထောက်သာအောင် ခင်းလာနိုင်ခဲ့တာ ချီးကျူးစရာပါပဲ၊ ဒီအတွက် ခင်ဗျားကို ပီတို သင်္ဘောကုမ္ပဏီက အထူး ဆုတောင်း ပေးလိမ့်မယ် ဟု ဆိုတယ်ဗျာ... ဟဲ... ဟဲ’

နီကိုလ်ဆန်က ရယ်ကာခမာကာပြောလိုက်ပြီးမှ ဆက်လက်

‘ကျုပ်ကို ကုမ္ပဏီကလွတ်လိုက်တာက ရိုင်းလင်း သင်္ဘောက ဗျားထို့ ကယ်ဆယ်လာတဲ့ သင်္ဘောသားတွေကို ခေါ်ဖို့ပဲဗျာ... ကယ်လို့ ဆေးဝါးကုသဖို့ လိုအပ်မယ့်လူတွေ ရှိယင်လဲ ဟောဒီ တာ ဟယ်လ်ဒါက စီစဉ်ပေးပါလိမ့်မယ်’

ဟု ဆက်ပြောလိုက်သည်။
ထိုစကားကိုကြားလျှင် မာလိန်မှူးကြီး ကပ္ပတန် အမ်း
စထရောင်းသည် စကားကို သတိထားပြောမှ ဖြစ်တော့မည်ဟု
စဉ်းစားမိသဖြင့်....

‘ဟိုလူ့အတွက်အားလုံးအခြေအနေကောင်းပါတယ်၊ဆေးဝါး
ကုသမှု လိုမယ် မထင်ပါဘူး’

ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ဟုတ်လား... ဒါဖြင့်အိုကေပဲပေါ့၊ ဒီတိုင်းဆိုယင် ကျုပ်တို့
ဒီမှာ ဘာအလုပ်မှမရှိဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ သင်္ဘောပေါ်က အရက်
ကောင်းကောင်းသောက်ကြရုံပဲ ရှိတော့တယ် ...ဟဲ...ဟဲ’

နီကိုလ်ဆန်က ရယ်မော၍ပြောလိုက်ရာ ရေကြောင်း ပြမှူး
(ပိုင်းလော့) ဗင်အာဒင်က

‘နေဦးဗျ၊ အယင်ဆုံးဒီသင်္ဘောကြီးကို နေရာတကျ ဆိုက်ကပ်ဖို့
လုပ်ရဦးမယ်’

ဟု သတိပေးသလို ပြောလိုက်သည်။

ဤတွင် ကပ္ပတန်အမ်းစထရောင်းသည် ပိုင်းလော့ဘက်သို့
လှည့်၍

‘မှစွတာ ဗင်အာဒင်ခင်ဗျား၊ ဒီသင်္ဘောကြီးကို ခင်ဗျား
ကွပ်ကဲဖို့ တာဝန်လွှဲအပ်ပါတယ်’

ဟု တရားဝင် တာဝန်လွှဲပြောင်းပေးသည့်သဘော ပြောလိုက်
လေသည်။

ထို့နောက် ကပ္ပတန်ကြီးနှင့် ရေကြောင်းပြမှူး ဗင်အာဒင်
တို့က သင်္ဘောကြီး ဆိုက်ကပ် ရပ်နားရန်အတွက် အစီအစဉ်များ

ဆွေးနွေး ပြောဆိုကြစဉ် နီကိုလ်ဆန်သည် ရေဒီယို အရာရှိချုပ်
စပင်စာရှိရာသို့ လျှောက်သွားလေသည်။

နီကိုလ်ဆန်အနေဖြင့် မိုနီလစ်သင်္ဘောကြီးပေါ်မှ အရာရှိနှင့်
သင်္ဘောသားအားလုံး၏ တဦးချင်းကိုယ်ရေးမှတ်တမ်းမိုင်များကို
အသေးစိတ် လေ့လာထားခဲ့ပြီးဖြစ်၍ လူတိုင်းလိုလို မှတ်မိနေပြီ
ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် စပင်စာအနီးသို့ ရောက်လျှင် မိတ်ဆွေ
ဟောင်း တဦးကဲ့သို့ ခင်မင်ရင်းနှီးစွာပြုံးလျက် လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်
လိုက်သည်။

‘ဟဲလို... စပင်စာ ခင်ဗျားကို ကြည့်ရတာ ပုံမှန် အတိုင်း
ကျန်းမာလို့ပါပဲလား...ဟဲ...ဟဲ’

ရေဒီယိုအရာရှိချုပ် စပင်စာသည် အလွန် အံ့အားသင့်နေမိ
သည်။

သူသည် နီကိုလ်ဆန်အား လုံးဝ မမြင်မှူးသော လူစိမ်း
ကယောက်အဖြစ် အကဲခတ်ကြည့်နေရာ နီကိုလ်ဆန်က တကယ့်
မိတ်ဆွေရင်းချာလို့ နှုတ်ဆက်လိုက်သဖြင့် အံ့ဩမိခြင်း ဖြစ်လေ
သည်။

ထိုအချိန်၌ သူသည် ရေဒီယို စက်ခန်းဘက်သို့ ကျောပေး
ရပ်နေသဖြင့် သူ့အံ့အားသင့်ခြင်းကို စက်ခန်းအတွင်းမှ မမြင်ရ
သဖြင့် တော်သေးသည်။

စပင်စာသည် ခေတ္တစဉ်းစားပြီးနောက် အလိုက်သင့် ဆက်ဆံ
ခြင်းသည် အကောင်းဆုံးဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်ကာ နီကိုလ်ဆန်အား
လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်လိုက်လေသည်။

နီကိုလ်ဆန်ကပင် ဆက်လက်၍ မိတ်ဆက်ပေးပြန်သည်။

‘ဒါထက် မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်၊ ဟောဒါ ဆိပ်ကမ်းအုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့က ကြီးကြပ်ရေးမှူး မစ္စတာ ဟယ်လ်ဒါ ဆိုတာပဲဗျာ သူက မကြာခင်သေးခင်ကမှ ရေနံသိုလှောင်ရုံဆိပ်ကမ်းမှာ ပြောင်းရွှေ့ တာဝန်ကျတယ်’

ဤသို့ပြောသင်း နီကိုလ်ဆန်သည် ရဲမှူး ဟယ်လ်ဒါထက်သို့ လှည့်၍...

‘ဟောဒါက ရေဒီယိုအရာရှိချုပ် မစ္စတာစပင်စာပါပဲ၊ သူက ကျုပ်တို့ဇနီးမောင်နှံနဲ့ အလွန်ခင်တွဲ မိတ်ဆွေ ဖြစ်ပါတယ်’

ဟု ပြောလိုက်ပြန်သည်။

ဆိပ်ကမ်းအရာရှိဟန်ဆောင်လာသူ ရဲမှူးဟယ်လ်ဒါကလည်း ခပ်တည်တည် ဆက်လက် သရုပ်ဆောင်လျက်....

‘တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ’

ဟု ပြောကာ စပင်စာအား လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်လိုက်သည့် ထို့နောက် ဟယ်လ်ဒါသည် နီကိုလ်ဆန်ထက်သို့ လှည့်၍...

‘ဒီမယ်....မစ္စတာစပင်စာက ခင်ဗျားရဲ့ဒီဒီဆွေဟောင်းဆွေပဲ’

ဒီနေ့ည ညစာစားပွဲကို သူ့ကိုပါ ဖိတ်လိုက်ပါသား’

ဟု ပြောလိုက်ပြီးနောက် စပင်စာကိုလည်း..

‘ဒီနေ့ည ကျုပ်တို့ဇနီးနဲ့က နီကိုလ်ဆန်နဲ့ ဇနီးကို ညစာစားဖိတ်ထားဘယ်ဗျာ၊ အဲဒီ ညစာ စားပွဲကို ခင်ဗျားပါ ဖိတ်ချင်ပါတယ်’

ဟု ပြောပြန်သည်။

နီကိုလ်ဆန်ကလည်း စိတ်အားထက်သန်စွာဖြင့်....

‘ဟုတ်သားပဲဗျာ.... ဒီမယ် စပင်စာ ခင်ဗျားဆွေ ခင်ဗျားဇနီး ဂျက်ကီကိုပါ ခေါ်ခွဲဗျာ၊ ဒါထက် ဂျက်ကီနဲ့ ကလေးတွေကော နေကောင်းကြရဲ့လား’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ရေဒီယိုအရာရှိ စပင်စာသည် ဘာပြန်ပြောရမှန်း မသိအောင် ခေါင်းရှုပ်နေမိလေသည်။

သူ တခါမှ မမြင်ဖူး မတွေ့ဖူးသော လူစိမ်းနှစ်ယောက်က မိတ်ဆွေရင်းပမာ အားရပါးရ စကားတွေ ပြောနေကြပုံမှာ အလွန်ထူးဆန်းနေပေသည်။

သို့သော် ဤလူနှစ်ယောက်က ယခုလို ပြုမူ ပြောဆိုနေခြင်းသည် အကြောင်းရှိရမည်ဟု ယူဆမိသဖြင့် အလိုက်သင့် ပြောရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

‘ဂျက်ကီနဲ့ ကလေးတွေက နေကောင်းပါတယ်’ စပင်စာက ပြောလိုက်လျှင် နီကိုလ်ဆန်သည် ဟယ်လ်ဒါထက်သို့ လှည့်၍....

‘သူတို့မှာ ကလေးသုံးယောက်ရှိတယ်ဗျာ၊ ယောက်ျားကလေး

တယောက်နဲ့ မိန်းကလေး နှစ်ယောက် ဖြစ်တယ်’ ဟု ပြောပြလိုက်ပြီးနောက် စပင်စာအား....

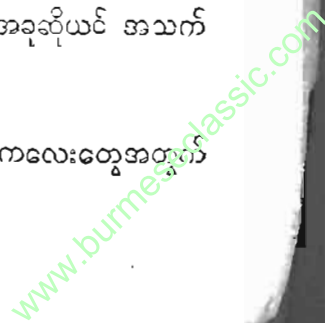
‘ဒါထက် အမြှေးပူးလေး နှစ်ယောက်က အခုဆိုယင် အသက်လေးနှစ်ရှိတော့မယ် ထင်တယ်’

ဟု ပြောလိုက်ပြန်သည်။

‘အယင်အပတ်ကပဲ ဒီသင်္ဘောပေါ်မှာ ကလေးတွေအတွက် ခန်းနဲ့ပေါ့တီ လုပ်သေးတယ်ဗျာ’

ဟု ပြောလိုက်ပြန်သည်။

‘အယင်အပတ်ကပဲ ဒီသင်္ဘောပေါ်မှာ ကလေးတွေအတွက် ခန်းနဲ့ပေါ့တီ လုပ်သေးတယ်ဗျာ’

စပင်စာကလည်း မရဲတရဲနှင့် ခပ်လေးလေး ပြောလိုက်သည်။

နီကိုလ်ဆန်သည် လက်ပတ်နာရီကိုကြည့်ပြီး အကြံတခုရလာဟန်ဖြင့် အားရပန်းရ ပြောပြန်လေသည်။

‘ဒီမယ်.... သင်ဘာကြီးကို နေရာတကျ ဆိုက်ကပ်နိုင်ဖို့အတွက် နောက်ထပ် အနည်းဆုံးနာရီဝက်လောက် ကြာဦးမယ်။ ဒီအဘောအတွင်း ကပ္ပိုတန်ကြီးနဲ့ ပိုင်းလော့တို့ဟာ အလုပ်များနေမှာပဲ။ ဒီတော့ ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်က ကုန်းပတ် အောက်ထပ်ကို ဆင်းပြီး ခင်ဗျား ဇနီး ဂျက်ကီ ဆီကို သွားရအောင်ဗျာ။ ဂျက်ကီကိုလဲ ညစာစားပွဲဖိတ်ပေး ဆိုပါစော့။ ဒီညအဖို့ ကလေးတွေကို တခြားအမျိုးသမီး တယောက်ယောက် ခဏ ထိန်းထားခိုင်းယထိ ရပါလိမ့်မယ်’

နီကိုလ်ဆန်က အားရပန်းရ ပြောနေသလောက် စပင်စာမှာ အကြီးအကျယ်စိတ်တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေမိလေသည်။

ရေဒီယိုစက်ခန်းအတွင်းမှ သူ့ အား သေနတ်ဖြင့် ချိန်ထားသူ အကြမ်းဖက်သမား သည် လည်း နီကိုလ်ဆန်၏ စကားကြောင့် ဂနာမုဒြိမ်ဖြစ်နေလိမ့်မည်ဟု စဉ်းစားမိလေသည်။

ထို့ကြောင့် စပင်စာသည် နီကိုလ်ဆန်၏ စကားကို ရှောင်သည်အနေဖြင့်....

‘ခဏခနည်းဗျ... ကျုပ်က ဒီမှာ ဆက်နေမှ ဖြစ်မယ်။ ရေဒီယို အဆက်အသွယ် ရှိယင် ကျုပ်က သတင်း လက်ခံဖို့ တာဝန် ရှိတယ်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

သို့သော် နီကိုလ်ဆန်က ထိုစကားကို လက်မခံပဲ...
‘ဟာဗျာ.... လောလော့ဆယ် ရေဒီယိုအဆက်အသွယ် ဘာမှ ရှိမှာ မဟုတ်ပါဘူး’

ဟု ပြောပြီး ကပ္ပိုတန် အမ်းစထရောင်း ရှိရာ ဘက် သို့ လှမ်း၍....

‘ကပ္ပိုတန်ကြီးခင်ဗျား၊ ကျွန်တော်တို့က မစွတာစပင်စာကို အောက်ထပ် ခဏ ခေါ်သွားချင်လို့ ခွင့်ပြုနိုင်မလား ခင်ဗျ’
ဟု မေးလိုက်သည်။

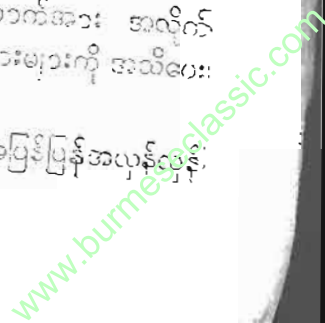
ကပ္ပိုတန် အမ်းစထရောင်း သည် မျက်နှာ အမူအရာ ကာ မည်သို့မျှ မနေသော်လည်း လေးနက်စွာ စဉ်းစား နေမိလေသည်။

သူ၏ စိတ်ထဲတွင် နီကိုလ်ဆန် သို့ သူ သည် မိမိတို့ ကုမ္ပဏီမှ ကိုယ်စားလှယ်မဟုတ်ကြောင်း သေချာစွာ သိနေရာ ဟယ်လ်ဒီ ဆိုသူသည်လည်း ဆိပ်ကမ်းအရာရှိအစစ်မဟုတ်ပဲ ဟန်ဆောင်လားခြင်း ဖြစ်ရမည်ဟု တွက်မိလေသည်။

ဤလူနှစ်ဦးသည် အကြံအစည် တစုံတခုရှိ၍သာ ယခုကဲ့သို့ ဟန်ဆောင်ပြီး သင်္ဘောပေါ် လက်လားခြင်း ဖြစ်ရပေမည်။

ကပ္ပိုတန်ကြီး နာနေပြန် ပြီးသူ နှစ်ယောက်အား အလိုက် အလိုက် ကျွန်တို့ ခြေဆင်းသွားကြမိမိပတ်သမားများကို အထိပေး ဂိုက်လျှင်လည်း ဖြစ်သလို။

ဘာလုပ်ရလျှင် ကောင်းမည်နည်းဟု အပြန်ပြန်အလှန်ထုန်း စဉ်းစားနေမိလေသည်။

ပထမအရာရှိ ပရေဇာသည် ကပ္ပိတန်ကြီးအား ဂရုတစိုက် အကဲခတ်ကြည့်နေလေသည်။

သူသည်လည်း နီကိုလ်ဆန်နှင့် ဟယ်လ်ဒါဆိုသူ နှစ်ဦးသည် အကြံအစည်အခုချို့၍ သင်္ဘောပေါ်သို့ ကြွန်းတက်လာကြခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ဝိပင်မိလေသည်။

သို့သော် သူ့အနေဖြင့် ဘာမှ မပြောလို၊ မလုပ်လိုသဖြင့် ကပ္ပိတန်ကြီး၏ဆုံးဖြတ်ချက်ကို စောင့်နေလေသည်။

ကပ္ပိတန် အမ်းစတရောင်းသည် စိတ်ဆရာကိုယ်ပါ အလွန် ပင်ပန်း နှမ်းနယ်နေပြီဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သည့် နာရီပေါင်း (၇၂)နာရီအတွင်း သူသည် အချိန် (၁၂)နာရီပြည့်အောင် မအိပ်ခဲ့ရချေ။

များသောအားဖြင့် သူသည် သင်္ဘော ကုန်းပတ်ဦးပိုင်းတွင် ကာဝန်ယူနေခဲ့လေသည်။

သူ ပင်ပန်းသလို အကြမ်းဖက်သမား ဟာဆန်နှင့် တာကာ ကိုတို့ သည်လည်း ပင်ပန်း နှမ်းနယ်နေရမည်ဟု တွက်မိလေ သည်။

ယင်းအခြေအနေတွင် ယခု သင်္ဘောကြီးပေါ်သို့တက်လာသူ လူစိမ်းနှစ်ယောက်က အလွန် ရှင်လန်း ဖျတ်လတ်နေသည်မှာ ကင်ရှားပေသည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်သည် မည်သို့ အကြံအစည်ရှိကြောင်း မသိရ သော်လည်း သူတို့နှစ်ယောက်လာခြင်းကြောင့်မိမိတို့အဖို့ အကျပ် အတည်းမှ လွတ်မြောက်ရန် မျှော်လင့်ချက်ရှိလာပြီဟု ကပ္ပိတန် ကြီးက စဉ်းစားမိလေသည်။

ထို့ကြောင့် နီကိုလ်ဆန်က မိမိအား လှမ်း ခွင့်တောင်းသည် ကို အရစွန့်၍ ဖြေကြားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

‘လောလောဆယ်တော့ မစ္စတာ စပင်စာကို ဒီမှာမလိုပါဘူး၊ ဒါကြောင့် မစ္စတာ နီကိုလ်ဆန်နဲ့ မစ္စတာ ဟယ်လ်ဒါတို့နဲ့အတူ ကုန်းပတ်အောက်ထပ်ကို သွားချင်သွားနိုင်ပါတယ်’

ကပ္ပိတန် အမ်းစတရောင်းက ခပ်တည်တည် ပြောလိုက်ချိန် တွင် ရေဒီယိုအရာရှိ စပင်စာသည် ချက်ချင်း မလှုပ်ရှားပဲ မတုန် မလှုပ်ရပ်နေရာ နီကိုလ်ဆန်က ပခုံးတဘက်ကို ဆွဲကိုင်၍ ခေါ် လေသည်။

‘ကိုင်း....ကပ္ပိတန်ကြီးက ခွင့်ပြုနေပြီပဲ၊ လာပါ။ အောက် ထပ် သွားပြီး ခင်ဗျားဇနီး ဂျက်ကီကို သွားရှာရအောင်’

ပြောပြောဆိုဆို နီကိုလ်ဆန်က ဖျတ်လတ်သွက်လက်စွာ ဆွဲ ခေါ်လေရာ စပင်စာလည်း မတတ်သာပဲ လိုက်ပါသွားရလေ တော့သည်။

ဟယ်လ်ဒါသည်လည်း စပင်စာ၏ဘေးမှ ကပ်၍ လိုက်လာ လေသည်။

နီကိုလ်ဆန်သည် စပင်စာအား ရင်းနှီးစွာ စကားပြောယင်း လျှောက်သွားလျက်ရှိလေသည်။

အခြေအနေ အရ အကြမ်းဖက် သမားများ အဖို့ မည်သို့ ပြုလုပ်ရမည်ကို ဆုံးဖြတ်ရခက်နေသည့် အခြေအနေ ဖြစ်နေလေ သည်။

သူတို့၏ မူလ အကြံအစည်အတိုင်း သို့လျှင် ငှက်လက်ပုန်း အောင်း နေကြရမည်ဖြစ်ရာ ယခုတော့ လူစိမ်း နှစ်ယောက်က

စပင်စာအား ခေါ်သွားသည်ကို ကြည့်နေရမလို ဖြစ်နေလေသည်။

နီကိုလ်ဆန်နှင့် ဟယ်လ်ဒါတို့မှာ သင်္ဘောကြီး ပေါ်တွင် ပြဿနာတစ်ခုဖြစ်နေသည်ကို လုံးဝ မရိပ်မိသည့်ဟန်မျိုးဖြင့် ဝပ်အေးအေး ဖြစ်နေကြလေသည်။

ကပ္ပတန် အမ်းစထရောင်းနှင့် ပထမအရာရှိ ဖရေဇာတို့မှာမူ အလွန် ရုပ်ဖိုစွာနှင့်ပင် အခြေအနေကို ဝောင်းကြည့်နေကြလေသည်။

သင်္ဘောကြီး၏ ကုန်းပတ်ဦးပိုင်းတွင်ကား ခင်ရော်စက်များ ပျံ့နေသည်ကို မြင်နေရပြီဖြစ်လေသည်။

* * *

ဟာဆန်သည် ခေမီယိုစက်ခန်း၏ကံငါးထောင် ရပ်နေရာ မရောက်ပေဘဲ သင်္ဘောကို လှည့်လှည့်လှည့်လှည့် တစ်ခါကြည့်ရာမှ ဝပ်အေးအေး ဖြစ်နေလေသည်။

သူသည် ခေမီယိုစက်ခန်း ပတ်စာအား ဒဏ္ဍာရီလူဝမ်းနှစ်ဦးက ခေါ်ထုတ်သွားသည်ကို မြင်လျှင် ခေမီယိုစက်ခန်းသည်နှင့်အမျှ အကြံရက်သဖြင့် ချွေးပြန်လာလေသည်။

ယခုလောလောဆယ် ပြင်ဘက်ထွက်လိုက်လျှင် သူတို့၏ မူလအစီအစဉ် ပျက်သွားမည် ဖြစ်၍ အကြံအိုက်နေခြင်းဖြစ်သည်။

အရေးကြီးသည်ကား ရေကြောင်းပြ မျှား (ပိုင်းလော့) အနေဖြင့် မိမိတို့အဖွဲ့အကြောင်း မရိပ်မိပဲ သင်္ဘောကြီးကို နေရာဘကျ ဆိုက်ကပ်ရန် ဆက်လက်ပြုလုပ်သွားခြင်းသာ လိုအပ်နေပေသည်။

ဟာဆန်သည် သူတို့၏နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ သူတို့အဖွဲ့သား တာကာကီနှင့် ဖာရပ်ဂျ်တို့က သင်္ဘောအစောင့်ရှိ ဒီဗာချယ်နှင့် အန်တိုနီတို့အား သေနတ်ဖြင့် ချိန်ထားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ဟာဆန်အနေဖြင့် သူတို့အဖွဲ့အား အုပ်စုသုံးစုခွဲ၍ တာဝန်ချထားခဲ့ခြင်းမှာ ယခုတော့ မှားသလိုလိုဖြစ်နေပြီဟု စဉ်းစားမိလေသည်။

သူကိုယ်တိုင်က ရှိဖမ်နှင့်ကျပ်နန် နှစ်ဦးအား ကျန်သင်္ဘောသားများကို ထိန်းထားရန် လွှတ်ထားခဲ့မိသည်။

သူနှင့်တာကာကီ နှစ်ယောက်က ကုန်းပတ်ဦးပိုင်းတွင်တာဝန်ယူ ကွပ်ကဲနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယူဆ၍ ယင်းသို့ စီစဉ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

သို့သော် ယခု စပင်စာနှင့် လူစိမ်းနှစ်ဦး ထွက်သွားသည်ကို ကြည့်နေ၍ မဖြစ်ဟု စဉ်းစားမိပြန်သည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် ဖာရပ်ဂျ်အား လှမ်း၍ အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

‘ဟေ့...ဖာရပ်ဂျုံ၊ မင်းက အနောက်ဘက် တံခါးပေါက်က ဖာသာထွက်ပြီး ဟို လူသုံးယောက်ခနာက်ကို လိုက်သွားစမ်း၊ ခပ်လှမ်းလမ်းရောက်တာနဲ့ သူတို့က အလွမ်းနမ်းသံခေါ်သွားပြီး ဇာကားရီးယားကို ထိန်းထားခိုင်းလိုက်၊ ပြီးတော့ မင်းက ဒီကို ပြန်လာခဲ’

ဖာရပ်ဂျုံလည်း နားမည်တစ်ဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြီး ရေဒီယို စက်ခန်း၏ နောက်ဘက်တံခါးပေါက်မှ ထွက်သွားလေသည်။

ကုန်းပတ်ဦးပိုင်းတပ် ရှိနေသော ကပ္ပဝိတန် အမ်းစထရောင်း သည် ရေဒီယိုစက်ခန်းအတွင်းမှ အကြမ်းဖက်သမားများ တီးတိုး ပြောသံနှင့် လှုပ်ရှားသံကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

သူသည် ရေဒီယိုစက်ခန်းအတွင်းမှ ထွက်နိုင်သည့် တံခါး နှစ်ပေါက်ရှိကြောင်း သိသဖြင့် အကြမ်းဖက်သမားများ တာလုပ် မည်ကို ခန့်မှန်းရိပ်စိမလေသည်။

လူစိမ်းနှစ်ယောက်ဖြင့်သော နီကိုလ်ဆန်နှင့် ဟယ်လ်ဒါတို့ ဘေးအန္တရာယ် မတွေ့ပါစေနှင့်ဟုလည်း ကိုဟ်ရှို ဆုတောင်း လိုက်မိသည်။

ပထမအကူမဲ့ ပရေဇာသည်လည်း အခြေအနေကို အကဲခတ်မိ သဖြင့် ရေဒီယိုစက်ခန်းတွင်းမှ အကြမ်းဖက်သမား တယောက် ထွက်သွားပြီဟု သိလိုက်သည်။

မိမိတို့အနေဖြင့် မျှော်လင့်ချက်ရှိလာသည်ဟု မဆိုနိုင်သော် လည်း အရေးရှိလျှင် လှုပ်ရှားနိုင်ရန်အတွက် ရေဒီယိုစက်ခန်း၏ တံခါးအနီးတွင် ရပ်နေလိုက်သည်။

ကပ္ပဝိတန်ကြီးကတော့ တံခါး၏ တတက်ဘေးတွင် ရပ်နေ သည်။

ရေကြောင်းပြေမှု ငိုဝမ်းရော ကမ္ဘာ့သံတော်ကြီး ပေါ်တွင် ဘာတွေဖြစ်နေသည်ကို ထိုဝ ခိတ်ဝင်က ပုံပေပေ ကတော်ကြီး ကို နေထုတကျ ဆိုက်ထင်ရုံအလွန်သော အားခိုက်ရှိ ပြစ်ဆင် မှုများ ပြုလုပ်နေလေသည်။

ထိုသောဘာအတွင်း ဝိနိုလစ် သတော်ကြီးအား နှစ်ထက် နှစ်ချက်မှ တွဲ၍ ဆိုက်ကပ်နိုင်ရန်အတွက် တွဲသတော်နှစ်စင်းသည် လည်း ချဉ်းကပ်ရောက်ရှိလာပြီ ဖြစ်ပေသည်။

* * *

နီကိုလ်ဆန်၊ ဟယ်လ်ဒါနှင့် ငယ်စာပွို သုံးဦးတို့သည် အောက် ထပ် ကုန်းပတ်သို့ ဆင်းကာကြရာ နီကိုလ်ဆန်ကတော့ကံသျှောက် စကားကို အဆက်မပြတ် ပြောလာလေသည်။

ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ရောက်၍ မည်သူမှ သူတို့ပြောသော စကား ကို မကြားနိုင်ဟု စိတ်ချရသောအခါ နီကိုလ်ဆန်က စယ်ဖာ အား ခပ်တိုးတိုး ပြောလေသည်။

‘မစ္စတာ စပင်စာခင်ဗျား၊ ကျုပ်တို့က ရဲတပ်ဖွဲ့က အရာရှိတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီသင်္ဘောကြီးပေါ်မှာ အကြမ်းဖက် ဂိုဏ်းသား အုပ်စုတစ်ခု ရောက်နေတာကို ကျုပ်တို့ သိတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့ ဘာမှ မလှုပ်ရှားခင်မှာ အချိုးသမီးတွေနဲ့ ကလေး ကျွေးကို ဘယ်နေရာမှာ ဓားစာခံအဖြစ် ဖမ်းထားတယ် ဆိုတာ သိဖို့ လိုအပ်တယ်’

ထိုဘက်ကြားတော့မှ စပင်စာလည်း လှုပ်ခါးနှစ်ယောက် ၏ အကြောင်းမှန်ကို သိရသဖြင့် ရခိုထဲ ပေးသလို ဖြစ်သွား လေသည်။

‘အချိုးသမီးနဲ့ ကလေးတွေကို ဆလွန်းခန်းထဲမှာ ထားပါ တယ်။ ဒါပေမယ့် အခု ကျွန်တော်တို့နောက်က လူတယောက် လိုက်လာနေပြီလို့ ထင်တယ်’

စပင်စာက ပြန်ပြောလိုက်လျှင် နီကိုလ်ဆန်က ခေါင်းညိတ် လိုက်သည်။

‘ကျုပ်လဲ သိပါတယ်’

ထိုအချိန်၌ နောက်မှလိုက်လာသော ဖာရပ်ဂျ်၏ ခြေသံကို ကြားနေရပြီဖြစ်ရာ နီကိုလ်ဆန်နှင့် ဟယ်လ်ဒါတို့သည် စပင်စာ အား ကုန်းပတ်စကြို၏ ထောင့်ချိုးအကွေ့တစ်ခုဆီသို့ ဆက်ခေါ် သွားလေသည်။

ဤတွင် ဟယ်လ်ဒါက စပင်စာ၏ လက်မောင်းတဘက်ကို ခိုင်၍ ဆက်လျှောက်သွားပြီး နီကိုလ်ဆန်ကမူ စကြို ထောင့်ချိုး ကွေ့ နှံ့ခံတွင် အသာကပ်၍ ရပ်နေလိုက်သည်။

သူ၏ ကုတ်အင်္ကျီအတွင်းမှ မောင်းပြန် ပစ္စုတို သေနတ်ကို လည်း အသင့်ထုတ်ကိုင်ထားလိုက်သည်။

ဟယ်လ်ဒါကတော့ စပင်စာအား ဆက်ခေါ် သွားယင်း စကား အဆက်မပြတ် ပြောသွားလေသည်။

‘ခင်ဗျားဟာ ကျုပ်ရဲ့ဇနီးကို တွေ့ယင် သဘောကျလိမ့်မယ် ထင်ပါတယ်။ သူက အချက်အပြုတ်တော့ တကယ်ကောင်းတာ ဟဲ့...ဟဲ့...ဟဲ့’

ထိုအခိုက် ဖာရပ်ဂျ်သည် စကြို၏အကွေ့သို့ ရောက်လာလေ သည်။

သူသည် ရှေ့မှသွားသူသုံးဦး နောက်သို့ အမီ လိုက် ရန် အလောင်းကြီး လိုက်လာသဖြင့် နံရံတွင် အသာ စောင့်နေသူ နီကိုလ်ဆန်အား ရုတ်တရက် သတိမပြုမိချေ။

နီကိုလ်ဆန်က အလွန် လျင်မြန်ဖျတ်လတ်စွာ လှုပ်ရှားလိုက် သည်။

သေနတ်ကိုင်ထားသော ဖာရပ်ဂျ်၏ လက်ကောက် ဝတ်ကို ဖမ်း၍ တအားလိမ်ချိုးလိုက်ရာ မရှင်း ပစ္စုတို သေနတ်သည် လွတ်ကျသွားလေသည်။

တချိန်တည်းမှာပင် နီကိုလ်ဆန်က ဖာရပ်ဂျ်၏ ဆီးစပ်ကို ဖွဲ့ဖြင့် တအားပစ်တိုက်လိုက်ပြီး သူ၏ မရှင်းပစ္စုတိုသေနတ်ကို လည်း လည်ပင်းတွင် တော့ထားလိုက်သည်။

‘ဟော့ကောင် မလှုပ်နဲ့ ငြိမ်ငြိမ်နေစမ်း’

နီကိုလ်ဆန်က ခြိမ်းခြောက် ပြောလိုက်ပုံမှာ တကယ်ပင် သေနတ်ဖြင့် ပစ်လိုက်တော့မည်ဟန်မျိုး ဖြစ်နေသောကြောင့် ဖာရပ်ကျသည် မလွှတ်ချားလဲ ပဲ ခြိမ်းနေလိုက်ရတော့မည်။

ထိုအချိန်၌ ဟယ်လ်ဒါသည် ဖြူနီဒြေးလာရာ စပစ်စာသည် လိုက်ပါလာလေသည်။

ဟယ်လ်ဒါက ကြမ်းပြင်ပေါ်ကျနေသော ဖာရပ်ကို၏ မရှင်းပစ္စုတိသေနတ်ကို ကောက်ယူလိုက်ပြီး သူ၏ကုတ်အင်္ကျီအတွင်းမှ ပစ္စုတိ သေနတ်ကိုပါ ထုတ်ယူကာ စပစ်စာအား လှမ်းပေးလေသည်။

‘ခင်ဗျား ဒီသေနတ်ကို ပစ်တတ်တယ် မဟုတ်လား’ ဟယ်လ်ဒါက မေးလိုက်ရာ စပစ်စာလည်း ခေါင်းညိတ်၍ သေနတ်ကို လှမ်းယူလိုက်သည်။

သူသည် ဆုံးရှက်လုံးလုံး စိတ်ဓာတ်ကျနေခဲ့ရာ ယခုမှပင် မျှော်လင့်ချက်ရောင်ခြည်ပေါ်လာတော့သည်ဟုအားတက်လေလေသည်။

သူ၏ ဇနီးနှင့် ကလေးများအတွက် ငိုချိမ်းနေမိသေးသော်လည်း အကြမ်းဖက် ခေါင်းဆောင် ဟာဆင်အား အချိန်မီ မတားဆီးနိုင်ပါက သူတို့အားလုံး မုချသေရမည်ဟု တွေးမိကာ စိတ်ဓာတ်ပြန်တက်လာလေသည်။

ထို့ကြောင့် စပစ်စာသည် နီကိုလ်ဆန်နှင့် ဟယ်လ်ဒါတို့အား သင်္ဘောကြီးပေါ်မှ အခြေအနေကို လျင်မြန်စွာ ရှင်းလင်းပြောပြလိုက်လေသည်။

အကြမ်းဖက်သမားများက အမျိုးသမီးနှင့် ကလေးများကို ဘားစာခံအဖြစ် ဖမ်းထားခြင်းအားဖြင့် ထင်ရှားနေပေလေသည်။ သားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားနေပေလေသည်။

ဟင်းအချက်ကို နီကိုလ်ဆန်နှင့် ဟယ်လ်ဒါတို့က စပစ်စာအစာစာပင် ကြိုတင်ပိုင်ခဲ့ကြပြီး ဖြစ်လေသည်။

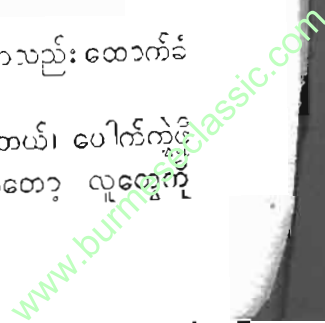
ရေဒီယိုအရာရှိ စပစ်စာက အခြေအနေမှန်ကို ပြောပြပုံ နီကိုလ်ဆန်နှင့် ဟယ်လ်ဒါတို့သည် နားထောင်ယင်း သင်္ဘောသားများ၏ ခံစားချက်ကို နားလည် သဘောပေါက်မိကြ လေသည်။

စပစ်စာ၏စကားအဆုံးတွင် နီကိုလ်ဆန်သည် ရေတ္တစဉ်းစားပြီးနောက် သူ၏သဘောထားကို ပြောပြလေသည်။

‘ကျုပ်တို့အနေနဲ့ ဆလွန်းအခန်းကိုခင်တိုက် ဗွဲဖြင့်မယ်ဒါဟာ အလွန်အရေးကြီးတယ် ဒီသင်္ဘောကြီးကို ပြုန်လည်ရရှိရုံအကြမ်းဖက်သမားတွေကို ဖမ်းမိရုံအတွက်ဆိုပါင်တော့ ဝင်တိုက်ရတာ အန္တရာယ်များလှ စဉ်းစားရမှာ မှန်တယ် ဒါပေမယ့် ဒီကောင်တွေက အချိန်ကိုက်ဆင်သားတဲ့ ဗွဲယူလိပ်ပူးလက်နက်က တနင်္ဂနွေမှာ ပေါက်ကွဲဖို့လုပ်ထားတာ အလွန်အရေးကြီးနေတယ် ဒီတိုင်းဆိုယင် ဒီသင်္ဘောပေါ်က အမျိုးသမီးနဲ့ကလေးတွေအပါအဝင် လူတွေအများကြီး သေကုန်လိမ့်မယ် အဲဒါကို ကျုပ်တို့က အချိန်မီတားဆီးနိုင်ဖို့ လုပ်ရလိမ့်မယ်’

နီကိုလ်ဆန်ကပြောလိုက်လျှင် ဟယ်လ်ဒါကလည်း ထောက်ခံလေသည်။

‘ဟုတ်တယ် ကျုပ်လဲ ဒီလိုပဲ သဘောရတယ် ပေါက်ကွဲဖို့ ဆင်ထားတဲ့အချိန်က အလွန် နီးကပ်နေလေတော့ လူတွေကို

၃၂၀ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

ရှင်းလင်း ဖယ်ထုတ်ဖို့ အချိန် မရနိုင်ဘူး၊ ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် ဟာဆန်ကလဲ သဘောပေါ်ကလူတွေဆင်းဖို့ ခွင့်ပြုမှာ မဟုတ်ဘူး၊ သူတို့အကြမ်းဖက်ဂိုဏ်းဟာ အသေခံတပ် သဘောမျိုးနဲ့ ဒီလို ကြံစည်တာဖြစ်တဲ့အတွက် ဓားစာခံအမျိုးသမီးနဲ့ ကလေးတွေကို နောက်ဆုံးအချိန်ထိအောင် ဖမ်းထားမှာပဲ'

စပ်စာလည်း ထိုအချက်ကို လက်ခံဟန်ဖြင့် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

သူ၏ဒိတ်သဲတွင်ကား ဇနီး ဂျက်ကီနှင့် ကလေးများအတွက် အလွန်စိုးရိမ်ပူပန်နေမိလေသည်။

သို့ရာတွင် လက်ရှိအခြေအနေအရ မိမိတို့က ဘာမှ မလုပ်ပဲ ခန့်၍ မဖြစ်၊ တခုခုလုပ်ရှားမှ ဖြစ်မည်ဟု တွေးမိပြန်သည်။

ထို့ကြောင့် ပပ်စာသည် သက်ပြင်းတချက် ချလိုက်ပြီး နောက်....

'ခင်ဗျားတို့ပြောတာ မှန်ကယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စွန့်စားပြီး တိုက်မှ ဖြစ်မယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

* * *

အင်ဂျင်နီယာချုပ်ကတော် အယ်လစ်ဇဘက်သည် စိတ်ကူးဉာဏ်ကောင်းသော အမျိုးသမီးတဦးဖြစ်၍ မိမိတို့ ရင်ဆိုင်နေရသော

အကျပ်အတည်းမှ လွတ်မြောက်နိုင်မည့် နည်းကို အမျိုးမျိုး စဉ်းစား အကြံထုတ်နေလေသည်။

ခပ်စောစောက ဆူအမည်ရှိအမျိုးသမီးကအကြမ်းဖက်သမားဇာကားရီးယားအား မြို့ဆွယ် ငြားယောင်းရန် ကြိုးစားခဲ့ပုံ၊ ဂျက်ကီနှင့်ဂိုဏ်းဘို့က ယင်းအပြုအမူကို သဘောမကျပဲ ဝေဖန်ရှုတ်ချဟန်ဖြင့် ကြည့်ခဲ့ပုံများကို အယ်လစ်ဇဘက်က သတိပြုမိခဲ့လေသည်။

ဆူ၏အကြံကိုလည်း သဘောပေါက်မိသည်။ သို့သော် ယခုတော့ ယင်းအကြံ မအောင်မြင်နိုင်ကြောင်းကိုလည်း တွေးမိလေသည်။

မိမိတို့ အမျိုးသမီးများအနေဖြင့် လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ကျိတ်၍ ဆုတောင်းနေရုံမှတစ်ပါး အခြားနည်းလမ်း မရှိတော့ကြောင်း စဉ်းစားပုံသော်လည်း အယ်လစ်ဇဘက်သည် ဘာမှ မလုပ်ပဲ ထိုင် ဆုတောင်းရုံနှင့် ကျေနပ်သူမဟုတ်လေရာ တခုခုတော့ ကြံစည်သင့်သည်ဟု စဉ်းစားနေပြန်လေသည်။

ဤတွင် သူ့ပထမ ခပ်ပွန်းဖြူသည့် အင်ဂျင်နီယာချုပ်ဖာဂူဆန်နှင့် အင်ဂျင်နီယာချုပ်ကတော် အင်ဂျင်နီယာများကို သတိရမိလေသည်။

အင်ဂျင်နီယာများသည် သူတို့ကတော်ခန်းချုပ် ဖာဂူဆန်အနေဖြင့်လေရာ အကြမ်းဖက်သမားများက အင်ဂျင်စက်ခန်းကို ဂရုစိုက် စောင့်ကြည့်နေသဖြင့် အဆင်အတင့် လွတ်လပ်စွာ လှုပ်ရှားနိုင်ကြမည် ဖြစ်ပေသည်။

www.burmeseclassic.com

ယင်း အခြေအနေအရ အင်ဂျင်နီယာများက မိမိတို့အား သာရောက် ကယ်ဆယ်ရန် ကြိုးစားကြမည်လောဟု ဆက်လက် တွေးမိလေသည်။

မိမိ၏ ခင်ပွန်းနှင့် အတူ ရှိနေကြမည့် ကင်းဘဲလ် တို့သည် လည်း သူတို့၏ ဇနီးများနှင့် ကလေးများအတွက် အလွန် စိုးရိမ်ပြီး ကြံမိကြရာ ကြုံညှော်ကြလေသည်လောဟု တွေးမိသော် လည်း အင်ဂျင်နီယာချုပ် ဖာဂူဆန်က သူတို့အား ထိန်းသား မည်ဟု မျှော်လင့် ရပေသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အကယ်၍မိမိတို့အား လာရောက်ကယ်ဆယ် မည်ဆိုလျှင် မိမိတို့အမျိုးသမီးများအနေဖြင့် တတ်နိုင်သလောက် အကူအညီပေးရန် လိုအပ်မည်ဟု ဆက်လက်စဉ်းစားမိလေသည်။

အယ်လ်လစ်ဇဘက်သည် ဆလွန်းခန်းသို့ ဝင်သည့် တံခါး ပေါက်များ အနေအထားကို ကြည့်လိုက်မိသည်။

အကယ်၍မိမိတို့အား လာရောက်ကယ်ဆယ်ရန် ကြိုးစားပါက ပစ်ကြခတ်ကြနှင့် တိုက်ပွဲဖြစ်မည်မှာ သေချာပေသည်။

ယင်းသို့ ပစ်ကြခတ်ကြလျှင် မိမိတို့အမျိုးသမီးနှင့် ကလေး များက တံခါးပေါက်နှင့် အကြမ်းဖက်သမားလေးဦးရှိရာ နေရာ ကြားတွင် ရှိမနေစေရန် လိုအပ်ပေမည်။

ဤသို့စဉ်းစားမိသဖြင့် အယ်လ်ဇဘက်သည် ပြတင်းပေါက် နားသို့ ထသွားလေသည်။

ပြင်ဘက်သို့လှမ်းကြည့်ပြီး မြင်ရသော ရှုခင်းအကြောင်းကို ကျန် အမျိုးသမီးကြားအောင် ပြောလေသည်။

‘သင်တော်ကြီးက ဆိပ်ကမ်းရောက်ခါနီးပြီ ကွယ်၊ ရေနံချက် စက်ရုံကြီးတွေတောင်မြင်နေရပြီ၊ တဲ့သင်တော် တစင်းပါ ရောက် နေပြီ၊ အားလုံး လာကြည့်ကြစမ်း’

အယ်လ်လစ်ဇဘက်က ဤသို့လှမ်းအော်လိုက်ရာ အင်းဂတ်စ် အမည်ရှိကလေးက ပြတင်းပေါက်နားသို့ ထလာလေသည်။

‘ဟုတ်လား အန်တီ၊ တဲ့သင်တော်ဆိုတာဘယ်မှာလဲ’

အင်းဂတ်စ်ကမေးသဖြင့် အယ်လစ်ဇဘက်သည် ကလေးအား ပွေ့ချီပြီး ပြတင်းပေါက်မှ ပြင်ဘက်သို့ကြည့်ရန် ပြလိုက်သည်။

‘ဟောဟိုမယ်...မမြင်ဘူးလား’

ထိုအခါ အင်းဂတ်စ်၏ညီငယ် သုံးနှစ်သား အိုင်ယန်ကလည်း ပြေးလာကြည့်လေသည်။

အယ်လ်လစ်ဇဘက်သည်အမျိုးသမီးများအားပြတင်းပေါက် သို့ လာကြည့်ရန် ခေါ်ပြန်လေသည်။

‘အားလုံး လာကြည့်ကြပြီကောင်းတယ်၊ စိတ်ဝင်စားဖို့လဲ ကောင်းပါတယ်’

ဒုတိယအရာရှိ ဒီဗာရယ်၏ဇနီး ဆူသည်းအယ်လ်လစ်ဇဘက် ၏ မျက်နှာကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ရာ မိမိတို့ ပြတင်းပေါက်သို့ လာကြည့်ရန် ခေါ်ခြင်းသည် အဓိပ္ပာယ်တရားနှင့် ခေါ်ခြင်းဖြစ် ကြောင်း ရိပ်မိလေသည်။

အမှန်က အယ်လ်လစ်ဇဘက်သည် အကယ်၍တိုက်ပွဲဖြစ်လျှင် အမျိုးသမီးနှင့်ကလေးများ အခန်း၏ အလယ်ပတ်တွင် မရှိနေ ဒေစရန် ပြတင်းပေါက်နားသို့ ခေါ်နေခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဆူသည် ကလေး စတီပင်ကိုခေါ်၍ ပြတင်းပေါက်နားသို့ ရောက်လာရာ ဂျက်ကီကလည်း သမီးကလေး နှစ်ယောက်ကို ခေါ်၍ လိုက်လာလေသည်။

သူတို့အားလုံးသည် ပြတင်းပေါက်မှပြင်ဘက်သို့ ကြည့်နေကြရာ ခဏမျှကြာသောအခါ ပျင်းရိသလို ဖြစ်လာပြီး အခန်းလယ်သို့ ပြန်သွားချင်လာကြောင်း အယ်လ်လစ်ဇဘက်က ခိုပိမိလေသည်။ ထို့ကြောင့်....

‘တို့အားလုံး ဒီနားမှာပဲ ထိုင်နေကြရအောင်’ ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်၌ အမျိုးသမီးများအနက် မေရီ တဦးတည်းသာ လျှင် အခန်း၏အလယ်တွင် ရှိနေလေသည်။

သူမသည် ကလေးငယ် အတွက်သာ စိုးရိမ် ပူပန် နေပုံရလေသည်။

‘ဒီမယ်....မေရီ....လာပါကွယ်၊ ထို့နဲ့အတူ လာနေစမ်းပါ’

အယ်လ်လစ်ဇဘက်က လှမ်းခေါ်လိုက်တော့မှ မေရီသည် မော်ကြည့်လိုက်ရာ အခန်းလယ်တွင် ဝိမီးလေးကလေးတည် ကျန်ရှိနေကြောင်း သိရပြီး ပြတင်းပေါက်နားသို့ လျှောက်လေသည်။

အကြမ်းဖက်ဖမား ဇာသားရီးလားသည် အမျိုးသမီးများအား မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်နေလေသည်။

အယ်လစ်ဇဘက်ကမူ တိုက်ပွဲဖြစ်လျှင် အမျိုးသမီးများနှင့် ကလေးများတော့ လွတ်လွတ်ကင်းကင်း ရှိလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်မိလေသည်။

* * *

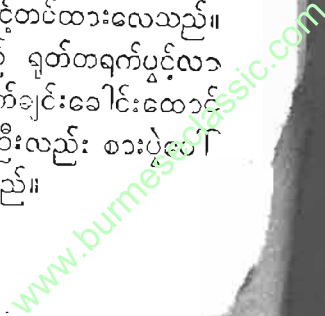
ငါးမိနစ်ခန့် ကြာသွားလေသည်။

ဇာကားရီးယားသည် သူ၏ မရှင်းပစ္စတိုသေနတ်ကို အသင့်ကိုင်ကာ နံရံကိုမို၍ ဆလွန်းခန်းသို့ ဝင်သည့် တံခါးပေါက်ကို စောင့်ကြည့်နေလေသည်။

ဂျာဘရီဆိုသူကလည်း အလားတူပင် မျက်နှာချင်းဆိုင်ဘက် နံရံတွင်မို၍ စကြံ့သို့ထွက်သည့် တံခါးပေါက်ကို မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်နေသည်။

ကျန် အာရပ်နှစ်ဦးကမူ စားပွဲတလုံးတွင် ထိုင်နေပြီး သူတို့၏ လက်နက်များကိုလည်း စားပွဲပေါ် အသင့်တင်ထားလေသည်။

ထိုအခိုက် စကြံ့သို့ထွက်သည့် တံခါးသည် ရုတ်တရက်ပွင့်လာရာ ဇာကားရီးယားနှင့် ဂျာဘရီတို့က ချက်ချင်းခေါင်းထောင် ကြည့်လိုက်ပြီး ကျန် အကြမ်းဖက်သမားနှစ်ဦးလည်း စားပွဲပေါ်မှ သေနတ်များကို ကောက်ယူလိုက်ကြသည်။

တံခါးပွင့်လာပြီး ဝင်လာသူမှာ ဖာရပ်ဂျီ ဖြစ်နေလေရာ အကြမ်းဖက်သမားများသည် သူတို့၏ အဖွဲ့သားတဦး ဖြစ်နေ၍ စိုးရိမ်နေခြင်း မဖြစ်တော့ပဲ သေနတ်များကိုလည်း ဖြန့်ချထား လိုက်သည်။

သို့သော် စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း သူတို့သည် ဖာရပ်ဂျီ၏ လက်တွင် သေနတ် လုံးဝမပါကြောင်း သတိပြုမိကြလေသည်။

ဖာရပ်ဂျီ၏ နောက်မှလည်း သဘော အဆူရှိ (စပဒီစာ) လိုက်လာသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ဇာကားရီးယားလည်း ရုတ်တရက် သတိရသာဟန်ဖြင့် မရှင်း ပစ္စတို သေနတ်ဖြင့် တံခါးပေါက်ဘက်ဆီသို့ ပြန်ချိန်ရွယ်လိုက်စဉ် တံခါးဝမှ ရဲမှူးဟယ်လ်ဒါသည် လျင်မြန်စွာ ပြေးဝင်လာလေ သည်။

သူ၏ လက်တွင်လည်း ဖာရပ်ဂျီ၏ မရှင်းပစ္စတို သေနတ်ကို အသင့်ကိုင်ထားလေသည်။

သူသည် တံခါးဝမှ လက်ယာဘက်သို့ နေရာယူရန် သွားစဉ် ဇာကားရီးယားက သူ၏သေနတ်ဖြင့် ဟယ်လ်ဒါအား ချိန်ရန် ကြိုးစားလေသည်။

ဟယ်လ်ဒါသည် ဇာကားရီးယား၏ မျက်နှာကို အကဲခတ် ကြည့်ရာ ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်စွာ သတ်ဖြတ်မည့် ဟန်မျိုး ဖြစ်နေသောကြောင့် စဉ်းစားမနေတော့ပဲ သူက လက်ဦးအောင် ဆျင်မြန်စွာ ပစ်လိုက်သည်။

ဇာကားရီးယားသည် ပြန်လည် ပစ်ခတ်ခြင်း မပြုနိုင် သေးမီ ဟယ်လ်ဒါ၏သေနတ်မှ ကျည်ဆန်များ ထိမှန်ကာ လဲကျသွား လေသည်။

တချိန်တည်းမှာပင် တခြား တံခါးပေါက်မှ နီကိုလ်ဆန်က ပြေးဝင်လာလေသည်။ ဂျာဘရီက ဟယ်လ်ဒါအား ပစ်ရန် လှည့်ချိန်နေသည်ကိုမြင်သဖြင့် နီကိုလ်ဆန်က သူ၏ခြောက်လုံးပြူး သေနတ်ဖြင့် လျင်မြန်စွာ နှစ်ချက်ဆင့်ပစ်လိုက်သည်။

ကျည်ဆန်နှစ်ခုစလုံးက ရင်ဘတ်တည့်တည့်သို့ ထိမှန်သဖြင့် ဂျာဘရီသည် နောက်ပြန်လန် လဲကျကာ ဖြိမ်သက်သွားလေသည်။

ဟယ်လ်ဒါက ကျန် အကြမ်းဖက်သမားနှစ်ဦးကို မရှင်း ပစ္စတို သေနတ်ဖြင့် ချိန်ပြီး လုံးဝမလှုပ်ရှားရန် ဟစ်အော် အမိန့်ပေး လိုက်သည်။

အာရပ်နှစ်ဦးလည်း ဟယ်လ်ဒါက လက်ဦး နေသဖြင့် မတတ်သာပဲ ခြိမ်နေလိုက်ရလေသည်။

ရေဒီယို အရာရှိ စပင်စာသည် သူ့အား ဟယ်လ်ဒါက ပေးထားသော ပစ္စတို သေနတ်ဒင်ဖြင့် ဖာရပ်ဂျီ၏ ဦးခေါင်း ခနောက်ပိုင်းကို တအား လွှဲချိက်လိုက်ရာ ဖာရပ်ဂျီသည် ကြမ်းပြင် ပေါ်သို့ လဲကျပြီး သတိမေ့နေလေသည်။

သည်ခတုမှ စပင်စာသည် သူ၏ဇနီးထံသို့ ပြေးပြီး နှစ်သိမ့် အားပေးစကား ပြောလေသည်။

ကလေးငယ်အမေ မေရီသည် တုန်လှုပ် ချောက်ချားပြီး သတိမေ့လဲကျသွားရှာသည်။

၃၂၀ တက္ကသိုလ်နေဝင်း

သို့သော် သူ၏လက်မှ ကလေးငယ်ကို အယ်လစ်ဇဘက်က
အချိန်မီ ဖမ်းယူ၍ ပေးချီထားလိုက်လေသည်။

နီကိုလ်ဆန်သည် သူ၏ကုတ်အင်္ကျီအတွင်းမှ ရေဒီယိုစက်ငယ်
တခုကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီး ခလုတ်ကို ဖွင့်လိုက်သည်။

‘ဟလို ...တိုက်ခိုက်ရေးတပ်....တိုက်ခိုက်ရေးတပ်....ဒီက အခြေ
အနေ အုံကေပဲ၊ အခုအချိန်ကစပြီး တိုက်ခိုက်နိုင်ပြီ၊ စတင်
တိုက်ခိုက်နိုင်ပြီ’

ဤသို့ နီကိုလ်ဆန်က ရေဒီယိုဖြင့် သတင်းပို့လိုက်လေသည်။

အခန်း ၁၇

မိုနိုလစ် သင်္ဘောကြီး ဆိုက်ကပ်ရမည့် ဆိပ်ကမ်းတွင် အသင့်
ရောက်ရှိနေသူ (အကြမ်းဖက် နှိမ်နင်းရေး အထူးတပ်ဖွဲ့မှ)
ဆာအယ်လိတ် ဇနီးသည် နီကိုလ်ဆန်က ရေဒီယိုဖြင့် ဆက်သွယ်
သတင်းပို့ချက်ကို ချက်ချင်း ရရှိလေသည်။

သူသည် လက်ယာဘက်လက်ကိုမြှောက်၍ အချက်ပေးယင်း
မိုနိုလစ်သင်္ဘောကြီးဘက်သို့ ညွှန်ပြလိုက်သည်။

ဤတွင် ဆိပ်ကမ်းတွင် အသင့်ရှိနေသော ဟယ်လီကော့ပတာ
ခြောက်စင်းသည် ချက်ချင်းစက်နှိုးလိုက်ပြီး ပန်ကာများ လှည့်ပတ်
လာလေသည်။

ထို့နောက် ရဟတ်ယာဉ် ခြောက်စင်းစလုံးသည် တပြိုင်နက် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်ကာ မိုနိုလစ် သင်္ဘောကြီး ရှိရာသို့ ဦးတည် ပျံသွားကြလေသည်။

ရဟတ်ယာဉ်တစ်လျှင် လေယာဉ်မှူး (ပိုင်းလော့) အပြင် နယ်သာလင် နိုင်ငံမှ အထူး ဖိစုလိပ် တပ်ဖွဲ့ဝင် ငါးဦး ပါရှိ လေသည်။

သူတို့အားလုံးသည် လက်နက် အပြည့်အဝ ပါရှိခဲ့မက ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်တွင် ဒေသမ (၅၀) အမျိုးအစား စက်သေနတ် လေးလက်စီ ပါရှိလေသည်။

* * *

သင်္ဘောကြီး၏ အသွန်း အခန်းတွင်းမှ ပဉ္စတိုသေနတ်ပစ်သံနှင့် နို့ကိုလ်ဆန်၏ ခြောက်သုံးပြု သေနတ် ပစ်လိုက်သံကို ကုန်းပတ် ဦးပိုင်းမှ ခပ်သဲသဲကြားလိုက်ရလေရာ ကပ္ပတန်အမ်းဝေရောင်း နှင့် ပထမအရာရှိဖရေဇာတို့သည် တယောက်မျက်နှာတယောက် လှမ်းကြည့်မိကြသည်။

သူတို့နှစ်ဦးစလုံးသည် စိုးရိမ်ပူပန်လျက် ချွေးပြန်နေကြ လေ သည်။

ပဲ့ကိုင်စက်ဝိုင်းကို ထိန်းမောင်းနေသူသင်္ဘောသားသည်လည်း သေနတ်သံများကို ကြားလိုက်သဖြင့် လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

သို့သော် ဘာမှ မပြောပဲ ဆိတ်ဆိတ်နေလေသည်။

ရေကြောင်းပြုမှူး (ပိုင်းလော့)တဦးသည်သာလျှင် ဘာဝံ ကိုမျှ ဂရုစိုက်ပုံမရပဲ သင်္ဘောကြီး ဆိုက်ကပ် ဝန်းရံထား ထွက်သွား အာရုံစိုက်လျက် အစီအစဉ်များ ပြုလုပ်နေလေသည်။

ဖရေဇာသည် ရေပိုင်းကန်ခန်းတက်သို့ ကြည့်လိုက်ရာ သင်္ဘော တံခါး ပွင့်လာပြီး အကြမ်းဖက်ပိုက်ခေါင်းဆောင် ဟာဆန် ထွက်လာ၍ တံခါးဝတွင် ရပ်နေသည်ကို မြင်ရလေသည်။

ဟာဆန်သည် မရှင်းပစ္စုတို သေနတ်ကို ကိုင်ဆောင်၍ နိမ့်နိမ့် ထားပြီး သူ၏မျက်နှာက မြူဖပ်မြူရော် ဖြစ်နေကြောင်း သိသာ ထင်ရှားနေသည်။ သူသည် ဒေါသထွက် ယင်း စိုးရိမ် တုန်လှုပ်နေ ပုံလည်း ရလေသည်။

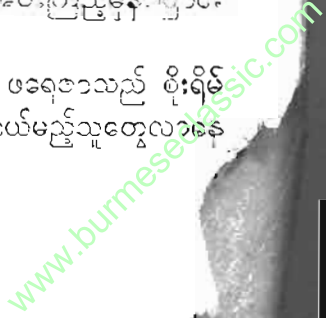
ဟာဆန်သည် သူတို့အဖွဲ့ အနေဖြင့် တနည်းနည်း လှည့်ဝားခံ ရပြီဟု ဒိပ်မိဟန်ဖြင့် ဖရေဇာအား လှမ်း၍...

‘ဘာတွေ ဖြစ်နေတာလဲ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

ထိုအချိန်၌ ရဟတ်ယာဉ် ခြောက်စင်း စက်သံများ သဲသဲ ကြားရာ ပြုနေပြီဖြစ်ရာ ဖရေဇာသည် အဝေးကြည့်မှန်းဖြောင်း ဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ရဟတ်ယာဉ်များကို မြင်ရသောအခါ ဖရေဇာသည် စိုးရိမ် ပူပန်မိသလောက် မိမိတို့အား ကူညီကယ်ဆယ်မည့်သူတွေ့လာနေ ပြီဟု ကျေနပ် သွားမိလေသည်။

သူသည် ဟာဆန်အားလှမ်းကြည့်ပြီး...
'ကြည့်ရတာတော့ ရဲတပ်ဖွဲ့က ရဟတ်ယာဉ်တွေနဲ့ တူတာပဲ'
ဟု ခပ်အေးအေး ပြန်ပြောလိုက်လေသည်။

* * *

ရေဒီယိုဘက်ခန်းအတွင်း၌ ဂျပန် အကြမ်းဖက်သမား တာကာကီ
သည် ပြင်ဘက်မှ စကားပြောသံများကို နားစွင့် ထောင်နေစဉ်
ဒုတိယအရာရှိ ဒီဗာရယ်နှင့် ရေဒီယိုအရာရှိ အန်တိုနီ တို့သည်
တယောက်ကိုတယောက် အပွယ်ပါပါ ကြည့်လိုက်ကြသည်။

အခြေအနေပေး၍ လိုအပ်လာလျှင် သူတို့အနေဖြင့် လှုပ်ရှား
နိုင်ရန် တယောက်ကိုတယောက် သတိပေးသလို ကြည့်လိုက်ကြ
ခြင်း ဖြစ်သည်။

သူတို့နှစ်ဦးစလုံး၏စိတ်ထဲတွင် သဘောကြီး ယခုလို ဖြစ်ရ
ခြင်းမှာ မိမိတို့တွင် တာဝန်မကင်းဟု ယူဆကာ လိပ်ပြာမလုံ
သလို၊ သိမ်ငယ်သလို စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေမိကြသည်။

အန်တိုနီကဆိုလျှင် အကြမ်းဖက် ဂိုဏ်းသားများအား မိုနို
လစ် သဘောကြီးပေါ်သို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ရရာတွင် ဖီးလစ်
ပဲ့သို့ပင် သူလည်း တာဝန်ရှိသည်ဟု ယူဆမိသည်။

သူသည် ဟာဆန်၏အမိန့်အတိုင်း အသက်ကယ် လှေပေါ်မှ
ရေဒီယိုဆက်သွယ်မှုသတင်း ပို့ခြင်းများ ပြုလုပ်ရသည်။

ယင်းသို့ ရေဒီယိုဖြင့် သတင်းပို့ရာ၌ မာလိန်မှူးကြီးအား
တနည်းနည်းဖြင့် ကြိုတင် သတိပေးရန် မကြိုးစားခဲ့ခြင်းမှာ
သူ့တွင် အပြင်ရှိသည်ဟု ထင်နေမိလေသည်။

ဒုတိယအရာရှိ ဒီဗာရယ်သည် တချိန်က သူ့လက်ထဲတွင်
ရှိုင်ဖယ်သေနတ်တလက် ရှိနေပါလျက် သေနတ်ကို အသုံးမပြုခဲ့
ခြင်းကြောင့် စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေမိသည်။

ထိုစဉ်က မိမိတို့လူတွေ သေရမည့်အန္တရာယ် ရှိသောကြောင့်
သူက အလျော့ပေးခဲ့ရသည်။ ယခုတော့ သူ၏စိတ်ထဲတွင် စွန့်စွန့်
စားစား ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ချင်နေလေသည်။

သူတို့နှစ်ဦးစလုံးသည် ယခုအခြေအနေတွင် သေကာမှ သေ
ရော တိုက်ခိုက်ယင်းသေရတာက မြတ်သေးသည်ဟု ယူဆကာ
ရန်သူ အကြမ်းဖက်သမားများအား တိုက်ခိုက်ရန် အခွင့်အရေး
ကို အသင့်စောင့်နေကြလေသည်။

* * *

ဟာဆန်သည် ရဟတ်ယာဉ်များကို သေချာစွာ မြင်ရသောအခါ
ပြင်းစွာ ဒေါသထွက်လာဟန်ဖြင့် ဆဲရေးကြိမ်း မောင်း မလှ
သည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် ရေဒီယိုစက်ခန်းအတွင်းမှ ဂျပန်ဘာသာဖြင့် ကျယ်လောင်စွာ ကြုံးဝါးကြေးကြော်သံနှင့် ဓာတု ရှောင်ပစ္စည်း သေနတ်သံကို ကြားရလေသည်။

လူတွေလုံးထွေး သက်ပတ်နေသည့်အသံများကိုလည်း ကြားရလေသည်။

ဟာဆန်သည် အသံကြားရာ ရေဒီယို စက်ခန်းတက်သို့ ခြေလှမ်း တလှမ်း လှမ်းလိုက်ပြီးမှ သူ့မှားသွားကြောင်း သိရလေသည်။

ကပ္ပီတန် အမ်းစတရောင်းနှင့် ပထမအရာရှိ ဖရေဇာတို့သည် ဤအကွက်ကို ကြိုတင်စောင့်နေခဲ့ကြပေသည်။

သူတို့နှစ်ဦးအနက် ဓာယောက်ယောက်တော့ မုချ သေရမည် ဟူ၍လည်း နှစ်ဦးစလုံးက တွက်ထားပြီး ဖြစ်သည်။

ဖရေဇာက လက်ယာဘက်သို့ မသိသောရှေ့ပြေး နေရာယူလိုက်သည်ကို ကပ္ပီတန်ကြီးက သဘောပေါက်သဖြင့် သူက လက်ခဲဘက်တွင် ဆက်နေခဲ့လေသည်။

ဤကား အခွင့်သာသည်နှင့် သူတို့နှစ်ဦးက ဟာဆန်အား ဝဲယာနှင့်ဘက်ညှိ၍ တိုက်ခိုက်ရန်ပင် ဖြစ်သည်။

ယခု ဟာဆန်က သူတို့ကိုမျက်နှာလှုံ၍ ရေဒီယိုစက်ခန်းတက်သို့ ခြေလှမ်းလှမ်းလိုက်ချိန်တွင် ကပ္ပီတန်အမ်းစတရောင်းသည် ဝင်တိုက်ရန် အချိန်ကျပြီဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

‘ကိုင်း...မစူတာ ဖရေဇာ’

ဤသို့ ကပ္ပီတန်ကြီးက အချက်ပေး၍ နှစ်ယောက်သား အပြိုင်နက် ဟာဆန်ရှိရာသို့ ပြေးဝင် လာကြလေသည်။

ဟာဆန်သည် သူ၏အမှားကိုသိသွားချိန်၌ ကပ္ပီတန်ကြီးနှင့် ဖရေဇာတို့က ဝဲယာနှစ်ဘက်မှ သူ့အား တိုက်ခိုက်ရန် ပြေးဝင်လာကြပြီဖြစ်သည်။

သူသည် ရန်သူနှစ်ဦးအား တပြိုင်နက်ပင်တော်၍ မဖြင်သဖြင့် ညီညွတ်တက်သို့ ပင်ပျက်မည်နည်းဟု ငြိမ်းငြိမ်းဆင် ဆင်နေမိစဉ် ကပ္ပီတန်ကြီးက ဖရေဇာအား လှမ်းအော် အချက်ပေးလိုက်သဖြင့် ချိန်တိုင် ဆုံးဖြတ်ချက် ပြုလိုက်သည်။

ဟာဆန်သည် ကပ္ပီတန်ကြီးတက်သို့ လှည့်၍ မရှင်းပစ္စည်း သနပ်ဖြင့် ပစ်လိုက်လေသည်။

ကျည်ဆန်များသည် ကပ္ပီတန်ကြီး၏ ရင်ဘတ်တည့်တည့်သို့ သိမ့်မိလေရာ ကပ္ပီတန်အမ်းစတရောင်းသည် နေထက်ပြန်လန် လဲကျသွား လေတော့သည်။

သည်တော့မှ ဟာဆန်သည် ဖရေဇာရှိရာ လက်ယာဘက်သို့ ပစ်ခတ်ရန် လှည့်ပြန်သည်။

သို့သော် ဖရေဇာက အတင်းပြေးဝင်လျက် လူချင်း ဝင်တိုက်လိုက်သောကြောင့် ဟာဆန်သည် ခြောက်ပေခန့် လွင့်ထွက်သွားလေသည်။

ကုန်းပတ် ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ လဲကျသွားချိန်တွင် ဖရေဇာက အပေါ်မှ ကိုယ်လုံးနှင့် ဖိထားပြီး ဖြစ်နေလေသည်။

ဟာဆန်၏လက်မှ သေနတ်သည် လွင့်စဉ်ထွက်သွားပြီ ဖြစ်၍ နှစ်ယောက်သား လူချင်း ပူးသတ်နေကြရလေသည်။

ဟာဆန်က အစွမ်းကုန် ခုခံတိုက်ခိုက်သလို ဖရေဇာကလည်း အလွန်ဒေါသထွက်လျက် ခွန်အားရှိသလောက် အတင်းထိုးသတ် နေလေသည်။

နှစ်ယောက်စလုံး လက်သီးဖြင့် ထိုးသတ်နေကြစဉ် ဖရေဇာ သည် အကွက်ကောင်းရှာပြီး ညာဘက်လက်သီးဖြင့် ဟာဆန်၏ မေးရိုးသို့ တချက် အားကုန် ပစ်ထိုးလိုက်လေသည်။

ချက်ခကောင်းကို ထိမှန်သဖြင့် ဟာဆန်သည် မေးရိုး ကျိုး သွားကာ လဲကျသွားလေသည်။

ပြင်းစွာ နာကျင်လျက်ရှိသော်လည်း ဟာဆန်သည် အလျော့ မပေးသေးပဲ ကြမ်းပြင်ပေါ် လွတ်ကျနေသော သူ၏ သေနတ်ကို ဆွဲယူရန် တွားသွားနေပြန်လေသည်။

ဤသည်ကို ဖရေဇာက မြင်သဖြင့် သေနတ်ရှိရာသို့ ဝမ်းလျား ဆိုးလျက် ပြေးဝင်လိုက်သည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် သေနတ်သံတချက်ကြားလိုက်ရပြီး ဖရေဇာ က အနိုးသို့ ရောက်သွားသောအခါ ဟာဆန်သည် သေဆုံးနေပြီ ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရလေသည်။

ပဲ့ကိုင်စက်ဝိုင်းနားတွင်ရှိနေသူ ရေကြောင်းပြုမှု (ပိုင်းလော့) ဗင်အာဒင်သည် လက်တဘက်တွင် မောင်းပြန် ပစ္စတိုသေနတ် ကိုင်ထားလေသည်။

သူ၏ မျက်နှာကလည်း တုန်လှုပ် ချောက်ချားနေပုံ ရလေ သည်။

ဟာဆန် သေဆုံးနေသလို ကပ္ပိတန် အမ်းစထရောင်းသည် လည်း သေနေပြီဖြစ်ရာ ဖရေဇာသည် ကပ္ပိတန်ကြီးက အသက်

စွန့်သွားခြင်းမှာ မိမိတို့ အားလုံးအတွက် အနစ်နာခံသွားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း တွေးမိလေသည်။

ထို့ကြောင့် မိမိတို့အနေဖြင့် ငေးငိုင် အချိန် ဖြုန်းနေမည့် အစား ဆက်လက်လှုပ်ရှားမှ ဖြစ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

သူသည် ဟာဆန်၏ မချင်းပစ္စတိုသေနတ်ကို ကောက်ယူပြီး အသင့်ချိန်ရှယ်လျက် ရေဒီယိုစက်ခန်းတွင်းသို့ လျင်မြန်စွာပြေးဝင် သွားလေသည်။

အခင်းတွင်း၌ ဒီဗာချယ်သည် ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် သတိမေ့ လဲကျနေပြီး ရေဒီယိုအရာရှိ အင်တိုနီက လက်ဝဲဘက် ပခုံးတွင် ဒဏ်ရာရလျက် တနေရာတွင် ထိုင်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ဂျပန် အကြမ်းဖက်သမား တာကာကီက လုံးဝ ပျောက်နေ လေသည်။

တာကာကီသည် ရေဒီယိုစက်ခန်းမှ ထွက်၍ ဆလွန်းခမ်းသို့ သွားခြင်း ဖြစ်ရမည်ဟု ဖရေဇာက စဉ်းစားမိသဖြင့် ချွက်ချင်း ပင် ကုန်းပတ်အောက်ထပ်သို့ ပြေးဆင်းသွားလေသည်။

လှေကားသို့ ရောက်လျှင် အောက်မှ ပြေးတက်လာသော နီကိုလ်ဆန်နှင့် ဟယ်လ်ဒါတို့ နှစ်ဦးနှင့် ဆုံမိလေသည်။

ဖရေဇာက မမေးမီ နီကိုလ်ဆန်က စတင်၍ ပြောလေ သည်။

‘အမျိုးသမီးနဲ့ ကလေးတွေအားလုံး ဘာမှ အန္တရာယ်မရှိကြ တော့ဘူး၊ ကျုပ်တို့က အကြမ်းဖက်သမားငါးယောက်ကို တော့ ရှင်းထားလိုက်ပြီ၊ ကုန်းပတ်ဦးပိုင်းမှာ ဘာတွေဖြစ်သလဲ

‘သူတို့ရဲ့ ခေါင်းဆောင်ကတော့ သေနေပြီ။ ဒါပေမယ့် ဂျပန် အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်က ထွက်ပြေးသွားတယ်။ ဒီသင်္ဘောပေါ်မှာ နောက်ထပ် ဂျပန်နှစ်ယောက်ရှိသေးတယ်။ ပြီးတော့ အောက်ထပ် တနေရာရာမှာ အာရပ် အကြမ်းဖက်သမားတဦး ရှိနေလိမ့်မယ် အရေးကြီးဆုံးက ရေနံသိုလှောင်ကန်ထဲမှာ ဗုံးကြီးတလုံး ရှိနေ တယ်’

ဖရေဇာက ပြောလိုက်ရာ ဟယ်လ်ဒါက....

‘ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့က အဲဒီဗုံးကို အယင်ဆုံး ရှင်းမှ ဖြစ်မယ် အကြမ်းဖက် ဂိုဏ်းသားတွေကိုတော့ နောက်မှ လိုက်ဖမ်းတ ပေါ့’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူတို့ အားလုံး အောက်ထပ်သို့ လျင်မြန်စွာ ဆင်းသွားကြစဉ် သေနတ်သံများ ထပ်ကြားရပြန်သည်။

‘ဒီဘက်ကို လာကြပါ’

ပြောပြောဆိုဆို ဖရေဇာ ရှေ့ဆောင် လမ်းပြလျက် ရေ သိုလှောင်ကန်များဆီသို့ ခေါ်သွားလေသည်။

ထိုအချိန်၌ ဟယ်လ်ဒါကပုတော (ရဟတ်ယာဉ်) တစ်စီးသို့ သင်္ဘောကြီးအနီးသို့ ရောက်သွားပြီးမှ ရုတ်တရက် ပြန်ကွေ့ပြန် သွားထွက်ခွာသွားလေသည်။

အကြောင်းကတော့ အကြမ်းဖက်သမား ချီဖမ်း အိန္ဒိယနိုင်ငံ ယိုဘာရီဘိုက သင်္ဘော ကုန်းပတ်ပေါ်မှ နေ၍ ရဟတ်ယာဉ် များအား ရှောင်ပစ္စည်းသေနတ်ဖြင့် ပစ်ခတ် နေသောကြောင့် ပင်တည်း။

ယင်းအခြေအနေကို မြင်ရလျှင် ရဲမှူးဟယ်လ်ဒါက အကြမ်း ဖက်သမားရှိရာသို့ သူ၏ သေနတ်ဖြင့် လှမ်းပစ်လိုက်သည်။

ဂျပန် ယိုဘာရီ ကျည်ဆန်ထိမှန်ပြီး လဲကျသွားစဉ် ရှိဖမ်းနှင့် အိန္ဒိယဘိုက မေ့ကြည့်ပြီး ချက်ချင်း ပြန်၍ ပစ်ခတ်ကြလေ သည်။

ဟယ်လ်ဒါလည်း လျင်မြန်စွာ ခေါင်းငုံ့၍ အကာအကွယ်ယူ သားလိုက်ရလေသည်။

နီကိုလ်ဆန်သည် ရှေ့သို့လှမ်းကြည့်နေရာမှ....

‘ဟိုမှာ လူတယောက်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဖရေဇာက လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ထိုလူမှာ ဂျပန် အကြမ်းဖက် သမား တာကာကီဖြစ်ကြောင်း မှတ်မိလေသည်။

တာကာကီသည် သံမဏိပိုက်လုံးကြီးများရှိရာသို့ လျင်မြန်စွာ သွားနေလေသည်။

ဖရေဇာသည် လှမ်းပစ်ရန် သေနတ်ဖြင့် ချိန်ရွယ်လိုက်ပြီးမှ မပစ်ပဲ ဆိုင်းထားလိုက်ပြန်သည်။

ယခု တာကာကီရောက်ရှိနေသော နေရာမှာ ရေနံသိုလှောင် ကန်ကြီးများအနီးတွင်ဖြစ်၍ ရေနံ ဓာတ်ငွေ့များ ရှိနေမည်ဖြစ် သည်။

ထိုနေရာသို့သေနတ်ဖြင့်ပစ်၍ မီးတောက်မီးလျှံဖြစ်ပေါ်ဖျက် ရေနံဓာတ်ငွေ့ များက ပြင်းထန်စွာပေါက်ကွဲနိုင်သည့် အန္တရာယ် ရှိနေပေသည်။

တဘက်နှင့်တဘက် အပြန်အလှန် ပစ်ခတ်ကြလျှင် ပို၍ပင် အန္တရာယ်များလှသည်။

တာကာကီသည် ခုံးကျည်ထိပ်ဖူးလက်နက် ထည့်ထားသည့် ရေနံလှောင်ကန်ကြီးဆီသို့ ဦးတည်သွားလျက် ရှိလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် နောက်လူ တယောက်က ထွက်လာပြီး တာကာကီနောက်သို့ ပြေးလိုက်နေသည်ကို မြင်ရပြန်သည်။

ထိုလူမှာ ရှေ့ဝါရောင်ဆံပင်ရှိပြီး သင်္ဘောအရာရှိဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားရာ ဖရေဇာက သူသည် ရိုင်းလင်းသင်္ဘောမှ တတိယအရာရှိဖြစ်ရမည်ဟု တွက်မိလေသည်။

* * *

ဝီဘာသည် သေနတ်ပစ်သံများနှင့် ဟယ်လီကော့ပတာများ၏ စက်သံကို ကြားရသဖြင့် ကုန်းပတ်ပြင်ဘက်သို့ ပြေးထွက်လာလေသည်။ သူ၏လက်တွင်လည်း ဂျပန် ဟာယာရှိတံမှ ရလိုက်သော မရှင်းပစ္စည်းကို အသင့်ကိုင်ထားလေသည်။

ဟယ်လီကော့ပတာများသည် သင်္ဘောကြီးနားသို့ ချဉ်းကပ်လာပြီးမှပြန်၍ ကွေ့ထွက်သွားကြသဖြင့် သင်္ဘောကုန်းပတ်၏

လက်နက်ကို ကြီးဖြင့် ဆွဲထားသဖြင့် အတော်ပင် လေးလေသည်။

သို့သော် တာကာကီသည် ရှိသမျှခွန်အားကို ဖျစ်ညှစ်ထုတ်၍ အတင်းဆွဲဖွင့်လိုက်သဖြင့် တိုင်ကီ၏ အဖုံးသံပြားကြီးသည် ပွင့်ထွက် လာလေသည်။

ခုံးကျည်ထိပ်ဖူးလက်နက်မှ ချည်ထားသော ကြိုးကိုလည်း မြင်နေရပြီဖြစ်သည်။

တာကာကီသည် အကြံအိုက်ဟန်ဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်သို့လှည့်ပတ် ကြည့်လိုက်သည်။

ထိုအချိန်၌ သင်္ဘော ကုန်းပတ်တနေရာတွင် ရဟတ်ယာဉ်နှစ်စင်းက ဆင်းသက်ရောက်ရှိလာပြီဖြစ်သည့်ပြင် လက်နက်ကိုင်အထူးတပ်ဖွဲ့မှ စစ်ပုလိပ်များက သင်္ဘောပေါ်သို့ ဆင်းလာကြပြီဖြစ်သည်။

ထိုအတောအတွင်း တတိယမြောက် ရဟတ်ယာဉ်တစင်းက လည်း သင်္ဘောကြီး၏ရှေ့ပိုင်းတွင် ဆင်းသက်နေပြီ ဖြစ်သည်။

တာကာကီသည် ပခုံးတွင် လွယ်ထားသည့် ဂျပန်ဆာမူရိုင်းဓားရှည်ကို ဆွဲယူပြီး လက်နှစ်ဘက်စလုံးဖြင့် ကိုင် ထားလိုက်သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ဝီဘာသည် ရောက်ရှိလာလေသည်။ သူသည် အတင်းပြေးဝင်၍ ပခုံးစောင်းဖြင့် တာကာကီ၏ ကိုယ်ကို တအား ပစ်တိုက်လိုက်သည်။

ဂျှိတွင် နှစ်ယောက်စလုံး ထွေးလုံး ရစ်ပတ် လဲကျသွားသည်။

တာကာကီ၏မျက်မှန်လည်း လွင့်ထွက်ကျသွားပြီ ဖြစ်သော်လည်း သူ၏ တံတောင်ဆစ် တဘက်ဖြင့် ဝိဘာ၏ မျက်နှာကို တအား တွက်လိုက်သည်။

ဝိဘာကမူ တာကာကီ၏ လည်ပင်းကို လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် တအား ညှစ်ရန် ကြိုးစားလေသည်။

နှစ်ယောက်စလုံး အကြိတ်အနယ်လုံးထွေး၍ သတ်ပုတ်နေကြ ယင်း ဘေးနားရှိ သံမဏိပိုက်လုံးကြီးများဆီသို့ လိမ့်ကျသွားလေသည်။

ဝိဘာ၏လက်မောင်းတဘက်တွင်စောစောက ဂျပန်ဟာယာနို့၏ ဓားချက်ထိ၍ ဒဏ်ရာရနေခဲ့ရာ ထိုလက်မောင်းက သံမဏိပိုက်လုံးကြီးနှင့် ဆောင့်မိသဖြင့် ပြင်းစွာ နာကျင်သောကြောင့် တာကာကီ၏ လည်ပင်းကို ညှစ်ထားသောလက် လွတ်လိုက်ရလေသည်။

တာကာကီလည်း ဝိဘာအား ဒူးဖြင့်တချက်ပစ်တိုက်လိုက်ပြီး လွတ်အောင် ခုန်းထွက်လိုက်သည်။

ထိုနောက် သူ၏ ဂျပန် ဆာမူရိုင်းဓားရှည်ကြီးကိုကောက်ယူပြီး ရေနံတိုင်ကီအပေါက်ဝရှိ ဒုံးကျည် ထိပ်ဖူး ဗုံးလက်နက် ချည်ထားသောကြိုးကို ဓားရှည်ဖြင့် လွှဲ ခုတ်ချလိုက်သည်။

ကြိုးပြတ်သွားသဖြင့် ဒုံးကျည်ထိပ်ဖူး လက်နက်သည် တိုင်ကီအတွင်းရှိ ရေနံများအောက်သို့ ကျသွားလေသည်။

သည်တော့မူ တာကာကီသည် ဝိဘာအား အသေခုတ်သတ်နိုင် ဓားရှည်ကြီးကို လွှဲမြောက်လိုက်သည်။

ထိုအချိန်၌ နီကိုလ်ဆန်သည် ပြေးလိုက်လာရာ တာကာကီက ဝိဘာအား ဓားရှည်ဖြင့် ခုတ်ရန် ချိန်ရွယ်နေသည်ကို မြင်ရသဖြင့် ကိုက်လေးဆယ်ခန့် ဝေးသော နေရာမှပင် လှမ်းပစ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

သူသည် ဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်ပြီး သေနတ်ကို သေချာစွာ ချိန်လိုက်သည်။

လက်နှစ်ဘက်စလုံးဖြင့် သေနတ်ကို ကိုင်လျက် သေချာပေါက် ထိမှန်အောင် အထူးသတိထားချိန်ကာ ပစ်လိုက်လေသည်။

ကျည်ဆန်သည် ဂျပန်တာကာကီ၏ ပခုံးနှစ်ဘက် အလယ် တည့်တည့်သို့ ထိမှန်သွားလေရာ ဂျပန်ဓားရှည်သည် လွတ်ကျသွားလေသည်။

တချိန်တည်းမှာပင် တာကာကီသည် ကြမ်းပြင် ပေါ် သို့ အရပ်ကြိုးပြတ် လဲကျသွားကာ ပြိမ်သက်နေတော့သည်။

သင်္ဘောကြီး၏ အလယ်ဗဟို ရေနံလှောင်ကန် တိုင်ကီကြီး အတွင်း၌ စောစောက ကြိုးဖြင့် ချည်ထားသော ဒုံးကျည်ထိပ်ဖူး (ဗုံး) လက်နက်သည် ယခုတော့ ကြိုးဖြတ်ချ လိုက် ပြီဖြစ်၍ ပေကိုးဆယ် အနက်ရှိသော ရေနံများအောက်သို့ တဖြည်းဖြည်း ကျဆင်းလျက် ရှိလေသည်။

အခန်း ၁၈

ဖရေဇာနှင့် ဟယ်လ်ဒါတို့သည်လည်း နီကိုလ်ဆန်ရိုရာသို့ ရောက်
လာကြပြီး သုံးဦးစလုံးသည် ရေနံချော့ပိကန် (တိုင်ကီ)၏ပွင့်နေ
သော အဝန်းသို့ ရောက်လာကြလေသည်။ သူတို့သည် လဲကျ
နေသော ဝိဘားများ ကျည့်၍ လဲသွားစိုက်ကြသည်။

ထိုအချိန်၌ ရဟတ်ယာဉ်လေးစင်းက သင်္ဘောကြီး၏ကုန်းပတ်
ပေါ်သို့ ဆင်းသက်ပြီး ဖြစ်သည့်ပြင် ကျန် နှစ်စင်းကလည်း
သင်္ဘောကြီးနားသို့ ရုန်းကပ်လာပြီ ဖြစ်သည်။

သေနတ်ပစ်ခတ်သံများ ရပ်ဝဲသွားချိန်တွင် နယ်သာလင်နိုင်ငံ
အထူးလက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့ဝင် (စစ်ပုလိပ်) များက သင်္ဘောကြီး
အနီးအပြားတွင် နေရာယူထားလိုက်ကြသည်။

လက်နက်ကိုင်အချို့က နီကိုလ်ဆန်တို့လူရိုရာသို့ ပြေးလာ
ကြသည်။ နီကိုလ်ဆန်တို့ လေးယောက်စလုံးမှာ ရေနံတိုင်ကို
ဝှင်းရှို ဝှံ့ကျည်ထိပ်ဖူး (ဗူး) လက်နက်၏အန္တရာယ်ကို အထူး

စိုးရိမ်နေကြလေရာ လက်နက်ကိုင် တပ်ဖွဲ့ဝင်များ သည်လည်း
အခြေအနေကိုရိပ်မိပြီး စိုးရိမ်ပူပန်လျက် အသာရပ်ကြည့်နေကြ
လေသည်။

နီကိုလ်ဆန်သည် တိုင်ကီအဖွဲ့မှ ဖြတ်နေသော ကြိုးဝင်ကို
ကြည့်ပြီး စဉ်းစားနေမိလေသည်။

ထိုအခါအနေဖြင့် ဘာဆက်လုပ်ရမှန်း မသိအောင် ဖြစ်နေ
လေသည်။

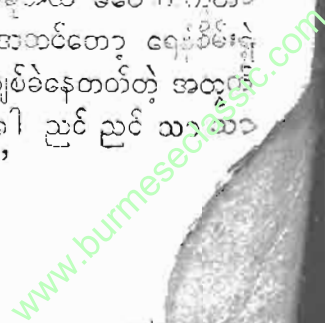
ဝှံ့ကျည်ထိပ်ဖူးလက်နက်သည် ရေနံတိုင်၏ အောက်ခြေသို့
ရောက်ပြီး ပေါက်ကွဲလွှဲ သင်္ဘောကြီးတစ်ခုလုံး ပီးဆုန်းတုန်း
တောက်လောင် ပျက်စီး သွားမည်ဖြစ်လေသည်။

ရဲမှူး ဟယ်လ်ဒါ သူ့ရှင်လည်း ထိုအကြောင်း စဉ်းစားမိသဖြင့်
အထူး စိုးရိမ်ပူပန်နေပုံလေသည်။

ဝိဘားကတော့ သူ၏အင်္ဂါမှသွေးများပျံ့ပေးကျရက် အလွန်
နာကျင်ကာ ပင်ပန်းနွမ်း ဖမ်းနေစေလေသည်။

သို့နှင့်ပင် နှစ်မိနစ်ခန့်ကြာသွားပြီးနောက် ဖရေဇာက စတင်
ဘကားပြောလေသည်။

‘အခုလောက်ဆိုယင် ဝှံ့ကျည်ဖူးဟာ တိုင်ကီအောက်ခြေကို
ခရောက်သွားလောက်ပြီ။ ဝါးပမယ့် အခုအထိ မပေါက်ကွဲတာ
တော်သေးတယ်လို့ ဆိုရမယ်။ ကျုပ် အတင်တော့ ရေနံစိမ်းရဲ့
သဘာဝက အောက်ခြေမှာ အလွန် ပျစ်ခဲနေတတ်တဲ့ အထက်
ဗုံးလက်နက် အောက်ကိုကျသွားတဲ့အခါ ညင် ညင် သွားသွား
ကျသွားလို့ မပေါက်ကွဲတာဖြစ်နိုင်တယ်’

‘သင်္ဘောကြီးကို ဆိုက်ကပ်ပြီးတော့ ရေနံ တိုင်ကီကြီးထဲက ရေနံတွေအားလုံး စုပ်ထုတ်ပစ်ဖို့ အချိန် ရနိုင်မလား၊ အဲဒီလို လုပ်လို့ရရင် ရေနံတွေ စုပ်ထုတ်ပစ်ပြီးတော့ ဗူးကို ဆယ်ထုတ် ယူယင် ဖြစ်မယ်’

ဟယ်လ်ဒါက ဤသို့ ပြောလိုက်ရာ ခေါင်းခါပြလေသည်။ ထိုအချိန်၌ သင်္ဘောကြီးမှာ ဆိုက်ကပ်ရမည့် ဆိပ်ကမ်းနှင့် နီးကပ်မနေပဲ အတော် အလှမ်းကွာဝေးနေလေသည်။

ရေကြောင်းပြုမှုူး ပိုင်းလော့ ဗင်အာဒင်က သင်္ဘောကြီးကို ပင်လယ်ပြင်ဘက်သို့ ပြန်လှည့် မောင်းထွက်နေသည်ဟု ထင်ရ ပေသည်။

မိုနိုလစ်ကဲ့သို့ အရွယ်ပမာဏ အလွန်ကြီးမားသော သင်္ဘော ဘစင်းအနေဖြင့် ဆိပ်ကမ်းသို့ ဆိုက်ကပ်နိုင်ရန် အချိန် များစွာ လိုမည် ဖြစ်ပေသည်။

‘ဒီလိုဆိုရင် တိုင်ကီကြီးထဲက ရေနံတွေကို ပင်လယ်ထဲမှာပဲ စုပ်ထုတ်ပစ်ရလိမ့်မယ် ထင်တယ်’

ဟယ်လ်ဒါက ထပ်၍ ပြောပြန်သောအခါ ဖရေဇာက ပြုံး လိုက်သည်။

‘ပင်လယ်ရေထဲ ရေနံတွေ သွန်ချလိုက်ရင် ပတ်ဝန်းကျင် ညစ်ညမ်းမှု ဥပဒေနဲ့ ဆန့်ကျင်လိမ့်မယ်’

ဖရေဇာက ပြောနေစဉ်မှာပင် ဒုတိယအရာရှိ ဒီဗာရယ်သည် သူတို့ရှိရာသို့ ရောက်လာလေသည်။

ရေကြောင်းပြုမှုူး ပိုင်းလော့က တစ်စုံတစ်ခုပြောခိုင်း၍ လာ ရက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဖရေဇာသည် ဒီဗာရယ်ခံပြောမည့် စကားကို နားမထောင် သေးပဲ

‘ဒီမယ်....ခင်ဗျားနဲ့ ဖီးလစ်တို့ အပျော်တမ်း ရေငုပ်ကစား လေ့ ရှိတဲ့ ရေငုပ်ကိရိယာတွေ ရှိတယ်မဟုတ်လား၊ အဲဒါတွေကို အခု သွားယူပြီး ဒီကို အမြန်ဆုံး ယူလာခဲ့ပါ။ ဒီမှာ လုပ်စရာ ရှိတယ်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

* * *

ဖရေဇာ၏အကြံကား ရေငုပ်ကိရိယာဝတ်ဆင်၍ ရေနံတိုင်ကီထဲ ဆင်းငုပ်ပြီး ဒူးကျည်ထိပ်ဖူး ဗူးလက်နက်ကို ဆယ်ယူရန် ဖြစ် လေသည်။

မကြာမီ ဒီဗာရယ်သည် ရေငုပ်ဝတ်စုံ နှစ်စုံယူ၍ ရောက်ရှိ လာရာ ဖရေဇာနှင့် ဒီဗာရယ် နှစ်ယောက်စလုံးက ရေငုပ်ဝတ်စုံ များကို လျင်မြန်စွာ ဝတ်ဆင်ကြလေသည်။

ထို ဝတ်စုံများမှာ ရေအောက်တွင် အသက်ရှူနိုင်သည့် အာ က္ခာလန်း ခေါ် ကိရိယာလည်း ပါရှိလေသည်။

‘ဒီဝတ်စုံနဲ့ ရေနံအောက်ထဲ ငုပ်လို့ ဖြစ်ပါ့မလား ဗျ’

နီကိုလ်ဆန်က စိုးရိမ်ဟန်ဖြင့် မေးလိုက်ရာ ဖရေဇာက ခေါင်း
ညှိတ်လိုက်သည်။

‘အယင်က ဒီလိုပဲ ငုပ်ခွဲရဖူးတဲ့ သာကေတွေ ရှိပါတယ်။
ရေနံအောက်ထဲ ဆင်းငုပ်ရတာ ပျော်စရာတော့မဟုတ်ဘူးပေါ့။
ရေနံတိုင်ကိအောက်ထဲမှာ တခုခု ချွတ်ယွင်းနေယပ် ဒီလိုပဲ ရေငုပ်
သမားတွေက ဆင်းငုပ်ပြီး ပြုပြင်ခဲဖူးတာတွေ ရှိခဲ့တယ်’

‘အောက်ခြေထဲက ဆင်း ငုပ်ရမှာလား’

‘ခါးတော့ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ၊ ဗူးလက်နက်ရှိရာ ရောက်
အောင် ငုပ်ရမှာပဲ’

ဖရေဇာက ဤသို့ပြောပြီး အနီးသို့ ရောက်ရှိလာသူ ကုန်းပတ်
မှူးအား အသေးဝတ် ညွှန်ကြားယင်း သူ၏ ခါးတွင် ငြိုး
တချောင်းကို ဝေငှာရာမှာ ချည်နှောင်လိုက်သည်။

ဒီဗာရယ်က ရေအောက်တွင် အသုံးပြုနိုင်သော လက်နှိပ်
ခေတ်မီး တစ်ကိုပါ ကိုင်ဆောင်သွားလေသည်။

သူတို့ နှစ်ဦးစလုံးသည် ရေငုပ်မျက်နှာဖုံးများကို စွပ်ထား
လိုက်ပြီး အသက်ရှူနည်းကို ခေတ္တ လေ့ကျင့်နေကြ လေသည်။

ထိုနောက် ဖရေဇာက ခေါင်းဆောင်လျက် ဒီဗာရယ်နှင့်
အတူ ရေနံတိုင်ကိကြီးအတွင်းသို့ ဆင်းလိုက်ကြလေသည်။

ရေနံထဲသို့ ဆင်းငုပ်ရသည်မှာ ရိုးရိုးရေအောက်နှင့် မတူပဲ
အလွန် မှောင်မိုက်နေလေသည်။

စိတ် တုန်လှုပ် ချောက်ချားရာလည်း ကောင်းလှပေသည်။

သို့သော် ဖရေဇာနှင့် ဒီဗာရယ်တို့သည် အချိန်လု၍ လုပ်ရန်
အရေးကြီးကြောင်း စဉ်းစားမိကြလေသည်။

ဖရေဇာက ရှေ့မှ ဆင်းငုပ်သွားရာ ဒီဗာရယ်က လက်နှိပ်
ခေတ်မီးဖြင့် နောက်မှ ကပ်လိုက်လာလေသည်။

တိုင်ကိအောက်တွင် ရေနံ၏ သိပ်သည်းမှုက ပိုများလာသလို
လေထုဖိအား ပရက်ရှာ ကလည်း ပို၍ ကြီးမားလာသဖြင့် သူတို့
အဖို့ လှုပ်ရှားရသည်မှာ မသက်သာလှပေ။

ပင်ပန်း ခက်ခဲလှသဖြင့် သူတို့သည် တောက်လျှောက် အောက်
ထိအောင် ဆင်းမငုပ်နိုင်ပဲ ခေတ္တနားပြီးမှ ထွက်လက် ငုပ်ဆင်း
သွားကြရလေသည်။

တပြည်းပြည်းနှင့် ဖရေဇာသည် ရေနံတိုင်ကိကြီး၏ အောက်
ခြေသို့ ရောက်ရှိသွားလေသည်။

ယခုဆိုလျှင် သူတို့သည် မေ့ကွဲအသက်ခံရန်ကံသော ရေနံ
များ၏ အောက်သို့ ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်သည်။

ဖရေဇာသည် ဒီဗာရယ် ကောက်လှပအောင် စောင့်နေပြီး
နောက် အပေါ်မှ ဖြစ်ကွဲအသက်ခံရခြင်းနှင့် သူတို့နှစ်ဦးစလုံး၏
ကိုယ်တွင် သေးငယ် ချည်နှောင်လိုက်သည်။

ကိစ္စပြီး၍ အားပေးလျက်လျှင် သူတို့အား အပေါ်သို့
ဆွဲတင်ရန် ဖြစ်လေသည်။

ထို့နောက် သူတို့သည် လက်ဖြင့် ဓမ်းယင်း ခုံးကျည်ထိပ်ဖူး
(ဗုံး)လက်နက်ကို လိုက်ရှာဖွေကြလေသည်။

ရေနံတိုင်ကိကြီး၏အောက်ခြေတွင် အလွန် မှောင်မိုက်နေပြီး
ဘာမှ မမြင်ရသဖြင့် သူတို့သည် အလွန်ခက်ခက်ခဲခဲစမ်း၍ ရှာဖွေ
နေကြရလေသည်။

ထိုအချိန်၌ ဖရေဇာသည် သင်္ဘောကြီး လှိုင်းခက်ကြောင့် လူးလိမ့်ရာမှ ဒုံးကျည်ထိပ်ဖူး (ဗူး) လက်နက် မတော်တဆ မပေါက်ကွဲပါစေ နှင့် ဟုလည်း ကျိတ်၍ ဆုတောင်း နေမိလေသည်။

သို့နှင့်ပင် ငါးမိနစ်ခန့် ကြာသွားလေသည်။

သူတို့သည် ပေနှစ်ဆယ်ခန့်ရှိသည့် ပတ်ဝန်းကျင် ခေါ်ယာတွင် သက်ဖြင့် စမ်းရှာပြီး ကြပြီဖြစ်သည်။

နှစ်ယောက်သား နေရာခွဲ၍ ရှာဖွေနေကြစဉ် ဒီဗာရယ်သည် ဘဝံဘာခုတွေ့ဟန်ဖြင့် လက်ပြု အချက်ပေးလိုက်သဖြင့် ဖရေဇာလည်း လျင်မြန်စွာ ဒီဗာရယ်၏ ဘေးနားဆီသို့ ချဉ်းကပ်သွားလေသည်။

ထို့နောက် လက်ဖြင့် အသာစမ်းလိုက်ရာ ဒုံးကျည်ဗူးကို ရစ်ပတ် ထုပ် ထား သော တာလပတ်ကို လက်ဖြင့် စမ်းမိလေသည်။

ယင်းအထုပ်တွင် ဂျပန် တာကာကီ ဓားဖြင့် ခုတ်ဖြတ်လိုက်ခသာ ကြိုးစကိုလည်း စမ်းမိသည်။

ဖရေဇာသည် ထိုကြိုးစကို ကိုင်၍ မျက်နှာ ပြင်ပေါ်မှ တန်းလန်းချထားသည့် ကြိုးနှင့် ခိုင်မြဲစွာ ချည်နှောင်လိုက်သည်။ မျက်နှာပြင်ပေါ်၌ ကုန်းပတ်မျိုးက အဆင်သင့် စောင့်နေမည် ဖြစ်ရာ ဖရေဇာသည် အပေါ်မှ ကြိုးကို သုံးချက်ဆင်၍ ခပ်တင်းတင်း ဆုပ်ဆွဲလိုက်သည်။

ဤကား အပေါ် ကုန်းပတ်မျိုးအား ကြိုးကို ဆွဲတင်ရန် အချက်ပေးလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ချက်ချင်းလိုပင် အပေါ်မှ ကြိုးကို ဆွဲတင်လိုက်သဖြင့် ဒုံးကျည်ဗူးပါသော အထုပ်သည် တဖြည်းဖြည်း မျက်နှာပြင်ဆီသို့ မြောက်တက်သွားလေသည်။

ဖရေဇာနှင့် ဒီဗာရယ်တို့လည်း ပေကိုးဆယ် ကွာဝေးသည့် မျက်နှာပြင်ဆီသို့ ပြန်၍ ကြိုးစားတက်ခဲ့ကြလေသည်။

* * *

ကုန်းပတ်မျိုးနှင့် သူ၏ဘဝည့် သင်္ဘောသားများ ဒုံးကျည်ဗူးပါသော အထုပ်ကို အပေါ်သို့ ဆွဲတင်လိုက်ချိန်တွင် နီကိုလ်ဆန်က မောင်းချဇားတလက် အသင့်ကိုင်လျက် စောင့်နေလေသည်။

သူသည် လျင်မြန်စွာ ဓားဖြင့် ကြိုးများကိုဖြတ်၍ ပလတ်စကစ် (တာလပတ်) အထုပ်ကို ဖြေလိုက်ရာ အတွင်းမှ ဗူးပါသော သေတ္တာကြီး ထွက်လာလေသည်။

ထိုအခါ ရဲမှူး ဟယ်လ်ဒါက သေတ္တာကို ချက်ချင်း ကောက်ယူ၍ ကုန်းပတ်တနေရာတွင် အသင့်ဆိုက်ထားသော ရယတ်ယာဉ်ဆီသို့ ပြေးသွားလေသည်။

ဒုံးကျည်ဗူးပါသော သေတ္တာကိုတင်ပြီးသည်နှင့် ရဟတ်ယာဉ်လည်း ချက်ချင်းပင် သင်္ဘောကြီးပေါ်မှ ကောင်းကင်သို့ပျံတက်ပြီး ပင်လယ်ပြင်ဆီသို့ မောင်းနှင် ထွက်ခွာသွားလေသည်။

ပင်လယ်ပြင်သို့ ဆယ့်ငါးမိုင်ခန့် ပျံသန်းသွားပြီး ငါးမိုင်
ပတ်လည်တွင် မည်သည့် သင်္ဘောရေယာဉ်မှ မရှိသည့်နေရာသို့
ရောက်လျှင် ဒုံးကျည်ဗုံးသေတ္တာကြီးကို ပင်လယ်ရေထဲသို့ ပစ်ချ
သိုက်ကြလေသည်။

ထိုအချိန်၌ ဒုံးကျည်ဗုံးပေါက်ကွဲရန် အချိန်ကိုက်စိစဉ်ထား
သည့်အချိန် ရောက်ရန် သုံးမိနစ်ခန့် လိုသေးသည်။

* * *

ဒို့နိုလစ်သင်္ဘောကြီးသည် ဘေးအန္တရာယ် တစ်စုံတရာမှမရှိတော့ပဲ
စိတ်ချရသည့်အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိလာပြီ ဖြစ်လေသည်။

ပထမအရာရှိ ဖရေဇာသည် အကြမ်းဖက်ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်
ဟာဆန်ပြောသွားသော စကားတခုကို သတိရမိ ပြန်လေသည်။

ထိုစကားမှာ နယ်သာလင်နိုင်ငံ၌ ကျင်းပပြု လုပ်နေသော
ကွန်ဖရင့်အစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက်လာသည့် ကိုယ်စားလှယ်
တော်များအား လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်မည်ဟူ၍ပင် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် နိုကိုလ်ဆန်အားသတိပေးသည့်အနေဖြင့်ပြောပြ
ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

‘ဒီမယ်...နေတိုး မဟာမိတ် စာချုပ် အဖွဲ့ဝင် နိုင်ငံတွေနဲ့
ဝါဆောစာချုပ်ဝင် နိုင်ငံတွေ အချင်းချင်း ညှိနှိုင်းစည်းဝေးတဲ့

ကွန်ဖရင့်က ကိုယ်စားလှယ်အချို့ကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ဖို့ အစီ
အစဉ်ရှိတယ်လို့လဲ ပြောတယ်’

‘တုတ်ပါတယ်၊ ကျုပ်တို့လဲ အဲဒီအစီစဉ်ကို ကြိုတင်သတင်း
ရထားပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့က လွန်ခဲ့တဲ့လေးငါးရက်က
စပြီး နယ်သာလင်နိုင်ငံ နယ်ခြားတွေမှာအသင့်စောင့်နေခဲ့တယ်။
ထင်တဲ့အတိုင်း ကွန်ဖရင့် ကိုယ်စားလှယ်တွေကို လုပ်ကြံမယ့်
အကြမ်းဖက်သမား အဖွဲ့ခြောက်ဖွဲ့ကို ကျုပ်တို့ဖမ်းဆီးရမိထားပြီ
ဖြစ်တယ်၊ အဲဒါ သူတို့ဘက်က လူကုန်သလောက်ရှိပြီလို့ ယူဆ
ရတယ်’

နိုကိုလ်ဆန်က ဤသို့ ပြန်ပြောလိုက်သည်။
အမှန်တော့ ဖရေဇာအား ထိုထက် မက ပြောပြနိုင်ပေ
သည်။

ယခုမိမိတို့က ဟာဆန်တို့၏အကြံအစည်ကိုတားဆီးကာကွယ်
လိုက်နိုင်ခြင်းသည် အကြမ်းဖက်သမားတို့၏လှုပ်ရှားမှုတခုကိုသာ
တားဆီးနိုင်ခြင်းဖြစ်၍ အလားတူအကြမ်းဖက်မှုတွေ နောက်ထပ်
အများအပြား ရှိလာနိုင်သေးကြောင်း ပြောပြလျှင် ဖြစ်ပေ
သည်။

မိမိတို့နိုင်ငံပျောက်နေသော ပါလက်စတိုင်း လူမျိုးများတွင်
ဟာဆန်ကဲ့သို့အယူသည်းဝါဒီအကြမ်းဖက်သမားတွေ အမြောက်
အမြား ရှိနေဦးမည်မှာ ယုံမှားဖွယ် မရှိချေ။

ပါလက်စတိုင်းလူမျိုးတို့အဖို့အခြေတကျနေထိုင်စရာပြည်နယ်
သို့ ၁၇၀၇ နယ်မြေတခု မရရှိသေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ဟာ

www.burmeseclassic.com

ကဲ့သို့ ရက်စက်စွာ အကြမ်းဖက်မှုဖြင့် ဆန္ဒပြမည့် အယူသည်း သမားတွေ ဆက်လက်ရှိနေဦးမည်မှာ သေချာပေသည်။

ထိုအကြောင်းကို နီကိုလ်ဆန်က ပထမအရာရှိ ဖရေဇာအား ပြောပြနိုင်သော်လည်း မပြောပဲ နေလိုက်သည်။

ပါလက်စတိုင်း ပြဿနာသည် နိုင်ငံရေးအရ ဖြေရှင်းမှုသာ ပြေလည်မည့် ပြဿနာဖြစ်ရာ ကမ္ဘာ့ နိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင် ကြီးများ သဘောထားကြီးစွာ အမြော်အမြင်ကြီးစွာဖြင့် ညှိနှိုင်း ဖြေရှင်းကြရန် တာဝန်ရှိပေသည်။

နီကိုလ်ဆန်အနေဖြင့်ကား သူသည် အစိုးရဝန်ထမ်း ရဲ့အရာရှိ တဦး ဖြစ်၍ ထိုမျှကြီးကျယ်သော နိုင်ငံရေးပြဿနာကို ကိုင်တွယ် ဖြေရှင်းနိုင်စွမ်းမရှိဟု ယူဆမိလေသည်။

ဒုံးကျည်ဗုံးပါသောသေတ္တာကို ပင်လယ်ထဲသို့ပစ်ချပြီးနောက် ရဟတ်ယာဉ်သည် ပြန်လည်ရောက်ရှိလာပြီ ဖြစ်သည်။

မိမိတို့ ကြီးပမ်းမှုဖြင့် မိုနိုလစ် သဘောကြီး ဘေးအန္တရာယ် အားလုံး ကင်းရှင်း လွတ်မြောက်လာခြင်းကို နီကိုလ်ဆန်သည် စိတ်ထဲမှ နှစ်သိမ့်ကျေနပ်မိလေသတည်း။ ။

